

УЧИТЕЛЯТ
ПЕТЪР ДЪНОВ

МИНАЛО,
НАСТОЯЩЕ,
БЪДЕЩЕ

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС
ДВАДЕСЕТ И ВТОРА ГОДИНА
(1942 - 1943)

София 1998 г.

Издателският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничещи с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя. Благодарим на стенографките Паша Теодорова (1888–1972), Савка Керемидчиева (1901–1945), Елена Андреева (1899–1990) и на съхраняващите го през годините българи.

Да бъде благословен самоотверженият им труд.

Петър Константинов Дънов
Минало, настояще бъдеще

Първо издание

Предпечатна подготовка
Компютърен набор: Димитър Зарков
Коректор: Евелина Мавродиева
Графично оформление: Станислав Пухлев
Координатор на отпечатването на
неиздаваното слово: Вергилий Кръстев

© ИЗДАТЕЛСТВО “УРАНИЯ”

© ИЗДАТЕЛСТВО “АСК - 93”

тел. 893 897

ISBN 954-9589-13-7

ЛЪЖАТА

Отче наш
Духът Божий

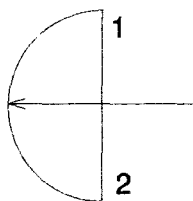
Според вас как може да се подобри животът? Вашият живот как може да се подобри от ваше гледище? Сега не теориите, които сте слушали, но вие какво мислите. Да се подобри животът, значи липсва му нещо на живота. За пример, на един съвременен мъж му липсват да кажем грехи, три неща външно. Трябват му панталони, трябва му една жилетка и едно палто. След туй му трябва едно дълго палто. Туй е завършекът. Трябва му една шапка и обуца. Ако е зимно време, грехите ще бъдат подебели, пък ако е лятно време, грехите са по-тънки. Туй е външното облекло, а вън от това отдолу трябва риза, бели гащи, след туй трябва му една фанела, трябва му и фанелени гащи. Тъй щото трябва му три чифта гащи и три ризи.

Сега и на живота му трябва нещо, на живота му трябва една мисъл, трябва му едно желание, един вътрешен стремеж. Често вие всички сте недоволни от нещо, че не ви върви, както трябва. Не е добър животът, не ми е добър животът, какво разбирате? Трябва конкретно да се изясни не научно. - Той не свири добре. Не така да кажете, "Той не свири добре". Разболял се някой, че като оздравял. Сега на вас, на младия живот какво му липсва, не на стария? Не какво липсва на старите, на младите какво им липсва? Вземете обикновените работи, вие се интересувате много, младите се интересуват много от любовта. Да ви дам една тема да пишете любовни работи. Младите са много въодушевени от любовта. Какво разбирате вие, младите, под любов? Любов има на круши, любов има на ябълки, на сливи, на пасти има любов, на

хляб има любов, на грехи има любов. Любов има на всичко. Да кажем, че някой казва да изпратим едно любовно писмо. Какво съдържа едно любовно писмо или един любовен подарък? Пратил е, казва един любовен поглед. Как разбирате вие тия, любовните погледи? Какво разбирате под думите “любовен поглед”?

Вие се срамувате от нещо, което не знаете. Аз се чудя какво значи срам? Какво разбирате под думата “срам”? Младите момичета имат повече срам и младите момчета също. Някой път са безсрамни. Какво разбирате вие, като кажете: срамува се той. Някой път какви са образите? Вие как ще изразите срама? ○ Това е срам. Не можете да го изразите. Не можете да кажете какво е срам. Тогава на този кръг му липсва нещо. ○○○ Често вие казвате, че не сте доволни от живота, но нямате една конкретна идея от какво сте недоволни. Липсва ви нещо. Дават ви чай, на някои му турят една бучка и му е сладко, тебе ти трябват две бучки и не ти е сладко. Защо на онзи с една бучка му е сладко, а на тебе с две бучки не ти е сладко? На някои малко сол като се тури е солено, друг казва, че му е безсолно. Значи вие под думата “не е добър животът”, не разбирате еднакво. Някой път си мислите, обущата ви не са модерни или скъсани са, подметките се изтрили, шапката изтрита, палтото е скъсано и казвате: Не си струва този живот. А не казвате, че грехата ви е скъсана. Считате, че грехата не ви препоръчва. Или някой път пожълтели ви са очите, не са светли, мътни са. Гледате се в огледалото, казвате: Не съм тук. За да бъде човек красив, има закон. За да бъде красив има известни правила. Щом мозъкът функционира правилно, има достатъчно светлина, щом сърцето функционира правилно, щом слънчевият възел, човешката воля действа правилно, човек винаги ще бъде красив. Красотата се обуславя от човешкото сърце, от човешката воля. Ако той не е красив, значи има някакъв недъг, нещо. Недоимъкът може да е материален. Някоя греха е

остра, някоя е мека. Причината е в самия материал, от който е направена дрехата, единият е мек, другият е груб. Вие се ръкувате, на някой човек ръката е груба, ръката на някой човек е по-мека, влажна е, не е много груба. Какво означава меките ръце и какво означава острите ръце? {xi Това е от органическия свят. Правата линия, турена на известно място, означава човек много справедлив, никаква лъжа не употребява. Единицата, турена на известно място, значи справедлив човек. Лъжа в него няма. Не може да заставиш да лъже този човек, ни бели лъжи, ни черни. Тези другите линии, турени на известно място, означава белите и черните лъжи с килограми, едно кило, две кила. Този, който има линията едно, той на сто сделки десет ще каже правото, другите 90% не казва правото. Той ако вземе сто лева на заем, едва ли ще върне десет, за другите ще каже, че ги е изгубил. Такива хора не са груби, няма да каже, че не дава, но ще отлага година, две, три, четири. Като идете при царската врата на оня свят, щом носите линията /1/ ще ви кажат политично: "Исправете тази линия". Какво означава тази линия?

Тази линия показва килограми политична лъжа. Стрелите как се правят? Правата линия 1 се образува, като се хвърли стрелата. Кривата линия показва на какво разстояние ще се хвърли. Този, който лъже, е майстор стрелец. Със стрелата като мери, казва: Мерих някъде, но като мерих на високо, падна. Той по твоя адрес ще говори нещо лошо, после казва: Излъгали са те. Те не са говорили право. Той никога не е говорил право. Тази крива линия лъже. Като се отпусне кривата линия, казва: По правия път. То е правата /1/. Лъжливият никога лъжец не става. Като хвърли стрелата, като я пусне, казва: Правия път. Действително тези хора, които лъжат, много вярват. Кой като лъже не вярва, че лъже? Сега ви говоря за лъжата. Когато

някой път се говори за скритостта, вие я смесвате с лъжата. Вие смесвате лъжа и скритост като че е едно и също нещо. Искате да скриеш нещо, ти сметнеш човека. Това не е лъжа. Отиваш по нужда, пита те: Къде отиваш? Отивам по работа, не му казваш, къде отиваш. Има нещо, за което не се говори. Ние по някой път искаме да знаем интимните работи. Не считайте скритостта за лъжа. Никаква лъжа не е. От вашето гледище вие какво считате лъжа? Я определете лъжата тъй, както вие я разбирате. От научно гледище как ще определите какво е лъжата? Представете си, че лъжата е една форма на жаба. Представете си тази жаба, седнала на едно място като философ, мисли, съзерцава. Гледаш, жабата не се помръдва. Наблюдавали ли сте жабите как разсъждават философски? Седи тази жаба, някоя кацнала муха ходи по нея, тя мълчи. Като дойде до носа, тя отвори устата и мухата изчезне. Пак седи и философски мисли да дойде друга муха. Тя влезе в устата. Жабата иска да каже на мухата: “По мене всеки може да ходи, да прави каквото иска, това не ме интересува”. Щом дойде някоя муха близо до устата, казва: “Заповядайте”, отваря си устата. Казва: “Разсъждавам толкоз философски, нямам време”. Изведнъж - “Приемам гости”. Въпрос е сега, тъй разсъждение за жабата вярно ли е? От ваше гледище що е лъжа? Ако размесим едно кило захар и ориз, и искаме да убедим човека, че оризът е захар, какво е тъй? Или ако размесим в едно шише хубаво сладко вино с пелин, и искаме да убедим човека, че пелинът е вино, тъй какво е? Ако размесим научни факти, някои научни истини с неща, които нищо не струват, и искаме да убедим, че това е наука, какво е тъй? Значи, когато размесим истината с несъществуващи неща, това е лъжа. Щом размесим истината с нещо несъществено, това е лъжа. Щом размесим хляба с отрова, това е лъжа. Че лъжата е отсъствие на истината. От отсъствието на истината се ражда лъжата. А със смъртта на лъжата иде истината. Когато лъжата умира, истината

иде. Когато истината заминава, лъжата идва. Кои са признаците на лъжата? Вие как подозирате че някой човек ви лъже. На български "лъжа" произлиза от "лизане". Да лижеш захар, мислиш, че е красиво? Ще станеш туй, което никога няма да стане. С лизане не става. Лъжа и лъжа. Да приемеш несъществените неща, е лъжа. Лъжата е най-калпавият материал, с който се строи нещо в света. По-калпав материал няма от лъжата. Научно най-калпавият материал е лъжата. Лъжата - това е най-лошата храна в света. Лъжата е най-силната, най-лошата отрова в света. Следователно, като отрова руши, като материал руши, като научен пак руши, като религиозен пак руши, навсякъде, дето влезе, тя всичко руши. Тя най-лесно става. По-лесно от лъжата няма. Най-лесната работа, това е лъжата. Няма по-лесна работа от лъжата. Някой взел пари и казва: Нямам да ти ги върна, или пък казва: Аз не съм взел пари от тебе. Съдията го пита: Имаш ли да му даваш? Не съм взимал нищо, не съм го виждал. Когато е вземал парите, го е виждал, но когато го е викал съдията, казва: Не съм го виждал. Няма по-лесна работа от нея. По някой път, ако искате да изключите, употребявате лъжата, за да нямате много разпръви. Има лъжи, които покваряват долната част на носа, има лъжи, които покваряват горната част; има лъжи, които покваряват гърба или основата на носа. Разни лъжи има. Има разни лъжи на носа. Има устни лъжи, има езични лъжи. От лъжите устата се деформира, очите се деформират, ушите се деформират. Всякога очите се деформират от лъжата. Носът се деформира. Цялото лице и изобщо човек се деформира от лъжата. Лъжата, гдето влезе, деформира всичко. Защото лъжата е един материал, който гдето влезе, деформира. В съвременния културен свят търсете лъжи колкото искате. За да се изнесат сегашните, лъжи са нужни хиляди години. Сегашните лъжи, които съществуват в света, хиляда години трябва да ги изнасят с коли, всичките тренове и параходи хиля-

ди години трябва да работят за да изнесат лъжата извън света. Да искате да освободите света от лъжата, то е невъзможно. Лъжата е като снега. Зимно време, като падне сняг, къде ще иде? Само ще си направите малки пътеки, но пролетта като дойде, слънцето, то е майстор да премаже снега. В един-два месеца ще помете всичко. За да изнесем лъжата вън от света ни трябва хиляди години, а слънцето като дойде, за 2-3 месеца всичко ще поправи. Туй, за което на нас ни трябва хиляди години, за истината са необходими само 2-3 месеца за да очисти света от лъжата и нищо да не остане. Деформирането на разните човешки култури, ако вземете китаеците, ако вземете черните, белите, деформирането в тези образи се дължи на лъжата, която са употребявали. Черният свят се дължи на лъжата. Жълтият свят се дължи на лъжата. Белият, изопачен свят и той се дължи на лъжата. Лъжата е нещо, което спъва целия организъм и психическия процес на развитието. Тя е най-малката погрешка в света, няма по-малка погрешка от лъжата. С микроскоп трябва да я търсиш, за да я намериш, но последствията са големи. Тя е основа на всички престъпления. Лъжата е майка на всички престъпления в света. Всички престъпления, които съществуват, са родени от майката лъжа. Има бяла майка лъжа, и черна майка лъжа, после има жълта майка лъжа. Лъжата е един капитал, който е внесъл в света. Като говорим за лъжата, ний не сме отговорни за нея. Защото лъжата човек не я е създал. Наблюдавайте мравковия лъв, да видите какъв характер е. Ще направи една пясъчна фуния. Отгоре широка, отдолу тясна конусообразна, пясъкът е така подвижен, избира най-ситния пясък, че при най-малкото помръдване се търкаля. Ако една мравка влезе в тази фуния, тя се търкули чак до дъното, и той я хване за крачето. В тази фуния няма никаква опорна точка, гдето да се донре. Този пясък се рони надолу и мравките се търкалят по него и той ги изяжда. Невъзможно е една мравка да излезе из фунията.

Как му е дошло на ума да направи такава фуния, майстор е. От най-ситния пясък направил най-неустойчива фуния. Кой от вас е в състояние да направи такава? Аз не съм в състояние да направя такава фуния, аз признавам, че не мога да направя. Отгде той е научил тази архитектура как да спестява пясъка?

Лъжа има и в растенията. Има такива растения: отворило един хубав цвят, но вътре има една лепкава течност - една мушица като влезе вътре, залепат крилицата ѝ и този цвят постепенно се затваря. Като се затвори, след един два дена пак се отвори, и чака друго насекомо. Вие ще кажете, че растението прави това. Аз виждам, че зад растението седи една интелигентност. Когато един рибар върви с една мрежа покрай брега, той носи мрежата на гърба си, предната част на тази мрежа е разтворена. Като хвърли мрежата има едно въже, провървено от края - като влезе рибата в мрежата, той изтегля въжето, затваря се мрежата. Каквото влезе вътре, изтегля го навън на брега с мрежата. Рибите се чудят как тъй туй, което е паднало отгоре, ги е хванало. Не ги е хванала мрежата, но онзи, който е зад мрежата. Това цвете е само една мрежа, зад цвета има един, който следи и наблюдава, той потегля въжето, затваря цвета и после пак отваря цвета. Казвам, когато вие лъжете несъзнателно, вие сте един цвят и онзи, който седи зад вас, като дойде, той потегли въжето. По някой път даже вие не знаете, че сте излъгали. Вие лъжете, без да знаете. То не е лъжа, но давате неверни сведения. Дошъл някой при вас и ви разказва, че над Перник хвърлили бомби, съсипали го. Разправят, че 16 аероплани летели, а пък то минал някой и хвърлил само позиви. Това са лъжливи донесения. Всичко, което идва до вас, изпитвайте го. Помнете едно нещо. Всеки предмет, всяка вещь в света има известно качество, което я определя добра ли е или е лоша. Всяка храна носи свое качество. Храната не изисква да знаеш хляба добър ли е или е лош. Вземи една малка част от хляба,

отчуни и като го опитаеш, ще знаеш хубав ли е или не е. Или спирате се при някой извор. Като се приближите до него и опитате водата, може да знаете добра ли е водата или не е. Нещата, които природата е създала, носят свои качества. Не се изисква дълго време да доказвате. Тези, съществените неща, може веднага да ги познаете. Може да познаеш въздуха чист ли е, или не е. Може да познаеш светлината приятна ли е за очите или не е. Не трябва да отваряш научни книги и да доказваш, че тази светлина има толкоз трептения. Като отворите очите си, ще знаете. При лъжата винаги температурата се намалява. При лъжата светлината се намалява. При лъжата силата се намалява. Всяка лъжа отнема винаги от светлината на мозъка; всяка лъжа отнема от топлината на сърцето и всяка лъжа отнема от силата на тялото. Туй отнетото с нищо не можеш да го набавиш. Днес отнеме, утре отнеме, и твоята инсталация за светлината започва да се намалява. Твоята инсталация за топлината и твоята инсталация за силата се намалява. Щом се развалят тия инсталации, човек фалира на земята. Това не е само теория, това са факти.

Скритността не е лъжа. Някои казват: Той ме излъга. Лъжата според мен е туй, което отнема светлината, което отнема топлината, което отнема и силата постепенно, не изведнъж. Да имате една ясна представа. Човек има право да скрие някои работи. Мозъкът нали е скрит, не можеш да отвориш черепа за да видиш мозъка. Ако се отвори мозъкът, никак няма да бъде красив. Има неща, които трябва да се открият, то е друг въпрос. Скрытността придава нещо на фактите, а като лъжеш се отнема нещо от фактите. Казвате: Той е много скрит, потаен човек. Нищо не значи. Скрытността носи известни качества, известни добрини, тя е една способност. То е едно право на човека да бъде скрит, но да лъже е друго. Да бъде скрит има право, но лъжата никакво право няма, щом лъжеш, то е един произвол, най-големият произвол в све-

та е лъжата. Тогава вие често туряте лъжи там гдето ги няма. В скритността някой човек е гладен. Гладният човек не е лъжа. Лъжливият човек е много мазен, с килограми масло има, всичко намазва. Не считайте преструвката лъжа. Искам да ви освободя. Преструвката и скритността не са лъжа. Преструвката е за да се освободиш от лъжата. Тя е първият опит да се освободиш от лъжата. Някой бръмбар се преструва на умрял. Друг бръмбар е станал зелен като растенията, че да не могат враговете му да го виждат, за да се избави от тях. Това не е лъжа. Той иска да се избави, за да не му отнемат живота. Преструва се. Престорил се е на умрял. Аз съм давал този пример. Един млад момък и една млада мома излезли на разходка. Момъкът ѝ казва: Ти на мен разчитай, аз като съм с тебе, никой не може да те бутне. Било близо до една гора и от гората излиза една мечка. Той, като я видял, се качил горе на дървото. Тя не може да се качи, и за да се избави от мечката, легнала на земята и се престорила на умряла. Мечката помирисала, помирисала и си заминала. Той я пита: Какво ти каза мечката? - Още веднъж с такъв герой да не ходиш. Това не е лъжа, че тя се престорила на умряла, страхът е причина за това. Страхът не е лъжа. Искам да имате една ясна представа. Лъжа е туй, което отнема светлината на човешкия ум, което отнема топлината. Тази топлина е необходима за живота. Лъжата отнема и силата на човека. Някой път се обвинявате, че нещо е скрито или престорено. То са атаквистични работи, то са неща необходими в живота, които са неизбежни. Скритността е неизбежна. Преструвката и тя е неизбежна. Лъжата не е необходима. Най-непотребното нещо в света е лъжата. Аз виждам едно добро в лъжата. Че тя е толкова слаба, и пак си е пробила път навсякъде. Без никакъв капитал тя е образувала всичките свои търговски предприятия. Попитали един дядо, откъде е забогатял. Той казва: Аз като уга и кажа на хората най-първо да направят едно добро. Той не може да го нап-

рави, кажа му да даде пари някъде. Тези пари, които не иска да ги даде, те са мои. Щом той не може да направи доброто, дяволът ги взема. Всичкото добро, което те не могат да направят, той го взема за себе си и така казва, че е забогатял. Всякога, когато кажете, че не може да направите нещо, този капитал не е ваш. Щом се откажете от едно добро, дяволът е съдебен пристав, носи червения лист и го взема.

За пример, тука имаме една наша инсталация за светлината. Искаме да ни уредят работите от общината и сега ни глобяват да плащаме големи суми. Братството сега ще трябва да плати за право за лампите 4000 лева и другите ще платят. Такова нещо е новият порядък на лъжата. Ще платим по 15 лева на лампа, после за друго право още ще плащаме и туй не се е свършило. Туй щото аз считам, докато приемем всичко, ще платим 10 000 лева.

Сега, що е лъжата? Когато срещнете, попитайте го и не отивайте да разправяте какво сте научили. Много евтино ще продадете определението на лъжата. Кажете: Ако ми дадеш 100 лева ще ти кажа какво нещо е лъжата. Никой няма да ви даде това определение. Сега, ако вземете 100 лева, туй лъжа ли е или не. Казвам: Евтино да не продавате. Ако вземете 100 лева е малко, може да турите 500 лева, на някои 1000 лева. На някой търговец можеш да вземеш 1000 лева да му кажеш какво е лъжа. Може и 10 000 лева. Ако му кажеш, че лъжата е това, което лишава човека от светлината, топлината и от силата, че той утре ще ослепее, ще оглушее, ти ще го избавиш, 1000 лева може да ти даде. За да се ползува, едно благо е заради него. Не продавайте тази рецепта, дръжте я за себе си. Ако тръгнете по света и кажете какво нещо е лъжата, може да обиколите целия свят от едно място на друго. Сега ви казвам какво нещо е лъжата. Някой път ще ви кажа какво нещо е истината. Сега няма да ви кажа това. Аз ви продадох това много евтино, нищо

не взех. лъжата ми се разсърди, аз ѝ казах , че е облякла една дреха на истината. Тя се позарадва. Тя ми каза: говори за мен каквото искаш, но не ме лишавай от дрехата на истината, защото тогава съвсем ще фалирам. Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

1. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 25.IX.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

СКРЪБ И РАДОСТ

Отче наш
Аз мога да любя

Кой беше предметът на миналата лекция? - /Каза се/.

Значи вие по някой път обличате скритността с грехата на лъжата или с преструвката. И нея считате за лъжа. Какво диагноза бихте дали, дали едно нещо е лъжливо или не? Да бъде очебийно, не предположение. Предполагаш, че някой може да те излъже. Не да предполагаш, а да знаеш, че е невъзможно нещо, защото лъжата е туй да поддържаш неща, които са абсолютно невъзможни. Човек не може да бъде по-голям от цялото, а лъжата поддържа това. Лъжата поддържа, че палецът на крака на човека е по-голям от самия човек. Това е невъзможно. Целият човек да се превърне на палец е по-възможно, отколкото палецът да е по-голям от човека. Има неща, които са абсолютно невъзможни. Лъжата поддържа, че овцата вълка може да изяде. Лъжата поддържа също, че вълкът може нивата да опасе. Всичките хора поддържат, че Господ ги е направил нещастни. Това Нему и на ум не е идвало. Той да иска да направи някого нещастен. След като направите някоя погрешка, казвате, че Господ ще ви накаже. На Господ на ум не му идва да ви наказва. Преди да сте направили погрешката, да иска да ви накаже и на ум не Му е идвало, че какво ще се ползува Той да ви наказва. Че един човек е нещастен, какво допринася нещастие то? То от какво произтича? Нещастие то произтича от факта, че ти е взето нещо, ограничил си се. Тия блага, които са ти дадени, взели са ги, и отнемането е произвело нещастие то. Най-първо те правят цар, после те детронират. То е нещастие - ако те поставят на царския прес-

тол, гдето мислиш, че си станал нещо. Каква разлика има, че те турели на стола и после те снели? На български имате думата л ъ ж а. В “ж” колко ъгъла имате? - 6 ъгъла. Имате този знак, това е знакът “Ел-Шадай”. Знакът на затворения живот. В “ж”-то всичките ъгли са отворени. Геометрически съвсем друго значение има. В живота вече се дават условия, там има две възможности. Трябва да работиш и да страдаш. Туй, което едновременно те кара да се радваш и да страдаш, това е животът. Казваш: Аз не искам да живея. Щом човек иска да живее, трябва да приеме радостта и страданието. Вие не разбирате що е радост и що е страданието. Те са два процеса. Единият процес е от центъра към периферията, а другият процес - от периферията към центъра. В единия процес имаме артериалната кръв, която излиза от сърцето и отива към повърхността на тялото. Другият процес е венозната кръв, която се връща от всички части на тялото към сърцето. Оттам отива в белия гроб да се пречисти. След като отиде в сърцето, пак се праща по цялото тяло. Де е лошото в това? Той е като една физармоника, като я натиснеш - свири.

Казвам: Трябва да освободите ума си от заблуждение. Най-първо вие не искате да страдате, то е едно заблуждение. То е радостта. То е ваше заблуждение. Радостта с искане не идва. И скръбта с отричане не си отива. Ти като не искаш скръбта, мислиш, че тя няма да дойде. Не, тя ще дойде. Понеже искаш радостта, тя няма да дойде. Скръбта, когато не я искаш идва. Ако я искаш, не идва. Тя, скръбта, се държи като една млада мома. Младата мома като види момък, иска да му обърне вниманието и му хвърля един мил поглед. Щом усети вече, че той я обича, тя бяга от него. И момъкът щом усети, че го обичат, и той бяга. Докато усеща, че не го обичат, иска да го обичат. Щом усети, че го обичат, бяга. Преди да са го обикнали, не бяга. Няма нищо, като са го обикнали, дали му нещо и той бяга. Вече да не се откажат онези, ко-

ито (са) му дали. Понеже тя му е дала любов, бяга да го не зърне. Вие сега не искате скръбта. Обикнете я и тя ще избяга. Тя е много бедна. Щом я обикнете, щом като вземе нещо, тя веднага ще избяга, и да я търсиш, няма да я намериш никъде, може да питаш навсякъде по света, но тя се е скрила. Щом осиромашее, тя е на първо място. Щом скръбите, това показва, че сте осиромашели, сиромаси сте. Щом се радвате, тогава сте богати и тогава радостта се превръща в скръб. Аз считам самата радост един процес. Щом покажеш всичко, което имаш, ти вече си сиромас. В радостта ти имаш, богат си, в скръбта си сиромас. Тогава не отхвърляйте сиромашията. Напълни я, нищо повече. Вие отделяте скръбта и радостта. Скръб и радост, това са две състояния. Това са две форми, в които човек може да се облече: това са две грехи. Едната греха е нощна, другата - дневна. Скръбта носи черен цвят; радостта - бял цвят. Що е скръб? - Чер цвят. Що е радост? - Бял цвят. Но всякога бял не можеш да бъдеш. Във физическия свят бял не можеш да бъдеш, радостен всякога не можеш да бъдеш. Във физическия свят е невъзможно да бъдеш всякога радостен. Не е потребно и да бъдеш. Цигуларят през целия си живот не може да свири без прекъсвания. След като свири 2-3-4 часа, казва трябва да си почина. След като си почине, той пак може да свири. Вие туряте една философия защо трябва да страдате? Скръбта е работа. Ако не работиш, ще дойдеш в друго противоречие. Едно състояние има, което е по-страшно от радостта и скръбта, то е индиферентност. Нищо не те интересува. В скръбта поне чувствуваш, искаш нещо. Другото състояние казва: Безразлично ми е. Много по-страшно от скръбта е нищо да не те интересува. Та сега скръбта идва, за да избави човека от туй индиферентно състояние. Скръбта знае тайната как този човек, който от нищо не се интересува, да започне да се интересува. И знаете ли как той ще почне да се интересува? Той седи на един камък, вън от камъка има празно пространство и

тя му казва, тури си крака на празното пространство. Той като стъпи там, се търкули и падне. Почне да го боли нещо. Щом почне да го боли нещо, той вече не е индиферентен. Защото индиферентният от нищо не се интересува. А щом го заболи, той започва да се интересува. Сега толкоз години вие страдате и не знаете какво нещо е скръбта. Само казвате, да се махне, да се махне, а то какво ще се махне. Дай ѝ нещо. Не се дава малко. Напълни торбата ѝ, и нея вече я няма. Сега вие по някой път се опълчвате против Господа. Той ви е дал всичко, дал ви светлина, храна и всичко, от което имате нужда. Нямаме някоя шапка и казвате: Как тъй Господ да не помисли за шапка. Шапката не влиза в плана на Бога. За пример някои хора искат да бъдат очите им черни. Защо? Някои искат да бъдат сини. Защо? Каква разлика има между черните очи и сините очи? Да кажем, вие не искате косата ви да бъде бяла или искате да бъде черна. Защо искате черна коса? Черната коса е скръб, бялата коса е радост, а в живота бялата коса произвежда скръб - а черната - радостта. Всъщност черната коса носи скръб. Ще кажете как тъй носи скръб? Черната коса показва една мазна кокошка, угоена, бялата коса показва хилава кокошка. Като дойде човекът или лицата, коя кокошка хваща, с черната коса или с бялата коса? Като види тази, хилавата, ще каже: Нека стои. Оставя я. В живота, вътрешният живот трябва да се схване, когато дойде едно състояние, от което не може да се освободите, неразположен сте, мрачен сте, нищо не ви интересува. Вие казвате: От нищо не се интересувам. Седят двама души и единият казва: Нищо не ме интересува мене, дотегнало ми е. Онзи вижда, че има нещо, което го интересува. Изважда той една златна монета, доста голяма и му я показва. Забелязва, че другият обръща внимание. Нищо не го интересува, нито да пише, нито да чете, не иска да ходи на разходка, а казва: Дай да видя монетата. Вече нещо го интересува. Щом види златната монета, заинтересува се. Щом

той иска да я види, значи вече се интересува. Златото аз го уподобявам на красотата. Красотата в света е един метод за изваждане хората от едно състояние на бездействие. Някой човек, който от нищо не се интересува, като му покажеш красотата, той се интересува. Красотата показва, че има светлина, светлината е, която събужда хората, които са в бездействие, които са индиферентни към работата. Тя събужда малките семенца, събужда тревите, събужда мъртвите същества. Та като дойде скръбта в живота, вие се радвайте на нея.

В този, отворения кръг имате изходен пункт, а в затворения нямате. Вие мислите, че природата има затворени кръгове. В природата няма затворен кръг. Той е един процес. Фиктивно виждане е това. Когато казвате, че сте нещастен или страдащ, то е привидно. Природата няма затворена скръб, отворена скръб има. В природата няма затворена радост, отворена радост има. В природата няма затворена любов, отворена любов има. В природата няма затворена омраза, има отворена омраза. Всичко в природата е отворено. Вие сега създавате затворени кръгове и казвате: От мене нищо няма да стане, тогава вие не разбирате какво говорите. Като кажете от мене нищо няма да стане, това е затворен кръг. Няма затворени кръгове в природата. То е една временна илюзия в ума ви. Тия неща трябва да ги имате в умът, за да имате правилен възглед. Ако нямате правилен възглед, вие сами ще се спънете. Не искам да турите в мисълта си: От мене нищо няма да стане. Когато волът е свързан вътре в дама, казва: Аз не мога да работя. Вързан е не може да работи. Когато дойде господарят и го отвърже, впрегне го, вземе остена и той почва да работи. Та когато и вие казвате, че не може да работите, вие сте като свързания вол, обаче, като дойде господарят и ви отвърже - юларят отпред и остеният отзад - вие веднага ще работите. Вие пак ще бъдете доволни. Радвайте се, че сте излезли от дама. И на нивата не е толкова приятно, но е

за предпочитане, отколкото в дама. Има една обмяна на светлината. Сега по някой път вие искате да бъдете свободни, че всички страдате от свобода. Хората, които не са свободни, не страдат. Страдат само свободните хора. Чудно е когато някой човек търси свобода, че той от свобода страда. Който има свобода, той страда. Който няма свобода, той не страда. Имаш един предмет, който не е свободен, ти от него страдаш. Камъкът не е свободен да се подвижи. Ти, свободният човек, вървиш, блъснеш се в него, удариш се, това ще ти произведе страдание. Кой произведе страданието, свободният или несвободният? Ти можеш да вземеш този камък. Казваш: Ти ще се махнеш оттам, аз съм човек, който се движи. И той ритне камъка. Но ритането не е по свобода, той го ритне, понеже му е причинил вреда. Един свободен човек, ти не можеш да го ритнеш. С несвободния може да се блъснеш. Вие в себе си се блъскате с вашите несвободни идеи. Несвободните ваши идеи ви причиняват страдания. Следователно една ваша несвободна идея заобиколете я, но не я ритайте. Сега вие в сегашния живот искате ангелите да се грижат заради вас. Вие сами трябва да се грижите за себе си, понеже сте свободни. Свободният човек трябва да се грижи, но не да се безпокои. Но да съзнава в себе си възможността, че му са дадени всичките възможности той да прави каквото иска. Радвайте се на това. Сега, ако риташ една несвободна идея, тя ще ти предаде своето състояние, ще те ограничи. Същевременно, тя ще придобие своето състояние на движение, но туй движение е временно. Ще се движи до едно място и пак ще спре. Свободният човек е всякога свободен. Има и неща, които временно стават свободни. Временната свобода показва, че няма свобода, човек се е сблъскал с несвободни идеи. Когато се блъскат свободни и несвободни се ражда едно преходно състояние. Някой човек се интересува, после пак не се интересува. Казвам: Вие сте свободни. Човек чувства своята свобода само при скърбите и радости-

те. Радостта и скръбта това са два полюса, които показват, че са свободни. Щом скърбиш, свободен си, щом страдаш, свободен си, щом престане радостта и скръбта вие не сте свободни. То е новото определение, което трябва да го знаете. Щом страдаш и се радваш, ти си свободен. Щом само се радваш, ти си наполовина свободен. Щом само скърбиш, ти си наполовина свободен. Скръбта е полусвободна и радостта е полусвободна. Двете заедно дават свобода: едното е плюс, другото е минус. Кое е скръбта и кое е радостта. Радостта ли е плюс или скръбта е плюс? Казвате, че радостта е плюс, как ще го докажете? Единият минус е изгубил своето първоначално положение и е дошъл в стълкновение, минусът винаги ще дойде в стълкновение с някаква идея. Той е бил перпендикулярен. Две същества, които са в стълкновение, те образуват плюса, минусът е сам, той не може да дойде в стълкновение. Така разглеждан въпроса как трябва да се приложи? Вие разглеждате и живота в едно статично положение. Един беден човек може да ви помогне повече, отколкото един богат, в даден случай. Един богат човек в даден случай може да ви помогне повече, отколкото един беден. При какви условия? Бедният иска да работи, богатият няма да дойде да работи заради вас. Той може да ви даде жито, може да ви даде пари на заем, може да ви даде книги, може да направи много неща, но при тази, грубата работа, която бедният може да я направи, богатият не може да я направи. Но пък и бедният човек не може да направи това, което богатият може да направи. Бедността и богатството, считани като процеси. В какъв случай бедният може да ви помогне? Аз като разглеждам богатия човек какви трябва да бъдат моите отношения и какви при сиромаша? Ако спазите отношенията си тъй, както са турени в природата, аз имам добри отношения. Ако спазя доброто отношение към бедния в дадения случай, както природата го е турила, може да бъде в едно приятелско отношение към него. Когато разбере живо-

та на богатия и живота на сиромаша, тогава, аз съм разбрал живота. Когато не разбирам живота на богатия и живота на сиромаша, аз не съм в правата посока. Сиромашът и богатият показват пътя на вас, считайте че сиромасите, са ви учители. Един учител с тебе работи целия ден, ти мислиш, че той ти е слуга. Ти се заблуждаваш. Той ти преподава първия урок, който не разбираш, гледаш го отгоре, ти се усмихнеш, мислиш, че си по-горе от него. Ние мислим богатите по-горе от нас, а сиромасите по-долу от нас. То е заблуждение. Сиромашията и богатството са винаги по-горе от нас. И сиромашията седи по-горе от мене, и богатството седи по-горе от мене. Понеже богатството иде отгоре, а сиромашията иде отдолу, само посоката на движението им е различна. Понеже едното слиза отгоре, а другото иде отдолу, ние не ги разбираме и считаме, че едното е долу, а другото е горе. Ако обърнеш сиромашията нагоре, ако обърнеш това колело, веднага сиромашията ще стане горе, а богатството долу ще дойде. Сега вие ще кажете: Какво нещо е сиромашията? Вие отделяте сиромашията вън от себе си. Той е един вътрешен процес, който ви подтиква към дейтелност.

Каква българска дума ще турите на "индиферентен"? - "безразличен". Имате на български "добро" и на френски "биен". Има едно различие, виждаме как французинът разбира доброто и как българинът разбира доброто. Двамата го разглеждат в две различни положения. Българинът е геометрик. За французина "биен" означава "има ли нещо за ядене". Ако има нещо за ядене, тогава е добре, "биен"; за българина доброто е, ако има нещо да се посее в градината. Французинът казва: Има ли нещо за ядене? А българинът казва: Родило ли се е нещо в градината? Онзи, който не разбира, ще каже: Как така? "В" - това е устата. Българската буква "В" не е за ядене. За французина "В" е ядене, за българина "В" е никнене. То е посятото семе, което е поникнало да даде нещо за ядене.

Българинът казва: Трябва да се посее в земята. Българинът е геометрик, показва по кой начин става доброто. Сега, това са отвлечени геометрически въпроси. Процесите в природата трябва да се превръщат. Има превръщане на един процес на радостта в един процес на скръб. Изпразниш хамбара, скръбта ще дойде. Посееш нивата, ожънеш я, на нивата нищо няма да остане, хамбарът се напълва. Когато пълниш хамбара, той се радва. Когато сееш на нивата, тя се радва. Изпразниш хамбара, скръбта дойде. Тогава нивата се радва. Едновременно не може да направи нивата и хамбарът да се радва. Когато нивата скърби, хамбарът се радва. Когато хамбарът скърби, нивата се радва. Двамата да се радват едновременно не може. То е несъвместимо. Плюс и минус са два процеса, единият събира, другият дава. От единия си взел, на другия си дал. Вие искате в себе си да измените процесите на природата. Природата след като работила милиони години, намерила най-разумното в дадения случай, вие не можете да бъдете по-умни от нея. Туй, което е определено за всички същества, подчинете се и вие на този закон. Само свободният човек може да се подчини, който не е свободен, не се подчинява. Ти казваш: Аз не искам да се подчинявам, ти не си свободен. Човек, който е свободен, само той може да се подчини. Когато се навеждате надолу и вдигате един товар, какво означава? Казвате: Аз не искам да се подчиня. Ще се наведеш, свободен си да вдигнеш товара, и после ще се изправиш. Сега вие разбирате, че който се подчинява, не е свободен. Всъщност, който се подчинява, не е свободен. Подчинението на другите е друг процес. То е едно извратено състояние. Вие сами да се подчинявате, не да се подчинявате когато ви заставят да се подчините. Ние това наричаме насилие. Насилието го употребяваме при несвободните хора. Там е нужен процесът на насилието. Вземеш един камък, търколиш го, то е насилие. Насилието, там е благо. За хора, които не са свободни, насилието е да ги събуди от инертно-

то състояние. Та първо разберете какво значи подчинение. Не считай, че да се подчиниш, не е свобода. Ти сам да се подчиниш, то е свобода, ти се задължаваш само да направиш нещо. Искаш да направиш някаква услуга, то е все същият закон. Хиляди хора има, на които искаш да служиш. Казваш: Ограничаваш се. Когато се ограничаваш, показваш, че не си свободен. Използвай свободата си. Някой казва: Не искам да се мръдна оттук. Мръдни ръката си. Някого го боли главата. Щом те боли главата, ти си свободен. Щом те боли пръстът, ти си свободен. Щом те болят краката, ти си свободен. Щом нещо те боли какво трябва да правиш? Тури ръката си, поглади го. Вие казвате, че никога досега не сте го милвали. Казва някой: Аз не искам да си губя времето. Щом не искаш да се губиш времето, ще чакаш. Сега вие виждате далечните причини. Щом те боли кракът, някое същество от по-висшия свят ви е свързало, нали сте виждали децата, когато хванат някой бръмбар, свържат го с конец, той хвъркне, дойде до края на конца и падне. После пак хвъркне, после пак падне. Някой път се скъса конецът и той се освободи. Вие помилвайте крака и кажете на това дете, което е вързало крака ви: Отвържи го. Два, три пъти като му кажеш, детето ще го отвърже. Вие наблюдавате някое дете, кракът е вързан. Някое дете минава покрай някоя градина, вижда круша на дървото, спре се да гледа и разсъждава. Какво разсъждава? Разсъждава кой е създал крушата. Детето като фантазира, мисли, то мисли как да вземе крушата. Французинът не мисли като българина, той като произнесе думата “биен”, мисли за ядене. Българинът като каже “добре”, мисли да посади нещо на нивата. Туй дете отива в училище и е вързано за крушата. Конецът е вътрешен. Мисли по кой начин да снесе крушата от дървото. Мисли кой е най-краткият път да я вземе. Мисли, мисли, наведе се, вземе камък и хвърли да удари крушата. Ако не може да я снесе, заминава си. Втори път пак мине и вземе една тояжка и хвърли. Падне ли кру-

шата, той я вземе в джоба си и тръгне по пътя. Ще каже-
те: Това са детински работи. Но това е дял един процес.
Като наблюдаваш туй дете, виждаш как е работило. То е
един отличен процес. Някой ще каже, че това дете е без-
нравствено. Това са празни работи. То хвърлило, камъ-
кът не ударил, като хвърли пръчката, пада крушата, то-
ва е "биен", изяде крушата и посади крушата в градината
на баща си. След време ще израсте една круша в градина-
та на баща си. След време ще израсте една круша.

Казвам: Всичко в природата е създадено с цел да ни
събуди, да излезем от онова инертно състояние и да раз-
берем онова разнообразие, което съществува да намерим
изходно положение. Любовта, която слиза и обичта, ко-
ято излиза, влиза вкъщи, това е любов. Излизаш от къ-
щи, това е обич. Досега всичките окултни науки са разг-
леждали тъй както анатомията изучава костите, всич-
ките неща в природата служат за пособие, те са удобств-
ва. Всяко нещо в даден случай може да ти послужи. Мина-
ваш покрай един извор, жаден си, ще се спреш, ще пиеш.
Минаваш покрай някое дърво, гладен си, има плодове, ще
се наядеш. Отвориш устата, тогава влиза вътре в тебе
въздухът. Затвориш устата, приел си въздуха. Казваш:
По друг начин не може ли? Може и по друг начин. Може да
не отваряш устата си да си запушиш носа. Ако запушиш
носа и устата си, какво ще стане? Ще минеш от едно
състояние в друго. Първоначално има същества, които
дишат с цялото тяло, чрез всичките пори дишат. Мик-
роскопичните същества дишат с тялото, нямат специ-
фично дишане. Други същества дишат по два начина, ди-
шат чрез цялото си тяло и специфично чрез устата. Ако
престане да диша през порите, умира. Ако престане да
диша през дробовете, умира. У човека смъртта иде по
два начина: престава да диша през дробовете, престава
да диша чрез порите. А в другите същества, които ди-
шат само през порите, ако престанат да дишат през тя-
лото, те умират. Специфичното дишане е създадено в чо-

вешката мисъл. Човешката мисъл е създала гробовете. Човек като е мислил, искал е да излезе мисълта му. Той, за да говори е трябвало да диша, да има въздух, да излязат думите навън.

Коя е сега основната мисъл? Туя, което ще ви бъде полезно? Скръбта и радостта определят свободата на човека. Тогава в Божествения свят се изявяват любов и мъдрост. Те показват посоката на движението. Любовта ще покаже живота, мъдростта ще покаже знанието. При Любовта трябва да слезеш, при Мъдростта трябва да възлезеш. Що е мъдрост? - Излизане. Що е любов? - Влизане. Щом влезеш някъде, то е любов. Щом излезеш от някъде, това е знание. Какво нещо е любовта? - Влизам да помагам. Що е мъдростта? - Излизам. Само посоката на движението се различава. Едното движение е към центъра на битието, другото движение е към периферията на битието. Щом дойде скръбта, радвайте се. Какво е тогава скръбта? В скръбта се ограничаваш. Що е радостта? - Излизаш навън. Скръбен е човекът, който се е върнал от нивата уморен. Радостен е човек, който си е починал, излиза на нивата. Сега да оставя мисълта: Скръбта и радостта са признаци на свободата. Свободен човек е само тогава, когато скърби и се радва. Естествена скръб и естествена радост има. Аз говоря за онова, което е естествено, затова да ви е приятно, че скърбите, да ви е приятно, че се радвате. Може ли при скръбта да се радваш? Може, как не. Вие сте чудни. Представете си, че вие имате една тояга от лед. Тя ви изстудила ръцете, това е скръб, аз взема тази тояжка лед, стопявам леда и образувам вода. Давам ви топла вода. Тази скръб превръщам на радост. Преди малко тя ви причини страдание от топлината ви. Вие мислите много повърхностно. Скръбта в един момент може да ви причини страдание, но в следващия момент може да се превърне в радост. Топлата вода може да я оставите да замръзне. Скръб и радост са едно. Не я изстудявайте повече, за да не се превърне

радостта в скръб. Стоплете се повече, за да превърнете скръбта в радост. Вие трябва да изучавате геометрия и математика, трябва да изучавате и приложението на математиката. Трябва да изучавате отношението на костите. Човек трябва да изучава организма си. Всичките правила на едно правилно разбиране са поставени в човешкия организъм. Ръце, крака, очи, уши, пръсти, косми. Всичко това е написана книга, в която трябва да четете, за да знаете как да живеете на земята.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината, в Истината е скрит животът.

2. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 2.X.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

МИНАЛО, НАСТОЯЩЕ И БЪДЕЩЕ

Отче наш
Аз мога да любя

Кое бе важно в миналата лекция ? /Каза се/

За пример, ако ви дадат една тема, как е излязла думата “събиране”, думата “събаряне” - защото двете думи имат един произход. Имате събиране, после събаряне. Не само това, но и друга дума е излязла: “събиране”, “събаряне” и “съграждане”, пак е същото. Може да ви се вижда странно. Всички неща, които не могат да се обяснят, са странни неща. Вземете например дъската, която има две измерения. Тази дъска, както е поставена, има три измерения, а всъщност има две измерения, тя е плоска. Напишете една фигура и някои неща се виждат горе, други долу. Не е вярно. На плоскостта нещата не могат да бъдат горе и долу. Вие в плоскостта влагате понятията, които са извън плоскостта. Горе и долу са понятия извън плоскостта. За пример понятията : събирам, събарям, съграждам - те са понятия извън обикновения живот. Каквото ще съберем, каквото ще съградим и съборим, те са неща извън обикновения живот. По какво се различават реалните неща? Що е реалност? Вземете думата “ям”. Животните ядат и всички същества казват “ям”. Какво разбирате? Една определена идея. Яденето през колко врати влиза? През една врата влиза. Сега /на/ вас ви се вижда странно. Ако може да обясните процеса на яденето, много работи ще Ви станат ясни. Даже психолозите, които са свършили, не разбират това. Казват: Храната влиза вътре, смисла се в стомаха. Но процеса на смилането те не са обяснили. За пример, ако чукаме захар в чутурата, храносмилане ли е това? Ако вземем, че е смляна, храносмилане ли е ? Ти за да ядеш една храна, как е станало,

че си я обикнал? Отгде знаеш, че тази храна ти е необходима? Виждаш една ябълка, искаш да направиш опит да ядеш. Считате, че е дадено, както е дадено на Михалчев. От колко букви се състои думата “ям”? Българска дума ли е? “Ям”, има на турски, и е “иерум”. Как е дошла природата да тури такова разнообразие в яденето? Всичките животни, и най-малките, знаят как да ядат. От най-малките до човека има голямо разнообразие в яденето. Човек трябва да има ножове, вилици, чинии, печене, смилане на воденица. Сутрин трябва да яде, на обяд трябва да яде, лягаш, пак трябва да ядеш. Някой път и на сън сънуваш, че ядеш. След като се наядеш, иде ти някаква светла идея. Без ядене няма светли идеи. За пример, като се изучава кокошката, се изучава много по-добре, отколкото един бръмбар. Кокошката понеже я ядеш, интересуваш се. Но в яденето е станало голямо нарушение, затова е дошла смъртта. Първоначално яденето не е било онаследено. Всичкото нещастие иде от онаследеното ядене. Първоначално яденето е било хармонично, а сега е дисхармонично. Няма човек, който, след като е ял, да не умре. Имахме един наш приятел, който се бе отровил и едва го спасихме. Четири-пет пъти се изпоти, докато му мине. Отровата подействала, стомахът не работи, свиване станало на капилярните съдове. Благодарение че повърнал отровата. В мисълта всичките процеси - на мислене, чувствуване и постъпки - са онаследени. Трябва да се освободим от онаследеното ядене, трябва да се освободим от онаследената мисъл, трябва да се освободим от онаследеното чувствуване и трябва да се освободим от онаследените постъпки. Те са спомагателни, от тях трябва да се освободим. Сега работата е как да се освободим. Сегашното ядене оставя някакъв излишък. Този излишък носи отровата, в тънките черва и се образуват отрови. То е смъртта, която човек има, като яде каквото и да е плод, каквато и да е храна - туй, което остава. От излишъка на храната се образуват отрови, от които хората

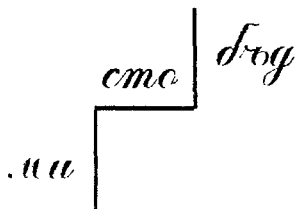
умират. В първия човек туй го е нямало. Сега, какъв е бил първият човек, няма да ви разправам. В първия човек никакви излишъци не са оставали. В онзи човек, който е направен по образ и подобие на Бога, никакви излишъци не са оставали в неговите тънки черва. В него яденето е било тъй чисто, както когато турите чиста вода в едно шише, като излеете водата, шишето е пак чисто. Щом турите мътна вода в шишето, вече виждате утайки. Днес се набират утайки, утре утайки, докато цялото шише потъмнее. Сега, това не е ставало само в яденето, но и в мисленето. Днес туриш една нечиста мисъл, утре друга нечиста мисъл. Вие не правите разлика между мислите. Каквато мисъл да дойде, вие ѝ давате ход, добре дошла, добре дошла, събираш, събираш на горния етаж на къщата и колкото и да е як, най-после се събаря. И нашите утайки лесно се събират и огънали са се тези греди от тежестта. Всяко огъване има някаква тежест. Образува се е дисхармония.

Сега, трябва да има приложение. Да допуснем, дават ви едно шише с черно мастило, не знаете да четете, не знаете да пишете, защо ви е черно мастило? Ще го отворите тук-там, ще се нацапате. На бялата греха остава черно петно. Вие съжалявате, че са нацапали вашата бяла греха. Но ако вземете туй мастило да напишете писмо до някой ваш приятел или да напишете някаква поезия, като погледнете написаното, и стане ви драго. Учен човек сте. Но ако направите с мастило петно, не ви е драго. Сега черният цвят по кой начин ще го направите? Пиши. Защо някой път пишете тънко, някой път дебело? Твърдите хора натискат много, ако вие изучавате моя характер, по това как съм написал една дума, много ще се излъжете. Този тебешир е упорит. Който да го хване, все ще напише нещо. Някъде тънко, някъде дебело пишат. Как можете да напишете буквата "И"? Коя е причината, че пишете "И"? Коя е причината, че пишете? Храната е активна. Храната, която сме яли, ще остави сила. Като не

ядеш десет гена, хич няма да натискаш да пишеш тънко. На български имаме глагола “ПИЙ”. Когато се изучава природата, как се е научил човек да ходи? Как му е дошло на ум да ходи? Най-първо той се движи много мъчно. Той не знае как да ходи по полето, не е знаел как да ходи по върховете. От после се е научил и по полето после се е научил да ходи. Най-първо той е живял в едно място, като се хързулил, като се подплъзнал, дошло му на ум да върви. Вие разглеждате живота така както сега сте се научили, а то е онаследено. Хиляди поколения са учили като тебе да ходят, и ти се радваш сега. Твоите деди и прадеди те не са знаели да ходят, както ти ходиш. Докато те научат този процес на ходенето, са мислили, мислили, правили са опити, докато се научат да ходят, даже ако бихте разсъждавали как сме се научили да ходим, много неща ще научите. Казвате, лесна работа е. Няма никаква философия.

Коя е основната идея в педагогиката? Казват да се възпита човешката душа. Има ли човек душа и как ще я възпита? “Питая” какво означава? “Питая” значи хранене. Пи-тая - туй, което пи, като го пишеш, то прониква някъде. Как ще “питаеш” една душа, тя стомах има ли? Освен трябва да кажеш, че трябва да учиш душата да диша. Тялото ли яде, или душата яде? Млекопитаещите ходят на четири крака, човек ходи на два крака. Когато млекопитаещите са се научили да ходят на четири крака, земята е била в друго положение. Когато човек се е научил да ходи и се е изправил на ръцете си, оста на земята не е била както сега. Миналото нас не ни ползува. Онези от вас, които са учили филологията на български, “НИ” какво значи? И англичаните казват “НИ”. “НИ” е понятие. Понятието на миналото е вторично. Минали неща са времето, което не си видял. Слънцето е изгряло, този ден е минал. Денят не си видял, слънцето не си видял. Извадил си вторична идея, че нещо е минало. Когато се мие човек, нали водата минава? Някой път можеш в леген да

туриш водата. Вземеш я, виждаш я и после я хвърляш. Тя потече някъде, къде протича водата? Нагоре може ли да тече? Тече туй, което е надолу, тогава идеята на миналото е нещо, което е отишло надолу, бъдещето е нагоре, а настоящето е наравно. Аз бих изразил тази идея така:

Защо българинът пише така бъдеще? Да оставим това. Минало, бъдеще и настояще.

Това представлява един стол. Българинът като седне на стола, има вече минало, бъдеще и настояще. Краката ви са минало, скута ви е настояще, бъдещето сте вие, които седите. Няма го: Защо седим? - да изразим идеята на миналото, в настояще и бъдеще. Кое е по-голямо: миналото ли е по-голямо или бъдещето? Миналото ли има повече възможности или бъдещето. От кръста нагоре човек има по-големи възможности. Вие по някой път това може да го изразите по този начин на децата, като ги учите що е минало, бъдеще и настояще. Като седне човек, краката означават минало, скута означава настояще, а бъдещето, то е изправеният човек, който мисли. Миналото ние свързваме с по-напредналите животни, по-елементарен живот е миналото. Миналото и бъдещето са две възможности в настоящето. В еврейски език настояще няма. Евреите имат идея за минало и за бъдеще. Те считат, че има неща, които са останали, то е миналото. Туй, което не е станало, е бъдеще - преходно положение няма. Евреинът голям материалист е. Миналото е човешко, бъдещето е на духовете, а Божественото го няма никъде. То е преходно състояние, като градус. Хората миналото виждат, бъдещето виждат, а настоящето го няма. Настоящото е да дадеш възможност да направиш един опит. Там, гдето можеш да направиш един опит, една мисъл може да ти стане ясна, то е настояще. Там, гдето може едно чувство и една постъп-

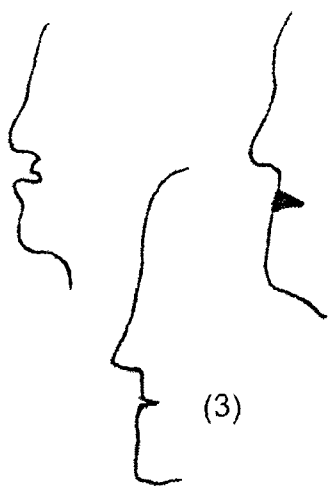
ка да ти станат ясни, то е настояще. След като си решил този въпрос, вече не се занимава умът ти. То е минало. Всяка мисъл, с която умът ти не се занимава, е минало. Въпросът е разрешен - остава пак един друг въпрос. И в бъдещето нещата са неразрешени, и в настоящето стават понятни, а в архивата отиват разрешените въпроси. Кое е поставено в една библиотека, е минало или бъдеще? Туй, което не ви интересува, какво е? Туй, което не ви интересува, е минало. Туй, което много ви интересува, е настояще. Нещо само гледате, че мечтаете, то е само бъдеще. Туй, което ви интересува, яденето, е настояще. След като се наядеш, започва процесът на смилането и ти трябва да спреш да ядеш, за да може храносмилането да стане правилно. Ако ние разчитаме само на нашето храносмилане, което имаме, с него бихме свършили живота, но понеже има повече от 30 милиарда клетки, и те трябва да ядат. Та ти трябва 5-6 часа да излезеш от тялото, те да могат свободно да се наядат. Ти трябва 5-6 часа да не ги безпокоиш. И те като се наядат ще бъдат свободни за работа, тогава господарят да дойде и 30 милиарда същества трябва да станат да работят заради него. След като се уморят, пак трябва да ги оставиш да се нахранят. Някой път казвате: Не ми се мисли. Човек трябва най-малко три пъти да яде на ден и често трябва да ходите в странство. Природата е странство, ще странствува в нея. Тъй като по-често излизаш, ще бъдеш по-здрав. Не оставяйте в една неразрешена задача. Неразрешените идеи, неразрешените чувства и неразрешените постъпки са най-голямата спънка за човешкия живот. Много философи има, които оставят неразрешени въпроси. Вземете въглената киселина, която е отровна за човека. Въглената киселина за растенията е едно благо и те в замяна на въглената киселина дават (на човека) кислород, образува се една обмяна, тогава аз вадя едно заключение. Вие започвате да се тровите. Обмяна между растителното царство и тебе, разум-

ният човек, няма правилно. Ти си изпосякъл растенията, тази въглена киселина, която трови, няма кой да я погълне, кой да я преработи. Тя остава необработена и няма кой да ти даде кислород. Кислородът трябва да ти се даде в замяна. Казвам: Според новите тежнения трябва да се обнови растителното царство, за да бъдат хората здрави. Боледуването на растението е боледуването и на хората. Здравината на растенията е здравина на хората. От растенията иде храната на хората в двуяко отношение. И те предоставят и храна, и кислород, който е необходим. Те превръщат въглената киселина. Та казвам: Мъчните въпроси ги оставете на растенията да ги разрешат. След като ги разрешат, вие можете да подемте тяхната работа. Растенията са доста умни, не са глупави. Те разбират химия много добре. Човек не може да направи сладка ябълка с аромат и вкус, както едно растение може да я направи. После някой път да се облечеш като едно животно; ако вземете растенията, с много хубави цветове са облечени. Вижте и пеперудите с какви хубави грехи са. Те взеха от растенията това. Те са пионери на човешката култура. При възпитанието може да се направи опит, ако вземете една или две години да се занимавате с карамфили, те ще внесат едно качество у вас. Ако се занимавате с череши и ги обработвате, те ще внесат друго качество, ако обработвате сливи или други растения, всяко растение ще внесе особено качество във вас. Като дойдоха сливите на земята, те помогнаха на човека. Като дойдоха черешите на земята, те усилиха живота на земята. Човек съвсем беше загазил. Идването на всички плодни дървета е един знаменателен процес. Съвременните педагози трябва да използват влиянието на плодните дървета. Те се отразяват върху характера на човека. Ние изолираме нашето възпитание и само за небето мислим, за Бога, за светиите. Растенията са деца на ангелите, ако се занимаваш с растенията, ти се занимаваш с ангелите, ако се занимаваш с животните, ти се занима-

ваш с херувимите, серафимите. Ако нямаш обхода със скъпоценните камъни - скъпоценните камъни са деца на херувимите и серафимите. Разглеждали ли сте един скъпоценен камък? Най-първо засега растенията имат нужда от вода, въздух и светлина. Вие казвате, че светлината е продукт. Светлината е връзка с едно от напредналите същества. Топлината е във връзка с напреднали същества. Силата сама по себе си е извор на напреднали същества. Човек на земята живее от подаръци. Всяко нещо, което иде, е подарък, и човек не е доволен от подаръците, които му се дават. Най-първо за възпитанието, аз бих ви препоръчал следното: Когато вие сте неразположени духом, не ви се живее, идете в гората и презърнете някое дърво. Кажете му: Я ме научи какво трябва да правя, и вижте туй дърво какъв хубав съвет ще ви даде. Презърнете едно черешово дърво, както (ще презърнете) човек. Някой път искате да целувате, аз бих ви препоръчал да целувате черешата. Иди, целуни я веднъж, два, три пъти и питай какво трябва да правиш. Веднага тя ще ти даде отличен съвет. Това няма да разправяте на никого. Вие направете опит да видите вярно ли е, може да е лъжа, проверете го. Като направите 10-20 опита, ще видите какво се крие. Човек като беше в рая му беше заповядано да се храни с дървото на живота. Той съвсем друг човек беше. Когато започна да яде от дървото на познание добро и зло, той дойдох наследи работи. Тази храна не е естествена за хората. Добро и зло е неестествена храна. Тя е храна на боговете, не е за хората. Малките деца трябва да се хранят с майчиното мляко. Дайте на някое дете твърда храна и то за 2-3 месеца ще умре, ще го пратите на другия свят. Най-хубавата храна е майчиното мляко. Дълго време човек трябва да се храни с него, той прибързал да се храни с твърда храна и наследи всичките неестествени работи, които съществуват. Направете опит. Презърнете някоя череша, не да ви види някой, защото ще ви счита за смахнати. Намерете някое дърво, обър-

нете се да няма никой, то е тайна, иначе веднага ще пишат вестниците, че прегръщате дърветата и ги целувате. Един професор може да изгуби реномето си, достатъчно е да целуне една череша, за да го считат, че не е с ума си. Когато правите опита, никой да не ви вижда. Аз намирам сядането на камъните за здравословно, но не на студените камъни; камъни, които са изложени на южната страна, които са нагряти от слънцето. На тях можеш да седнеш. Камъни, на които много хора не са ходили, камъни, които са грят от слънцето, са се стопили и отлично настроение дават, те не са студени, не са коравосърдечни, както ги мислите. Има камъни, които са добре организирани. Като седнеш на камъка, той ти дава. Като опреш гърба си до някое дърво, ще кажеш, че то се подpira. Но целуването няма да го разбереш. Природата е ревнива. Ако искаш да знаеш здрав ли си или не, целуни едно дърво - като го целунеш, ако туй дърво расте, здрав си, ако туй дърво заболяе, не си здрав. Престъпници има, след като убият някой човек и си турят гърба на някоя дърво, дървото умира. В растенията туй понятие за убийство го няма, дърветата са чисти, цветята са чисти. Ако някой престъпник се добере до някое растение, ще изсъхне цвета. Сега аз ви разпращам тия работи, да имате ясна представа за природата. Растителното царство представя един особен цвят, от който ние се ползуваме чрезмерно много, защото ако цялата земя е обраснала с гори, не е здравословно, но и ако растителното царство намалява както сега, и то не е здравословно. Навсякъде трябва да се препоръчва да се посеят най-малко 4-5 растения, това здравословно действа. Посети едно лозе, посети някое дърво. Цветята и те упражняват влияние. Уханието на цветята събужда човешкия ум, уханието действа върху човешката разумност. Много благотворно действа уханието. Ако знаеш как да възприемеш уханието на някой цвят, ако знаеш как да гледаш, ако знаеш как да слушаш, ако знаеш как да ядеш, ти си

здрав. Здравето е обусловено от очите, никога в природа-

та да не виждаш дисонанси - като видиш дисонанс, веднага да го превърнеш. В първия образ има голяма алчност. Голяма алчност има за събиране. Този човек 10 пъти повече взема, отколкото дава. В този /3/ чувствата са подтиснати, живее в едно общество, където сърцето му не е свободно, вече има една кръвоносна система, която не е здравословна. Има черти, които показват раз-

ните характери. Челото показва човешката разумност. областта на носа показва човешкото сърце, а областта на брадата показва човешката воля. Когато долната част се издава, то е животинско състояние. Този принцип показва, че животното е възпитано донякъде. Сега на вас ви предстои една голяма работа върху себе си, да влагате вашите мисли, да се разговаряте с тях, да влагате вашите чувства, да се разговаряте с тях; да влагате вашите постъпки и да се разговаряте с тях. Това е цяла наука. Това ще стане, като се запознаете с растителното царство, с минералите, със скъпоценните камъни. Ще имате една ясна представа за ума си и за сърцето си.

Сега бих желал да направите опита. Някои от вас, които обичат, нека целунат едно дърво. Изберете си една слива, една череша и три пъти я целунете: веднъж за слънцето, веднъж за месечината и веднъж за Юпитер. Спрете се при числото 3, нататък не отивайте. Да видите каква опитност ще имате. Ако сте имали едно мъчно състояние на ума, ще видите ще се смени ли, или ако

сте имали болезнено състояние на стомаха, ще се смени ли. Опитът трябва да почива на нещо реално. Ако правиш опит и няма резултати или наполовина има само, не си ги направил както трябва. Природата е отзивчива за всички опити, които са разумни. Всяко разумно нещо носи благословение на човека. Помага. Затуй искам да ви кажа към растенията да имате много добра обхода. Никогa да се не сърдиш на едно растение. Като минаваш през гората, блъсне те някое клонче, не е виновато то. Ти се разгневиш, счупиш клона. Да имате приятелство с растенията, като минете някъде да имате много добро разположение. Всичките растения имат много добро разположение, много любовно разположение. Ако имаха възможност, тия същества щяха да говорят, да ви поздравяват и да ви пожелаят доброто. Всичко, каквото имат, са готови да ти дадат. Много щедри са, любвеобилни са. Затуй именно от тях трябва да се учите. Трябва да учите правилна обхода, както те имат.

Това е живот Вечен, да позная Тебе, единаго Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.

3. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 9.IX.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

НЕМОЖКО И МОЖКО

Отче наш
Аз мога да любя

Да направим гимнастика на пръстите: С дясната ръка хващаме последователно пръстите на лявата и бавно прекарваме пръстите на дясната ръка по тях, като че ги милваме. Започваме с палеца, показалеца, средния и т.н. После с лявата ръка правим същото движение на пръстите на дясната.

Плавно ги правите, музикално, по закона на терците.

Ръцете на кръста и медлено ръцете се движат със свити пръсти до подмишницата. Ръцете се свалят на кръста, пак се повтаря първото движение. Така няколко пъти.

Ръцете на кръста, издигнете ръцете настрани, хубаво изпънати до хоризонтално. Ръцете се свиват над рамената с пръсти перпендикулярни към тях. Ръцете на кръста. Така движението се прави няколко пъти.

Досега всичко, каквото сте учили, е забавачница. Всичкото ви знание е забавачница. Забавачницата е хубава, може да мислите каквото искате, но е забавачница. Сега ще имате едно знание много малко, но знание, което да приложите. Казвате: Що е любов? Що е мъдрост? - Що е истина? До, ми, сол, до. Това е любов, мъдрост и истина. "До" трябва да го вземете както трябва. Когато вземете "до" - житното зърно трябва да поникне. Когато вземете "ми" - правилно трябва да се разклони, да израсте, като вземете "сол" - трябва да цъфти и да завърже. Що е терца? Терцата е закон за растенето, разклонение, цъфване и завързване в живота.

Та казвам: Сега сте в забавачницата. Вие едва сега

сте родени, излезли сте от утробата на майката и пъплите, не можете да ходите. Знанието, което имате е знание на пъплене. Недоразумение имате, падаме, плачете. Малкото дете като падне, плаче. Коскоджа, голям човек, паднал си някъде, мислиш, че си голям, ударил си си главата и казваш, боли ме. Ударил си се и казваш: Боли ме коляното. Паднал си, ударил си коляното. Падне детето и то става, пада, става, пада, учи се това дете. Колко деца се раждат и умират! Човек на 85 години станал, мисли, че много знае, той не се е научил да ходи. Дотогава, докато се смущавате в живота и страдате, вие пъплите по земята. Човек може да е свършил университет и да не знае да ходи. Трябва му фйтон. Не може да иде сам, ще се качи на някой фйтон и мисли, че е голямо-нещо, големство има, ще го заведа в университета, ще го вземат двамата души като млада булка. Като падне някое дете, дойдат две момиченца, изправят го, започват да го водят. Тоя професор заведа го, турят го да седне на стола и той седне. Дотогава, докато имате нужда от хората, вие пъплите по земята. Когато хората станат условие заради вас, проходили сте, изправили сте се, те са условие само за вас да ви услужат. Туй не се отнася само до физическия живот. Туй се отнася и до общия живот. И за трите живота като едно цяло, любов, мъдрост и истина. Любовта какво означава? - Божественото начало. Мъдростта какво означава? - Духовното начало в човека. А истината е човешкото начало. Трите свята имате: засега вие имате Божествения свят като побудителна причина. Детето падне на земята, и иска да стане. Туй желание да стане нагоре, е Божествено. Усилието, което прави, е ангелско. Ставането е човешко. Като станеш, ти си човек. Усилието да станеш е ангелски свят. Като станеш ти и се изправиш на краката си, ти си вече в Божествения свят. Поражда се една мисъл в тебе, това е Божественото Начало. Онова, което подкрепя мисълта, то е разумното начало. Ти, човекът, който правиш мисълта, ти

си истината. Всяка една мисъл, която ти извършваш като човек, то е истината вече. Станал си на краката. Чувстващ, че можеш да се държиш, то е истината. Не си ограничен от никакви външни ограничения.

Сега кажете ми какво учат децата в първо отделение? - Азбуката. Във второ отделение какво учат? - Учат се да четат. В трето отделение се учат да смятат, а в четвърто отделение се учат да говорят. Елементарни работи. Отдолу нагоре вземаме. В първо отделение се учат буквите, изучават първата буква "А", а в колко съчетания може да влезе? Каква роля играе "А"? Не само да изучиш звука "А", но "А" в колко други съчетания влиза. Да изучиш туй разнообразие на "А", трябва да изучиш главните съчетания. Най-първо ще изучиш трите основни съчетания: Каква роля играе буквата "А" в Любовта? Каква роля играе в Мъдростта и каква роля играе в Истината? Ако "А" изчезне, ти не можеш да кажеш "аз", не можеш да се проявиш. Кое е по-лесно да кажеш "аз" или "ази"? Защо така се пише "Ъ"? Това е труден въпрос да го разрешите. Казвате, това е "Ъ", ер голям. Как е произлязъл ер-ът? Защо малкия "ер" (ь) пише така? Защо французите вместо нашия "ер", имат "е"? Те обърнали ер-а нагоре, нали в музиката имате трансформиране, обръщане, тогава музикално пишете любов, мъдрост и истина в терца. "До", "ми", "сол", "до". Въпросът е музикално да се вземе. Терцата представя такава крива линия, а вие как вземате? Терцата е както втората линия; вземете любов - "до", мъдрост - "ми", истина - "сол". Защо истината се протака повече? Мъдростта е капитал. Истината изгражда, а мъдростта реализира, тя е външен процес. В дадения случай мъдростта е основен капитал. Истината е крайният капитал. Истината е резултат. Мъдростта е онзи вътрешен процес, който е ра-

ботил векове да създаде този плод. Любовта е самото семе, посадването в началото на нещата. Любовта включва подбудата. Има желание да ходиш, това е любов. Силата, която ще ти даде възможност да извървиш този път, е мъдростта. Външният процес както се извява, в него истината взема участие в тебе. Щом свършиш този път, ти знаеш какво е понятието истина. Любовта е онзи вътрешен процес на един извор, който идва под земята и извира, извирането навън е мъдростта, която дава капитал, тази река, която иде, малката речичка до някое езеро, това е процесът на истината. Езерото в дадения случай какво представя? Езерото представя плод. Тази рекичка е гръжка, която се гръжи. Една форма, детинска, която е ясна. Що е Любов? Един извор, който отнякъде иде. Излезлият извор навън е мъдрост вече. Река, която протича и образува малко езерце, това е истината. Любовта е големият океан, от който иде водата. Водата, която се втича в езерото, това е плодът със своята гръжка. Всичко това представя едно гърво, имате един жив процес. Ако се отвори вашето зрение и видите човека, ще го видите не такъв, какъвто е. Ако биха ви се отворили вашите духовни очи, когато човек напусне тялото, съвсем другояче ще го видите. Казвате: Как ще се види? Оставете сега това. Ако в едно дете се събуди съзнанието, когато е в употребата на майка си, как ще се види? То седи там сгънато, никакво движение, никакъв говор. Само мълчи и да има свое мнение, ще мълчи. Каквото и да става с него, ще мълчи, няма да си дава мнението, даже да не му разправят нищо, как се сформират неговите удове, щом се роди, щом излезе на външния свят, вече няма огъната форма. Човек като умира от този свят, влиза в другия и тук на земята във физическия свят сме били огънати. Като умрем, ще се освободим и за пръв път започваме в другия свят да говорим и да ходим. Оня свят е пробуждане на съзнанието, може да влезе човек в другия свят и да не му е пробудено съзнанието. Пробуждането

на съзнанието е да се освободим от тия ограничения. Зна-
чи да си излязъл из утробата на природата. Няма да се-
диш огънат и да чакаш майка ти да те храни и да ти дава
хляб. Започваш сам да се грижиш. Най-първо в утробата
на майка си, ти си се хранил с пълна, устата ти е била
пълна. Като се родиш тази уста се затвори. Отваря се
сегашната уста, оттам ще влиза храната. Защото, ако
този път не се затвори, ти ще бъдеш роб на майка си.
Тази уста, пъпът е на майка ти. Казва: Аз няма да те
храня, тя със своята ръка ще ти дава храна. Когато чо-
век умира, тази уста се затваря, друга уста се отваря.
Сега вие се чудите на тази работа. Знание е туй. Защо се
чудите? Защо е така? Защото в майка си се храниш чрез
пълна, а после се храниш чрез устата си. Питате: Защо
като идете в другия свят ще се затвори тази уста? Ами
защо като излезете из утробата на майка си, се затваря
пъпът и се образува друга уста? Тази уста сега е доста
опетнена. Като се родите, тази уста ще се затвори, ще
бъде пъп, ще бъде стомах. Храната ще влиза от друга
уста. Тази уста ще означава вашия духовен стомах, отг-
дето да се храните. За да си обясните работата предс-
тавете си, че сте в утробата на майка си и излизането
оттам. Ако (осъзнаете) положението в утробата на май-
ка си и положението в този свят, тогава ще разберете.
Тук на земята сте в утробата на природата. Умирането
- то е раждане. Сега, както тук някое дете може да се
роди и да не живее, а да умре, така и човек може да умре и
да не живее в другия свят. И там е страшното, че не мо-
же да живее, роди се умряло, ще го погребат. Вие казвате:
Защо да умира това дете? За вас ви се вижда страшно
защо човек умира, много естествено умира човек. Предс-
тавете си, че аз не мога да пиша една буква, ще я залича.
Тази буква умира, напиша същата буква; не съм я написал
добре, пак умира буквата. И така ще изтриват буквите,
докато се науча да ги пиша хубаво. Това е умиране на бук-
вата. Смъртта е една бърсалка, толкоз ли е страшна

смъртта? Казвате: Какво ще стане с мене? Нищо няма да стане. Всичкият прах ще поленне по бърсалката. Сега си представяте колко страшна е смъртта. Смъртта е бърсалка, залича нещо написано, то е смърт; залича друго написано, то е пак смърт. Къде отидоха тези написани работи? Където съм аз, в мене. Къде съм аз, връщам се пак в Божественото начало. Не мога да взема една форма както трябва, връщам се в Божественото начало. Пак правя опит, пак е несполучлив и така правя опити, докато се науча да напиша една буква, че съм доволен и оставям тази буква да живее. Като я видиш, ти се радваш, казваш: Много хубава, като родено дете. Ти виждаш буквата и започваш да четеш. Защо човек трябва да се ражда много пъти? - Един път ще се родиш като "А", втори път ще се родиш като "З", трети път ще се родиш като "Ъ", какво ще стане? Аз. Три пъти като се родиш, аз става. Ще се образува понятието, че аз съм човек, нещо родено се роди два пъти. Англичанинът казва: "Ай". Един турчин казва: "Бен". Той трябва да се роди три пъти. Англичанинът е по-сръчен, по-способен е, два пъти се ражда. Може да има някой и четири пъти да се ражда.

"А" означава, че ти вече си натоварен с известна идея. "Аз" значи имаш известен принцип. "А" означава товар. Той е отворен интервал. "А" е начало на отворен интервал. И начало на затворен. Излизаш от един отворен интервал и влизаш в един затворен интервал. Значи излизаш от една форма на битието и влизаш в друга затворена форма. За пример, излиза семето из хамбара. Излизането е "аз". Щом се посее семето в земята, то е затворен интервал. Какво трябва да правим? Пак трябва да излезе. Затвореният интервал показва, че трябва да излезе. Значи из хамбара човек взема семето, заравят го в земята после. Както из хамбара е излязло, то няма по същия начин да излезе из земята. Съвсем друг е процесът на излизането. Вие като не разбирате закона, ще търсите излизането по еднообразен начин. Природата няма еднооб-

разие. Ако обичате един човек, как ще го изявите? Като любите даден човек как ще го изявите? И ти за да любиш някого трябва да го извадиш от някъде. Светлината, която обича зърното, изважда го от земята, та го изважда. Туй, което светлината върши, е любов. Онова, което житното зърно събира в себе си, то е обич. Тази светлина събира в себе си, то е обич. Вие имате понятие за любов. За да любиш някого, трябва да му помагаш да излезе от ония мъчните условия, при които се намира. Той като излезе оттам и да се освободи - като те види, ще ти благодари. Всеки ден като го изваждаш из едно положение, той ти благодари. Този закон е верен. Някой път изваждаш една мисъл и знаете ли колко се мъчите, докато извадите една мисъл, и знаете ли колко мъчно изваждате едно желание? Вие мислите, че много лесна работа е това. Едно желание, докато се реализира, то е труден въпрос. Казвате: Аз любя. Вие учите първата буква на любовта. "А" е затворена буква, за да се отвори, туряте до нея "Ю". Отваря се, след това имате "Б", то е затворено; имате "О" - пак се отваря. След това имате "В" - затворено е. Любовта започва с един затворен интервал, един отворен интервал и пак затворен. Това е затвореният интервал, понеже той работи вътре в себе си. Като сте готови отвътре, тогава ще дойде закона "Люби". "Люби" какво означава? Ще излезеш из себе си. Затвореният интервал трябва да отвориш. Няма да правиш разходка. Любовта не е разходка. Да гледаш някого, ти играеш вече ролята на светлина, която излиза от слънцето. Всяка буболечица, всичко онова, което живее. За да даде подтик, за да върши работа, трябва да приеме светлина. Всяко едно живо същество има предназначение. Когато казваш "Люби", ти вече като слънчев лъч влизаеш в света на онези, които Бог е предназначил да работят. Ти няма да мислиш за себе си. Ще се радваш, че си годен да свършиш една работа добре. Любовта е първият урок - да любиш, значи да изучиш първия урок. Аз любя. Можеш

ли да кажеш на български: Аз любя. Щом си осъзнал Аз. Затворен интервал. Само любовта може да те накара да излезеш из туй затворено състояние; не знаеш какво да правиш. Любовта показва посоката на движението. Като кажеш "Любя", ти имаш посока на движение на волята. Трябва да знаеш как да поставиш мисълта си на работа. Трябва да знаеш как да поставиш сърцето си на работа и трябва да знаеш как да поставиш душата си или волята си на работа. Щом се сърдиш, ти си на физическия свят. Щом се радваш, ти си в духовния свят. В една мисъл докато страдаш, ти си на физическото поле, щом започнеш да се радваш, ти си влязъл в духовния свят. Когато напълно си се успокоил в радостта, ти си успял, то е вече до Божествения свят. Радваш се, на какво се радваш? Като влезеш в Божествения свят, ще ти дадат най-хубавия обяд. Най-хубавия обяд се взема в Божествения свят. Тогава ще ти донесат най-хубавия плод, след като свършиш работата, ще ти дадат ядене, и тогава ще разбереш какво нещо е ядене, не както тук на земята.

Имате "го", "ми", "сол", "до". Аз обичам, аз мисля, аз правя. Ти като обичаш, ти мислиш за онова, което обичаш. Щом мислиш, ще направиш нещо за онова, което мислиш. Представете си сега, че намерите един бръмбар и искате да го направите ваш приятел. Можете ли да станете приятел на бръмбара? Може, но в какво бръмбарът може да ви послужи? Вие като човек на бръмбара може много да му услугите, но той какво може да ви послужи? Един учител в училище на едно дете може да му послужи, да му разкрие буквите. Но в какво детето може да послужи на учителя? Като научи онова, което учителят е предал. Ако ученикът се освободи, и учителят се освобождава. Ако ученикът не може да се освободи от своето невежество, и учителят се спъва в пътя си. И сега вие казвате: Ето аз сега имам двама ученици, краката ми са двама ученици. Преподавам урока, те са научили урока и вървят. Разбрали са урока, който съм им преподавал и аз съм свободен.

Най-първо искаш да станеш учител, ще станеш учител на краката си. Тия ученици как те слушат. После още двама ученици имате - ръцете, след това имате 10 ученици на ръцете и 10 ученици на краката. Имате на главата няколко дупки, после косите. Най-първо двамата ученици са краката, ще им предадеш урока си и ще им кажеш: Хубаво ще ходите, че всички да кажат," Хубаво ходи този човек". Щом ходите хубаво, ще похвалят учениците, че добре (са) научили урока. Щом не ходите добре, значи учителят не е предал урока добре на учениците и следователно учениците не могат да ходят. И затова учителят е отговорен. Казват: Много добре ходят. Значи учителят много добре е предал урока на учениците, учителят добре ги е научил. Казваме, че учителят добре учи учениците. Техният успех е негов успех.

Сега вие не можете да видите новото в какво седи. Щом ходиш и те болят краката, новото не е дошло. Щом ходиш и се страхуваш да не паднеш, новото не е дошло. Най-първо виждаш птичките, не могат да хвъркат. Когато птицата хвъркне, тя е свободна във въздуха, седи горе. Тя има един неприятел и той я гледа отдолу. Птицата знание има. Птичката казва на котката: Ти едно време много лесно ме хващаше. Сега не можеш (да) ме хванеш така лесно. Та сега мъчнотиите, които ги хващат, са котки, лисици, вълци. Ти си овца, хване те вълка нахапе те малко. Ако искаш да живееш между вълците, птица трябва да станеш. Ако живееш във водата и искаш да излезеш из тия мъчнотици, птица трябва да си. Щом излезеш из водата навън, ти си свободен от всички ограничения на водата. Птиците като живеят във въздуха, зараждат се хищниците. Какво трябва да прави една птица? Да стане слон. Като стане слон, един сокол не може да я гони. Като маха рога, соколът не може да яде. По-напред когато беше малка птица, я ядеше, но онзи слон, какво може да му направи, той е толкова силен, че само като си помръдне врата, соколът ще види, че тази рабо-

та е трудна. Животните станаха хора, за да се избавят от своите мъчности. Хората, за да се избавят от своите мъчности, трябва да станат ангели. Защо трябва да станат ангели? За да се избавим от мъчностите на този живот, които имаме, трябва да станем ангели. Допуснете, че вие зимно време сте във, имате кибритена кутия в джоба, но ръцете ви са изстинали, не държат, имате условия да си запалите огън, но не сте си научили ръцете, не знаят как да граснат клечката, не могат да извадят кибрита от джоба, казвате: Какво ще се прави? - Да гоjde някой отвън. Доjde някой отвън и му казва: Бръкни в джоба и извади кибрита. Представете си онзи, който е дошъл, може да ходи, но не може да бърка в джоба. Седите двамата, иде трети, докато се яви някой да може да извади кибритената кутия из джоба, да извади една клечка, да грасне и да запали огъня. Тогава всички мъчностии ще се разрешават, но ръката трябва да се подвижи. За да се подвижи ръката, трябва да се подвижи умът. Трябва да се подвижи сърцето и душата. Ако любовта в едно отношение не вземе участие, ако мъдростта не вземе участие, истината нищо не става. Най-първо трябва да знаеш как да напишеш една буква. Ще я пишеш много пъти, докато се научиш да я пишеш както трябва и да знаеш всички съчетания на тази буква, които тя има. Тогава ти си се научил. Да казваш на един човек: Ти си лош, ти си лош - и той става лош. Ако искаш да го направиш добър, ще му казваш: Ти си добър, ти си добър, ти си добър - и той ще стане добър. Ти като му казваш: Ти си лош - ти го правиш лош. И ти ще започнеш да затриваш "ти си лош" и ще пишеш "ти си добър" и той ще стане добър. Ти казваш "ти си лош" и искаш да имаш резултатите от "ти си добър". Ти замествах тогава "Ми" с "Фа", "Фа" замествах с "Ла". "Фа" има особена форма. Вие виждали ли сте "Фа" каква форма има? "Фа" има много деликатна и пластична форма. Гледа го любезно и казва: Тук ще влезеш. Показва му вратата и хляба. Хлябът не знае къде да

влезе. Влиза във вратата, затваря се вратата. Дъвкането е “Добре дошъл”. Нали като дойде гост, подаваме ръката си и казваме “Добре дошъл, заповядай”. След туй дойде “Фа,” угодение има. Сега ви давам фигура.

“Едно” на втора степен колко е? Пак единица. “Едно” на трета степен колко е? Пак едно. Защо? На десета степен “едно” пак е “едно”. Ами ако повишиш на трета степен, колко ще даде? Повече. Единицата е една величина, която е постоянна, не се изменя. Нито може да отнемеш нещо от нея, нито можеш да ѝ придадеш. “Две” вече показва, че има възможности. Значи ти на работа не викаш единицата. Онзи, който вика единицата на работа, той не вика закона. Единицата ти ще туриш като ръчка на края и на тази ръчка ще туриш “две” - те, ще туриш желязо, ще направиш мотица. Тогава единицата ще ти каже как да работиш. Само тя ще предава енергията, а “две” - те ще работят. Вие имате лост, крайт на лоста - той е “две” - те. Числото “две” е лостът. Де е “две” - те? Подпората, на която тургаш лоста; ако няма подпора, лостът може ли да работи? Ти не можеш да накараш единицата сама да работи. Като туриш един камък и туриш лоста на него, вдига, но числото “две” е, което помага. Половината на лоста, която е пред подпората, то е числото “две”. Този край, който държиш в лоста, той е единицата. Вие досега сте се трудили, единицата да турите да работи заради вас. Всички несрети излизат от това. Цялото човечество се мъчи да накара единицата да работи, а пък единицата казва: Когато ме слушате каквото аз казвам, тогава всичко ще върви. Единицата е Божественото начало. Не карайте разумното начало да работи заради вас. Вие започвате да работите заради това начало.

Имате “аз”. Ако разменя буквите, става “за”. Вече имате отворен интервал. За Ивана, за Драгана, за Петко. Казва какво правиш с “а”? Какво правиш със “з”? Ще ги накараш да работят. “Аз” в дадения случай трябва да

го туриш на друго място. Тази посока тъй както е направена, както ние пишем, то не е лицето. “Аз” както е написано, то не е лицето, “а”-то е обърнато към запад. При “за”- “а” е обърнато към изток. Отворен интервал е Изтокът, затворен интервал е Западът. В отворения интервал е свършекът. Вечерно време е затворен интервалът. Изгревът на слънцето е отворен интервал. Изгрява слънцето, излизаш навън; залязва, влизаш вътре въкъщи. Затворен интервал е, когато слънцето залязва. Отворен интервал е, когато слънцето изгрява. Когато слънцето изгрява, е излизане. Когато слънцето залязва, е влизане. Имате излизане и влизане. Излизането е изгревът на слънцето, влизането е залязване на слънцето. Когато слънцето залязва, казва: Трябва да влезеш, да образуваш затворен интервал. Имаш материал, който трябва да работиш. Всеки урок трябва да се разучи.

Изпейте тогава “Любов”, “Мъдрост” и “Истина” в цялата октава. Не се спъвайте, че не можете да пеете, нищо не значи. Някой път вие се спъвате от някои музикални правила, които имате. Те са на място, но тия правила не влизат в цялата област на музиката. Те са само за някъде. Другаде се ражда малък дисонанс. - Пеем “Любов”, “Мъдрост” и “Истина” в гамата. “Лю”- означава учудване. Понеже човек излиза из гъстата материя, започва с най-трудното и свършва с най-трудното. Докато се научиш да пишеш една буква, е мъчно. Като се научиш да пишеш, става лесно. /Учителят поглежда часовника/. Слънцето малко закъснява. Сега всеки ден по две минути закъснява. Казвате: Докога? - До декември! Като дойде 22 декември, ще започне да избързва.

Доста мъчна работа е излизането из затвора. За да излезеш из затвора, любовта трябва да те посети и ти да изхвърлиш букаите¹. И всички нацапани грехи, ще се измиеш, ще направиш една баня, ще се облечеш. Вие мис-

¹ букаи - окови (тур.)

лите да седите с грънкулките, че то е любов. Любовта ви освобождава от всичките противоречия на живота. От противоречията в ума, сърцето и душата. Като ви освободи от тях, това е любов. Другото не е освобождаване. Вие мислите да ви изведе от затвора, че това е любов. Не е любов това. Трябва да се освободи умът ви, сърцето ви и душата ви. Това вече е любов. Да няма вече вериги, да няма кърпки, ями. На тези прозорци, на които досега сте имали книги, че светлината не е прониквала, турете най-хубавите стъкла. На всичките дупки, които имате, ще направите най-хубавите прозорци и вратата да е направена хубаво, да се отваря и затваря. Ако може да я направите стъклена, още по-добре. Но, ако е от дъски, е хубаво. Човек, докато не излезе из затвора, докато не се освободи от ограниченията на ума, сърцето и волята, той не може да прояви любовта. Той ще прояви, но това не е любов. Като ходи и грънкат вериги, това не е любов. Има хора, които 10 години с вериги спят, стават все с вериги. След 10 години ще ги снемат. Вие искате култура, оковали сте вашите мисли, оковали сте вашите хубави чувства, оковали сте вашите хубави постъпки и искате отвън да оправите света. Вашите мисли са с букаи, а ходите да проповядвате свобода. Най-първо ще освободиш своите мисли, ще ги отвориш и всички да излязат из затвора. Ако ти в себе си не можеш да снемеш оковите, как ще ги снемеш отвън? Сега ще направите една реформа, генерална реформа, каквато никога не сте правили. В затвора трябват букаи. А тук - мислите да са свободни, да не са оковани, да са без вериги, всичките тия въжета да се махнат и човек трябва да бъде свободен. Който може да направи това, ще влезе в училището, който не може да го направи, ще стои отвън. Който може да го направи, ще влезе в училището, който не може да го направи, ще седи в забавачницата. Който го направи, ще влезе в първо отделение, който не може да го направи, ще седи в затвора. /Учителят пее думата "Любов"/ Значи

зад тази мелодия колко неща се крият? Цяла симфония се крие зад нея. Да кажем, вие имате една соба пълна с дърва, изисква се само една кибритена клечка. С години седите и чакате някой да ви запали собата. Вие можете сами да граснете и да запалите дървата. Да не чакате откън. Най-добрият слуга сте вие, който може да свърши тая работа най-бързо и най-ефикасно. Ако чакате другите хора да го направят, то е въпрос проблематичен. Добре, вие казвате “Не мога”, ето аз какво разбирам: Сега при една река и “Не”-то означава, че между мен и другия бряг няма мост. Аз сега на единия бряг и няма мост да мина, следователно не мога да мина. Не че не мога, но трябва да направя мост. Досега трябваше да направя този мост. Като направя моста, ще кажа: Аз мога. Докато мостът не е направен, “Не”-то е на място. Какво показва “Не-то”? Да се направи мост. Като се направи мостът, “Не”-то се изхвърля. Аз мога да направя мост и не се спирам пред брега, но минавам. Като няма мост, всеки се спира пред реката и казва “Не мога”. Много естествено, сега ще извадите това предположение. Досега сте казвали “не мога”, защото мостът не е бил направен. Сега ще направите моста и ще кажете: Аз мога. Щом кажете: “Аз мога” - значи мостът е направен, няма препятствие. Аз не мога, мостът не е направен. Или може обуща да нямаш, казваш: Не мога да ида. Щом имаш обуща, ще туриш обущата и ще излезеш навън. “Не”-то ще го турите в раницата и ще започне да фигурира само. Сега вие ще го представите като ваш син. Имате син Немошко и дъщеря Немошко. Ще извадите синът Немошко и дъщерята Немошко. Сега желая да имате мисли, които са Можко, да имате желания, които са Можко и да имате постъпки, които са Можко. Да имате желания, които са Можко, и да имате постъпки, които са Можко, а не Немошко.

Светлият път води към Истината.

4. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 16.X.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ЕДНО, ДВЕ , ТРИ

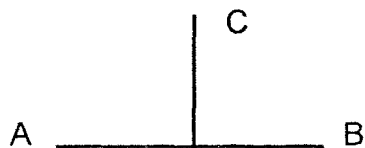
Отче наш

Направихме упражнението с ръцете: лявата пред дясната, движи се по дясната, настрани. Дясната пред лявата, движи се по лявата и настрани.

Двете ръце настрани и трептене на китката. Накрая упражнението обливане.

Защо на човек, като се наеде, не му се яде? След като се е наел, коя е причината, че не му се яде? Най-простият отговор как бихте го дали? Една жица може ли да я обтягате два пъти, отколкото издържа? Ще се скъса. Сега някой път вие мислите, че знаете много неща. Колко знае човек? Изучава химията, говорите за кислород и водород, тия елементи виждали ли сте ги? Не сте ги виждали. Съединенията, които стават, не сте ги виждали, предполагате. Говорите за слънцето, че имало висока температура, но тази температура не сте опитвали, вярвате че е осем милиона. Кое знаеш повече: когато се разсърдиш ли знаеш повече или когато мислиш за слънцето знаеш повече? Кое е наука? Какво има на слънцето е теория. Като се разсърдите, чувствувате, че сте се разсърдили. Или пък, че си гневен или радостен, кое е реално? Гневът е тъй реален, както и радостта. Вие за гнева имате изопачено понятие. Какво нещо е гневът? Той е 21-годишен момък. Като го видиш - смел, решителен. Като се разгневиш, станеш смел, решителен. Щом изгубиш гнева, пак се свиеш. Какво има тъй, което ни прави смели? Казва: Не се гневи, да не изгубиш гнева си. Какво разбирате вие, като се разгневите, или като изгубите гнева си? Ако спечелиш пари и после ги изгубиш, каква полза има? Причинява скръб. Какво разбирате под думите: Не се гневи! Не се гневи, да не изгубиш гнева си.

Друг е въпросът защо човек остарява. Губи нещо. Една струна, след като свирите с нея, изгубва. Като вървите, отделя малки частици, погледнеш, скъса се. Ако цигуларят може да предава нещо на струните, хич няма да се късат. Той все взема от нея - и нагоре като движи лъка, и надолу - все взема. Тази струна може ли да устои, като взема, най-после се скъса. Сега каква сила е гневът, дава ли, или взема, как мислите? Дава. Като се гневи човек, дава. Знае, че се е разгневил. Казва: Разгневих се. Какво значи? Раздал всичко. Аз съм за реалното в света. Реалният гняв е на място, но има един гняв, който е като сянка. Той няма реалност, гневът е реален. Има и гняв на сенки. За пример, някой казва: Не ме бутай, че като взема този камък! - Я да се опита, стотина кила камък. - Ако хвана този камък, знаеш, ще го хвърля. - Той да не казва, но да вземе камъка, да го хвърли, да покаже. Какво лошо има, че той хвърлил камъка? Когато казвате нещо, направете го, нищо повече. Не казвайте нещо, което не можете да направите. Туй, за което ви говоря, знаете в какво положение се намирате. Един човек, като го хване краста, да му казваш да се не чеше. Един човек, като го хване краста, той може да изпъди крастата, като не се чеше. Понеже я чеше, ѝ дава сила. Туй, което чешеш, буташ, даваш живот.

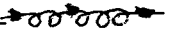

Сега според вас кое е най-важно в живота? Говорите за реални неща. Какво е това? Това е цяла плоскост. Вие виждате проекция на плоскостта. Защо

ви е плоскостта? Теглим перпендикуляр С. Защо ви е? Но този перпендикуляр слиза светлината. Следователно, всякога вие в живота искате да се повдигнете. Вземете пример от светлината. Както тя слиза, тъй и вие трябва да възлизате нагоре. Светлината към нас слиза, но от центъра възлиза. Към нас слиза, но тя има два момента.

От слънцето слиза, най-първо излиза и се пречупва. Като излезе из кръга на туй пречупване, и пада върху земята. Имаме слизание и възлизане. Възлизането тогава може да се представи така. Слънцето е някъде в пространството, светлината излиза из повърхността на слънцето, към С пада перпендикулярно върху повърхността на земята. Слизането е на долу. Ние мислим, че светлината слиза. Но едновременно тя и възлиза, и слиза. Следователно, всяка идея, която слиза от тебе, отива някъде, възлиза и слиза при другите хора. Ти не можеш една идея да предадеш направо. Ти най-първо пращаш нагоре, после влиза в умовете на другите. Всички хора грешат, когато искат да предадат направо една идея. Мислиш, че като говориш на един човек, ще му предадеш идеята. И никога не можеш да предадеш една идея направо. Сега да допуснем, че едно тяло пада от пет сантиметра. Каква ще бъде височината? Или пада от 10 метра, хиляда или сто хиляди километра. Колкото далечината е по-голяма от центъра на земята, толкова падането става от по-високо. Под думата "далечина" в дадения случай разбираме, дава се на идеята простор, да развие своите сили. Дотогава, докато има своя простор, е в хармония с тебе. Щом започне далечината да става неприятна, спри там. Дотогава, докато далечината е приятна, то е в твоя кръг. Щом започне да те безпокои, спри там, не отивай по-далече. Всеки един от вас може да знае какво може да направи. Или свириш, дойдеш до едно място, казваш, че не може по-нататък. Искаш да свириш, но усещаш, че е невъзможно. Някои неща не можеш да ги направиш. Туй, което в дадения случай чувствуваш, че можеш - можеш; туй, което не можеш, не се пресияй. С какво трябва да е съгласна истината? Допуснете, че имате един виден, знаменит професор, който свири на пиано. Докато знае, че онези, които го слушат, са любители, имат ухо, разбират музиката, той свири, но в момента, в който помисли, че тия хора са глухи, той се пита защо свири. Веднага в него ще се пресе-

че неговото желание. Сега вие някой път искате да прогресирате в живота без желание. То е едно механическо действие. Искаш да станеш учен механически или искаш да станеш музикант без никакво усилие, току изведнъж да се изсипе нещо. То е глухота. После всички вярвате, че някой отвън може да ви предаде нещо. Отвън може да ви се дадат само условията, всичко вие трябва да обработите, да го развиете. Всеки трябва да работи над себе си. Успехът на човека зависи от работата му.

Има един стих в последната песен. Стихът казва: "От мене излиза живата водица. Всеки, който ме пие, живот добие, в дома си се връща и за работа се хваща". "От мене излиза живата водица. Всеки, що ме пие, живот добие, в дома се връща и за работа се хваща". Сега е сложна, докато най-после дойде донякъде, римата е непонятна. "... В дома си се връща и за работа се хваща. Една мисъл, която не може да ти даде живот, енергия, ти не можеш да се върнеш в дома и да започнеш работа. Ти не си придобил нищо. Имате 1, 2, 3. Как бихте ги примурили? Представете си, че са живи същества. Или това са семена, как бихте направили тия семена да са доволни в дадения случай? 1, 2, 3 - как ще ги задоволите? Едно-то ще го турите за господар. двете ще ги впрегнете като кон в каруцата, трите ще бъде самата каруца. Всички те ще тръгнат наедно. Конят, каруцата и онзи, който ги кара, само че каруцата ще се върти така , конят ще се движи така - , човекът ще седи и ще прави така - . Ти мислиш, че един човек с кон и каруца е проста работа. Тя е една идея в цялата природа, тя е копирана от самата природа. Имате различни движения. В часовника какво движение имате? Колата е обвърната с дъното нагоре и се върти. Стрелките представят колата, махалото е човекът, къде са конете? В една каруца имате една идея. Този топуз, който слиза надолу, то е движението на конете. За да бъде понятно, обвърнат е светът с главата надолу. То е само за да се изясни. Ед-

новременно ние като мислим, имаме три движения: едно механично движение на конете, движението на човека е психическо движение. Човекът е капелмайсторът, който прави тия движения.

От българския език коя буква ви е най-обична? Всички букви обичате, но имате една буква, която обичате най-много. Не знаете ли коя? Първата буква, с която се пише вашето име. Постоянно тя изпъква. Някой път не обичате буквата, понеже не обичате името си. На хляба коя е любимата буква? В аритметиката имате три процеса. Събиране, какво разбирате под събиране? Какъв процес е събирането? С ръцете си човек ги движи към тялото. -Какъв е процесът на изваждането? Ръцете движим навън, като че отстраняваме нещо.

Какъв процес е умножението? Щом дойдете до умножението, имате по-сложен процес. И при делението имате по-сложен процес. Защото в делението не само да изявите, но сложен става процесът, понеже като делите, образува се отношение вече. В умножението имате отношение. Имате да съберете две числа, не е така лесно. Но представате си, че имате да умножите две числа. Ако са живи, трябва да се хармонират. Имате два тона, лесно се нагласяват. Но цяла една песен имате да научите, сложен е процесът вече. Вие всякога се обезсърчавате най-много от умножението и от делението. Когато се умножават добрините, вие се радвате. Когато се умножават несретите ви, несполуките в живота, вие се обезсърчавате. Когато делите, което дели, разделя се; което умножава, умножава се; което се събира, събира се; което се вади, изважда се. Помнете закона: изваждаш, ще се извадиш; събираш, ще се събереш; умножаваш, ще се множиш; делиш, ще се разделиш. Не е така лесно да знаеш да събираш. Ако събираш добре, ще се събереш, но ако не събираш добре, няма да можеш да се събереш. Сега туй състояние, което имате, не е първично състояние. Сега туй състояние е като да сте ходили на реката на баня, къпали сте

се, че са ви откраднали дрехите и се връщате дома. Били ли сте на някоя река, че да са ви откраднали дрехите? Човек, като влезе да се къпе, какво е положението? В живота много хора са обрани. Кога се къпеш, ще завържеш дрехите си хубаво, хубаво ще гледаш да не те оберат. За пример често казвате: Откраднаха ми нещо. Често слушам да казва някой, че му откраднали любовта. Възможно ли е любовта да се краде? Единственото нещо, което не може да се открадне, то е любовта. Единственото нещо, което не можеш да откраднеш, то е истината. Единственото нещо, което не можеш да откраднеш, то е мъдростта. Любовта не се краде, то е невъзможно. Друго нещо може да откраднеш, но любовта не. То е все таки да ти кажат, че е откраднал някой слънцето. Или да ти кажат, че слънцето отишло на гости на земята. Невъзможно е. Голямото не отива при малкото, но малкото отива при голямото. Някои от вас, като се молите, искате Господ да дойде при вас. Не, вие ще идете при него. Ученият не отива при невежия, невежият трябва да иде при учения. Вие ще кажете, че майката отива при детето. Не, детето най-първо е слязло при майка си. То като е слязло, смалило се е. Туй дете се е смалило, било невидимо в една малка черупка, с микроскоп се гледало. Като влезе в майката, тя започва постепенно да го храни, да му даде форма. Детето казва: Вземам последното място, само при тебе да съм. Тя му дава едно място, второ, трето, четвърто и от последното го туря напред. Не желайте големи работи. Вие по някой път желаете големи работи. Вие по някой път желаете един милион. Един милион можете ли да го носите? Един милион в злато може ли да го носите? В един милион колко кила злато има? Колко наполеона има в един милион? /25 kg./ Несъвместимо е, колко бихте взели? Представете си, че някой ви каже: Каквото поискате, ще ви се даде. Колко бихте поискали? Сега представете си, че дойде един добър човек при вас и ви казва: Кой каквото иска ще му дам. Колко

бихте поускали от него? От добрия човек ако вземете повече, ще изгубите. Той ще ви даде, но вие ще изгубите за в бъдеще. Колко трябва да вземете от него?

В природата Бог дал всичко на наше разположение. В даден момент колко въздух може да вземеш? Вие мислите да се осигурите. Бог дал всичко, каквото искате. Дал ви въздух. Колко въздух ще вземете? И повече да вземете, ще го върнете. Ще вземете малко, ще го върнете, после пак ще вземете малко и пак ще го върнете назад. Казвам: В процеса на човешкото развитие онова, което Бог дава и онова, което ние искаме, то е постоянно. Аз съм превеждал това: В турско време турците носеха часовници с по 7-8 капак. Като извади часовника голям, извади единия капак, тури го на земята, извади втория, тури го на земята, така извади седем капак и вътре има малко часовниче. Ще го погледне и после пак започне да туря капациите; най-после ще тури часовника в пояса. Сега хората в своите желания носят турските часовници - едно желание, един капак; второ желание, втори капак, нареди ги. В процеса на мислите у нас, в процеса на чувствата и в процеса на волята милиони души вземат участие. Ние не сме запознати с процесите. Ти мислиш, но в дадения случай милиони души вземат участие. Благодарение на тях, че те приготвят всичките условия за мисълта, тя се проявява. Ако един ден ние имаме една ясна представа, ние ще бъдем благодарни за това, което става. Пък процесите са толкова далечни. Казваш: Аз мисля, аз чувствам. Този процес на мислене, на чувстване, на воля трябва да съгласуваш милиони души, всички да бъдат едногласни, да имат едно решение, тогава мисълта е права. Когато те се раздвоят, и ти се раздвояваш. Когато те се раздвоят в чувствата, чувствата ти са раздвоени. Когато те се разделят във волята, волята ти е разделена. Ако двама души, които са жадни, се срещнат, че единият казва на другия: Аз съм жажен. И другият казва: Аз съм жажен. Какво трябва да правят двамата? Седят в болни-

цата двама души, единият с ампутиран крак, другият - куц, не може да стават. Онзи с ампутирания крак казва: Стани да донесеш, поне ти си с два крака. Ти можеш да направиш тази работа.

Не осакатявайте себе си. Често вие се осакатявате. Като се осакатите, напъвате вашата воля. Под думата "воля" винаги трябва да разбирате вашия ум, той трябва да бъде в съгласие със сърцето и вие да нямате борба. Дефектът е там, че когато умът не е подготвен и сърцето също, напъваш волята. То е безпредметно. За пример, ако аз искам да развивам пестеливост, пиша много ситно. ~~~~~ Когато искам да стана много щедър, пиша по-едро. ~~~~~ Щом съм щедър, още по-едро пиша. Щедростта може да започне по този закон. Вие искате да научите някое дете на пестеливост. Научете го да пише ситно. ~~~~~ Имате два процеса: от пестеливост към щедрост и от щедрост към пестеливост. Някой пише големи букви. И пестеливостта е на място, и щедростта е на място. Бъдете щедри, но никога разточителни. Природата обича щедростта, но никога не обича разточителността. Във всички прояви на живота бъди щедър, но никога разточителен. Прахосване да няма.

Да видим ще може ли да пее цигулката. /Учителят я нагласява./ То е щедрост от високите към ниските тонове. Започва от ниските тонове към високите. Това е щестлавие. То е още невъзпитано щестлавие. /Свири тихо./ На какво ви наподобява туй? Пее: "Там високо горе в планината..." / Пее го в разни мелодии./ Всички пеем: "Там високо горе в планината..." /Учителят пее./ "Аз зная малко чисто изворче. От години то иска голямо да стане. Кой как мине, то си пее, кой как мине, то си пее." /Пее на друга мелодия./ "Там високо горе в планината, аз зная малко чисто изворче. От години то иска голямо да стане. Кой как мине, то си пее, кой как мине, то си пее: като мене друго изворче чисто няма, от мене изтича живата водица. Всеки, що пие, живот добие. В дома ще се върне и

на работа ще се хване.” /Всички пеем./ “Там високо горе в планината...”.

Само започнахме предприятието. Когато душите композират, всички вземат участие. Хармонията се дължи, когато всичките души вземат своята идея.

Това е живот вечен - да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Ти Си пратил.

5. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 23.X.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ДОБЪР ДЕН

Отче наш

Изпейте една песен, която най-добре знаете.

Духът Божий изпяхме.

Имате ли някаква тема зададена? - Нямаме.

Пишете върху влиянието на белите и черните грехи. Отвън хората носят черни грехи, но отвътре се бели носят. Вие виждали ли сте ризата на някой да е черна?

Представете си, че искате да коригирате едно животното. Каква обнова ще внесете в едно млекопитаещо? Каква е първата обнова, която може да внесете? Коя е първата обнова, която внасяте в един човек? Какво не достига на животните при сегашните условия? На млекопитаещите какво не достига? Какво бихте пожелали сега на животните при сегашните условия? Сега забележете, че аз говоря за един живот, който е свързан с вас. Във всеки един от вас има едно животно, с което вие живеете. Едно млекопитаещо животно живее във вас и навън тръгнете, ходи с вас. Някой път несретите в живота зависят от това животно. Вие не искате животните, понеже те развалят работите, и те без да искат развалят работата. Представете си, че човек има едно млекопитаещо като лисицата, и то живее с човека наедно. Или представете си едно млекопитаещо като мечката и че то живее с човека. За пример някой път вас ви се прииска да ядете мед. Вие не сте първи, които искате това. Мечката от по-рано се е научила да яде мед. Вие дето сте се научили да ядете мед, мечката ви е научила. Или някой път обичате да ядете кокошки. Лисицата ви е научила, тя много по-рано от вас е яла кокошки. Има една лисица, която ви учи сега. Не само по едно млекопитаещо има във вас, но има и други животни; във вас има и по една

птица, гарга, някой път щъркел. За пример вие сте щестлавни. Щестлавнето щъркелът много преди вас го знаеше. Дигне клона, трака, трака, понеже не може да говори, иска да покаже нещо. Понеже вие може да говорите, описвате как щрака щъркелът с клона. Щъркелът например може да ви разправи как хванал жабата, как я изнесъл във въздуха, как жабата се е чувствувала щастлива, че може да я носят с аероплан. Щъркелът във вас ще започне да описва как изнесъл жабата нагоре във въздуха. За пример вие вземате една бяла книга и ако сте български поет, с 30 букви начерните книгата, с около 700, 800 думи начерните книгата със слогове, с думи, казвате, че това било поезия. За пример, каква поезия има в “Планини високи, долини дълбоки.” Ако един поет пише: “Цвете мило и ягене хубаво”, де е погрешката на поета? Или ако турите “цвете красно и ягене хубаво”? Или имате “лице гладко и лице брагато”? Откъде е дошло на ума на този поет да тури “лице гладко”? Един волски поет никога не може да каже, ако пише за говедата “лице гладко” - “лице брагато” може да пише. Или имате “Седнал Стоян на хубава трапеза с чаша пълна бистра вода и с ягене мазно рибешко”. Каква поезия има в това? Какво би разбрала една лисица, ако каже: “Седнал Стоян в българския театър на четири крака”? Вие се смеете на големия контраст. Лисицата никога не може да си представи туй голямо чудо, че Стоян седи в театъра на четири крака. “На четири крака” туй животни ще разбере, понеже е на четири крака. Но човек, ако пише тази поезия, какво ще разбере, че е седнал “на четири крака”? Може да разбере в преносен смисъл, че е седнал на стол с четири крака.

Сега, ако вас ви попитат, какво бихте поускали за себе си - кое е най-същественото, което ще поускате, не нещо идейно, но необходимо за живота, належащо? За пример, ако бихте поускали една хубава стая, в която да живеете, колко прозорци бихте искали да се направят на стаята, каква ще искате височината на прозорците, ши-

рочината - какви да бъдат? Каква стая бихте избрали? Да не е разточителна, но и същевременно да не е скържава, да е удобна, да не е луксозна. Или бихте поускали прозорци като нашите. Природата е турила малки прозорци на нашето тяло. Колко сантиметра са широки очите? Много малка височина, по-голяма широчина. Интересно е, че в такова малко нещо турила такова голямо същество, че е доволно от главата. Ако главата е много голяма, не е доволно.

Сега аз бих ви запитал, какво разбирате под думата "страх"? Как определяте страха? Защо човек се страхува. Да кажем, срамът е един малък страх. Най-малкият страх кой е? Миналата нощ два пъти ревах сирените от страх. Единият път близо два часа трая тревогата. Ако дойде един аероплан, страхът е много малък, ако са два аероплана, страхът е по-голям, ако са три, още по-голям, ако са 4, 5, 10, 20, 30 да забръмчат. Каква е ползата от страха? Каква полза допринася страхът в света? Всички страхливи същества са допринесли нещо и страхът е допринесъл. Да се роди съзнанието на справедливостта, основата е страхът. Казват: "Начало на Мъдростта е страх Божу". Имате един човек /1/, справедливостта е слабо развита. В този /2/ справедливостта е развита. В първия страхът е много малко развит,

но и съзнанието за справедливост е малко. Ако измерите главата на лисицата, главата на вълка и главата на овцата, ще видите, че овцата има повече справедливост от лисицата и вълка, но има и повече страх. Ако прекарате една права линия над ушите, дето главата е най-широка, тази линия ще ви покаже колко човек е смел. Колкото главата е по-широка, човек е по-смел. Имате линиите 1, 2, 3, линията 1 е най-смел, 2 е по-малко смел. Кое ядене

прави човека смел? Вземете едно животно, след като му дадете една хубава храна, става смело.

3 ————— Котката като хване мишката, стане

2 ————— смела. Ако ѝ дадете хляб, оставя хля-

1 ————— ба, не взема. Като хване мишката, с нея

заедно бяга. Ако ѝ дадете хляб и се уплаши, оставя хляба и без хляба бяга. Защо не оставя мишката, а оставя хляба? Котката обича мишките повече. Котката е много смела, пък мишката е много страхлива. Приятно ѝ е да има едно същество, на което сърцето да трепери от страх. Доста срамежлива е мишката. Тя като се представи пред котката, започва да си мърда муцуната, по-интелигентна е, извинява се пред котката. Казва: Извинете, като бях в дупката, не ви отгадох нужното почитание и уважение. Котката ѝ дава педагогически урок как сама да не излиза из дупката. Казва: Ти защо, като се явих при дупката, не излезе, а трябваше да чакам, да те викам да излезеш? Тя се извинява, казва: От голям срам, как да изляза при учената котка, като съм толкова невежа. Тия работи са за вас. Тогава гледаш, като каже тъй мишката на котката, тя легне на гърба си, приятно ѝ е и започне да си играе с мишката. Казва: Какво мило същество, от срам не излиза, разбира се. Котката пак стане и каже: Ами ако ме лъжеш? Тогава изяде мишката. Когато котката се убеди, че мишката не я лъже, тогава не я яде, казва: Ха върви и втори път като дойда, веднага да излизаш от дупката, да не те чакам дълго време. Аз съм срещал само една котка в България, тя живееше в Търново - това е действителен пример - котката беше на Иларионови, като хване една мишка от къщи, изнесе я вън на поляната, бутне я, казва: Върви и не идвай. Като хване мишка отвън, внесе я вътре въщи. От къщи изнася мишките навън да ги пуца, отвън ги внася, въщи ги пуца.

Даде ви се да бъдете търпеливи. Как бихте пригостили търпението? Ако прекарате една линия малко по-

горе от отвърстията на ушите към слепите очи, тази линия някой път ще бъде 14 сантиметра, 15 сантиметра. Дето човек е алчен, всичката алчност и хитрина на хората произтича от слепите очи. Това са полуинтелигентни способности. Животните живеят в слепите очи на човека. Лисицата, мечки, вълци, паяци - в слепите очи живеят. Всичката тяхна интелигентност събрана е там. Вземете нишката, която паякът прави, човек още не може да направи такава тънка нишка. После, в изкуството за боядисване каквито хас бои има, човек още не може да направи такива бои. Биволът има черен цвят, не избелява. Бялата лисица има бял цвят, хич не почернява. Човек тепърва ще се учи от тях. Та казвам: Всички тия животни са изостанали назад в много работи, но те са били в разни училища. Считайте, че във всичките животни живеят човешки души, които са на разни степени на развитие. Формата на коня е училище, в което се учат ученици, конско училище. Сега вие се отвращавате от животните, понеже не са красиви телата им. Тялото на някои животни е красиво, главата не е красива. Конят има доста красиво тяло, главата не е красива. Ако един човек живее в една колиба, колибата ли е човекът? Ако един човек хвърка с аероплан, човека аероплан ли е? Една птица хвърка, птица ли е? Вие смесвате. Птицата и аероплана се разхождат навсякъде. Добиват храната си с аероплан, слизат, качват се с аероплан. Не смесвайте птицата с аероплана. То е превозно средство. Тялото на един кон, на един вол е превозно средство. Формата на човека, която сега имаме, тя е превозно средство. Човек е велосипед с две колела, двата крака са колелата. Много неустойчиво е човешкото тяло. Милиони години е взело, докато човек се научи да ходи на двата крака, да язди това колело. Човешкият велосипед е много хубаво приспособен, но велосипедът се криви. Често ако яздите на този велосипед, ако срещнете някое препятствие, може да отхвъркнете. Като върви, човек е много практичен, после с то-

зи велосипед и по планината може да се качваш, може да слизаш, много приспособления има, и по най-стръмните места може да слизаш. С другия велосипед не може да слизаш, с него само по един добре направен път може да вървиш.

По някой път вие искате да бъдете обичани. Кое е онова, което ви привлича? Кое е онова качество, което се изисква от вас, за да ви обичат? За да обичам една череша, кое е необходимо? Необходимо е формата на черешата, пък и съдържание да има. Ципата на тази череша ще трябва да бъде много тънка, много пластична, сокът трябва да бъде приятен, за да бъде обичана. Някои ябълки не ги обичате. Но има ябълки, не много кисели, те имат тънки кори, съдържанието е много приятно, като ядеш, се топи в устата. Имате дини, някои са дървесинести вътре, има дини, които са водни и сладки.

Сега при новото възпитание как ще постъпите? Един учител може да привлече вниманието на учениците. Един учител за да ви бъде обичен, какво искате от него? Какво е потребно на учениците? Като влезете в някоя къща, някоя къща ви харесва, някоя не ви харесва. Кое е онова, което харесвате в къщата? Поставена е хубаво, симпатично, прозорците са направени хубаво, светлината е достатъчна, къщата е измазана. Привлича ви тази къща. Учениците, щом дойде един учител, те го оценяват, те са критици професори, веднага го оценяват. Колко е умен, колко е добър и каква му е силата, веднага знаят. Дотогава, докато те мислят, че той е способен, готови са да възприемат. Щом мярката, която имат заради него, не издържа, той губи. Учителят като влезе в клас, като погледне учениците, той схваща - ако отговарят на неговото схващане, добре, ако не отговарят, те губят. Някой път станеш сутрин, че ти сам не се харесваш. Кое е онова във вас, което не харесвате? Някой път станеш сутрин, харесваш се, като вървиш много, ти е приятно. Някой път не ти е приятно, като вървиш, не се

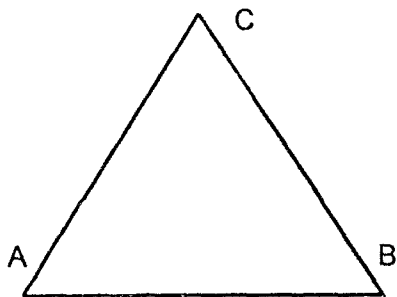
харесваш. Един учител като види учениците си, приятно му е. Някой път го вижда в себе си. Неговите мисли, неговите желания, неговите сили не ги харесва. Като погледне, главата не си харесва, ръката не си харесва, движението. Има нещо, което не харесва. Какво трябва да прави тогава? Вземете един човек, който кара кола. Българинът си има един катранник, вземе, че намаже осите да не скърцат, да не дигат шум. Ще намаже отпред, отвътре. По някой път ще намаже ремъците със свинска мас да са меки. Вземете, че имате някое плачливо дете, сутрин като стане, плаче, не знаете как да го утешите. Дайте на това дете една хубава ябълка, да е пъстра, формата да привлича вниманието му. Като вземе ябълката, има с какво да се занимава. Децата са големи художници. Другояче ще плаче с часове.

Аз съм превеждал този пример: Бащата завежда едно дете на воденицата, понеже било музикално, то слушало тракането на воденицата, свикнало. След 5-6 месеца се връща вкъщи, няма воденицата да трака, то започнало да плаче. Плаче, плаче, не може да не плаче. Няма шума на воденицата, не може да заспи. Майката била умна, казва си: Това дете свикнало с шума на воденицата. Взема една тенекия и започва да трака по тенекията. Детето заспало. За пример аз съм правил наблюдения. Често хора, които в един дом се карат, че им стане приятна караницата, свикнат с караницата. Като идат на друго място, че не се карат, на тях им става мъчно. Без караница не може. Караницата подразбира воденицата. Воденицата като свири, извършва известна работа. Това е караница. Казвам: Да гоидем до една мярка, до каква степен. Ще забележите, че с някои вие искате много меко да се обхождате. Ако много меко се обхождате, ще станете недоволни; ако е много грубо, пак ще станете недоволни. За крайната грубост и за крайната мекота има една линия, която е приятна на хората.

Сега произнесете думите “добре дошъл”. Като ка-
 жете, някой може да се обиди от поздрава. Как трябва да
 го поздравите, за да остане гостът доволен? Как трябва
 да го кажете? Той си замине и казва: Гова не е поздрав,
 студен е, груб е. Сега всички ще ви накарам да кажете.
 Кой от вас ще каже “добър ден”? На гости отиваш и каз-
 ваш “добър ден”? На гости сте ми дошли, искам да ми
 кажете “добър ден”. /Учителят се обърна към една сест-
 ра да каже/. На мене ще кажеш “добър ден”, не гледай те-
 зи. На пътя ме срещаш и ми казваш “добър ден”? Ти не
 можеш да водиш хорото. /Всички по ред Учителят посоч-
 ва всекиго и всеки му казва: “добър ден”? Някой започва
 със слабо и свършва със силно време; някой започва със
 силно време и завършва със слабо време; някой казва “го-
 бър ден” бързо; някой - по-спокойно; някой проточено. /
 Представете си, че има една премия от десет хиляди ле-
 ва за този, който каже най-добре “добър ден”. Понеже
 всички казахте “добър ден”, я го изпейте музикално. Има-
 ме песен “Добър ден”, тя почва от “ла”, имате узрял плод.
 /Учителят пее “Добър ден”, всички пеем заедно./ Как бих-
 те изпели тази песен по-гояче? Туй е статическо поло-
 жение. /Всички пеем няколко пъти “Добър ден”./ На тази
 песен липсва нещо. “Добър ден е светлият топъл ден”.
 При “светлия” липсва още нещо. “Всичко озарява, на всич-
 ко живот дава”. Трябва да се намери терца. Терцата тряб-
 ва да се тури по-мек. Помнете, че трептенията на то-
 новете може да се разширяват и добиват известна мекот-
 та. Когато се съгъстват трептенията на един тон, ста-
 ва твърд; когато се разширяват трептенията, става мек.
 Законът на разширението върви по четните числа, мекот-
 тата върви по нечетните числа. Корабината върви по
 четните. Имате триъгълника ABC - то е нечетно число.
 Този триъгълник не е симетричен, понеже основата е по-
 малка. Равностранен трябва да бъде. Колко прави ъгъла
 имате в един триъгълник? - Два. /Два прави ъгъла са са-
 мо ако спуснем височина към основата/. Значи всеки ъгъл

е по 60 градуса. Срещу равните страни лежат равни ъгли. Когато двама ученици имат еднакви способности; се оценяват, имат много добри отношения. Когато единият не е толкова способен, колкото другият, и двамата си помагат. Когато са способни, еднакво работят.

Единият върши, другият само въздействува в по-висша степен. Хората, за да се приложи един закон, и в добродетелите трябва да бъдат еднакви, за да прогресират. Добродетелта може да бъде от десет градуса, може да бъде от 20 градуса, може да бъде от 30 градуса, от 60 градуса. Значи, хармонично е. Добродетелта може да изразим чрез

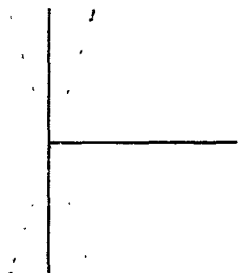
перпендикуляра в триъгълника. Колкото се увеличават ъглите при основата на триъгълника, толкова добродетелта у хората се намалява. Когато перпендикулярът се подига нагоре до известно време, стане равностранен триъгълник, тогава добродетелта в човека, неговият ум и неговото сърце правилно се раз-

виват. Затуй трябва да имаме равностранен триъгълник, тогава умът, сърцето и волята на човека са хармонично развити. Всички ъгли имат по 60 градуса. Имате числото 6. В шестия ден човек е създаден, в седмия идва почивката. Нещата не са произволни в света. Ако обозначим страните в един триъгълник с 1, 2, 3, развитието на страните 2 и 3 зависи от техния перпендикуляр. Ако

перпендикулярът се подига, основата се намалява, губи се пак равновесието. Добродетелта не върви до безкрайност в своята форма. За пример формата на ангелите е другояче, отколкото формата на човешкото тяло. И формата на животните е другояче построена. Ако вземемте, ъгълът на интелигентността в животните е много малък. Човек има 85 градуса; за бъдеще ще дойде 90 градуса. Каква ще бъде формата? То вече от съвсем друга област на живота ще бъде. Сега ние не вървим по правилата на перпендикуляра. Този перпендикуляр е с 23 градуса отклонен от оста. Земята е отклонена от своята орбита с 23 градуса, ако се изправи тя, ще се изправи и нашата ос. Когато се изправи оста на главата, когато се изправи перпендикулярът, челюстите ще се оттеглят навътре, ще имаме перпендикуляр, ще се махне издадеността на челюстите. Когато животните са създадени, оста е била много по-наклонена. Някои предполагат, че когато оста на земята е била перпендикулярна на нейната орбита, тогава са създадени растенията. Те са философски работи.

В природата всякога гръбначният стълб трябва да бъде успореден на лицето на човека. Сега не е успореден. Интелигентността се измерва с Камперовия ъгъл, който се образува от линията, която съединява основата на носа с долния край на отвърстието на ухото и перпендикулярът, издигнат от основата на носа към челото. Отклонението от перпендикуляра може да бъде навън или навътре. Челото е наклонено или изпъкнало. Колкото челото се отклонява и поляга, толкова челюстите излизат навън. Това показва какви са били човешките мисли, какви са били човешките желания, каква е била човешката воля. От тях ако построите един триъгълник, той ще бъде неправ-

вилен. Сега разглеждате нещата в статическо положение, много мъчно се разбират органическите прояви: Как един ъгъл да означава човешката интелигентност? Този ъгъл е в движение, този ъгъл постоянно се мени. Когато някой човек е пасивен, статическа добрина има. Един извади от джоба си, даде без да превие гръбнака си, протяга само ръката си, друг извади от джеба си, наведе се, поклони се и с ръката прави една крива линия приятна. Каква е разликата? Кой от двамата искате да ви даде - този, който дава по първия начин, или който дава по втория начин? Защо по втория начин, който дава, ви е по-приятно? Самата поза на първия показва достойнство. То не е красиво, то е статическо положение. Той е на физическото поле като някой камък. Който дава по втория начин, има нещо друго. Той като се наведе, има нещо приятно. Който дава по първия начин, изпъчи се, не е учил геометрия. Животните, и те разбират геометрия. Като дойдат, и те се поздравяват. Как се поздравяват животните, забелязали ли сте? Имат много хубаво поздравление. Някои мислят, че животните не се поздравяват. Много хубаво се поздравяват. Изтапаначи се.

Аз ви насочвам да изучавате ония прояви на природата. Всяко движение в природата има смисъл. Забелязал съм, когато иде буря, когато е тихо, колко голяма разумност има. Някой път съм измервал какъв ъгъл прави природата. Има един ъгъл, когато духа вятърът, който е приятен. Щом надвиши този ъгъл, ни е неприятно духането. Когато е 60 градуса, е по-приятно. Органическо движение е туй, разумно движение е. Този, който духа, като че е разумно същество. Туй лъхане на вятъра е приятно. Разклаща растенията. При някои силни бури ъглите са неправилни, много големи са.

Ако разгледаме движението в светлината, и там има ъгли. Някой път ни е приятен ъгълът на светлината, кривините са много хубави. Зависи от гъстотата на материята, в която светлината минава, с която наша-

та земя е увита. Пречупването, което става в атмосферата, когато атмосферата е хармонична, кривините са правилни, него ден ни е много приятно. И ние със своите мисли, със своите желания и със своите волеви действия образуваме една атмосфера, в която се изразява Божествената светлина, ние сме сами доволни от себе си.

Тази лекция аз я наричам "Грозота и красота". Започваме с грозотата и свършваме с красотата.

Само светлият път на Мъдростта, води към Истината. В Истината е скрит животът.

6. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 6.XI.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

На 30.X.1942 г. Учителя не дойде.

БЯЛО И ЧЕРНО

Отче наш
Аин фаси

Направете мълчешком 10 дълбоки вдишки.

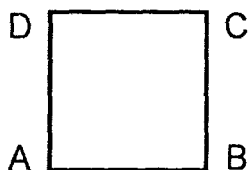
Имате ли загадена тема? - Имаме. - Каква е? - Влиянието на белите и черните грехи. - Прочетете. /прочетете се/

Сега, туй е теоретически. Когато имате неразположение във вашето съзнание, на какво се дължи? Радостта и скръбта се дължат на тия два цвята, които са полюси. Но има един реален черен цвят, има и един реален бял цвят. Черният цвят има сянка. Сянката е побелезникава, не е толкова черна. И белият цвят, и той има сянка. Сенките на белия цвят не са устойчиви. Радости има неустойчиви. Те се дължат на сянката на белия цвят. Има една неустойчива скръб, тя се дължи на черния цвят. Тези страдания на черния цвят са много неустойчиви. Казва: Иде нощ, когато никой няма да може да работи. Черният цвят в този смисъл показва преставане на всяка дейтелност. Някой път потъмнява съзнанието, няма никаква светлина, като че никаква звезда няма по вашето небе. Всичко е мрак. Всеки от вас е неразположен, сърдит е, като че целият свят му е крив. Когато вие се сърдите, то е сянката на живота. Когато на вас е тъмно, не е тъмно на всичките хора; на един е тъмно, на друг е светло. Има един цвят, който обхваща всички. В един народ една война обхваща всички, ако няма победа, всички страдат. Сега винаги се запитвате: Защо туй е така? - Защото не може да бъде другояче. - Защо става? - Ами как да става? - Може ли човек на земята да бъде всякога радостен? Възможно ли е? - Невъзможно е. Вземете в расте-

нията: корените имат ли същите удобства и привилегии, както клонищата? Но има една взаимоспомагателна страна - корените и клонищата си помагат едни на други. Сега част от хората половината са корени, половината са клонища. Как ще познаете дали един човек е корен или клон? По какво ще го познаете? По какво се отличава корените от клонищата на растенията? Онези от вас, които са учили ботаника, знаят, че има признаци. Коренът, изложен на светлина, се превръща в клон и клонът, заробен в земята, се превръща в корен. Клонът може да се превърне на корен и коренът може да се превърне на клон. Следователно и в човешкото съзнание черният цвят и белият цвят се сменят. Белият цвят са клонищата, черният цвят са корените. Мислите, че черното е зло. Ни най-малко черният цвят не показва зло, той представя гъста, неорганизирана материя. Белият цвят показва организирана материя. За пример откраднат ти пари, какъв цвят се образува? След като ти откраднат парите, какъв цвят се образува? Всеки един, който открадне парите, образува черния цвят. Всеки един, който върне парите, образува белия цвят. Загизнат ти палтото, черният цвят дойде. След като върнат палтото, белият цвят дойде.

Някой от вас нека излезе и да напише буквата "А", но с 30 градуса ъгъл. /Един брат излезе и написа буквата. После измериха и определиха ъгъла да е 9 градуса./ Какво може да се постигне при 30 градуса? Когато изхождат лъчите от една идея, образуват един и същ ъгъл. Колкото противодействието на ъгъла е по-голямо, и ъгълът е по-голям. Ако един ъгъл се движи по посока на своя отвор, този ъгъл ще се увеличи. В дадения случай кой печели повече? Една мрежа, която има по-големи ъгли, или една мрежа, която има по-малки ъгли? Едновременно щом се увеличава ъгълът, увеличава се и силата на противодействието. Колкото по-голямо съпротивление има, толкова ъгълът се отваря. Тогава в мъчнотиите какво трябва да

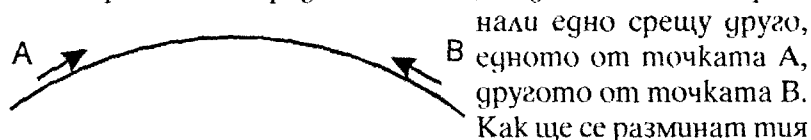
се прави? Какво трябва да се прави при известни мъчности? Допуснете, че в училището учителят е неразположен спрямо ученика. Как ще разреши ученикът тази задача? Научно. Как трябва да разреши научно въпроса? Допуснете, че по пътя вървите, имате едно шише, но дъното му е пробито. Какво трябва да правите? Нямаме друго шише, това да го хвърлите. Какво трябва да измислите с пробитото шише? Восък нямаш да го залепиш. Хляб имаш, ще го запушиш. Или ще туриш запушалката и ще обърнеш шишето с устата надолу. Съобразителност трябва. Ние сега в живота сме много възискателни. Учените хора казват, че правят много точни изчисления - 100, 200, 1 милион километра разлика в изчислението на разстоянието между Земята и Слънцето. Значи почти три пъти нашата Месечина може да се вмести. Толкоз точни изчисления имат, че в разликата, която се образува, се събират три месечини. Според вас кой ъгъл в любовта е по-хармоничен? Кой ъгъл бихте предпочели? Ка-

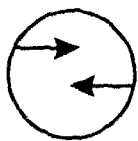
то се минава от едно състояние в друго. Този, правият ъгъл, показва, че трябва да минеш от едноизмерното към двуизмерното състояние. АВ е едноизмерно. АД е вече

двуизмерно. Имате и триизмерното пространство. Как ще представите четириизмерното? Едноизмерното пространство не се разширява, двуизмерното не се удължава. Една права линия е, една крива линия е. Един квадрат е най-малкият квадрат, който съществува от четири точки. Следователно телата само в четвъртото измерение растат. Туй, което разширява и продължава правата линия, туй, което разширява плоскостта, туй, което увеличава тялото, то е четвъртото измерение. Човек, който расте, той е в четвъртото измерение. Когато сте стеснени в триизмерния свят, вие се намирате в крайно

ограничение. Искате да имате двама души приятели, то е едноизмерно. Образувате четирима души приятели, то е двуизмерно. Колко души приятели трябва да имате, за да станете триизмерни? Един куб колко страни има? Шест. Трима души в три различни посоки, отделени с права ъгъл. Щом излизате от точката, тя е перпендикулярна на себе си, образува се правата. Щом излизате от правата линия и сте перпендикулярни на себе си, образува се плоскостта. Щом плоскостта е перпендикулярна на себе си, образува се триизмерния свят. Ние сме в света на ограниченията. Щом влезем в четириизмерния свят, вече добиваме свобода. Следователно свободата се дължи на четириизмерния свят. Тогава ако вие не сте перпендикулярни на себе си, не може да вървите в новото пространство. Не можете да излезете из рамките на законите, които управляват света. Представете си, че това е едноизмерен свят. Представете си, че две същества тръг-

същества? Могат ли да се разминат? Няма никаква широчина. Като се срещнат, какво ще правят? Как ще ги прекарате? /Едното ще стане мост, за да мине другото./ Да станат мост е голяма идея. Колко време трябва да мислиш, докато ти дойде наум, че трябва да станеш мост? Ако тия две същества се движат в две различни посо-

ки, те никога няма да се срещнат. Представете си, че тия две същества се срещат, едното казва: Отстъпни. Ще се скарат. Всяко иска да мине в противоположна посока. Как ще се справят? Набият се двамата, но след като се набият, може ли единият да мине от другата страна? Колкото ти можеш да биеш един дух, който е умрял, толкоз е възможно и двамата, като се набият, да минат. Единият никога не може да мине от другата стра-

на. Трябва единият да влезе в другия. Сега как ще влезе? Допуснете, че някой ти иска пари на заем, не искаш да му ги дадеш. Към кое измерение спада? Имаш пет лева, трябва ти на тебе. Гладен си. Той иде, гладен е. Той иска пет лева. Казва: Може да търпиш. Кое измерение е: едноизмерно, двуизмерно или триизмерно? Ако речеш, че имаш пари и ги изгубиш, не е едноизмерен свят. Той казва: Пари нямам. Никога не е изгубил, никога не е печелил. Не търси пари. Бихте ли му дали пет лева да си купи хляб, вие да останете гладен? Някой път защо трябва да се жертвувате за ближния си? Че накарай ближният да се жертвува. Защо ближният да не се жертвува заради тебе? Само личността трябва да се жертвува, пък ближният да се не жертвува? То е един въпрос неразбран. Вълната на гърба на една овца трябва да се жертвува, за да се направи една греха на човека. Тя сама ако се не жертвува, да падне от гърба на овцата. Жертва има всякога, когато човек минава от едно по-низше състояние в едно по-висше състояние. При инволюцията висшите същества се жертвуват за нисшите, при еволюцията нисшите същества се жертвуват за висшите. Ако ти не си готов да жертвуваш, низшето не може да се жертвува за висшето. Едно същество, което трябва да се учи, то има възможност, надарено е, но трябва да има някой да го учи. Този, който го учи, жертвува от себе си, дава.

За пример често се говори за Любовта. По какво се отличава жертвата на Любовта? Казва: Нали ме обичаш, пожертвувай се. По какво се познава жертвата на обичта или на любовта? Вие как ще познаете една ваша приятелка по любов ли го прави или не го прави по любов? Какви са признаците? Ради мал любов, понеже запалили собата. Без да присъствува, запалил собата тук посреднощ. Вие идвате и не мислите, че той е запалил собата. Вие търсите друга любов. Търсете друга любов. Нито един от вас, които имате любов, не е идвал да запали печката. Все за тази любов говорите, но нито един не идва

да пали печката. Аз бих желал в новото учение дежурство да има. Да дойдат двама души да запалят печката. Дали пали Ради, то е вече един стар порядък. То е много елементарно отопление. Но допуснете, че целият салон се отоплява с електричество. Какво ви коства да дойдете един час по-рано, да завъртите ключа? Сега е доста трудно, ще носите две кофи въглища, ще вземете оттам черните въглища, може да се оцанате. При другото отопление - електричеството, може да дойдеш един час по-рано, завъртиш ключа и се отопли. Сега по някой път ние правим жертва на въглищата, друг път правим жертва на електричеството. Ако нямахме туй осветление и трябваше да се донесат свещи, двама души да бъдат дежурни да носят свещи. Колко струват сега две хубави спермацетови свещи? С това електричество колко можем в един час? Колко киловата може да изгорим? Цеко, колко изгаряме за един час? /Два киловата на час./ Ако се разделят на 40 души, колко ще се паднат? /31 стотинки./ Вие разглеждате само физическия свят. Не знаете колко енергия се образува в мозъка при горенето. Мозъкът образува светлина и топлина. Има известна светлина, мозъчна. Особена специфична светлина има, която се образува в мозъка. Доста хубава инсталация има вътре. Вие считате любовта нещо нереално. Но най-реалното нещо в света е Любовта. Има един закон. Ти си сиромаш. Трябва да знаеш как да спреш един човек, и как да го погледнеш, защото любовта има един специфичен ъгъл. Вие не знаете какъв е ъгълът на любовта. Не съм срещал нито един философ, който да е говорил за ъгъла на любовта. Те го гържат в тайна. Когато някое гърво, круша, с хубави узрели круши малко го разтърсиш, с малки усилия като тръснеш гървото, три, четири, пет круши паднат. Когато са зелени, не падат и да блъскаш, колкото искаш. Когато един човек не иска да ти услужи, какъв е? Зелен. Когато ти услужи, е зрял. Зрелият показва, че има условия. Щом не може да ти услужи, той е зелен. Не блъскай тази кру-

ша, остави я да узрее. Друг път като се върнеш, ти търси узрялата круша, при най-малкото сътресение ще ти даде, каквото искаш. Тебе ти трябва три, четири круши. Сега ще се яви въпросът, имаме ли право да търсим крушата. Имаме право. Круши, които не са заградени, имаме право да ги търсим; които круши са заградени, нямаме право да ги търсим. Един дувар от 4-5 метра как ще го минеш, трябва да обикаляш две, три минути. Ако можеш да го прескочиш плета, върви, ако не, върви там да намериш плет, който можеш да минеш. В природата забрана няма. По някой път гледам птиците - кацат по черешите. Някой път цели тайфи накацат отгоре. Ние имаме слънчогледи. Един ден минавам, казвам на Ради: Защо не обереш слънчогледите? Казва: Нищо няма. Ще ги изядат птиците. Отивам, всичко изядено. Казвам: И те имат право, аз не съм се мъчил. Ти купнеш, как тъй птиците да изядат слънчогледа. Слънчогледът се е мъчил. Дали ти ще ядеш семената или птиците, е без разлика. Ние мислим, че нашият живот е по-висок. В дадения случай, колкото аз имам право на слънчогледа, толкова и птиците. Мене ми трябва повече, птичката вземе едно, две зрънца, наяде се.

Аз съм разправял този пример. Пътувах на разходка. Гледам, на нивата повече от 150-200 патки, наредени като войници. Едната подскочи, после другата. Никога не бях виждал патки да играят така. Виждам всичките скачат нагоре, слизат. Отивам да видя - ечемичена нива и те скачат по класовете, късат ги. Подскочи една, хване класа, после другата. Ще кажете: Какво ги кара да играят? Ечемикът ги кара да подскачат, да играят. Отивам да разбера. Научих защо играят. Ако не бях отишъл, ще казвам: Гледах едно време патките да играят, сега научих и го обяснявам - защо играеха патките. Иначе щях да поддържам, че играят. Те играят само при ечемика. Някой път и при ръжта, но тя е по-висока, при ечемика е по-удобно.

Всичките промени, които стават върху нас, трябва да се проучват, особено сенките на тъмнината трябва да се проучват и сенките на белината трябва да се проучават. Да кажем, вие носите едно шише, но вън има 15 - 20 граду-са студ. Носите туй шише с вода. Какво би станало с шишето? Струва ли си човек да носи зимно време шише с вода? Празно трябва да бъде.

Ако гледа някой фигурите, ще види, че не са правил-но геометрически начертани. В геометрията много точ-но измерват, да няма никаква грешка. В живота имаме толкова начертани неща, които не са верни, този релеф не изпъква. Къде е погрешката? Допуснете, че двама ду-ши не живеят добре, не могат да се спозаждат. Какво трябва да направите? Двамата не можете да влезете в куба, понеже и двамата искат да живеят в източната страна, но може да се съгласят. Какво трябва да направите? Аз бих решил въпроса така: Едната седмица единият да живее в източната страна, другият - в запад-ната. Следната седмица - обратно. Да направят два ета-жа. Няма да искат да вдигат гжорултия над главата, и отдолу да няма, ние да сме господари. В Божествения свят не се позволява да има над главата, ние си позволяваме. В духовния свят никога не можеш да бъдеш над главата на

D ————— C някого. Ти не можеш да бъ-
деш над СД. АВ не може да
бъде над С'Д. Никой не мо-

A ————— B же да го качи, ако ти не го
качиш. Ако туриш един

стол над главата, столът не е виновен. Всякога, когато мериш едно същество над главата, то не е разумно. Чо-век, който иска да се качи над главата ти, той е неразу-мен, нищо повече. Ако ти тълчеш един човек под крака-та си, ти си неразумен. В природата никога не се позволя-ва разумният да тълче глупавия. То е невъзможно. Защо-то, ако го тълчеш, ти ще станеш като него. Ако ти тъл-чеш някого, пък той има проказа в себе си, какво ще ста-

не с тебе? Ако ти тѣпчеш една змия, веднага тя ще те клѣвне. Като минава, тя не позволява да я тѣпчеш. Казвам: Ние си позволяваме да тѣпчем, вследствие на това се раждат много дисонанси. Никога не туряй хората над главата си, никога не туряй хората под краката си. Едно правило ви давам: Да те носи на гърба си е друго. Едно възвишено същество никога не се качва на гърба, нито на главата на друго същество. Всички възвишени същества влизат отвътре. Никога не оставяйте отвън да ви се качат, отвън ще бъдат един товар. За да не бъде товар, влиза вътре да помага. А пък ние, ако влезем отвътре да бъдем товар, ако излезем отвън, ще помагаме. Следователно ние хората отвън трябва да излезем, да помагаме. Ако вас ви дават една задача, да поускат да уредите вашия живот, по кой начин бихте искали да се уреди? Всички мислят, че има нужда да се урежда животът. Абсолютно няма нужда да се урежда човешкият живот. Какво ще уреждат един живот, който е излязъл от Бога? Свободен трябва да се остави. Вследствие на това, че няма свобода, ние ограничаваме нашия живот. Искате да гадеш известна насока на живота. Ако бихте оставили живота да върви по своя път, не щяхте да имате страдания. Туй, което се развива, то е вън. Когато говорим за развитие, какво трябва да разбираме? Проявеният живот се проявява. Един художник, който рисува една картина, той развива ли се? Той се проявява, не че представя нещо. На български имате думата РАЗВИТИЕ, развива, развява. На български имате думата “вие”, която има два смисъла. “Вие” нещо, но и животното “вие”. “Вие” имате и местоимението. Имате “е”, глагол, “той е”.

Да допуснем сега, че решавате една задача, имате 1,4,6,7,8,9. 1 е цар, 4 - това са войници, 6 - това са деца по на 15 години, 7- това са свещеници, 8 - това са стари хора, 9 - това са най-големите синове. Какво ще правите? Имате цар, 4 войници, 6 деца, 7 свещеници, 8 стари хора, 9 възрастни синове по на 65 години. Това число не е хармо-

нично. Като събирате цифрите, колко правят? 35. $3 + 5 = 8$. $14679 = 27 = 9$, изкараха синовете, $146 = 11 = 2$. Най-малките работи, които срещате в живота, имат една закономерност. Някой път ако се занимавате с аритметика, ще влезете в чудо. Чудни работи има в аритметиката.

Кой от вас ще изпее една песен? Някой от вас да изпее. /Учителят се обръща към Дарлинг./ Ти по Витоша, по Рила пееш, я изпей една песен. Кое ви спъва, въздух ли няма? /Учителят пее “Давай, давай”./ После всички я изпяхме. /Учителят пее песента с движения./ В класа всеки да пее “Аз мога да любя” с движения. Какви движения ще турите, ще бъде интересно. Втори път може да пеем: “Там горе на планината”, алегро като ария ще го направим. /Брат Цеко казва: Понеже никой не иска да изпее, аз ще изпеем една песен. Изпя “Обетована земя”./ Първият опит не е лош. Нека да има няколко други, които да изпеем “Весел ти бъди” и “Сила жива” на 26 страница.

Трябва да излезем из едно разнообразие. В музиката трябва да има голямо разнообразие. Да кажем, ако пеете една песен изразително: “Там горе в планината” с всичките завивки, но да бъде опростотворена. Да кажем, по някой път вие седите, дряхли сте, започнете да пеете /Учителят пее “горе, горе, долу, долу”./ Вие седите, закъсали сте, пейте: Горе, горе, долу, долу. После, някой път трепериш, пей: Трепери ми сърцето, студено ми е. Или: Студено, студено, топло, топло. Няма да мине 5 - 10 минути и като пееш “топло, топло”, ще се стоплиш. Думите имат сила. “Студено” е динамично, ограничава. “Топло” разширява. Сега някой път вас ви е срам, има място срамът. Някой път ти е студено, какво ще се срамуваш? Или топло ти е, какво ще се срамуваш? Срамува се човек от съвсем други работи, от топло не се срамува, от светлина не се срамува, от вода не се срамува. Може за съвсем други работи да се срамува човек. За пример ако човек се препъне и падне, срамува се. Или някой път човек се срамува, че няма топъл хляб, има сух и го е срам да покаже

сухия хляб, да не помислят, че е сиромаш. “Студено” и “топло” са еднозначни думи. Топлото има един смисъл, и студеното има един смисъл. Динамични думи са. “Горе-долу”, “горе” на планината, “долу” в долината. В поезията казват: От моите недра извира чиста вода, която полива райските долини и цветя. Всеки, който от нея пие, наука обгръща и за работа се хваща.

Използвайте свободата, която ви е дадена.

Това е живот вечен да позная Тебе, Единаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си изпратил.

7. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 13.XI.1942 г. Петък - 5 ч. с .
София - Изгрев

УМЪТ И СЪРЦЕТО

Отче наш

Направихме следното упражнение: лявата ръка пред дясната, движи се по нея, пред гърдите и настрани. Дясната ръка пред лявата с допирни пръсти, движи се по лявата, пред гърдите и настрани. Едновременно вдишване и издишване. Какво представя това? Представя човек в

движение. СД са неговите крака, движи ги, ръцете само се махат. Краката носят човека, ръката само се маха като часовник. Махалото определя времето. Краката определят колко място е изходено, ръцете определят за колко време. Сега като вървите, с ръцете определяте колко време ви взема, а с краката колко място е изходено.

Защото на всяко място краката стъпват. Как може да бъде другояче? Може да питате защо е така? Как можеше да бъде другояче, дайте един проект по-оригинален. Сега какви са вашите гениални мисли, които ви занимават? Кои са най-сериозните мисли, с които се занимавате? Каква е най-сериозната ви идея? Според мене няма нищо по-сериозно от това, да гледаш право, да разбираш. Няма по-сериозна работа от тази, да слушаш и като слушаш да знаеш какво си чул и какво си разбрал. Според мене няма по-сериозна работа от тази, да помиришеш нещо, да познаеш. Няма по-сериозна работа да кажеш една свъстна дума. Най-сериозната работа е според мене да кажеш една свъстна дума тъй, че да те обичат хората и

после да вземеш една крачка. Някакво решение искаш да направиш, нещо велико да вземеш, първата крачка е най-сериозната работа. Малката птичка ходи по земята, дойде до края на една пропаст, ако реши птичката да мине през пропастта, какво трябва да направи? Нали може да ходи, сериозна е, но изведнъж ръцете ще действуват. До пропастта краката играят роля. Като дойде до края на пропастта, казва: Спирай и хвъркай. Пропастите вие можете да ги преминете с ръцете си, не с краката си. Или другояче казано: една пропаст вие може да я минете с ума си, а не със сърцето си. Сърцето представят краката и по земята всичките работи може да ги решите със сърцето си. Трудните работи се решават или с ума, или с ръцете.

Защо на чертежа едната страна е по-къса, другата е по-дълга? Защо са криви? Вие ще кажете: Защото не е нарисувано тъй, както трябва. То е в движение. Едната страна е по-дълга, защото е по-близо, другата е по-къса, по-далече седи. Щом е в движение, няма да се виждат еднакво. Казвам: Не всякога правилните работи са прави. Геометрически ще направиш правилен триъгълник, значи е неподвижен, щом е разметешен, в движение е. Когато работите са в движение, другояче се гледат. Гледаш някой човек работи, оцапал се, защото работи, в движение е. Не е някой светъл ден, назначен е на работа. Та човек когато мисли, когато сърцето е заето, когато умът е зает, винаги е по-нацапан. Когато има лекета, работил е. Онзи, който няма лекета, той е човек, който не е работил. Такива хора излизат от къщи, измита ръце, ръкавици, ще минат по пътя и пак ще се върнат вкъщи. Сега вашият идеал е един добър живот без кал. Най-голямото нещастие е, че първо човек като дойде на земята, трябва да се окаля. Знаете ли кое е най-благородното окаляване? То е яденето. Яденето е първото окаляване, с което ще се окаляш, ще се оцапаш, опрано е вътре. То е първата кал, с която ще се оцапаш. Природата казва: Ще се оца-

паш, ще работиш, но ще се учиш как да се миеш. Вода ще пиеш, ще се чистиш. Та казвам: Сега трябва да разбирате. Това е новата педагогика - да разбирате този морал, туй разбиране на живота. Тия идеали, тия поети, тия философи, тия религиозни хора, всичко, което са писали досега, е каша, предисловие на живота. Сега трябва да дойдат ония писатели, ония учители, които да покажат правия начин как трябва да се живее. Да бъдеш доволен от първата кал. Колко е тази кал? Колко грама от тази кал ще влезе във вас да остане, другата трябва да се изхвърли. Ще ходите там, дето не ви е приятно, но ще бъдете заставени да ходите да изхвърлите калта. Казва: Сериозна работа. Сериозна работа е да изхвърлиш калта. Ако тази кал не изхвърлиш навреме както трябва, най-големите болести идат от калта. Та сега хората се готвят за небето. Небето е място без кал. Трябва на земята да се научиш да се не храниш с кал. В небето никаква кал няма. Храната, която има най-малката кал, и тя не може да те въведе в небето. Не трябва да имаш кал. После и светлината като влезе, и тя оставя кал. Черното в очите и то е кал. Ушите оставят кал, очите оставят кал, носът ви оставя кал, устата оставя кал. ръцете ви пипат калта навсякъде. Трябва да се учим да се справяме с калта. Понеже тази кал съдържа доста злато, поне половината от тази кал трябва да превърнете, да позабогатеете малко. За пример, недоволството в човека - това е кал. Обезсърчението - това е кал. Обезверяването това - е кал. Злобата - това е кал. Всички отрицателни неща в живота, това са кал. Те се произвеждат от калта. Ще употребите водата за измиване на калта. Така и животът трябва да се употреби за измиването на душевната кал. Само струите на живота са в състояние да се измие тази вътрешна кал. Този живот слиза с вярата, с надеждата, с любовта, с мъдростта, със знанието. Колко думи може да направите от тия букви! Първата дума, която може да образувате, е любовта, но коя друга мо-

жете да извадите от любовта? Противоположното на
 любовта какво е? Анаграмата на любовта
 какво е? “Вобюл”. Какво значи “Вобюл”? “Во-
 бюл” значи “любов”. “Вобюл” значи, о, бил ху-
 бав, но те набил. Хубаво като го набият, то-
 ва е любов, хубаво набит човек. Бащата един
 син, когото обича, очаква нещо да направи,
 веднага две плесници; ако бащата не се гри-
 жи, да го остави медленно да прави каквото иска. Щом го
 обича, ще го нашари, казва: Тази ръка е любов. Като го
 удари с любовната ръка, той напред върви, бащата от-
 зад е тил. Хората на любовта са войници. Всеки, който е
 войник на любовта, той напред върви, назад не остава.
 Сега вие се смеете на нещата. Защо се смеете? Защото
 не ги разбирате. Всяко нещо, което човек не разбира, той
 се смее на него. Вземете един професор, който преподава
 на студентите научни работи, може да видите този про-
 фесор с една количка кара едно детенце. Чудят се студен-
 тите, как професорът взел количката, как кара детенце-
 то. На тях се вижда чудно. Те си съставили високо мнє-
 ние за професора. С такава количка се занимава, смешно
 им се вижда. Първия път им се вижда смешно. Професо-
 рът, ако е много чувствителен, усеща се стеснен, после
 свиква. Понеже син му е полковник, пък той е редови. Про-
 фесорът е редови, полковникът от количката заповядва.
 Значи щом сте редови, не може да се противите на зако-
 на. Казвате: Какво ще правя? Щом сте редови, веднага
 ще го направите, заповядва полковникът. Раз, два, кръ-
 гом, наляво, надясно, напред, назад, каквото каже полков-
 никът става. Допуснете, че един светия не иска да си на-
 каля ръцете в калта, казва: Аз кал не бутам. Този светия
 мине в градината, откъсне една ябълка, изяде я. Питам
 сега: кое е по-благородното: да си нацапаш ръцете с кал-
 та или да откъснеш плода от дървото? Сега един човек
 казва: Не искам да се подчинявам, ничия заповед не слу-
 шам. Кое е по-добре - да кажеш една лъжа или да се подчи-

ниш? Защото полковникът някой път казва: Къде си ходил? Тогава войникът веднага ще излъже. Значи този войник, който лъже, не е смел. Да каже: Господин полковник, ходих в дома, отбих се в една бакалница, купих си половин кило захар, поправих си обувката и се върнах в казармата. Много добре.

Казвам: В света право е това, което не обижда никого, не понижава никого. Една работа е благородна, която не понижава човека. Каквато и работа да е, ако дигнеш една книжка и се усещаш понижен, не е благородна. Представете си, че от дигането на едно парче книга може да се преобразиш. Дигнеш парчето и прочетеш: “БОГ Е ЛЮБОВ”. Тази книга се търпче. Прочетеш, туриш книгата в джоба. На тази книга има толкоз съдържателно написано, че ти като прочетеш “БОГ Е ЛЮБОВ”, от него ден твоят живот се промени. Не струва ли такава малка книжка човек да тури в джоба си? Струва. Някой ден ти си намерил някой скъпоценен камък, той принадлежи на някого, турил си го в джоба. Страх те е да не го потърсят, криеш го, не си спокоен. В деня, в който намиращ тази книжка, придобиваш смелост, благородство и ставаш спокоен. Скъпоценният камък пипаш в джоба и мислиш къде да го скриеш. Казвам: Защо този скъпоценен камък не може да ти предаде онова, което парцаливата книжка ти е предала? Тази книжка е слязла по-долу от твоя уровень. Този скъпоценен камък той е високо, той като седи в джоба ти, той те безпокои, казва: Не обичам да седя в джоб като тоя. Камъкът усеща миризмата, лошото ухание, което имаш, в следствие на това те безпокои камъкът, казва: Върни ме на господаря ми, не ме дръж в твоя джоб. Ти като слушаш гласа му, искаш като някоя овца, която е открадната, че запушат устата ѝ да не блее. Като блее, онзи овчар ще познае гласа ѝ, ще я намери. Който я краде, запуши устата ѝ да не блее, да не я чуват.

Та в живота вие трябва да имате едно разбиране.

Хората нямат никакво определено разбиране. Казва: Ще иде в оня свят. Мисли да влезе в онзи свят, но какъв е този свят, никой не знае. Онзи свят, считан като този, някъде е. Аз ще ви попитам: Червеят може ли да знае как живее пеперудата? Може ли да има ясна представа като как се храни, с какво ще се храни. Той не може да има представа. Той може да има ясна представа като как се храни, с какво се храни. Той не може да има представа. Той може да има представа само когато влезе в състоянието на пеперудата. За пример можете ли да имате представа, какво нещо е сладчината, ако не сте я опитали. Каквото и да ви разправят, идеята няма да бъде ясна. Ако никога не сте вкутали захар, сладкото никога не може да разберете. Не може да се предаде една идея за нещо, което само чрез сетивата сте възприели. Казвате: Блага дума. В какво седи благата дума? Блага дума е храната. В духовно отношение като премине думата в ухото ти, в устата ти, в духовното ти тяло, като вкусиш, намираш, че е сладко. Някой път вкусиш, че е горчиво, изхвърлиш го навън. Има един вътрешен път, по който се опитват думите ти, дали са сладки или не. Има вътрешен път, по който мислите - ще ги опитаме, сладки ли са или горчиви, или кисели. Има един вътрешен път, по който опитваме чувствата сладки ли са или не. Има един вътрешен опит. Ние имаме не само едно тяло. В нас функционират четири тела: едно физическо, едно духовно, едно умствено и едно причинно тяло. Всяко едно понятие трябва да мине през тези четири фази, за да бъде разбрано във всичката своя пълнота. Онзи, на който само физическото тяло е събудено, има физически представи. Има представа за захарта, за ябълките, за крушите.

Сега ще ви приведа един анекдот за един българин – едно градче, прочуто в планината, може ли да ми кажете името - Котел. Един котленски чорбаджия, който бил овчар, имал няколко хиляди овце, имал вълна. Донесли му едно кило зехтин, сипал в паницата, че ял, слугата му пото-

пил по шишето, дето покапало малко зехтин. Другият слуга, било ясен ден, шишето хвърляло сянка на масата, той взел хляба, че на сянката потопил от шишето, че и той да си потопи хапката. Чорбаджията казал на този, който от сянката си потопил: Брей, и тебе те бива, докато не ядеш от маслото. По някой път, когато забавляваме хората с някои илюзии, то са като този котленски чорбаджия, че от сянката на шишето, в което е зехтинът топил слугата му. Сянката е хубава само за ориентирание. Сянката показва само реалността. Сега кои били съображенията на този котленски чорбаджия, според вас, че само на себе си позволил да тури масълце, на другия слуга позволил от капката, която потекла по стъклото, да си топил, а на другия, който от сянката на шишето иска да си затопи, казал: Брей, не те бива без масло? Даже от сянката на маслото счита за привилегия. Казва: При мене може от сянката на шишето да си топиш, ако си при друг чорбаджия и това не щеше да имаш. Препоръчва ли се този котленски чорбаджия? По някой път нали и вие така постъпвате, като този чорбаджия, на себе си давате масло, на онзи, който малко обичате, давате капчицата, която потекла по шишето, а на онези, които не обичате, казвате: Благодарете, че сте ме видели. Ние в света постъпваме почти така, нямаме еднаква обхода, на всеки човек да му дадеш подобаващото. Туй цвече се нуждае от вода, да му послужиш или пък на някоя муха може да послужиш да ѝ туриш една капчица медец. Няма какво да ти благодари, но в съзнанието да задоволиш и тях. Мене ми разправяше един, че една муха му помогнала, казва: Благодаря на една хаплива муха. Веднъж се бях накачил да накастрия моя приятел хубаво. Таман се готвех да му кажа първата дума, жилце ме една муха, обърна ми вниманието, лошо ме ухапа на лявата ръка. Като я гледах, мина ми всичко. Мухата ми казва: Не обиждай приятеля си, мъчно може да го поправиш. Като ме ухапа, измени се състоянието ми. Питам: Тази муха глупава ли е? Може

да е една случайност. Но тази муха е дошла точно навреме да те спаси от едно голямо страдание. Може би месец, два, три, може и цяла година да страдаш от това. Казвам: Всяко едно нещо в живота ни, което ни пречи да възприемем една лоша мисъл, едно лошо желание, то е едно благо в живота ни. Често според вашата педагогика казвате: Аз да го накастрия, че той да знае хубаво. Я ми кажете, всички като сте кастрили, какво е излязло от вашето кастрене? Нямам нищо против кастренето, някой път е необходимо. Ще ви приведа един анекдот. Имало някой Стоян - ако има тук някой Стоян, да извини - свещеникът имал един декан лозе, че казал на Стояна: Стояне, намери да ореже лозето, но майстор. Казва: Аз зная да режа лозе. Казва: Много хубаво. Отицъл, орязал лозето, както знаел. Върнал се вкъщи, пита го свещеника: Стояне, плаче ли лозето? - Дядо попе, да го видиш, и ти ще плачеш. За три-четири години не могло да даде плод, така го орязал. По някой път ние себе си и другите режем така, но плод няма. Казвам: Не режете лозето, ако не сте майстор. Не бързайте да го режете. Сега вие по някой път се критикувате, кой е, който ви критикува? Как е възможно човек да критикува себе си? Някой път казвате: Аз не зная кое е добро и хубаво. Ако говорите истината, че не знаете, кое е добро и хубаво, тогава как ви стига умът да критикувате? Да критикувате нещо, значи да имаш две понятия - да познаваш доброто и злото. Ако ти познаваш тях, тогава може да имаш някакво понятие за красиво и добро или за добро и зло. Ако нямаш понятие за тия две неща, как е възможно да си даваш мнението, че туй е лошо или добро? Да ви представя два примера. Представете си, че вие имате един цирей набъбнал, дойда с една игла, мушна го, изстискам го, причиня ви болка. Ти ходиш да разправяш, казваш: Колко ме измъчи, мушна ме, кръв изтече и гной, като ме мушна с иглата. Представете си, че аз съм един човек, който мушкам, излиза кръв и гной, казвате: Пазете се от него. Представете си

другият човек ви извика и ви даде половин кило винце. Вие се напиете и през целия ден не можете да идете на работа. Онзи говори ви любезно: Ха, Иване на здраве! Ха, Иване! Но напие се Иван и целия ден не може да иде на работа, пиян е. Кое е по-хубаво: да мушна с иглата или с чашата да се здрависваш с Ивана половин кило винце? По-добре е с иглата, отколкото с чашата. Има едно зло, което е отвън е неприятно, отвътре е приятно. Болка се причинява, но тази болка има добри резултати - здравословно състояние е. При втория случай доброто е отвън. Хубаво е виното, но злото е във виното. И от туй вино човек изгубва своето равновесие. Като се събудиш, главата се забърква, казваш: Не трябваше да пия. Разкайваш се за положението, понеже си пил повече, отколкото трябва. Първото нещо в света - трябва да се научите да четете надписите на нещата, които са написани. Добрите и лошите работи са строго разпределени, надписани са. Една ябълка надписана е какво съдържа. На една слива написано е какво съдържа. На всички полезни неща и на всички вредни неща е написано какво съдържат. Всичко е написано. Доиде човек, трябва да знаеш какво съдържа. Езикът не ни е понятен. Някои са ненадписани, правим опити и в следствие на това страдаме повече, отколкото трябва.

Хората, дето някой път се презгърбват, то се дължи на дисхармоничните мисли и чувства и волеви действия на човешката душа. Човек остарява от дисонанси, остарява и се презгърбва от дисонанси. Ако човек би възприел само хубавите мисли, само хубавите чувства и постъпки, той би бил млад и на 120 години. Причината е, че те постепенно влизат в душата му, не че ги иска, но идат неканени гости, смуцават го. Някой път човек се смуцава за нищо и никакво. Ще ви приведа един пример. Един голям пияница от 15 години напил се една вечер и от кръчмата се върнал дома си. На връщане минал през една пропаст по едно дърво, отгоре по дървото минал. Сутринта

си казва: Откъде минах снощи? Заинтересувал се да види откъде е минал. Казва: Тази пропаст как съм я минал? Отишъл да види. Като отишъл да види къде минал, как минал, не знае, но веднага му побеляла главата. Като видял, уплашил се и му побеляла главата. Може да стане на прах. Някои хора след като минат пропастта, после им побеляват главите. Някои може да кажете: Как е възможно този, пияният да мине? Че има сомнамбули, които вечерно време се качват по къщите и ако речеш да го събудиш, той ще се сгромоляса. Такъв един пример има във Виена: един сомнамбул се качил на катедралата на кубето. Събудил се горе, не може да слезе. Трябвало да викат пожарната команда да се качат със стълби да го снемат. Събудил се горе и почнал да вика. Пита, как се е качил горе. Трябвало да дойде пожарната команда да го снесе долу.

Има много работи за учене в живота. Най-първо научете да благодарите за всичко, което се случва. Да благодарите и да извадите поука. Считате, че нещо е лошо, благодарете и за него. За онова, което е станало да благодарите. Защо на този пияница главата му побеляла? Като видял къде е минал, уплашил се. Аз се радвам, че е побеляла главата му. Поумнял е този пияница, оттам наметне нито една чаша вино не е пил. Ако не беше му побеляла главата, щеше да бъде мъртъв. По-добре е да му побелее главата и да бъде жив, отколкото да е с черна глава и да бъде мъртъв. Ако е да избираш от двете злини, за предпочитане е да избереш белите коси и да си жив, отколкото черните. Някой път вие сте недоволни от страданията. По-добре със страдание жив, отколкото без страдание мъртъв. Сега този обед ще направим попска яхния, от всичко има в нея.

Вие в живота си ако бихте избирали едно число, кое бихте избрали? Ако от едно до десет имате, кое число бихте избрали, я да видим сега. Според вас, кое число ви допадна? От едно до десет, кое число обичате? Вие да има-

те разположение към някое число? Аз считам, хората обичат едното заради устата, двете заради очите и ушите си, заради носа си, 5-те обичат заради ръцете си и заради краката си, трите обичат заради главата, гърдите и краката - на три части е разделен човек. Вие обичате седемте, понеже всякога седемте ще те спре някъде. Спреш се някъде, то е числото 7. Казва: Шест деня ще работиш, седмия е на Господа Бога твоего. През митницата като минаваш, което е за митничаря, ще го оставиш, ако искаш да ти е мирна главата, само което е за тебе ще вземеш. Затуй хората числото 7 не го обичат. Те го наричат гладно. Казвам: Съботяните само на северния полюс може да изпълнят правилото си за съботата или само на южния, защото само там има един ден в годината, веднъж изгрява и веднъж залязва слънцето. Така на всеки шест дни имаме събота, дето има един ден, никакво оране няма, всичко наготово трябва да бъде. Нали някой път вие искате да имате само един ден. Онези от вас, които искате да бъдете щастливи, вие сте съботяни. Човек, който иска да бъде щастлив, той е съботянин, шест дни ще работиш, на седмия ще почиваш. Било е време, когато на Земята имало две слънца - когато едното залезе, другото изгрява. Непреривен ден е било тогава. Не зная как са съгрешили хората, тогава Земята потъмняла. Втория път Господ като я направил, направил само едно слънце. Пак две слънца ѝ направил, само че по-напред двете слънца светили силно. Втория път Господ като я направил, направил две светила, едното за денем, другото за нощем, тъй както казва Писанието. Казвам: Гледайте да не изгасвате вашето светило, което Господ ви направил. Сега кое е голямото слънце? Голямото слънце в нас е човешкото сърце, малкото слънце е човешкият ум, или съвременните хора дават по-голяма надежда на ума, отколкото на сърцето. На месечината вечерно време зрее събраното през деня, ноще се обработва. Денем всичките блага, които слънцето дава, се събират. Денем човешкото сърце събира божествената енергия, човешкият ум я обработва. Знайте, че умът представя светлината на чо-

вешкия живот, когато нещата трябва да се обработват. Умът работи. Сърцето работи дено, умът работи ноще. Затуй онова, което сърцето е научило, то е научено. Кое то учи ума, трябва да го проверим със сърцето. Със сърцето което научиш, помниш, с ума което научиш, забравяш; със сърцето което научиш, никога не се забравя. Онаследените неща са на човешкото сърце. Затова работете повече над човешкото сърце, отколкото върху ума си. Трябва да се даде малко почивка на ума. Сегашните хора много работят с ума. Колкото изобретения, параходи, военни параходи, аероплани, бомби хвърлят да стрелят, да убиват - кой ги измисли? Разни отрови, разни газове, смес на разни храни, всичко туй все умът е станал причина да се поквари. Сърцето трябва да действа на човека да поправи работите, да ги филтрира. Затуй е хубаво, гето Писанието казва: Казва Господ: Сине мой, дай си сърцето! Бог е направил сърцето на човека да поправи света. Или както се туря: Родени от Бога. Само когато сърцето се новороди от човешката душа, тогава светът ще се оправи. При сегашното разбиране, при тия разбирания, поправяне на света не може да има. Поправката ще бъде насилие. Който е силен, той е на правата страна, който не е силен, не е прав. Всичките хора имат място да живеят, да се развиват, да вършат волята Божия, да бъдат щастливи.

Изпейте една песен сега. Изпяхме “Красив е животът”.

/Учителят нагласи цигулката и изсвири “Тъги, скърби” и ние пяхме. После изсвири надълго едно парче./ Това е само пасаж от “Разкажанието на блудния син”. Като се разкажал, искал да се върне при баща си. То е само пасаж.

Отче наш.

8. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 27.XI.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ПРАВИЛНА МЯРКА

Отче наш
Аз мога да любя

Имате ли някаква загадена тема? Нямаме. Каква беше темата на миналата лекция? /Каза се./ Много пъти казвате: Този човек е красив, онзи човек е красив. Коя е нормата? Как познавате, че един човек е красив? Кои са мерките, че един човек е красив? Сега как ще се определи? Как се определя кое е горещо, кое е студено? По какво се определя един висок човек или един нисък човек? После, сладко и горчиво по какво се определя? Или по какво се определя, когато някой е насърчен или е обезсърчен? Или че някой има вяра или е обезверен? Вие казвате: Студена вода и топла вода. Или права и крива линия по какво се отличава? За пример ако вземете горчиво, плюете, докога ще плюете? Докато последната частица от горчивото седи на езика ви, ще плюете постоянно. Като го изплюете навън, олекне ви; щом седи на езика, плюете. Значи за една малка частица вие изхвърляте милиони плюнки. За една дребна горчивина сума плюнка ще изхвърлите, които не са тъй горчиви. Една бомбардировка - ще го бомбардирате, докато го изхвърлите.

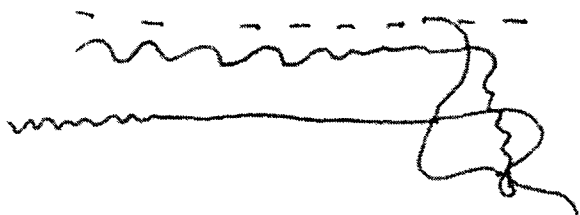
Преди години в едно лястовиче гнездо беше влязло едно врабче. Събраха се повече от 50-60 лястовички и повече от половин час църкаха, докато най-после му внушиха да излезе. Минал покрай дупката и кажат: Крадец! Крадец! Като му църкаха половин час, изпъдиха го. Сега като не знаете един език, ако ви кажат една обидна дума на този език, вие няма да се докачите. Ако ви кажат на български, ще се докачите. Като ви кажат на чужд език, който не разбирате, не се докачате. Опасно е да ви кажат на български. Смешни сте по някой път, като не разбирате.

Казват на един турчин в Цариград: Ахмед, във Франция революция има. Онзи, като не разбира какво значи, казва: Революция ли, и у нас да гоїде! Той мисли, че революцията е едно благословение. Казват му: Ще се разбърка, тогава казва: Да не дава Господ!

В живота всичките хора страдат от една алчност. Гледам на български думата “лошо”. Трептенията на “Ш”-то” са особени, дразнят. Имате думата “шопар”. “Ш”-то пак е. “Шугав”, пак имате “Ш”. Ние в умствения свят имаме материя, която е другояче устроена. В мисловия свят и в духовния свят материята е друга. В духовния свят има неорганизирана материя, от която хората се карат. Представете си, че един човек може да ви изпрати един поглед да ви окаля. Като ви погледне, че ви стане криво. Кое е онова, за което ви става криво, казвате: Криво ме погледна. Какво има, че криво ви погледнал? Тогава не трябва да гледате криво. Ако идете в Америка, ще видите, че американците имат направени разни видове сиропи, някой път 15, 20 вида наредени, поставени кранове. Трябва да знаеш кой кран да завъртиш. И в човешкия език има доста кранчета, завъртите някой кран, не е приятен сиропът. Сега, каква е вашата идея? Как си представяте добре да ви приемат? Представете си, че идете при някоя ваша приятелка, от ученици сте приятелки. Как трябва да ви приеме, като идете при вашия приятел? Кое приемане мислите, че е много хубаво? Изхождате често от материалния свят. Кога една греха е хубава? Първо трябва да е добре скроена, всичките криви линии тъй да падат на тялото, да ви е приятно, да няма никъде да ви стяга, нито под рамото, нито над рамото, както и да се движите, да има хубаво приспособление. Мисълта има материална форма. Следователно има една мисъл, която не е добре облечена, зле се отразява на човека. Казвам: Хубаво е по някой път да имате по едно огледало да възпитате погледа си - как трябва да гледате добре. Някой път трябва да гледате в огледалото, да видите, харесвате ли пог-

леда си. Някой път има нещо дисхармонично в погледа. Сега трябва да се направят опити. Ако имате седемте цвята - може да имате червения цвят, може да имате едно тъмно наблюдение - какво впечатление ще направи? Ако вземете портокаловия или зеления, или жълтия цвят, или яносиния, или тъмносиния, или виолетовия? Всеки един от вас - по един обичен цвят. Има една поговорка:

ц и г а н и н ъ т
обича червено-
то. Има една
такава линия.
Онези, които
разбират пси-
хологията,
тия линии вече

на лицето се осмислят. Тази линия, която отива навътре, лицето е навън. Българинът, когато жъне с паламарката, трябва някой път да наблюдавате, като идете на нивата, да видите как жъне с паламарката - по това може да познаете, скържав ли е или щедър. Ще може да познавате характера. Вие ще гледате, че жънат - някои, които са скържави, отблизо жънат до корена. Които са щедри, отгоре жънат житото, не близо до корена. Някои от вас, които не са търпеливи, трябва да се учат да пишат, докато станат търпеливи. Вие сега минавате за много търпеливи. Минеш някъде, закачиш се, бързаш да се откачиш, скъсаш дрехата. Закачиш се, докачиш се, как смеят тебе, свободния човек, да те закачат. Дръпнеш се. Като се закачиш, попитай какво искат. Разгледай този трън. Как се закачи дрехата? Откачи я внимателно. Изведнъж дръпнеш се. Някой път отваряш вратата, не се отваря, дръпнеш. Виж защо не се отваря, кажи: Моля, защо не се отваряш? Погрешил ли съм нещо, какво има? После някой от вас започне писмата си много добре, едри букви. После започнете да пишете по-дребни и по-дребни. Най-после се извините, казвате: Извинете, няхах време. То е

лъжа, че нямате време. Време има, не трябва да се извинявате. Пиши така, не стеснявай буквите. Няма нищо, не е погрешение, но човек образува един характер в мисълта си. Започва добре и свършва зле. В природата човек трябва да има време за всичко да върши. Всяка работа, всяка мисъл, която е образувана в ума, трябва да бъде много хубаво свършена. Всяко едно чувство трябва да му дадеш хубава форма. И на една постъпка трябва да му дадеш хубава форма. Ако надеждата не е развита в нас, има особени мускули. Щом се обезсърчиш, стяга те гласа. Вярата, и тя има особени мускули. Щом се обезвериш, и тя стяга. Обичта, и тя има особени мускули, милосърдието, и то има особени мускули, радостта и веселието имат особени мускулчета - цяла арфа. Тия струни не са нагласени, мъчно върви гласа. Трябва да се нагласи туй гърло. Човек трябва да се нагласи много добре. Да се нагласиш, има три ключа: ключът на любовта, втори е ключът на мъдростта, а третият е на истината. Ти като нагласиш ключа на любовта, ще имаш живот, резултатът е добрият живот. Щом нагласиш ключа на мъдростта, ти имаш знанието-светлината е резултат, радостен и весел си. Много добре разрешавааш въпросите. Щом имаш ключа на истината, ти вече имаш за резултат свободата. Без ключа на истината ти свободен не можеш да бъдеш. Истината е свят без ограничения. Светът на мъдростта е свят без сенки. Светът на любовта е свят без страдания. Опитайте се да живеете половин час без страдания. Има една мисъл, която ви безпокои. Все ще мине някаква мисъл в половин час. Дойде някой облак, измени настроението. И при облачно време да си весел, и при ясното време да си весел. Облачното време да не изменя състоянието ти. Много мрачно е. Вечерно време да ходиш, тъй както денем. Опитвали ли сте се така да вървите? Да тръгнеш вечерно време да вървиш, полека да ходиш в гората, без да се блъснеш в някое дърво. Това значи да ходиш между лоши хора и без да се сблъскаш с някого. Да ходиш вечерно

време между дърветата, то е все едно да ходиш между хората, без да се сблъскаш. Или някой път направите опит в Борисовата градина, да вървите между много хора и да минеш, без да се допреш до някого. Да можеш да направиш някаква крива линия, без да докоснеш някого. Може би на 3-4 места ще се извиняваш или някой друг ще се извини на вас, не се знае кой с кого се е блъснал. Ние изискваме другите хора да са изправни, те да не се блъскат. Колко пъти ние блъскаме някой камък, блъскаме някой клон, като минем между цветята, тревите, тъпчем ги. Като минаваш между цветята, да не стъпчеш нито едно или по възможност най-малко да стъпчеш. Та сега да познаете колко сте добри, трябва да ви пратя някой път в полето, дето има цветя и да тръгна подир вас, без вие да знаете това, да видя колко цветя ще стъпчете и колко няма да стъпчете. Така ще позная колко сте добри. Като вървиш естествено, по-малко ще стъпчеш. Като че се щаш къде има цветя, та да не ги стъпчеш. Примери има - един войник паднал между кавалерийски полк и всичките коне минали, без да го стъпчат. Така са чувствителни конете. Вие може да мислите, че може да го стъпчат. Не, никога кон няма да стъпи отгоре му, понеже усеща, че е неустойчив. Той никога не си туря крака на човека, веднага усеща, че стъпва на човек. Защо не стъпва? Казва: Няма основа, значи да си създам на себе си нещастие. Те минават за много благоразумни. Правят го заради себе си. После обвиняват магарето. Магарето да те хвърли е лошо. Кон да те хвърли, както и да паднеш, няма да ти причини вреда. Кон може да ти причини вреда само ако ти се закачиш за седлото или крака ти се закачи за зингията. Тогава може да пострадаш. Конят като те хвърли, може да паднеш на краката си. Аз съм забелязал - кон като те хвърли, той тъй минава, че ти може да скочиш. Сега защо конят хвърля човека? Може да дадете един отговор. Защо някой кон като носи човека, хвърля го? Много естествено. Този кон хвърля човека, понеже преди човек

да му е станал господар, много от тия хищници са се хвърляли на гърба му и започнали да го късат. Там са бърбреците. И сега конят от тази уплаха от миналото, като се качи човек, мисли, че се е качил някой звяр на гърба му и го хвърля изведнъж, за да се освободи от него. Като се убежда, че ти не си от тия някои зверове, които искат да му извадят бърбреците, не те хвърля. Докато мисли, че ти си от тия зверове, хвърля те. Някоя мисъл ви безпокои, разни мисли се залепят на разни части на мозъка или на тялото. Ако една мисъл не е залепена на онова място, което подобава, винаги сърцето рита. Тогава човек иска да изхвърли тази мисъл. Затова никога не бързайте да възприемете някоя мисъл бързо. Малко се поспрете. Някои мисли, които се дължат на вашето съзнание, вложени са в съзнанието. Такива мисли, които са извън вашето съзнание, не може да коригирате. Като влезе в съзнанието, отпосле може да ги коригирате.

Имате гумата “Любов”. Ударението на български на първия слог, сричка ли е или на втория слог? Каква е разликата, ако е на първия или на втория слог? На кой слог е ударението? Любо̀в, Любо̀в. На двусричните гуми къде е ударението - на първия или на втория слог? На трисричните гуми къде е ударението? - Може да бъде на първия, на втория или на третия? Сега за пример, често вие не обичате някой човек, не знаете защо не го обичате. Казвате: Не го обичам. Дайте си отчет да намерите причината, поради която не обичате някого. Трябва да има някакъв повод. Някой път причината е голяма, някой път е малка. Да кажем в тебе обонянието е развито, някой мирише лошо, не може да го обичаш. Някои хора много лошо миришат. На някои хора грехите не ти харесват, на някои очите не ти харесват, на някои устата не ти харесват, на някои косите не ти харесват. Има някои коси са нахохорени, така начупени, че произвеждат много неприятно впечатление и не искаш да го гледаш. Пък някой път може да има лекета по грехите, по врата или по

реверите. Някого може да не обичате, защото има някакво леке на яката. Аз ви говоря върху тия работи, понеже са хигиена. В човешката хигиена, в чистотата е здравословното състояние. Забележете, че ония хора, които се носят чисто, са здрави. Онези хора, които не се носят чисто, винаги боледуват. Винаги се стремете да бъдете чисти. Чистотата е условие, което природата изисква. После, стремете се грехите да бъдат чисти. Ако влезеш в едно нечисто място, добиваш едно ухание и изгубваш своето настроение. Всякога грехите ви да бъдат чисти, да има едно хубаво ухание. За туй е хубаво човек да се грее на слънцето, да изчезне миризмата. Слънцето доставя ухание или някой път човек може да ходи между цветята.

Да кажем, за една седмица да идвате тук в класа и да нямате кал под ноктите. За два часа да бъдат ноктите ви чисти. Като тръгнете, да си изчистите ноктите хубаво. Някъде човек не може да се освободи от калта, но някъде трябва да влезе без кал. Аз бих ви препоръчал, когато някой път сте весели, него ден ако имате кал, съберете я и я турете в едно шишенце. Здравословно е. Когато сте неразположени духом, че намерете тази кал, вземете и изчистете. Турете я в едно шишенце, занесете я на Витоша и там я полейте. Тази кал там я оставете, да се реформира на Витоша. Да имате две шишенца - за хубавата кал, тя е късметлия и за лошата. Ако намерите калта на средния пръст, че сте весел, значи вие сте весел, понеже сте направили нещо добро, били сте справедлив, съвестен и добър. Ако е на първия пръст, били сте добре разположен спрямо хората и техните убеждения. Тази кал е хубава. Ако на третия пръст има кал, били сте музикант, някоя хубава картина за художество, за красивото в природата. Ако на малкия пръст имате кал, търговска кал е. Постъпили сте добре. Здравословна е калта. Ако имате кал, че сте неразположен, значи вие сте несправедлив, затуй тази кал се е набрала. Ако е на третия пръст, не сте били музикант, не сте религиозен, не

оценявате. Гледаш слънцето, казваш: Не ме интересува. Вятърът духа, и той не те интересува; растенията цъфнали, и те не те интересуват. Защо не те интересуват, и ти не знаеш. Знаете ли, ако бихте имали една кал, събрана от човеишките нокти, и торите вашите цветя, знаете ли какво може да стане? Да имаш кал в масилото, вътре да я туриш. Може да ви се вижда чудно това. То това е съчетание. Една кибритена клечка знаете ли зимно време какво благо може да донесе? - Огънят, който може да огрее. А тази клечка не знаеш как да я запалиш, да я използваш, ще пострадаш. Човек при дадени условия, ако знаеше как да използва една мисъл, цяло благо е; ако човек не знае как да използва една мисъл, едно нещастие е. Когато вземете кибрит, драснете една клечка, втора драснете - не се запали. При коя клечка запалвате огъня? Някой път драснете две, три и пак не се запали. Ти веднага се нахвърляш, разсърдиш се. А може би ти си оставил тази кутия на влажно място и вследствие на това не се пали. Причината у тебе е. А ти казваш, виновата е тази кутия. А ти си оставил кутията на влажно място. Имаш кибритени клечки - тури ги на сухо място. После като вземеш кибрита, виж дали е хубав, доброкачествен. Ти отиваш да си купиш кибрит и казваш: Дайте ми една кутия. Не поглеждаш каква е. Купуваш на доверие. Или купуваш някаква книга пак на доверие. Най-първо пипни книгата с пръст, а ти купуваш на доверие. След туй може би книгата не си я пазил. Пипнеш с ръце книгата, ръцете влажни, пък влажните пръсти цапат книгата. Книгата губи от онова качество да се пише хубаво на нея.

Колко пъти се чешете на ден? Някой път младите студенти ходят разчорлени, да покажат, че са много учени. То е право. Зависи как са разчорлени косите. Те са антени, косите са възприематели, а някой път предават. Някои косми възприемат енергията на природата, някои предават отвътре. Има известни косми, които преда-

ват човешките енергии, има други, които възприемат. Вземете устните на човека, горната бърна предава, долната устна възприема, както по радиото. Има клетки за възприемане, има клетки за предаване. У някои от вас възприемателят е добър, предавателят е по-слаб; у други възприемателят е по-слаб, а предавателят е по-добър. (На) някои хора и предавателят, и приемателят им са добри.

Сега някои хора се мият. Какво допринася миенето? Водата гаси огъня, но водата винаги усилва горението. Като се миеш, винаги се усилва горението. Тази съставната част на водорода предава на горението и щом се докосне до ръцете, усилва горението. За пример някои път имате слабо кръвообращение, понеже топлината е слаба. Ако знаете как да употребите водата, може да го подобрите. Да вземете малко количество вода и да приемете. Трябва да възприемете водата, както кокошките пият вода. Кокошките много добре пият вода. Вземете вода, вдигнете си главата, пак вземете, пак си обърнете нагоре главата. Между птиците, между кокошките песимисти няма, всички са весели. Ако искате да бъдете оптимисти, следвайте примера на кокошките. Кокошката песимист не може да бъде. Казвате: Кокоша работа. За пиене на вода вижте кокошката. Тя не избира хубава вода. Ако искате качествено да избереш хубава вода, магарето ще пита. То знае да избира да пие хубава вода. Кокошката не знае да избира, но знае как да я пие. Наблюдавайте как кокошките пият вода, то е късмет. Тя като пие вода, не я възприема, като свърши пиенето, тогава я възприема. Да ти е приятно, че си видял една кокошка да пие вода. Поезия има и художество има в начина на пиенето. ¶ Каква буква е? *Ж* *И* *Ж* Коя буква е построена по-добре? В Б-то гърба е силен и гърдите ѝ са силни. В Г-то гърдите са силни. *Г* - който така пише Г има слаби гърди.

Г който така пише, Г-то има силни гърди. Този, който има изобилно, изобилно дава. Който малко има, мал-

ко дава. Природата, когато ти даде нещо, дава щедро, но не разточително. Човек в живота си трябва да бъде щедър. - туй положение е много материалистическо, когато буквата е тъй завъртяна долу, това показва , а това е естественото положение. Който пише както първото Г - този човек иска в материално отношение всичко да има. Трябва да съкратим, да го реформиране. Някой път вие пишете "Г"-то така , тази черта е хубаво отгоре. Някои пишат буквата "Д" с опашката надолу, а други - с опашката нагоре. Правилото е: като напише човек едно писмо, да помни, да му е приятно, че е писал едно писмо и да има в ума си съдържанието му. Писмото и по съдържание, и по форма да остане в човека. Някой път бързате и казвате, че нямате време. Човек за самовъзпитание малко да пише, но хубаво да пише. /Учителят написа буквата Д./ Какво липсва на това Д? /Учителят се обърна към трима братя и всеки да напише по едно Д./ Недоволни сте от буквата, липсва ѝ нещо.

  Първото "Д" е като човек на един крак, не седи на двата крака. На второто "Д" още по-високо е другият крак, в третото "Д" - по-тежко, отколкото трябва. Правиш добро, направиш го тежко. Линията в буквата трябва да върви естествено. Може би някъде тия букви ще ги срещнете след 5 - 10 години. Има един закон, който определя как да се напише буквата. Къде е погрешката в това- Ами къде е тук погрешката?

Я сега да ми изпее, и аз ще пея "Добър е животът". Целият клас може да турите глас какъвто искате. /Учителят пее:/ "Аз ще пея, аз ще ям, аз ще пия вода, аз ще се разхождам, аз ще почивам". Да кажем пеете песента "Весел ти бъди". За какво човек трябва да бъде весел? Може да кажете "Богър бъди", когато вода пишеш. "Богър бъди", когато хляб ядеш. Вземете тия песни, те са образци. В песента "Махар Бену Аба" имате едно хубаво упражнение - да слизаш и да възлизаш. Да слезеш правилно и да възлезеш правилно. "Махар" е слизание, "Бену" е

качване, “Аба”, “а” -то значи слизаш и възлизаш, натоварил си се. Дойдеш до едно място, дето оставиш товара, “Аба” значи да оставиш товара, без да го хвърлиш. Ще го туриш полека по всичките правила на музиката. Който пее песента “Махар Бену Аба”, значи слиза, възлиза и се е разтоварил, добре сложил товара. След това взел си товара, добре си го сложил. Започнал си една работа, свършил си я хубаво и си почиваш. В песните има песен, която дава добър подтик на ума; има песни, които дават добър подтик на сърцето; има песни, които дават подтик на човешката душа. Песните имат възпитателен характер. Имате песента “Изгрява слънцето”. Слънцето, което изгрява, раздава и праща светлина. Значи, когато ти искаш като слънцето да изгрееш, и ти раздай светлина. Туй, което слънцето прави, направи го и ти, там е хубавата песен. “Носи радост за живота” - туй, което слънцето прави, ще го направиш. Аз ставам съработник с него. То дава добър пример. И аз следвам тази музикална линия на тия движения в природата. В песента като пеете “изгрява”, взема по-малко време, а горе взема повече време. В умствения свят изгрява слънцето. “До” това е човек, който се е приготвил да чете някоя книга, разбира нещо и което възприема, цитира.”Ре” в дадения случай е да напише нещо. “Сол”, в дадения случай означава да даде известна красота, разцъфтяване, да се отвори да даде най-хубавия образ. Някой път отваряте вратата и казвате: Какво искате? Когато дойде някой гост, отваряте цялата врата да влезе. Когато не искате да влезе, ще се покажете и ще кажете: “Какво искате?”. Не се е разцъфнало цветето хубаво. “Ми” в дадения случай показва пътя в раздвояването. На двама правиш услуга. “Ми” скрива престъплението. Слънцето раздава както вляво, така и вдясно. Еднакво се разклоняват, лъчи навсякъде, равномерно светлината се разпръсва. “До” в дадения случай в песента значи, че изпратеното благо за дълго време го оставя, не го взема, но го оставя за дълго време да седи у тебе - да се

ползуваш от него. Това е един анализ. Не е според законите на музиката. Слънцето изгрява музикално, раздава светлината музикално, остава светлината си музикално. Не е произволно. Един разумен акт. Когато разбираме така изгрева на слънцето, ще почувствуваме една вътрешна радост. В нашето подсъзнание или в свръхсъзнанието чувствуващ радост, разбрал си светлината. Като не я разбираш, чудиш се. Вземете песента “Благост”. “Благост носи светлината за живота тя”. “Стари вдига, млади вдига, болни милва”. Светлината премахва разположението на старостта. Щом седиш много, остаряваш. Болните лежат, по-мъчно оздравяват. Старият седи повече, все мисли и все наблюдава. Болният обича само да лежи, ту на лявата, ту на дясната страна. Болните хора обичат да угаждат за тях, да ги питат “Как си?”. Приятно им е това и те ще разправят как ги боли сърцето, после много се глезят те. Наблюдавал съм болните, те са нещо като светии. Виждам добрата страна. Болестите състояния облагородяват човека. Болният е внимателен, деликатен, от сърце разправя. Болестта учи хората и те артисти стават. Ако човек не е болен, никога така няма да разправя. Болният, ако го рисува художник, може да го нарисува много добре. Има една крива линия. Като гледаш болния, приятно ти е да разправяш с ръката си. Я изпейте “Тъги, скърби са богатство”. /Изпяхме./ Изпейте “Аз мога да любя”. Тази песен може да се изпее с хубави естествени движения.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

9. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 4.XII.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

РАЗУМНИ И НЕРАЗУМНИ ЛИНИИ

Отче наш
Махар Бену Аба

Да изпеем “Аз мога да любя” с движение. /Изпяхме го с движение/. Понятията ви на всички не са едни и същи. Любовта е движение напред от центъра, отвътре навън, от големия свят към малкия свят, а пък обичта - от малкия свят към големия, от периферията към центъра. Турете си ръцете на гърдите с длани към гърдите. Започнете песента “Аз мога да любя” - ръцете се отварят напред, длани надолу и китки по-далеч, отколкото разстоянието между рамената. “Добър да стана” - ръцете настрани и долу с китки надолу. “Аз мога да обичам” - ръцете се поставят на гърдите. “Силен да стана” - ръцете настрани. “Любовта” - ръцете напред с длани надолу. “И обичта” - ръцете на гърдите. “Ще ме научат” - ръцете настрани с длани надолу. “На Бога” - ръцете пред гърдите. “Слуга да стана” - ръцете настрани и долу. “На Бога” - това е движение навън. “Слуга да стана” е към периферията. Слугуването е навън от къщи. Любовта към Бога е въкъщи. /Изпяхме няколко пъти песента с движение/.

Сега във вас идеята за любовта каква е? Трябва да дадете нещо. Какво е движението, когато давате? Да кажем, изваждаш нещо от джоба и даваш, какво движение ще направиш? /Учителят направи плавно движение на ръцете, длани нагоре - отваряне на ръцете./ Вие правите движение напред на ръцете, но то е вземане. Вземането не е любов. Свободно движение напред. Вие искате да хванете нещо, да вземете. Туй е движението на любовта - ръцете напред, отваряне напред, подобно, когато каним някого. Пението трябва да съответствува на

движението. Има художество в движението. Казваш: Аз това мога да дам - /Учителят прави движение с ръцете, като че дава, ръцете напред отворени, с длани нагоре/. Естествено правите движението, вие се занимавате какъв ефект ще произведе. Просто искаш да изразиш едно свое чувство. Вие правите движението, когато сте сами, докато вие сами станете доволни. Правиш едно движение, но ти сам да си доволен. Вие като правите движенията, се събужда едно чувство на осторожност, дали е право или не. Влиза умът ви в стълкновение, и движението не става правилно. Правите едно движение, в което страхът влиза. После, има една неувереност, дали е това или не. Всякога, когато човек е неуверен, трепери ръката му. Когато пише и е неуверен, писмото е с криви линии; когато е уверен, линията е права. Като пише и мисли: мо-

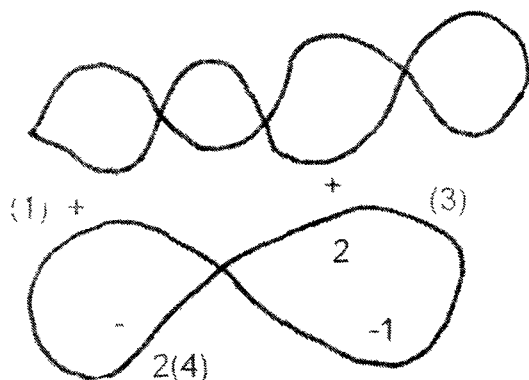

же да е тъй или може да не е, линията е крива. Когато линията е права, показва, че е тъй. - Някой път вие правите едно движение, каква мисъл минава през ума

ви? Да кажем, искате да изразите, че някой е много красив. Как ще изразите, че някой е красив? Някой път вие красотата я изразявате с едно движение, че е ценна. Един диамант е красив. Някой човек е красив, но красивият човек е едно понятие. Като кажете красив човек, туряте друго понятие. Казвате: красив кон, но между красотата на човека, красотата на диаманта и красотата на коня има разлика. В тази красота туряте различни понятия. Красотата на коня не е красота на диаманта и красотата на диаманта не е красота на човека, красотата на човека не е красота нито на коня, нито на диаманта. Красотата на коня е в тялото, в линията. В диаманта красотата е в пречупването на светлината. Като разпръсква лъчите, диамантът е красив. Човек е красив в предаването на светлината и в приемането на светлината. Човек е красив, когато предава добре и когато приема добре. Защото, ако човек само предава, той ще мяза на една

статуя. Някой път има една красота, която е като статуя. В човешката красота разбираме едновременно и двете, и двата момента - предаване и приемане. Туй движение едновременно е предаване и приемане. Имате една такава линия в пространството. Но тази пространствена линия може на километри да е. Две тела се намират на известно разстояние, изглеждат права линия. Но ако са наблизко, няма да се вижда права линия, а отдалече линията показва, че е малко пространство. Казваме, че предметите са далече. Като видя колко криви линии има, не са прави, както отблизо нещата се виждат увеличени. Една крива линия, която няма никакъв център, тя е дисхармонична. Има криви линии, които са дисхармонични. Всички линии, които са приятни, имат център. Тази линия има центрове. Тези линии съответствуват една на друга. Имате плюс, минус, пак плюс, минус. Едното възприема, другото предава.

Даването е винаги материално. Кое се дава? Върху туй, което е дадено, може да се изработи нещо. Десет кила вълна е дадена, то е любов. Изработването е обич.

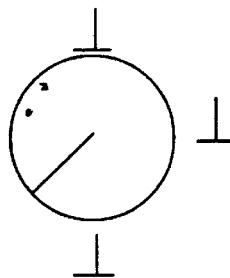

След това ви дават изработения материал, плата - то е любов. Вие го скроявате и ушивате, то е обич. Следователно дадената вълна е любов, изработената на плат е обич, скрояването на плата е любов, а обличането на плата е обич. (Учителят показва едно движение.) 1/ е дадената вълна, 2/ е обработената, 3/ е скроения плат, 4/ е обличането.

Има по-сложни движения. Образува се във вас едно чувство на страх. Какво е чувството на страх? Страх ви е от кого? Страхът е едно качество на слабия. Страхът е най-разумното нещо на слабия човек. Страхът е разумността на слабия човек. Слабият ако не се страхува, всякога главата му ще пати. Той трябва да се страхува; това е неговата разумност. Страх го е от силния, от големия. Следователно пред него отстъпва всякога. Защото ако не отстъпи, той ще стане на малки парчета. Когато казват, че някой е смел, трябва да бъде силен. Големият не отстъпва. Казва: Защо е страхлив? Че как няма да се страхува. Слабият в реда на нещата е слаб. Силният трябва да бъде силен и трябва да бъде голям. Щом имаш много знание, силен си. Щом имаш малко знание, слаб си. Колко знание трябва да имаш сега? Туй, което слабият може да направи, силният не може да го направи. Силният което може да направи, слабият не може да го направи. Следователно силният отваря място на слабия да направи нещо, силният изоставя някои работи, които слабият трябва да направи. Да допуснем сега най-простия процес. Имате един хубав сомун, гладен сте, имате и ябълки. Веднага мислите как да хванете хляба, как да хванете ябълките. Имате една вилужка турена и един нож. Сега този нож трябва да ѝ служи. Някой път вие не си послужвате, пречупвате хляба, не вземате ножа да разрежете ябълката, а ядете със зъбите. След като се наядете, какво правите? След като изядете хляба, какво е състоянието ви? Най-първо усещате се много добър, свеж, седите вечерно време и след това ставате мечтателен, затваряте очи и започвате да мечтаете нещо голямо, понеже искате да видите колко са хубави тия ябълки и хлябът. Като мечтаете, заспите, усещате, че хлябът и ябълките са заминали. Като ги нямате, отивате да работите. След като се върнете от работа, пак имате хляб, пак ябълки. Пак се върнете.

Представете си, че имате един пиедестал, имате ед-

на стрелка като на часовник и представете си, че е разумно същество. Дойде при вас, приближи се стрелката, каже “добър ден”, но не иде при вас, понеже е свързана с един център. Приближи се и после се отдалечи, казва: “Сбогом”. - “Къде отиваш”? Вие забелязвате, че това същество ходи периодически някъде, около един център се движи. Понеже вие сте дошли в най-високата част /а/ по особено време се яви, завие и пак после изчезне. Колкото и да го карате да не се отгеля, отива по работата. Вземете другото място, допуснете, че вие изменяте положението. Тогава на място се явява както по-рано, сега от друго място се явява. Казва: Защо едно време тук ме поздравяваше, сега тук ме поздравява? Най-после гоиде в друго положение. Сега вие сте се изменили, вие се мените, външният кръг е по-голям. Туй вътрешното движение виждате какво отношение има към външното движение. Много пъти противоречията, които се срещат в нашия живот, са по отношение на нас, не са по същина. Някой казва: Той се уплаши от мене. Ни най-малко той не се е уплашил от тебе, от друго се е уплашил, тъй се паднало, че той бяга и ти мислиш, че от тебе бяга. А той бяга от някоя мечка, ти мислиш, че от тебе бяга. Той от мечката се е уплашил. Или минава някой човек и показва любов към вас. Може любовта от съвсем друго място да е дошла, едно съвпадение, погледне той към вас и вие мислите, че той вас обича. Вие не може да направите туй различие. Вие казвате: Като ме видя, се влюби в мене. Той преди да ви види е бил влюбен, но понеже вие сте минали, виждате, че е влюбен и мислите, че във вас се е влюбил. След време казвате: Той не ме обича. Пък той никога не ви е обичал. Не че не ви обича, но вие не сте били предмет на неговия ум за обич. Защо се смущавате, че не обича вас? Сега как вие си представяте

любовта, как искате да ви обича човек? Ако сте гладен, да ви даде хляб. Ако сте жажен, да ви даде вода. Ако сте гол, да ви даде дрехи. Ако обичате книги, да ви даде книги. Значи имате нужда от човека. Който задоволява нуждите, считате, че той ви обича. Обичта се показва - как? Ако някой ви люби, той ще ви натовари. Ако човек ви обича, той ще ви разтовари. При натоварването е любов, при разтоварването е обич. Обичта при натоварването не може да се прояви. Вие сте гладен, аз ви натоварвам, то е любов, като ви дам да ядете. Сега обичта къде се проявява? Срещам ви на пътя, вие носите хляб, аз купя от вас хляб, аз ви разтоварвам. Купя ябълки, това е обич. Разтоварва ви. Вземам ви ябълките, това е обич. Процесът е: Туй, което натоварва човешкото съзнание, то е обич. Да имате ясна представа що е обич - приятно разтоварване и приятно натоварване в живота. Приятно натоварване е любов, приятно разтоварване е обич. Да кажем един учител говори, то е любов. Всички го слушат, натоварват се. На другия ден той ще изпита учениците - то е разтоварване. Всички ученици се безпокоят, че ще ги изпита. Те се разтоварват. Тогава им туря бележка. Знанието, което са получили, предават го. Предават знанието на учителя си, да го обработят. Учителят туря 3,4,5,6. Защо един учител, след като са му повторили учениците лекцията, придобил е нещо. Ако те хубаво предадат лекцията, придобил е нещо. Ако те хубаво предадат лекцията, той печели. Ако не предадат хубаво, той губи. Затова туря единица. Представете си, че вие сте учител по пеене, предавате една лекция на един ваш ученик, той изпее песента и вие сте недоволен. Тази песен, която хубаво предадохте, като кряка, вие се дразните. Изпее хубаво песента, вас ви е приятно вече, вие сте придобили нещо. Добре предаденият урок и добре изслушаният урок, те са две неща различни. Човек трябва да печели и в единия, и в другия случай. След като предаде водата един извор, друга вода е дошла да запълни. Ако едновременно, ко-

зато вие предавате, не приемате да запълните тази празнота, се явява един недоумък, недоволство в хората се явява. Да кажем изливате вода от едно шише и наливате вода в шишето. Вие може да излеете водата, свърши се водата в шишето, вие сте недоволен. Но представете си, вие излеете водата от шишето, то пак се напълни. Вас ви е приятно. Идете на чешмата, развъртете, после пак завъртете, всякога изворът е пълен. Те са любящи извори. Изворите, които дават, те са пълни всякога. Любовта, която е пълна, и обичта, която е пълна, е всякога хармонична. Когато обичаш и когато любиш едновременно, да няма никакъв недоумък. Често вие се спирате. Някой път имате едно малко неспокойство.

Допуснете, че едно тяло става по-голямо и по-малко. Всъщност, то е една илюзия. Допуснете, че слънцето, което е на 92 милиона мили, има такава форма, толкоз е голямо. Вярно ли е, че слънцето е толкоз голямо? Ако се приближите, да кажем на половината - на 45 милиона мили, колко ще бъде по-голямо слънцето? Пропорционално ще бъде по-голямо на приближаването. Телата стават големи: или ние се приближаваме към тях, или те се приближават към нас. Когато телата стават малки, или ние се отдалечаваме от тях, или те се отдалечават от нас. Има тела, които са нито малки, нито големи. В даден случай някое тяло е голямо, но то не е станало голямо в даден случай. Или то е малко, то не е станало малко. То е перспективно. По отношение на приближаването и по отношение на отдалечаването едно тяло се вижда голямо или се вижда малко. За да нямате илюзия. Казвате: Той е малък. Малък е станал, понеже се е отдалечил. Казва: Голям човек. Приблизил се е към вас. Вие сте станали големи, към вас се приближават. Вие сте станали малки, от вас се отдалечават. Когато една идея се отдалечава, става малка, когато се приближава, става голяма. Когато един човек се проявява, държи ви в съзнанието си, той голям става. Когато вие го забравите, той малък става.

Вие забравяте, малки ставате. Забравянето е отдалечаване, припомнянето е приближаване. Да си припомниш нещо, значи да се приближиш. Да забравиш нещо, значи да се отдалечиш. Някой път не знаете защо забравяте. Защото сте се отдалечили. Всяко едно тяло, от което се отдалечавате, праща ви малко светлина, вие го забравяте. Кое то ви праща повече светлина, вие си припомняте за него. Сега идеята каква е? Казва: Да не го забравиш. Какво трябва да правиш? Трябва да се приближиш. Но трябва да знаеш докъде. Всяко движение не става по права линия. Когато линията се вижда, че е много дълга, е права, този кръг е много голям. Той е толкоз голям, че кривата линия се вижда права. То е пак една илюзия. Казва: Приближил се по права линия. Но правата линия е пак крива. Този кръг е толкоз голям, че кривата се вижда права. Правият човек е, който върви в една посока. Правата към вас иде. Да кажем, някой певец дава концерт. Има ли много идеално в един концерт? В един концерт има доста материални работи. Той пее, но плаща се заради това. Събрали са се хиляда души, платили са му доста скъпо и заради тия пари той пее. Но не на вас пее, на парите пее. Той пее на парите ви, и като пее на вашите пари, вие се радвате. Защото ако вие не бяхте платили, не можехте да влезете. Платили сте и сега се радвате, че сте влезли. Вие се радвате и на кого се радвате? Вие още на певеца не се радвате. Най-първо се радвате на парите, които са ви пуснали в салона. Вие нямате ясна представа. Вие казвате, че на певеца се радвате, но вие не се радвате на певеца и певецът не се радва на вас. Той се радва на парите. Ако не бяхте платили, той не щеше да даде концерт. Вие за да влезете, ще дадете 45 лева, а той за да влезе в салона, ще му дадат 20-30 хиляди лева. Той се радва за 20-те хиляди лева, вие се радвате на неговата радост, той се радва на парите. И той се радва, че вие сте влезли. Ако вие не влезете в салона, той не може да пее. Вие влизате, хиляда души съставяте обект той да се радва. Ако вие не

бяхте влезли, тогава тия пари не щяха да дойдат. Той като ви вижда, благодари. Казва: Много ви благодаря, че вие платихте заради мене. То беше голямо препятствие. Вие всички трябваше да платите за неговото пееие и той влиза в салона. Вие нямате ясна представа, мислите, той трябва за вас да пее. Много хубаво пее той, но пее човекът за парите. Туй вие не го съзнавате, вие мислите, че този певец е много идеален. Тези неща не са лоши сами по себе си. После се образуват други връзки, които са второстепенни. Този певец след като е пъл, ще дойде да се запознае с вас. Вие го ангажирате втори път да дойде и да ви даде още един концерт. Вие го ангажирате, но все трябва да дадете нещо. Не може да те обичат хората, ако не обичаш нещо. Какво трябва да дадеш? Или трябва да платиш със своята мисъл, която е реална, или със своите чувства, или трябва да платиш със своята воля, която е реална. От три свята трябва да дадеш. Представете си, че влиза един да ви пее, но след като ви е пъл той, и вие ще му пеете. Ще бъде ли той доволен? Представете си, че му дадете салон свободен да пее без пари. Вие влизате в салона без пари, нищо не плащате и той нищо не плаща. Той ще попее и вие ще му попеете. Кой ще бъде по-доволен? Вие ще бъдете по-доволен от певеца, а певецът ще бъде по-недоволен от вас. Той трябва да чака хляда души да му пеят. Той втори път няма да се яви да ви пее. Певецът като пее, и публиката пее. Той пее една песен "Аз мога да любя" и вие пеете "Аз мога да любя". Слушайте, казвам /Учителят пее/ : "Много добре пееш, много добре пееш, много добре пееш". Той пее "Аз мога да любя", нему му е приятно, че го похвалявам. Вие трябва да пеете: "Много добре пееш." Казва: Дълга песен "много добре пееш, много добре пееш". Ние сме доволни от пението. Стопиха се сърцата ни. "Много добре пееш". Светлина дойде в ума ни. Така се въодушеви, че светлина хвърли и топлина хвърли. Казвате: Почакай, ние ще ти попеем, как се пее. Ще го приложите. Иде някой просяк със

своето канче. За да нахраниш този с канчето, какво трябва да направиш? Ще напълниш чашата му. Отношение има между хората. Добрият живот в света зависи от ония хармонични движения. Човек трябва да разбира в какво седи животът. Ако един човек показва любов към тебе и ти не оценяваш любовта му? Ако един човек има обич към тебе и ти не оценяваш обичта му, тогава има едно неразбирателство. Ако не можеш да оцениш една човешка мисъл, ако не можеш да оцениш едно човешко чувство и постъпка, тогава нещата стават неразбрани. И в природата е същото. Доволен си, понеже оценяваш постъпките на природата. Не оценяваш постъпките на природата, целия ден си недоволен. Като станеш сутрин и не оценяваш, целия ден си недоволен и ще бъдеш неразположен. Оценяваш и ще бъдеш доволен. Станеш сутрин, времето облачно, ветровито и целия ден си неразположен. Вие ставате сутрин и сте неразположени. Защо сте неразположени? Материал ви е даден. Вие сте неразположен, защото не искате да работите. След като е даден материал, имаш разположение, благодарен си на онова, което ти е дадено. Всяка сутрин човек като стане, ако той има желание, онова, което му е дадено да го обработи, той е доволен и природата е доволна. Щом станеш и кажеш: Днес не искам да работя, веднага се зароди една дисхармония.

Я някой от вас да изпее “Аз мога да любя”, но със съдържание. Тъй да изпее “Аз мога да любя”, че даваш, “Аз мога да обичам”, че вземаш. Образно пеене. - Я, Пеньо ти изпей. / Пеньо изпя. / Някой не дава щедро. Когато пеете, щедро да пеете. / Учителят без да пее гласно направи движенията, както когато пее песента “Аз мога да любя”. / Един мълчалив певец. Аз може да ви изпея една песен с движение и да ме разберете. Някой път може да направя движенията обратно на онова, което означават. Аз може да ви изпея една песен, ако това искам да ви го кажа с движения. / Учителят придвижва ръката към ус-

мата и допират ръката до устните/, в която да ме разберете - ръката напред протегнатата. Вие може да ми дадете вълна, аз може да я обработя, да ви дам един плат, вие да си направите една дреха, да се облечете, на мене да ми платите за работата. Какво движение може да направите, за да изразите горното? Вие може да ми дадете вълна - движения на ръката към тялото - аз може да я обработя, да ви дам плат - движение на ръката навън от тялото, - вие може да ми платите - движение на ръката в джоба. Какво е естественото движение? И песента може да се пее по същия начин. Вие може да ми дадете десет оки вълна - движение на ръката към тялото и поставена на гърдите. Аз ще я обработя и ще ви я дам - движение на ръката напред. Но парите ще ми дадете и аз ще ги туря в джоба - движение на ръката към джоба. Кое е изразителното? Пеем "до" /Учителят пее "до"/ - кляка, ръцете отстрани на тялото. "Ре" - движение на ръцете напред. "До" е като слизаш надолу. Ще пееш, ще посаждаш. По права линия е движение. Най-първо слизаш надолу и възлизаш нагоре, то е "до". Спускаш перпендикуляр на тази права, то е "ре". "Ми" е разклонение, "фа", е развиване живота. "Сол" - тази пъпка завързва. "Ла" - плод става. "Си" е вече законът да опиташ - цял процес. Тия седем тона са разговор на процесите, които стават в един плод. За пример аз ти казвам какво означава. То е "до" - показва с показалеца. Ти ме разбра, то е "ре". Спогодохме се двамата, започнахме работа, то е "ми". Спечелихме нещо от работата, то е "фа". След туй в нас остават хубавите чувства, че догодина пак да се срещнем - то е "сол". Игната година идем с капитал по-голям. То е "ла". Двата се събираме на едно място да ядем, то е "си". Процесът на движението в музиката. Навсякъде като се движим, тия процеси се събират. "До", "ре", "ми", "фа", "сол", "ла", "си" - това са в разни гаме. Може да е във волевата гама, в гамата на сърцето, в гамата на човешкия ум. Ние като не разбираме тия гаме, ги разбъркваме, не знаем. Има ед-

но “го”, което се посажда в сърцето. Като се посажда “го” в сърцето, какво е? Обикнеш някого, то е посадено нещо. Значи “го” е посадено - обичаш някого. Посадено “ре” излязло навън. Започнеш да мислиш как да увеличиш, по кой начин искаш да дадеш някой подарък, то е “ми”. Най-после да спечелиш нещо, то е “фа”. Да има голям ефект, че всички да знаят, че си подарил нещо, то е “сол”. Да го оценят хубаво, то е “ла”. Да даде този ефект, то е “си”. Да кажем “го” не е посадено в сърцето, разваля се, не изниква, или изникне, но изсъхне семето, плод не може да даде. В правилния живот човек, който има вече отношение към Бога, влиза хармонично. Значи онова, което посажда в сърцето, да не му пречиш, онова, което посажда в ума, онова, което посажда в душата, да го обработиш и вече се образува една връзка. Обработваш доброто в себе си, обработваш правдата в себе си, обработваш милосърдието в себе си. Хората не могат да видят, казват: Какво се ползувам аз, като съм добър? Доброто, което е в него, в човешката мисъл, обработва доброто, което е в неговите чувства, обработва доброто, което е в неговата сила обработва и в туй седи бъдещето на човека.

Добрата молитва.

10. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 11.XII.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ОРИЕНТИРАНЕ

Добрата молитва Фир-Фюр-Фен

Направихме следното упражнение: Дясната ръка пред лявата настрани с допрени пръсти. Движи се дясната по лявата, пред гърдите и настрани. С лявата същото движение. Няколко пъти.

Ръцете над главата опънати с допрени пръсти. Сваляне ръцете до над темето и допиране на пръстите на темето. Пак нагоре. Няколко пъти.

Изпяхме с движения "Аз мога да любя".

По какво се отличава числото 3 от 6? Две качества има в числата: четни и нечетни. Четните числа се делят на две, нечетните се оставя една единица сама. Една права линия има две точки. Точките, които са образували правата линия, са идеал. Може да се движи по две посоки по правата. Щом се движи отляво към дясно, дясната точка е идеал. Щом се движи отдясно на ляво, лявата точка е идеал. Имате три точки, двете се стремят към третата. Третото число е идеал. Нечетното число е идеал на двете. В човека краката в каква посока се движат? Движението е към главата. В човека правилното движение е в три посоки едновременно. Често певците пеят с четни числа, а някои са нечетни. Някой свири и те правят същата погрешка. Вследствие на това в нечетните числа тонът излиза неясен. Трудно е с едно нечетно число да направиш един тон свършен. В числата нечетни не се е намерило едно свършено число, а има 12 числа свършени, нямаме нито едно нечетно число свършено.

Всеки път казвате, че имате идеал. В какво седи идеалът? Казвате: Идеал е любовта. В какво седи идеалът на любовта? Казвате: Мене любовта ми е идеал. В какво

седи идеалът в любовта? Едно конкретно понятие. Когато измиеете една паница съвършено, какво значи? След като измиеете да не остане никаква кир, след туй ще вземете да не остане вода, ще я избършете да е суха. Тогава чиста е тази паница. Защото ако паницата е влажна и турите захар, захарта се покваря, или ако турите брашно, сухото брашно се овлажнява. Да допуснем, че вие имате един идеал. Но ако е много влажен или ако е много сух идеалът ви. Нали идеал има, казва: Трябва да бъдеш умен, да имаш повече светлина. Казва: Трябва да имаш повече чувства. Трябва да имаш повече топлина. Светлината може да е толкова ярка, да повреди очите, после може да е толкова силна, че да повреди уговете на човека. Вземете един човек при 40 градуса умира. Каква е 40 градуса топлина, че умира човек? Има нещо в тази топлина, което е фатално. Не е топлината, която уморява. Сега някой път вие се разсърдите. Сръдната не е лошо нещо. Но задавали ли сте си въпроса, защо се сърдите. Някой път може да кажете, че някой ви е бутнал или туряте причина да се сърдите. Питам, какво се ползува човек от сръдната? Трябва да има някаква полза. Първоначално може сръдната да е давала приход. Отпосле сръдната е станала безплодна. Най-първо сръдната била като плод. Онзи, който измислил сръдната, е бил доста гениален. Първото средство, което измислило сръдната, е било гениално. Сръдната е излишна енергия, която даваш на човека. Удряш, даваш нещо. Удряш с чука, отчупиш едно парче от камъка, туй парче се радва, понеже досега е било роб, сега се освобождава, търкаля се свободно. Казва: Много ти благодаря за онази помощ, която ми даде. Най-първо някой човек е вързан, вземаш ножче, отвързваш въжето. Човекът ти благодари. Но един ден този човек влиза в кладенеца, ти пак вземаш, че отрязваш въжето. Първия път като отрязваш има причина, освобождаваш човека. И втория път искаш да приложиш освободжението, отрежеш въжето. Какво става? На место свобода, ти му съз-

даваш робство. Та сега гневът е като отрязване на въжето. Като освободиш човек, гневът е на място, но да режете въжето, когато той слиза в кладенеца, вие го заробвате. Трябва да се пазите от втория гняв, той не е на място. Питате: Трябва ли да го режете или не? Не го режете. Някои тук питате, трябва ли да се разсърдите? “Сър” значи голям господин. “Ди” значи тръгни. На английски “гиди” значи доктор по богословие. “Сърди се” значи господин на богословието. То е едно съвпадение. Всеки, който се сърди, е доктор на богословието. Вие показвате вашето отличие. Казваш: Няма да мислите, че съм прост. Човек се сърди, (за) да покаже, че не е прост. Сръдната винаги произтича не от нямане, но от излишък на известна енергия. Силен е човекът. Набие някого, (за) да покаже, че може да го набие. Има сръдния негативна. Детето плаче. Що е плачът? Като плаче, то не бие. Плачът и той е един бой.

Допуснете, че искате някой да ви попее. Каква песен искате да ви попее? Някой път искате от Бетовен, или от Моцарт. Защо искате да ви свирят от Бетовен или от Моцарт? Може би съдържанието е причина. Някой път може мелодията да е причина. В много песни виждам мелодията не отговаря на думите. Думите са различни, песента е много хубава, поетична, но мелодията никак не отговаря на поезията. Някъде мелодията е много хубава, думите не са така хубави, то е степен на разбиране. Защо поезията някой път не отговаря на мелодията? Има една област, дето поезия и музика си отговарят - поезията отговаря на мелодията. Има една област, дето мелодията не отговаря на поезията.

Често вие ходите, но не се учите, не знаете как да поправите хода. Как бихте поправили хода си, да ходите добре. Нали човека го учат да ходи. Как трябва да ходи човек? Всеки един от вас може да ходи. Употребете един начин, втори, трети, докато на тебе ти стане приятно. Като употребих 10, 20, може 100 начина да употребих и

един от тях ти е приятен, тогава ти си близо до правилното ходене. Вие по някой път държите главата си наляво. Щом държите главата си наляво, причината е в сърцето. Щом държите главата си надясно, причината е в ума. Някой път, когато се чудите на ума, навеждате главата надясно. Българинът казва: "Гледай му ума" - и навежда главата си надясно. Някой път иска да покаже сърцето и навежда главата си наляво. Има закон, навеждаш си главата или наляво, или надясно, не можеш да си дадеш отчет. Природата е много всискателна, тя не говори, никога не съди, но държи сметка колко енергия си изхарчил. Ако си изхарчил повече енергия, тя държи сметка, знае го. Не те съди заради това, но те счита разточителен. Колко единици си изхарчил или една, или две, или три, или четири, или пет, или сто, винаги знае колко си изхарчил. Казва: Този харчи малко енергия, много свършва. Другият харчи много енергия, малко свършва. За пример вие искате да пеете, но докато се наканите да пеете, вие изхарчите доста енергия. Колебаеш се дали да пееш, или да не пееш. Веднага реши: ще пееш, или няма да пееш. Мислиш, колебаеш се и харчиш доста енергия и най-после казваш: Няма да пея. Освен, че не си пял, но си изхарчил много енергия. Държат те отговорен в музикално отношение де си изхарчил тази енергия, но в тия колебания. Ако разсъждаваш, е друг въпрос. Но ти се колебаеш: да уга ли, да не уга ли. Казваш: Хубаво е времето. Някой път хубаво, друг път лошо, но трябва да угеш. Представи си, някой човек се дави, но вали гъжд. Ти ще чакаш ли хубаво време да го извадиш из водата? И при лошото време ти ще го извадиш от реката. Има постъпки, които ние трябва да направим. Моралът не зависи от времето. Може да е хубаво времето, повече подтик ще даде.

Вземете сега "до" без камертон. Аз да ви дам едно правило, за да може да се ориентирате. Най-първо проверете кой е най-ниският тон, който вземате, и от този тон ще знаете да се ориентирате. Колко тона има меж-

ду този тон и “до”? Някой път гласът ви е по-висок, отколкото основния тон, който вземаш. Ще снимете. Някой път вземате по-долу, ще покачите. Аз винаги изхождам от долния тон, който вземам, той е “сол”. Имаме “сол”, “ла”, “си”, “до”. “До”, основният тон на сегашната музика, четири тона има. Може да вземете подолу, но не е музикално. В пианото има няколко тона, които не са музикални. Тоновите нямат мекота. В нас музиката не е развита. Във високите тонове схващаме тяхната интензивност, мекота в тях няма и в долните тонове мекотата не схващаме. В съвременните хора грубостта е по-широка, мекотата е по-тясна. Мъже и жени са потесни в мекотата, отколкото в грубостта. Имат четири-пет октави грубост. Има една-две октави мекота. Та сега да увеличим мекотата съобразно с грубостта, да не намалим грубостта. Ние правим погрешка, не трябва да се намалява грубостта, но да се увеличи мекотата. Казват: Да се премахне. Нищо не трябва да се премахва. Какво има да се премахва? Някой художник направи някоя линия, ако е майстор, не я премахва, но я използва, ще направи нещо от нея. В музиката щом вземете “до”, първото положение е физическо, значи човек се намира в гъстата материя, посаден е, той трябва да изникне. Втората октава - нещо е положено в сърцето и то трябва да се появи. Третата октава - нещо е посадено в ума и то трябва да се появи. В четвъртата октава е причинният свят, някаква идея философски трябва да разрешиш, “до” да проникне в четвъртата октава. Като пеете “до”, каква форма взема устата? - “О”. Като вземете “ре”, се изменя движението на устата, в “ми” отива нагоре, в “ла” отива надолу. Музиката трябва да я проучвате каква форма взема езикът ви, устните ви как засяга, зъбите ви. Един, който иска да пее хубаво, трябва да знае. В чувствата има повече широчина, мисълта е по-интензивна, движение нагоре има. Три измерения имате. Волята е надолу, сърцето е в ляво и в дясно, умът е нагоре. Някой път вие

се заблуждавате. Умът винаги разрешава задачите на земята, той слиза надолу. Желанието в него е да слезе, за да разреши една задача, да я подигне. Мисли за земята, но разрешава един въпрос, за да се качи пак нагоре. Я сега вземете “до”. Как ще го вземете? За да вземете правилно “до”, най-първо помислете за хубаво ядене, по-лесно ще го вземете. Някой път като искате да вземете “ре”, мислете, че имате въздух в дробовите. Камертонът, който сега имате, е спомагателен. Този камертон за бъдеще ще се поправи. Той е спомагателно средство. Органът някой път е с половин тон по-нисък. Хората са нагласени с различни камертони. Някои са по естество басови, някои сопранни, някои алт, някои тенор. Има и разнообразие. Алтът музикално е поле. Тенорът е хълмисто място, басът е долина, сопранът е планина. Да имате ясна представа. Алтът е равно поле. Тенорът е хълмиста местност, басът е долина, сопранът е високо планинско място. То е за идея, да имате ясна представа. Затуй високите тонове на сопрана са студени. Като се качиш горе на планината, е студено, въздухът е рядък, започваш да се задушаваш, не можеш свободно да дишаш. В баса може да стане много топло, задушно. В баса за да пеете, трябва да турите повече скръб, страдание. В сопрана за да го направите красив, трябва да турите повече радост. Човек, който не е радостен, не може да пее сопран. Не всеки може да пее сопран, повече радост трябва. За баса трябва повече скръб и страдания. На тенора трябва повече енергия. А пък алтът как ще го кръстите? Много флегматичен е. Сопранът какъв темперамент е? Сангвиничен. Да може да пеете бас, трябва да възприемете музикална топлина. Някоя соба гори, като дойдеш до едно място, да ти е приятно. То е за баса. За сопрана ако искате да упражните, светлината да докарате близо, че да ви е приятно. За баса и сопрана поставяте /се/ в хармонично положение, трябва да възприемете светлината и хармонично да възприемете топлина. Тенор ако искате да учите /Учителят

пляска едната ръка с другата/, алт ако искате да учите показва, че чисти нещо/, който иска алт да научи хубаво, трябва да чисти. Без алт нечистотии остават. Някои гледам, които не държат чисто, не знаят да пеят алт. Като не знае някой как да сече дърва, тенор не може да пее. Онзи, който не знае как да запали огън, той бас не може да пее. Онзи, който не знае как да пали светлината, сопран не пее. В живота човек все трябва да знае да чисти. Като пишеш хубаво, то е тенор. Вътрешните енергии в музикалния свят щом се хармонират, като излезат навън, стават хармония. Отвътре човек е пъл, отвътре човек е работил. Колко паници изтрил, докато стане алт. После колко писма е писал, докато стане тенор. Колко пъти огън е палил той, докато стане бас. Но сопранът винаги трябва да има светлина. В баса трябва да има топлина, в тенора трябва да има енергия, а в алта - спокойствие. Туй е темпераментно положение. Един тенор е проводник на известна енергия. Басът е проводник на известна енергия, сопранът е проводник на известна енергия, алтът е проводник на известна енергия. Това са проводници. За бъдеще другояче ще се разглеждат. Сега не знаят на какво е проводник алтът, не знаят на какво е проводник сопранът, не знаят на какво е проводник тенорът, басът. Механически ги разглеждат. Пък тенорът е проводник на известна енергия, на един темперамент. Да кажем сангвиничният темперамент е проводник на известна енергия, холеричният темперамент е проводник на известна енергия, флегматичният е проводник на известна енергия и нервният темперамент е проводник на известна енергия. То не е само състояние. Нервният темперамент е проводник на умствена енергия, сангвиничният е проводник повече на въздухообразна енергия.

Сега въпросът беше за любовта. Как бихте предали любовта? В какво седи човекът на любовта? В какво седи любовта на един слуга, на един господар, на един учител, на една майка в какво седи любовта? Учителят щом

изкара добри ученици, той има любов. Майката щом отгледа добри деца, тя има любов. Господарят щом плаща и щом се отнася добре със слугите си, той има любов. Господарят да постъпва като господар, че всички да му се радват. Не е лошо човек да бъде слуга, но умен слуга. Не е лошо човек да бъде господар, но умен господар. Не е лошо да бъдеш майка, но умна майка. Сега вие говорите за любовта. Като произнесете думата любов, всичките противоречия изчезват веднага в ума ви, в сърцето ви. Вие говорите за любовта и противоречията съществуват. Говорите за любовта, кряскаме: Няма любов в света, хората са лоши. Това не е любов. Като кажеш думата любов, като дойде любовта, като че си в една мрачна стая, ходиш без светлина, тук се блъснеш, там се блъснеш, като блесне светлината, не се блъскаш вече. Като дойде любовта, показва отношенията ти, ти няма да се блъскаш. Без любов има блъскане в този предмет, в онзи предмет. Щом дойде любовта, вече изяснява работата. Трябва да имаме ясна представа за любовта, която ни ориентира в живота. Туй, което ни ориентира в живота как да живеем, това е любов. Що е любов? Туй, което ориентира ума ни, сърцето ни и волята ни да живеем добре, то е любов. Туй, което ни ориентира да мислим добре, да чувствуваме добре и да постъпваме добре, то е любов. Затуй, каквото и да се случи в света, смятайте, че това е допуснато в света, предназначено е, има своя добра страна. Казвате: Защо ни е потребно това? Щом знаеш добрата му страна, потребно е; щом не знаеш добрата му страна, не ти е потребно, ти си на кривата страна, не си в съгласие с природата. Ти считааш, че един комар е непотребен. Той е потребен в природата. Или считааш, че движението на въздуха е непотребно, има буря, не разбираш работата. То е на място. Във всеки човек, когото срещате, намерете добрата страна, която природата е вложила в него.

Я изсвирете /към Галилей/ "Аз мога да любя" на пър-

ва позиция, на втора и на трета. /Братът изсвири на първа позиция и после на втора и трета/. На втора позиция е по-разнообразно. Затуй българските песни излизат на трета позиция по-хубави. Добрите цигулари в трета позиция ги свирят. Третата позиция има особени нюанси. Един голям виртуоз след като свири 20-30 години, едва тогава намира разнообразието на третата позиция, ще изкара песните много хубаво.

Аз ви навеждам на тия мисли, понеже някой път ставате еднообразни, се на първа позиция свирите. Мисълта има три позиции, сърцето има три позиции, волята има три позиции. На първа позиция волята е много лесна. Умът на третата позиция е малко сложен, ту горе, ту долу слизаш. Има много нюанси в музикалния свят. /Учителят свири мотиви из българската музика./ Какво иска да каже българинът с туй? /Учителят свири./ По-оригинално нещо от туй българинът няма. Разскача се той, казва: Какво ще ми направят? - и скача. /Свири малко по-бавно./ Политика има. /Свири по-живо./ Тук не го е страх от нищо. /Учителят свири български мотив, много хубав./ Туй е разумното, което българинът е създал. /Свири турски мотив./ Турчинът е турил повече чувства. Какъв е модерният ритъм? /Учителят свири./ Туй е новият ритъм, който влиза в света. /Свири и пее. / “Настанаха нови времена да живеят хората добре, да носят светлината в живота”.

Сега, да се не преситите. В музиката трябва да се извади от всеки народ хубавото от миналото, инволюционният път, по който е минал и еволюционният път. Само така ще се разбере новото, което сега иде в света. Новата музика дава настроение. Българите са били в едно преходно положение. Нали са хора на благото, много са активни. Новото е, което хармонира света. Всичко, което съществува, трябва да го преработим.

Само светлият път на мъдростта води към исти-

ната, в истината е скрит животът!

11. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 18.XII.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ДУХАЙ ВЕТРЕ !

Отче наш
Махар Бену Аба

Направихме упражнението с ръцете пред гърдите и настрани.

Пишете: Пътят на най-лесната работа. Или покажете пътя на най-лесната работа. Всеки да пише, както мисли. Да се покаже пътя на най-лесната работа. Учителят взе цигулката, свири и пее: “Божието слънце грее днес”. Всички пеем упражнението. Учителят свири друго. Това е музикална караница, казва: Знаеш, колко ме наскърби с писмото? Такова писмо пише ли се? /Пеем песента “Божието слънце грее днес”/ Ако бяхте се родили преди две хиляди години, съвсем другояче щяхте да пелите тази песен. Слънцето другояче изгряваше. Някой път не ви се мисли, имате музикална засеченост. Когато човек е неразположен, не иска да работи. Когато се изгуби музикалното настроение на човека, не може да работи, не може да чете, неразположен е духом. Човек като изгуби музикалната среда, не му се работи. Четири-пет души вървите, един ви мушне отляво, друг ви мушне отдясно, друг ви мушне отзад, къде ще идеш. Напред ще вървиш ли вече, казваш: Не вървя вече. Излизате в един свят, като ви мушкат четири-пет пъти, отказвате се.

Изпейте песента “Божието слънце грее днес” /Учителят свири и пее : “Духай ветре, тихо духай, тихо духай, мило гледай.” /Всички пеем песента/

Дето някой път сте неразположени, на какво се дължи? Срещнали са ви няколко души, един ви мушка в сърцето, друг ви мушка в ума, трети ви мушка в душата. Представете си, че някой ви е мушнал в главата, друг - в сърцето, трети ви ударил по корема, изгубите настроение. Не-

видими удари има, трябва да знаеш как да се справиш. По някой път човек мисли, че всичко може да направи. Щом получиш един удар, ако не знаеш как да го отклониш, ще изгубиш настроението си. Някой път каже ти някой обидна дума. Когато някой ви говори и иска да ви обиди, дигнете се по-високо, не стойте долу. Когато някой иска да ви обиди, не стойте долу, лесно може да ви удари. Щом усетиш, че някой иска да те обиди, качи се горе. Ако хвърля, нека хвърля долу камъни, ти да бъдеш горе, да не бъдеш долу. В сегашния живот всякога трябва да седиш горе. Всички обиди стават, когато Божественото слънце не грее. Щом то грее, то е хармония. Като грее, не бой се. Учителят пее “Духай ветре, тихо духай, тихо духай, мило гледай”. Тази песен на учениците може да се пее. Вятърът е като човека. Голям човек е. Всичките думи са положителни. Може да си турите каквито думи искате. /Всичките пеем: “Духай ветре, тихо духай, тихо духай, мило гледай, мило гледай, листе развий”./ В “тихо”-то, динамиката е отгоре. “Тихо” е динамична дума. “Тихо”, но горе. От едно упражнение излезе една песен. Музиката не търпи заповеди. “Духай ветре, ти си пратен да духаш, духай, както можеш.” Не че ние го правим да духа. “Ти си пратен да духаш”. После “Тихо духай, листе развий”. Думата “листе” е мека. Тази песен “Духай ветре”, ще я предадете на другия клас. Имаме едно музикално упражнение.

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът.

12. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 25.XII.1942 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

НОВА ОСНОВА

Сега сме на края на старата година и в началото на новата. Всички очакват нещо ново, както онзи, който има лотариен билет, очаква тегленето на лотарията с надежда да спечели нещо.

“Много вода не може да угаси Любовета, нито реки могат да я потопят. Ако би дал някой всички си имот за Любовета, съвсем ще го презрат.” /Песен на песните 8:7/
“Стани, свети, защото светлината ти дойде; и славата Господня изгря над тебе. Защото, ето тъмнина ще покрие земята, и мрак - народите. А над тебе ще огрее Господ, и славата Му ще се яви над тебе.” /Исайя 60:1-2/

Здравият и болният си служат с различни мерки при оценяване на нещата. Болният е недоволен от всичко. Каквото му кажеш, каквото му дадеш, все е недоволен, всичко му е криво. Яде нещо, недоволен е; диша, пак е недоволен; чувства, мисли, пак е недоволен. Здравият е доволен от всичко. Каквото му дадеш, каквото прави, изпитва приятност. Той се намира в нормално здравословно състояние.

Последните три години, които минаха, а именно 1940, 1941 и 1942, се отличаваха от предишните. Те донесоха големи нещастия за човечеството, затова могат да се нарекат “нещастни години”. Новата година, която иде 1943 заедно със следващите 1944, 1945 и 1946 носят голямо благо за човечеството. Те са началото на нова епоха. Като разглеждат цифрите, от които е съставена 1943 година, мнозина спират вниманието си върху количественото им значение. Всъщност, числата имат освен количествено значение и качествено, т.е. вътрешно, духовно. Числата девет и четири означават човешкия порядък, а едно и три - Божествения порядък, който поставя човека в правия път и не му позволява да ходи, дето иска.

Двойката в 1942 година позволяваше на човека да излиза вън от границите на Божествения порядък, но тройката - Божественото начало, не му позволява. Значи, тройката представя Божественото, разумното начало в човека, което е свързано с великите, мощни сили в природата. Срещу това число никой не може да рита. Цялата земя се е подчинила на Божественото Начало. Колко повече хората трябва да Му се подчинят. В съзнанието на сегашното човечество се забелязва вече малък проблясък, малка светлина. Като се съберат числата на 1943 година, получава се числото 17, което означава също Божествения принцип. Съвременните хора очакват някакви блага, но отде ще дойдат не знаят. Благата ще дойдат, но за онези, които изпълняват Божията воля. Който не изпълнява Божията воля, не може да получи никакво благо. Здравият може да придобива блага, а не болният. - "Какво ще стане със света"? - На този въпрос не може да ви се отговори, защото сами ще видите какво ще стане. Вие ще бъдете свидетели на събития, които ще се развият.

Всеки се запитва, какво нещо е войната, трябва ли да съществува, или не трябва. Войната е необикновено, изключително явление. От векове човечеството е трупащо нечистотии, отровни вещества в своя организъм, вследствие на което се образувало абцес. Днес войната иде да направи операция на човечеството, да направи разрез на абцеса. Така всички нечистотии ще излязат навън. Войната е хирургът, който лекува хората. Всички хора очакват мир, т.е. изцеление. Чрез мира те ще се свържат с Божествения свят. Затова казваме, че мирът иде от Божествения свят. Мирът е състояние на съзнанието. Следователно, когато в съзнанието на хората проникне това състояние, мирът ще дойде. Засега Бог е предоставил грижата на трима души за земята да намерят лек против войната. Те са го намерили вече. Когато намажат този абцес, мирът ще дойде.

Помнете: Тази година носи големи благословения за

онези, които следват пътя на Любовта и на обичта. Който се държи за старите си възгледи, дълго време ще си блъска главата в камъните. Всички народи, които съзнават, че Бог управлява света, че съществува Божествен ред и порядък в живота, ще бъдат благословени. Онзи народ, който мисли, че той сам може да оправи света, ще си блъска главата, без да постигне идеала си. Къде са великите народи и великите хора, които мислеха, че ще оправят света? Къде е Александър Велики? Къде е Наполеон? Един Александър Велики, един Наполеон сам нищо не може да направи. Светът се нуждае от множество велики хора. Всички хора трябва да станат велики. Само така светът ще се оправи.

Кой човек е велик? - На когото светлината никога не изгасва. Каква лампа е тази, която ту светва, ту изгасва? Радвайте се, ако лампата ви постоянно свети, защото зад нея се крие нещо разумно. Такава лампа е човешкият разум, зад който се крие човешкият дух. От вашите глави зависи как ще възприемете тази година светлината, която иде от разумното, от Божественото Начало. Тази светлина ще ви направи щастливи. Всеки иска да бъде щастлив и се пита как може да придобие щастие. Много просто. Който приема чистата светлина и топлина, чистия въздух, чистата вода и чистата храна, може да бъде щастлив. - Отде иде щастие? - От едно Начало, Кое то никога не се изменя. Всичко може да се измени в живота, но Божествената светлина, топлина и сила - никога. Божественото е неизменно. Достатъчно е да се докосне То до човека, за да му донесе всички блага, всички радости в живота. Дето отсъствува Божественото, там са всички мъчности и страдания. Това е признак, че човек е излязъл от границите на Божественото Начало.

Следователно, който се опита през тази година да излезе от границите на Божествения ред и порядък, сам се излага на страдания. През тази година не се позволява

на никого да греша. Не се позволява никаква лъжа, никаква кражба; не се позволява никакво зло; не се позволява на човека да продава мозъка си или сърцето си. Досега мнозина са влагали мозъка си за откриване на оръдия или оръжия за спасяване на своя народ. И след това ще го патентоват. Единственото оръжие, което ще спаси всички хора, всички народи, е Любовта. Хората трябва да се въоръжат с новите пушки, с новите оръжия на любовта. Тя дава оръжията си в ръцете на човешкия ум, на човешкото сърце, на човешката душа и на човешкия дух. Няма по-силно оръжие от човешкия ум, от човешкото сърце, от човешката душа и от човешкия дух. Какво друго по-силно оръжие ще търсите от тях? Който уповава на човешкия порядък, на прах ще стане. Който уповава на Божествения порядък, ще мине през процеса на възкресението. Иде вече епохата на възкресението, когато хората няма да умират. Под "смърт", "умиране", хората разбират ограничаване на човека, затова се страхуват. Всъщност не е така. Турете запетая след буквата "у", да я отделите от следващите две срички и ще разберете смисъла на думата "умира". "У - мира" означава влизане на човека в света, т.е. в Божествения мир, за да се свърже с великите души, които ръководят съдбините на човечеството. Ако растението влезе във връзка със слънчевите лъчи, съдбата му е решена. Ако водата не влезе във връзка със слънчевите лъчи, и нейната съдба е решена. Всяко нещо, което не е във връзка със слънцето, е лишено от живот и от развитие. Всяко живо същество, което не е свързано с Божественото Начало, с Бога, само се излага на смърт.

Мнозина и до днес още спорят, съществува ли Бог. Те искат доказателства за Неговото съществуване, без да подозират, че най-доброто доказателство е тяхното съществуване. Ако Бог не съществуваше, човек не би дошъл на земята. Значи, човек съществува, защото преди него Бог съществува. Животът и смъртта са доказа-

телства за съществуването на Бога. Който приема Бога в себе си, той живее; който Го отхвърля, той сам се осъжда на смърт. Казано е, че БОГ Е ЛЮБОВ. Любовта пък ражда живота. Въпреки това, има хора, които искат да бъдат щастливи без Любов. Това е невъзможно. Те гледат на любовта като на нещо детинско. Не е така. Любовта ражда мисълта, чувствата, делата. Тя ражда великите хора. Тя ражда всичко велико в света. Вън от любовта няма никаква реалност. Тя е единствената реалност, от която произлиза всичко. Любовта е родила музиката, изкуството, науката, религията. Да търсиш музика, изкуство, наука и религия вън от Любовта, това значи, да не разбираш нищо. Без Любов няма развитие. Идеята за Любовта трябва да проникне в умовете, в сърцата и в душите ви. От Божията Любов излиза светлина, която озарява човешките умове; топлина, която облагородява човешките сърца, и сила, която укрепява човешката воля. Който приеме тази Любов, всичко може да постигне. Какво трябва да направи човек, за да възприеме Любовта? Да излезе вън от къщата си и да се изложи на слънчевите лъчи. Те ще проникнат в неговия ум, и ще го озарят. Трябва ли да плати нещо за тези лъчи? Както приемате слънчевите лъчи, така ще възприемете и Божията Любов. Ако речете да плащате, никога не бихте се изплатили. Лесно ли е да излезете на повърхността на земята, да видите слънцето и да ви озари, ако се намирате на дълбочина шест хиляди км в земята? Колко време бихте изразходвали, ако от центъра на земята искате да излезете на повърхността? Благодарете, че сте на повърхността на земята и ви е нужна само една минута, за да излезете вън и да ви огрее слънцето. Колко време се изисква докато отидете при Бога? Достатъчно е само да помислите за Бога и вие сте вече при Него. - Къде е Бог? - Излез вън от себе си и ще Го видиш. Ако мислиш, че Бог не съществува, че хората са лоши, че животът няма смисъл, ти си на крив път. Ти доброволно слизаш

към центъра на земята. Знай, че всичко, което Бог е създал, е добро. Че съществуват противоречия в света, това не е твоя работа. Не се спирай на противоречията.

Защо съществува войната? Трябва ли хората да воюват? Войната е противоречие, причините на което се крият в далечното минало. Понеже Бог превръща злото в добро, и войната ще донесе някакво благо на човечеството. За хората войната носи нещастие и смърт, но за великите същества тя е представление. Както актьорите умират на сцената и възкръсват зад сцената, така и участниците във войната ще възкръснат. Бог ще им даде нови тела поздрави и по-красиви, с нови и здрави крака, ръце, очи и глави. Хората минават и ще минат през големи страдания, но след това ще се възрадват. Страданията представят материал за съграждане на бъдещите човешки тела.

Сегашните хора живеят повече за себе си, отколкото за ближните си. Те се затварят в черупките си и мислят само за себе си. Войната ще ги застави да отворят касите си, да отворят умовете и сърцата си, да извадят всичко, което са крили в тях. Тя ще ги накара да се откажат от своето користолюбие. Иде крайт на користолюбието. Иде крайт на живота на гъсениците. Досега хората са били гъсеници, гризали са листа и са мислели само за себе си. Свършва се този живот. В четири-пет години те трябва да се излюпят, да станат пеперуди. - Искаме да си поживеем още. - Как искате да живеете: като гъсеници, или като пеперуди? Не можете да живеете повече като гъсеници - свърши се животът на гъсениците. От 1943 - 1946 година се поставят основите на нов живот. Игат благоприятни условия за нова култура, за Божествен живот. Ще каже някой, че иска да види поне един ангел от Божествения свят. Много ангели са слезли на земята, не само един. Ако не ги виждате, вината е във вас. - Защо? - Не се обичате. Не можете да видите едно същество, докато не го обикнете. Мислите ли, че хората се виждат?

Те виждат сенките си, а не своите души. Красиво нещо е човешката душа. Казваш: Видях един човек. Видял си сянката му, а не самия човек. Да видиш душата на човека, това значи да се разтвори цял свят пред тебе. Тогава ще кажеш: Има смисъл да видиш човека и да го възлюбиш. Бог създал човека, вгъхнал през ноздрите му и той станал жива душа. И след това ти казваш: Не ме интересува този човек, не ме интересува онзи. Бог се интересува от човека, а ти, подобният му, не се интересуваш от него. Това е неразбиране на нещата. Ако хората не се интересуват един от друг, какъв смисъл има техният живот? Вложете в ума си мисълта: БЕЗ ЛЮБОВ НИКАКВО ПОЗНАВАНЕ НЕ Е ВЪЗМОЖНО. Щом любите, ще се познавате. Щом любите ще видите и човека, и ангела. Срещнете ли човек, който е готов да ви послужи, ще знаете, че той е ангел. Той се усмихва и казва: На ваше разположение съм. Готов съм да ви услужа на всяко време. Когато имате нужда от мене, потърсете ме. Ако не любите, колкото и да викате за помощ, ни глас, ни услишание.

Днес всички хора искат да влязат в Царството Божие без Любов. Те искат да намерят Бога без Любов. Това е невъзможно. Като не прилагат любовта си, искат доказателства за съществуването на Бога, търсят Го тук или там, но не могат да Го намерят. Какви доказателства са нужни за това? Аз, който живея, търся Бога в себе си и Го намирам. Той говори, и аз слушам гласа Му. Той ми казва: Върви в Моя път; не обиждай никого; не мисли лошо за никого; обичай хората, обичай всички живи същества. Ако те ухапе комар, духни го, не го убивай; ако те ухапе муха, духни я. - Защо да ме хапят? - Че и хората хапят. При това, техните жила са по-големи. Често хората си причиняват по-големи пакости, отколкото животните им причиняват. Понякога това е за добро. Така познават какво се крие в сърцата им; така се познава на какво уповават хората в живота. Достатъчно е да брък-

нете в джоба на човека и да вземете кесията му, за да познаете на какво разчита той. Ако изгуби присъствието на духа си и своя вътрешен мир, той уповава само на парите. Няма защо да се страхувате. Парите текат, както тече водата. При която чешма и да отидете, ще напълните кесията си. Който е изпразнил кесията ви, имал е добро намерение. Все едно, че е излял водата от шишето ви, за да го напълните отново с прясна и чиста вода.

“Много вода не може да угаси Любовта”. Любов, която може да се гаси с вода, не е истинска. Любовта преобразява всички живи същества; тя преобразява света. Това става моментално, а не по еволюционен път. Великите хора - поети, писатели, музиканти, художници, учени, оратори работят под влиянието на Любовта. Колкото по-силна е Любовта им, толкова по-велики са те. Колкото по-малка е Любовта им, толкова по-обикновени са те. Следователно, комарът е комар, защото любовта му е микроскопическа. Любовта на мухата е една степен по-висока от тази на комара. Всяко живо същество, малко и голямо представя някаква степен на Любовта. Значи, Любовта се проявява в различни степени. Човек е изявление на висока степен на Любовта. И волът има любов, но като се наяде, не знае как да благодари. Благодарността е висша проява на Любовта. Като се нахрани добре, волът оставя изверженията си на нивата за тор. Това е неговата благодарност. Ако човек за направеното му добро от някого не благодари, а говори лоши неща по негов адрес, той постъпва като вола. Това е стар навик, от който трябва да се освобождавате. Ако не се откажете доброволно от старите си навици, ще дойдат страданията. Те ще ви заставят да се изправите. Дойдат ли страданията, понасяйте ги с търпение. Не казвайте на другите, че трябва да търпят, но вие бъдете търпеливи и така ще дадете пример.

Да се върнем пак към цифрите на новата 1943 година. Единицата, в началото на годината показва, че Бог е

застанал на първо място и гледа какво правят хората. Тройката на края на годината предствя Божественото Начало, което има отношение към хората. Тези две числа - единицата и тройката - ще преобразят света. Как ще го преобразят? - Незабелязано. Ако сте болен, неразположен, ще легнете да спите и на сутринта ще станете здрав, бодър, с добро разположение на духа. Къде отиде болестта ви? Къде отиде вашето неразположение? - Новият живот дойде и преобрази всичко. Щом влезе Любовта в човека, превръща всичко на добро. Тя разсейва съмненията, решава противоречията, стопява мъчнотиите. Повярвайте, че можете да носите Любовта в себе си. Повярвайте, че можете да имате по-висока степен Любов от миналогодишната. Не се задоволявайте с Любовта, която сте имали през 1942 година, защото тя унищожи милиони хора. Любовта, която 1943 година носи, ще върне на хората онова, което 1942 година им отне. Как ще познаете, че всичко е върнато? - По радостта, която ще изпълни сърцата на всички хора. Там, гето хората умират, растенията живеят. Ако не можеш да живееш там, гето хората умират, ти не носиш Божественото в себе си. Дето е Любовта, там всичко расте, цъфти и се преобразява.

Вярвайте в Любовта, която иде сега. Новата година, 1943, заедно със следващите три - 1944, 1945 и 1946, носят добри условия за проявяване на Любовта. Използвайте тези условия, за да поставите нова, здрава основа на своя живот. Използвайте добрите условия, за да проявите чертите на новите българи. - Кои са новите българи? - Които работят като пчелите. Те ходят от цвят на цвят и събират мед за своя господар. Техният Господар не прилича на онези пчелари, които за да извадят мед от кошерите, избиват пчелите. Така е било някога; сегашните пчелари постъпват по друг начин - пушат пчелите и така вземат меда им. И това не е правилно. Истински българин е онзи, който се разговаря с пчелите. Той

се обръща към тях с молба, да му дадат малко мед. Пчелите се събират на куп и го оставят свободно да си вземе мед, колкото иска. Те вярват, че като си вземе, той ще остави и за тях. Трябва ли добрият човек да говори за себе си? Достатъчно е да се приближи някой до него, за да почувствува неговата доброта. Така се познава и справедливият, и разумният човек. Всеки трябва да излъчва това, което Бог е вложил в него.

Какво се иска от сегашните хора? - Разумно гледане на живота и на природните явления. Като вижда изгряващото слънце, човек трябва да знае, че Бог се проявява чрез него. Като вижда звездите, да знае, че и чрез тях Бог се проявява. Бог е навсякъде и във всичко - в мъглата, в облаците, в дъжда, във вятъра и в бурята. Как се отнася към мъглата онзи, когото преследват разбойници? - С благодарност. Мъглата скрива следите му. Щом се вдигне мъглата, разбойниците лесно ще го уловят. Търсете във всичко Божия Промисъл. Участващите на бойните полета виждат Божия Промисъл и там. Понякога войникът минава под град от куршуми, без да го засегнат. Шинела му може да надунчат, но той остава непокътнат. Това показва, че Божественият живот предпазва хората от всички страдания и нещастия.

Днес всички хора, всички народи се запитват: Кой ще гонесе мира? Отде ще гоиде мирът? - Мирът ще гоиде от Божественият свят. Трима велики хора го носят вече. Те са измислили цяр против войната. Той е ароматен като парфюм. Като пръснат войната с него, тя веднага ще престане. Колкото да ви искат за този лек, не се скъпете, щедро плащайте. Заслужава да се намажете с него. Седно намазване или напръскване, всички рани, всички страдания ще изчезнат. Щом се напръскате с новия парфюм, вдигнете знамето на свободата, запейте и си кажете: Всичко върви на добре. Няма защо повече да се смущаваме. Ще служим на Бога с радост и с Любов. Досега служихме на хората, отсега нататък ще служим на Бо-

га. Годишите 1943, 1944, 1945 и 1946 носят благоприятни условия за съзнателна работа, за служене на Бога. Нека всеки в себе си пожелае да Му служи с любов, и то в най-малките работи. Не се стремете към велики работи - те са достояние на Бога. Не мислете, че вие ще оправите света. И това е работа на Бога. Помогнете на едно цвете, на една малка рекичка или поточе, на едно изворче. Малките работи са за човека, а големите - за великия и мощен Божи Дух.

Кога ще дойде мирът? - Още малко остава. Засега две трети от света са за мира, една трета за войната. Когато и последната трета даде думата си, мирът ще дойде. Ще кажете, че новата година е дошла вече. Според нас новата година ще стъпи на прага от 22 март нататък. Наблюдавайте как цъфтят цветята. Както се разпукват цветовете един след друг, така ще дойде мирът. Истински ученият вижда това по съчетанието на звездите, на планетите, в изгряването на слънцето. Това са сили, чрез които духовният свят се изявява на земята. На времето си Христос говореше много на учениците си, но на въпроса, кога ще стане това, за което им говори, Той казваше: Не е ваша работа да знаете времето. Сега и аз ви казвам: Мирът ще дойде, но кога, не е ваша работа. Кога изгрява слънцето, и това не е ваша работа. Който иска да го посрещне, ще излезе вън да чака. - Колко време ще чака? - Най-много 12 часа. Казвам: Излезте вън да посрещнете изгряването на слънцето. Издигнете се над себе си, над обикновените условия, над дребнавостите на живота. Само така ще видите изгряващото слънце и ще се ползвате от неговите лъчи.

Всеки се стреми към Слънцето на живота, към Бога и Го нарича свой Баща. Докато работите на човека вървят добре, Бог е негов Баща. Щом изгуби нещо, разколебава се, забравя, че разполага с голямо богатство. Може ли синът на богатия Баща да се нарече сиромас? Кой може да го обере? Никой не може да обере онзи, в когото

Любовта живее. Той трябва да бъде готов да дава. Срещне ли някой, който мисли да го обере, той сам трябва да го спре и да запита колко пари са му нужни да му даде. Ако сте богати, не поставяйте ближните си в изкушение. Отворете се за ближния си, както се отваряте за своя възлюбен. Като срещнете възлюбения си, вие се разговаряте с него, споделяте всичко, което преживявате. Вие се отваряте за него, и той се отваря за вас. Оттук вадим заключението: Говорете за Любовта си само на онзи, който разбира, но не и на онзи, който не разбира. Учителят преподава с Любов на онези ученици, които се интересуват от предмета. Интересувайте се и вие от Любовта на Бога, слушайте какво ви говори, за да не изгубите добрите условия. През тези години Той е предвидил нещо добро за всички хора. Ако изгубите условията, които те носят, мъчно ще ги намерите. Досега сте правили много погрешки, пазете се да не правите нови. Никакво колебание, никакво съмнение в Любовта. - Какво ще стане със света? Кога ще дойде мирът? - Бог ще донесе мира. Кога ще дойде мирът, това е Божия работа. Мирът ще дойде, когато Божията Любов проникне в умовете и в сърцата на хората. Има признаци вече за това външни и вътрешни. Днес народите се бият и пак говорят за справедливост. Това показва, че Божественият принцип работи в света. Следователно, в света владее известен ред и порядък, а не анархия и безпорядък.

“Много вода не може да угаси Любовта”. Щом е така, пазете се и вие, мъчениците на този свят да не угасят вашата Любов. Който има Любов, трябва да излезе из областта на мъчението. За любящия е страданието, а не мъчението. Той носи страданията си с Любов и с приятност. За него страданието е благословение. То подмладява и облагородява хората.

Приемете Любовта, дайте място на Бога в сърцата си, за да се подмладите. Да преустроите своя организъм, да превърнете неприятелите си в приятели. Тогава

няма да срещате разбойници, които да ви обират, но ще срещате ваши братя, които търсете от хиляди години. Като ги намерите, ще съжалявате, че не сте ги срещнали по-рано.

Помнете: Годишите 1943, 1944, 1945 и 1946 ще бъдат години на опознаване с онези, които любите и които ви любят. Опознаването на онези, които се любят, носи благословение на целия свят. Всички народи трябва да се опознаят, понеже те носят известни блага едни за други. Такъв е законът в Божествения свят. Всеки народ, който вижда в лицето на другите народи свои неприятели, не разбира Божиите закони. Народите трябва да се опознаят, да се разберат като братя и да си подадат ръка за взаимна работа.

Желая всички хора и всички народи да се опознаят в името на Любовта, за да приемат БОЖИЕТО БЛАГОСЛОВЕНИЕ.

ПОЗДРАВЯВАМ ВИ С ОПОЗНАВАНЕТО В ИМЕТО НА ВЕЛИКАТА БОЖИЯ ЛЮБОВ.

13. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя срещу Новата 1943 г. - 24 часа.
София - Изгрев

СЪОТНОШЕНИЕ НА ТЯЛО И ПРИДОБИВКИ

Добрата молитва
Венир Бенир

Направихме следното упражнение: Ръцете настрани, лявата ръка пред дясната с допрени пръсти. Лявата ръка движим по дясната, пред гърдите и настрани. Същото движение и с дясната ръка. Няколко пъти.

Ръцете настрани, трептения на дланите. Ръцете изопнати високо над главата с допрени пръсти. Сваляне ръцете до темето на главата и дланите се поставят в една плоскост. Издигане ръцете нагоре над главата. Няколко пъти.

Какво означават две прекръстосани линии? Елементарни работи са, но ще видите каква философия има. Единият знак е за събиране, а другият - за изваждане. Допуснете, че събирате две кучета, които не се обичат, на едно място. Какво ще има да ги събирате? Давене ще има, лаене ще има. Като съберете две котки, които не се обичат, какво ще има? - Ще има един скандал. Ако съберете две нееднородни мисли, какво ще имате до себе си? - Ще има един скандал. Ако съберете две мисли, които си хармонизират, ще имате едно миролюбиво настроение.

Допуснете сега, че имате минус две кила жито. Ако 2 кила жито посеете в земята, то е минус. Минус две кила гадете като храна на един кон, минус две кила изядете въщи, какъв ще бъде резултатът? Сега вие говорите за знаците, трябва да ги владеете. Минусът да го владееш да те слуша, плюсът да го владееш, да те слуша. Вие говорите за плюс, който не ви слуша; вие говорите за минус, който не ви слуша и за равенство, което не ви слуша. И разбойници, след като спечелят плячката, равно я разделят. Не мислете, че равенството разрешава всички

противоречия в живота. Щом имаш една отрицателна мисъл, или трябва да я посееш в земята, или трябва да я гадеш на някой кон, или - на един човек. Резултатите ще бъдат различни. Ако храниш едно приятно чувство към една котка, какъв резултат ще имаш? Все ще имаш нещо, но какво? Обичаш една котка, влезе вътре в стаята, помърка, гадеш ѝ хляб, седне на стола, омие се малко, после пак мече, отвориш ѝ вратата, излезе навън. Какво си придобил с туй влизане и излизане на котката? В дадения случай котката е професор, ти си ученик. Предаде ти урок, умие се, казва: Значи така ще се държиш чист - едно елементарно правило. После като влезеш вкъщи, ще поздравяваш всичките хора, както тя поздравява, ще намериш най-удобното място към всички. Благоприличие трябва. Професорът предаде урока и казва: Моля, отворете вратата. Ти отвориш. Сега ти не чувствуваш, че си ученик, пък котката е професор. Казваш: Влезе тази котка. Професорът влязъл, предал своя урок. Твоят професор от невидимия свят дошъл с котешки автомобил. Професорът влиза с автомобила в къщата ти.

Някой човек ви обещава нещо. Обещанието какво е? Плюс ли е или минус? Обещае да ви направи една услуга, какъв знак е? - Плюс. Има знаци още: "х" - за умножение; ":" - за деление. Сега трябва да се спираме върху малките работи. Човек за да образува един характер, за да разбира силите на природата, да може да се ползува, той трябва да обръща внимание на малките работи. Ако една дума не знаете как да я произнесете, за пример как произнасяте на български думата "добро"? "Добро", "добро", ударението се мени. Във втория случай значи доброто е турско на някой човек. "Едно добро" казваме, на жена ли е турско или на дете? От среден род е думата. Доброто не може да се тури на жената. Значи доброто е свойство на децата. Мъже и жени го вземат назаем от децата. Туй определение не го знаехте досега. В разместването на тия вътрешни знаци в човека се раждат противоречия. Ако

турим знака на събиране, какво трябва да събереш или какво трябва да извадиш? Ако туриш знака на умножение, какво трябва да умножиш, ако туриш знака на деление, какво трябва да делиш вътре в себе си? Човек какво може да дели вътре в себе си? - Дайте ми един пример на вътрешно деление. Да кажем, имаш две ябълки, мислиш да дадеш едната на друг. Какъв е този процес? Ако имаш две ябълки, дадеш едната, процес на деление ли е? - Процесът на деленето разбира, една ябълка да я разделиш на две. Делиш ябълката на две, на три или на четири. Може ли да разделите една своя хубава мисъл с друга? В дадения случай вие самата мисъл не може да я разделите. Но от една мисъл излиза известна енергия и от тази енергия на мисълта може да дадете, да отделите. От енергията на мисълта и от енергията на едно чувство може да разделите. Енергията, която се образува от чувството, може да разделите, част от тази енергия може да отделите. Трябва да имате една ясна представа, щом говорим за деление на енергиите, които произтичат от чувствата и мислите. Всяка енергия, която произтича от мисълта, може да отделиш. Ако съберете най-неспособните ученици в едно училище, какъв резултат ще имате? Имате два процеса, събирате неспособните ученици, събирате и способните. Процесът е един, но ще имате два различни резултата. В единия процес вие ще изгубите повече енергия, не ще изгубите, но ще изразходвате повече енергия. В другия случай - по-малко. В единия случай енергията ще се пласира, в другия няма да се пласира или може би дълго време се изисква, докато се пласира. Често вие събирате неспособни мисли. Дойде една мисъл, втора, трета, събирате ги, направите цял клас, разсъждавате, мислите и резултатът е равен на нула. След като сте работили един час, решението е вече нула. За пример обидил ви някой и вие мислите как да го обидите. Пишете една статия, втора, трета, четвърта, станете сутринта, отхвърлите всичките статии, казвате: Няма да му пиша нищо, отх-

върляте, каквото сте решили. Ако бяхте написали статията против него, какво щяхте да получите? - На какво отгоре дойдойхте до заключение, че не трябва да му пишете, (че трябва) да го оставите. На какво основание решихте да не му говорите нищо? Или казвате: Аз ще му дам да разбере. Цяла нощ мислите, цяла нощ искате да му дадете да разбере, а призори се отказвате. Той е приел по радиото всичките ваши излияния, неговото радио беше отворено и каквото му говорехте цялата нощ, той го прие. Как ще си обясните, че при изгрева на слънцето на сутринта казвате: Нищо няма да му говоря. Вие му говорихте, вие се споразумяхте. Той се извини и затова вече му прощавате. Цялата нощ ако не бяхте му говорили, той нямаше да се извини. Той казва: Направих това нещо, аз се извинявам. Ти извиняваш погрешката. Ставаш сутринта и казваш в себе си, аз му прощавам. Това е психологически процес. Все трябва да има едно разрешение. Ако няма, напразно е всичко. Вие бихте тъпнал. За пример на таралежа като биете тъпнал, какво прави? Стръска се той. Като удариш тъпнал, той се стряска и туй го наричат, че той играе.

Сега какво ви дава повод, че трябва да обидите някого? Някои от вас са учители и на някой ученик тури зъб. Коя е подбуждателната причина? За пример онзи, който не е музикален, като дойде при една цигулка, ще я вземе, ще я разгледа, ще я тури настрана. Който е музикален, след като я разгледа, ще дрънне на четирите струни, дали е нагласена добре. Който не е музикален, няма да обърне внимание дали има струни или не, вижда -прилича на цигулка. Онзи, музикалният, ще види, че има струна. Ако не е нагласена, ще я нагласи, ще си даде мнението, дали е хубава.

Та казвам: Всякога, когато човек е способен, всяка една мисъл трябва да се изглади, всяко чувство трябва да се изглади, да се видят основните качества, които мисълта има. Сега трябва да разгледате едно основно ка-

чество. Под думата “добро” какво разбирате в най-простия смисъл? Какво е вашето определение за добро? Казвам “добър човек”, “правдив човек”, “разумен човек”, после - “образован човек”, “културен човек” - това са все различни идеи. Кога един цигулар е добър? Ако искате да знаете, ще гледате кутията на цигулката каква е, какво положение, цигулката в какво положение се намира. Как ще познаете дали е правдив, справедлив? Да допуснем, че вие сте музикант и искате да знаете добър ли сте или не? По музикален начин как ще познаете дали сте добър? Искате да се проявите. В музиката може да проявиш дали си добър или не, може да проявиш дали си справедлив или не, музикално да провериш дали си добър или не. Как ще познаеш музикално дали си добър, дали си справедлив и дали си разумен? Те са първите психологически наблюдения.

Туй изкуство ли е? - Сянка на изкуство. Къде е същественото в тази картина? Какво означава тази, дол-

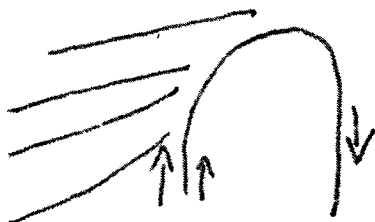

ната устна? Гози човек е винаги недоволен. Когато си недоволен, долната джука изпъква. Психологичен процес е това. Понеже се занимава с физическия живот, той няма материал да си образува носа. Горната бърна не може да се сформира. Понеже горната бърна е умственият свят, а долната бърна

представя чисто физическия свят. Долната бърна показва, че във физическо отношение има достатъчно материал, плътна е долната бърна. Горната страда от немотия, беднотия. Горната бърна е бедна, долната е богата, госта богата. Горната е сиромашкиня. Устните трябва да бъдат еднакво богати; и горната, и долната бърна да бъдат еднакво богати. Във възприемането и в даването да бъдат еднакво богати, защото в дадения случай горната бърна предава, а долната възприема. Активна е в пре-

даването. Законът е там, ако ти нищо не дадеш, не може и да възприемеш. Който не дава, не може и да възприема; който не възприема, не може и да предава.

Туй представя човешкото чело. Ако вие се качвате нагоре, ще имате усилено изкачване. Като се качите горе, на темето, ще имате уравновесяване. Нагоре като се качвате, правите усилие да се качите нагоре. Та по някой път вие се спирате върху тия процеси, искате постоянно да слизате. Невъзможно е постоянно да

слизате и постоянно да се качвате е невъзможно. Правиш усилие да се качиш, ще дойдеш до една точка, дето трябва да слезеш. Вие туй не го вземате предвид и се намирате в противоречие. Казвате: Дотегна ми да слизам. Не трябва постоянно да слизаш. Щом ти е дотегнало да слизаш, за да смениш своето психологично настроение, ще започнеш качването нагоре. Ти може да започнеш да се изкачваш направо по отвесната линия нагоре. Много стръмно е.

В линията 1 стръмнината се намалява, тя е по-наклонена. В 2, в 3 още повече. В този случай кой път бихте избрали от тия четирите? В дадения случай психологически трябва да знаеш кой път да хванеш. Имате 4 пътя да постигнете целта си горе. Ако тръгнете по най-стръмния път, ще изхабите много енергия. Ще съкратите времето, но когато се качите горе, ще бъдете преуморен, няма да можете да се ползвате от придобитото. За пример често казвате: 'Трябва да бъдем добри. Кой е пътят на доброто? Кога човек е добър?' - Всеки човек е добър. Когато има най-малката спънка. На годината има една спънка, тогава човек е добър. Или, когато някой няма нищо да го тревожи, когато няма никаква спънка, той е добър.

В съвременния живот всичките хора се занимават с живота на другите хора, не със своя живот. Човек се занимава повече с другите хора, не със себе си. Срещнеш някого, видиш носа и казваш: Крив му е носът. Не забелязваш, че можеш да видиш, че и твоят нос е крив. Видиш някому веждите, намериш, че не са добре устроени или че са груби. Занимаваш се целия ден с чужди работи. И как няма да остареете, като се занимавате с чужди работи. Аномалия е това. Всяко впечатление дисхармонично те притеснява. Човек вижда две котки се карат, седи и гледа представлението на тия, това ще ти повлияе. Примири тия котки. Най-малкото - вземи едно камъче и хвърли, да избягат. Карат се две котки, ти кажи: Аз съм господар, в мое присъствие не позволявам да се карат slugите. Някоя сестра може да носи чадър, с чадъра може да влезе вътре. Да допуснем, че някъде видите две мравки се карат, примирете ги, не допускайте във ваше присъствие скандал. Минавате някъде и виждате, че един камък се качил отгоре на другия. Вземете този камък, който е отгоре, и му кажете: Нямаш право да седиш на гърба му. В дадения случай само ония камъни, които привличат вниманието ви, тях ще снемете. Ако можеш да отмахнеш този камък, то е много тежък, ще го оставиш. За малките камъни е тук въпроса. Ако бихте направили това в една година, ще видите какъв резултат ще имате, какъв нов подтик, каква нова енергия ще потече в живота ви. Ние оставаме нещата в живота. Една мисъл потиска друга, едно желание потиска друго, една постъпка потиска друга. Че как ще се възпита човек, ако една мисъл потиска друга? Премахни тази мисъл, която потиска. Кажи: В мое присъствие не позволявам една мисъл да потиска друга, едно чувство да потиска друго и една постъпка да потиска друга. Не позволявайте това. Вие позволявате всичките скандали вътре във вас и искате света да се оправи. То е невъзможно. Аз, казва, няма да оправя света. Ти няма да оправиш света, но в себе си човек не трябва да

допуска една мисъл да потиска друга, там трябва да има хармония, равенство. Да допуснем сега, че една мисъл те потиска. Една мисъл на правдата и една мисъл на доброта те потиска. Казвам: Много добър си. Защото справедливостта изисква един човек да бъде енергичен? Вие считате, че един човек е добър, а оставяте една мисъл да потиска друга. Децата се бият, за да не им разваляте хатъра, оставяте ги. При учителя идват и казват: Двама ученици се бият. Той казва: Няма какво да ги бия вече, набиха се, работата е свършена. Аз ако съм , ако се бият двама ученици и единият ударил една плесница, а другият ударил две, аз как бих постъпил? На онзи, на който са ударили две плесници, на него ще дам две ябълки. А на онзи, на когото е ударена една плесница, ще му дам една (ябълка). На бития ще му дам две ябълки. На другия понеже му е ударена една плесница - една ябълка. Казват: Биха се двама души. Казвам: Колко ти удари? - Две плесници. Дам му две ябълки. На когото е ударена една плесница - една ябълка. Туй как бихте го разрешили? Две плесници няма разрешение. Като му ударят две плесници, имам съображение. Въпросът не е разрешен. Защо го ударил два пъти?

Представете си сега, че един карикатурист направи една карикатура и иска да я разнася из града. Често като идете в Америка, ще видите, че има хора, които разнасят карикатурите на художниците. На гърба носи карикатура, той върви отзад на гърба с карикатурата. Мен ми разправяше един българин, който бил в Бостън. Гледам един ден един висок господин 2 метра, облечен в царска мантия, корона на главата, казвам си, как туй величие да ходи тъй с такава хубава мантия между толкова хора, като погледнах - на гърба му има обявление, целият гръб е пълен с обявления. Отпред е с мантия, а отзад - с обявленията на някаква фирма. От главата до петите обявления на гърба на царя. Сега, често когато вие се дразните, носите тия обявления. Ангажирана е ед-

на фирма. Отпред царят е много добре облечен, но отзад са обявленията на фирмата. Има един свят, който ни ангажира и ние ставаме смешни, много изкусно ни ангажира, на гърба са турени всички обявления, трябва да се пазиш. Царска мантия не искаме. Различни обявления имаме, някой път вие се разсърдите, набръчкате челото. Вземете огледало, че се огледайте, вижте дали ще се харесате, наблюдавайте себе си. Не свързвайте тия ваши състояния. Гледайте се в огледалото и вижте кое не харесвате и каквото не харесвате, изправете го веднага. Вашето неразположение ще изчезне. Изправете линията на веждите, на устата, погледът ви има един особен ъгъл. Въдворява се едно хубаво настроение. Ако не се огледате, ще минат два-три часа, ще махате с едната си ръка, с другата си ръка и след туй въпросът ще свърши. Нали някой път, когато човек е гневен, ако вие искате да видите погледа му, вие го гледате, пък той гледа на друга страна, отклонява погледа си, не иска онзи поглед, защото в едно добро състояние от очите излизат лъчи. Има едни добри лъчи, които излизат от очите, и те имат особена форма. Човек, който е едновременно добър и справедлив по какво се отличава? За пример той ще забележи, че вие сте тих и спокоен, но има във вас нещо отпуснато, ще забележи някакъв недъг в дрехите. Добър човек е, но той се свил надясно, лявото рамо издигнато. Като дойде справедливият, ще покажете това положение, не е разумно, той се изпъчи, вдигне дясното рамо повече, отколкото трябва. Може 1/10 от от :н: да се е повдигнал или няколко си. Нагоре рамото е повдигнато. Ненужно е това. Разумният казва: Туй положение не е справедливо. Справедливият казва: Туй да се наведеш на едната страна, не е добре. Нагоре като вдигах рамото си, не си справедлив. Ако дойде най-после любещият, той ще намери и в разумния погрешка. Често вие ръката си като я свиете в лакътя, я държите назад. От какво произтича? На кой моторен център се държи? Може да турите 10 ученици да сед-

нат на столове и на всеки стол турете по една тънка игла, свързана с конец. Без те да знаят, опъне се конца и иглите боднат всекиго. Ще видиш кой ученик колко е чувствителен, какво движение ще направи. Сигурно е, че движенията ще бъдат много разнообразни, че всеки ученик ще прояви особени качества. Поглежда стола, вижда, че няма нищо. Има един разказ за един лекар, който имал много пациенти и някои като идвали, се захласвали. Той направил столовете си с игли. Като заседне пациентът дълго време, той потегли конца, свързан с иглата, убоде го и той скочи. Поглежда, поглежда и казва, че ще си ходи вече.

Природата е толкова умна, че е турила доста игли. Заседиш се някъде и някой път те бодне нещо в рамото. Един неестествен живот имате. Като те бодва, тя ти напомня нещо. В един хармоничен живот всичките тия неща ще изчезнат.

За втория път да нарисувате 3 картини, скици: едната да означава доброта, другата - справедливост, а третата - разумност, тъй както вие ги разбирате. Дали е вярно или не, това не е въпрос. Да видим как ще турите идеята.

Всеки може да направи това. Тази линия на челото показва вглъбеност, възприема впечатленията в себе си. Веждите са пасивни, хвърлят сянка и впечатленията са много дълбоки. Да не ви е страх. Съвременните хора прекарват голяма част от времето си в бездействие. Трябва да формирате челото си, трябва да формирате веждите си и лицето си, очите си, после носа, устата, да извадите брадата си. Всеки от вас трябва да бъде скулптор. Гледам, всеки един от вас рисува донякъде и после съвсем е загазил, погледнеш този - скулптор рисува хубаво, после в зрялата възраст в и старините. Вие не гръжете в ума си, че природата е справедлива. Мислите, че природата постъпва както хората, че и тя си има свои любимици. Когато обича, гали; когато не обича, мачка го. В природа-

та няма такива работи, тя е идеална майка. Тя постъпва много справедливо, във всички други може да се съмняват, но щом дойдете до природата, дръжте мисълта, че в нея не може да има пристрастие, понеже това е изявление на самата нея. Тя организира много справедливо.

Някой път вие се сърдите, не е лошото в сърдната. Казвате: Не се сърди. Аз, ако бих писал една книга, щях да дам известни правила. Трябва да знаеш колко време да се сърдиш. В дадения случай ти е позволено 10 секунди да се разсърдиш, а ти цял час се сърдиш. По някой път трябва да се смееш. Колко трябва да се смееш? Една минута, а ти си се смял половин час, изразходвал си много енергия. Позволено ти е да плачеш 5 минути, а ти си плакал цял един час. Излишно е плакането. Думата „плака“ на български има два смисъла. „Плака“, глаголът „плача“, и „плака“, на която се пише. Да плачеш, има нещо, за което плачеш, но с плача трябва да се изчистиш. Плачът чисти съзнанието, чисти очите да виждат ясно. Чисти съзнанието да възприемеш светлината и да имаш правилно понятие. Човек, който разумно плаче, правилно трябва да вижда хората. Който не плаче разумно, често в съзритието се образува една кал. Един плач има, който чисти калта, мъгите и скърбите чисти. Не е лошото, че си се разгневил, но си се разгневил повече, отколкото трябва. Всяко нещо е определено колко да трае, ако не спазваш туй време, там е всичката погрешка. Да се разгневил за една минута отгоре, ставаш енергичен, после пак ставаш весел. Намръщиш се, направиш няколко движения, разсърдиш се, после отиде сърдната. Сърдната е естествено положение, но не на място. Тя трябва да се прекрати. На физическото поле завзема повече място. После си много внимателен, страхлив, казва: Много благоразумен е. Никакво благоразумие няма, страх има, мълчи от страх. Този страх има определено време. Не, човек трябва да бъде безстрашен, но в даден случай страхът е предпазителна мярка. Щом си слаб, иди на някоя канара горе, а

неприятелят да е долу. Онзи, който е слаб, да е горе, а силният да е долу. Който е силен, долу при канарата казва: Слез. Слабият горе казва: Ще си помисля. Казвам: Ще слезе ли от канарата? Онази котка, която гонят кучетата, тя се качва горе на дървото, много умно разрешава въпроса. Казва: Какво искате? Кучето казва: Слез долу. - Няма какво да слизам, ти се качи. Ако то рече да се качи, тя ще му даде такъв урок, че втори път кучето няма да иска да се качи. Ако ние не прилагаме знанието (.....), човек трябва да работи върху своя ум, върху сърцето си и тялото си. Вие седите и казвате: Колко хубави движения правим някой път с ръцете. Колко хубави движения може да се правят с краката. Трябва да се учите / Учителят показва разни движения на ходене/, не че е лошо това, но в природата няма излишни работи. Едно движение поглъща друго. Дисхармонично е. Едно движение е една идея. Щом се даде една психологическа форма, тя да се разрешава. Да кажем, имате отношение А:Б, да допуснем "а" е ученик, "б" е учител. Отношение имат. Какво отношение имат? Ученик като влезе в класа, не може да заеме катедрата. "А" е изключено да заеме катедрата, той ще вземе обикновен стол и после пак ще заеме катедрата. Ако "а" е професор, а "б" е ученик, могава, "а" ще заеме катедрата, а "б" ще вземе обикновен стол. Вече имате едно определено понятие. Въпросът е разрешен. Ученикът трябва да учи, професорът ще говори, а ученикът ще взема бележки и върху тия бележки ще прави своите заключения. После ще го изпитват. Всякога вие имате известни преживявания. Всичките преживявания се дължат на професора, който ви е говорил. Вие не съзнавате, че сте ученици. Имате ученици върху гнева, практически един опит може да направите, за да знаеш какво нещо е гневът, за да имаш едно понятие за гнева, трябва да се разгневите. Професорът казва: Тъй както си се разгневил, опиши гнева, не считай, че гневът е лошо нещо. Опитал си захарта, като си я опитал, ще я опишеш. Гне-

вът опитваш и него ще опиташ, ще покажеш как се е изменило състоянието и след туй как си добил своето равновесие. Тия състояния вие ги считате неестествени, направите погрешка и професорът ви покаже, че имате грешка. Не е лошо, че погрешката е станала, но ще опишеш естественото положение на погрешката на какво седи и ще се оправи тази погрешка. Казваш, защо направих погрешката? То е опит, предметно учение е. Трябваше в училището като си, да направиш погрешката, не може да не направиш погрешка. Съдията, когато съдят някого, щом е казал някои нецензурни думи, казва: Кажу как му каза? И онзи ще каже какво е казал. Може за една дума да те турят в затвора. Съдията ще каже думата тъй, както е казана, и се отбелязва там.

Та казвам: Онова, което става в нас, съдията казва: Кажу го как беше? Ще го кажеш тъй, както е, да се констатира фактът. Казваш: Аз не искам да го казвам. Попреди си го казвал, а сега не искаш да го кажеш как е. Да кажем, вие пишете любовно писмо. Не е лошо, че сте писали едно любовно писмо. То е един опит. Но любовното писмо не е съдържателно, не издържа критика. Една десета от любовта няма вътре, няма сладчина. Аз съм чел доста любовни писма, но имам доста силен вкус, някои писма са горчиви. Тук-там ще намериш някое писмо да е сладко. Едно любовно писмо сладчина има. Някой ви каже една любовна дума и веднага почувствува нещо много приятно. Откъде е дошло? Значи нещо си почувствувал много приятно. Казваш една дума и вече може ясно да определиш каква е. Много приятна, фина дума. Всичкият живот, това е предметно учение. Вие се учите и не съзнавате. Благодарете на природата, че ви учи, тогава ще имате съвсем друг език. Казвате: Днес ми се случи едно голямо нещастие. То е предметно учение. Изучавал си предмета на лъжата, или изучавал си предмета на убийството, или предмета на кражбата. Считайте всичките неща на мястото си, като не ги изучавате както

трябва, това е на място.

Често вие страдате от илюзии. Съвременната наука показва, че човек може да умре от внушение. Осъден някой престъпник на смъртно наказание. Казвам му, че ще го накажат вече, правят една малка резка на врата и зад гърба му оставят вода да капе капка по капка. След като капе така час и половина, той мисли, че кръвта му тече и умира човекът. Привидно натискат врата му и той като мисли, умира. Вие често си въобразявате неща, които не съществуват. 75 % от всичките ви впечатления са илюзии, 25 на сто е вярно, а 75 % са неверни от впечатленията, които имате. Затуй трябва да бъдете много внимателни, после трябва да вярвате. Казват: Бог е Любов. Вие още нямате туй съзнание, че Бог участва в цялата природа и взема участие във всичко. Понеже ни е дал абсолютна свобода, никога не спира процесите, оставя всеки процес да върви, не коригира процесите, той няма да спре процеса. Някой може да иска да те убие, но малко ако помръднеш - и ще замине куршумът. Ще направиш известно движение в себе си. Измени своята мисъл, своите чувства, своите постъпки, направи едно малко отклонение. Не трябва да се спъне целият процес.

Сега казвам: Ще нарисувате три картини: едната да представя доброто; другата - справедливостта; а третата - разумността. Знанието е ценно. Всяко знание микроскопически може да се приложи. Доброто може да се прилага не в своята максимална програма. Справедливостта може да се прилага и разумността. Всичко може едновременно да се прилага. Художеството може да се прилага. Вие ако не рисувате на физическо поле, умствено нарисуйте една картина. Вие искате да бъдете добри, но не знаете как. Казвате: Аз искам да бъда добър. Кое за доброто трябва да се измени? Трябва да стане в тялото една промяна. Казваш: Аз искам да стана справедлив, трябва да стане една промяна в ръцете. Казваш: Аз искам да бъда разумен, в лицето, в челото, в мускули-

те трябва да стане промяна. Ако тази промяна не стане, ти не можеш да бъдеш разумен. Ако тази промяна не стане в ръцете, справедлив не може да станеш. Ако в брадата не стане малка, микроскопическа промяна, добър не може да бъдеш. Всичките добрини имат отражение в тялото. Най-малките отражения са признак за присъствието на тия добродетели вътре. Животът не е из въздуха. Запример: имате уста посинели, туй показва, че кръвообръщението ви е слабо. Започнете да дишате и след време започват да стават червени, кръв приижда в устата. Изпращайте повече кръв в устата. Носът ви се сплеснал. Не дишате дълбоко. Щом влиза въздух, поставя доста енергия и носът ви е станал обемист. Ние искаме да дойде всичко наготово. Добрият човек трябва да бъде отличен ученик, да учи, да работи върху носа си. Не цял ден да работи, пет минути за ушите си, пет минути за устата си, пет минути да веждите си, пет минути за челото си, за разните части да работи, 5 минути за ръцете си, за краката си. Казвате: Много време ще ми вземе. Ако 20 години работите така, ще имате много големи постижения. Ние искаме да бъдем добри, да имаме една програма определена. Искам да бъда добър певец. Преди да стана добър певец, челото трябва да се разшири отстрани, трябва да стане промяна в гърлото, след туй дробовете да добият по-голям обем. Трябва да бъдат не сплеснати, но широки. Ако тия промени не дойдат, аз не мога да бъда добър певец. За да бъде добър певец, човек трябва да подобри дробовете си, да стане подобрение и в неговия ларинкс и в края на челото отстрани трябва да стане преобразование. И в широчината на неговите рамене трябва да стане една промяна. Ако не станат тия промени в тялото на човека, той не може да бъде добър певец. Най-първо какво е тялото, на него можем да знаем колко сме успели, до каква степен сме достигнали в развитието. Тялото представя сума на всичките процеси, които човек е минал през вековете, неговите умствени

способности, духовни и физически.

Сега изпейте “Духай ветре!” Божието слънце грее.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината, в Истината е скрит животът!

14. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 22.I.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ПРИЧИНА, ПРОЯВА И РЕЗУЛТАТ

Отче наш
Духай ветре

Имате ли зададена тема? - Имаме да начертая профил на разумния, добрия и справедливия човек.

Сега, кои са чертите на умния човек? Вие как определяте умния човек? Като кажете "умен човек", каква е идеята в ума ви? Като кажете "умен човек", много умен, интелигентен, имате ли някакво определение?

Може ли този да бъде умен? Колкото челото е по-полегато, интелигентността се намалява. Интелигентен е този, на когото перпендику-

лярът, издигнат от долната част на носа, да опира до челото. Човек с изпъкнало чело не показва, че е интелигентен. Показва човек със своите хипотези и теории в живота и иска да намери причините. Умният човек се занимава с природата, туй, което е създадено. Умният човек има за цел да учи природата. Този /Учителят показва чертежа/ няма за цел да учи природата, той учи човешкия свят, литературата, учи този философ какво е казал, онзи философ какво е казал, природата много малко го интересува. Под "умен човек" разбираме човек, който се занимава с природата, конкретно с онова, което природата е създала. Що е "добър"? Овцата показва доброта, тревата пасе. Тъй щото за добро, избирайте овцата. Всеки човек, който мяза на овцата, е добър; който не мяза на овцата, не е добър. Сега как ще определите справедливия

човек? Справедливият е петел. Ако искате справедлив, петелът е справедлив. Като намери едно зрънце, вика всичките кокошки, казва "Да мине от мен". Щом намери много зрънца, пак ги вика. Щом намери едно зрънце, никога няма да го глътне изведнъж, ще повика другите, ще каже "елате" и като го изядат, приятно му е. Справедливостта в петела е естествена. Той е справедлив, без да мисли за това. За пример, кой от вас, като намери ябълка, ще я сподели? - Той ще я изяде. Намерите един лев, ще го турите в джоба. В малките работи човек се познава. Справедливият човек каквото и да намери, не го туря в джоба. Кой от тия е справедлив? - /Учителят показва чертежите, които са на дъската - на дъската има три чертежа/. Този мяза на един учител, който търси някой виновен ученик, който направил някоя погрешка, да го бие. То е за ред и порядък. Като влезе някой учител в класа, търси има ли някаква погрешка. Има справедливост, но е свикнал да търси виновния. Има учители, на които е приятно да плашат учениците. Вие наблюдавайте някой човек, който е справедлив, какви черти има на челото, на усатта, каква е долната част на неговата брада. Справедливият има по-строги черти. По-опънати черти, мустаците на справедливия са прави. Тия хора със закръглените лица не са справедливи, те прощават лесно, понеже сами правят погрешки. На справедливия лицето е продълговато, мустаците са опънати. Прави линии има, веждите са малко свити, устата прибрани. Има една естествена справедливост, за която аз говоря. Справедливият човек е, който иска да сподели богатата, които има, с окръжаващите. Сега вземете справедливостта на един съдия. Ако искате законна справедливост, търсете съдии, които дълго време са съдили, около 30 години, и вече имат една очертана съдийска справедливост, те гледат на законите. Не е лесна работа. И по себе си може да наблюдавате. Когато някой път се харесвате, че сте умен, наблюдавайте се в огледалото. Някой път се чувствувате

те добър, пак се огледайте в огледалото. Някой път се чувствувате строг, справедлив, пак се наблюдавайте. Ако искате себе си да наблюдавате, може да изучавате себе си, понеже различавате тези състояния. Чувствуващ, че си умен, казваш: Не съм толкоз глупав, него ден погледни се в огледалото. Някой път казваш: Много съм глупав. Наблюдавай се и ще видиш, че има голяма разлика между едното и другото състояние. На добрия човек устата са винаги отпуснати. Онези, които не са добри, устата са прибрани, има нещо деформирано в устата. Сега много нещо, много общо е казано. Деформиране на устата. Едната страна на устата може да е по-малка, не е правилно разпределена. Природата изобщо геометрически е проектирала, с прави линии. Разумността проекция има, проекция има и на доброто, и на справедливостта. Върху всички качества, които човек има в себе си, природата е наложила известни черти. Някъде са малко тия черти. За пример вземете страхливия човек - има известни черти, които показват на неговото лице, че е страхлив. Ще забележите една неустойчивост на мускулите. У страхливия има едно движение на мускулите, неустойчиво движение на лицето. Колкото човек става по-безстрашен, мускулите стават по-устойчиви, под контрола са на човешката воля. Колкото повече е страхлив, мускулите не са под контрола на неговата воля. В себе си може да различавате три състояния. Когато човек е интелигентен, живее в светлина. Като мисли, винаги излиза светлина - той е интелигентен. Присъствието на интелигентност се отличава в съзнанието, че има повече светлина. Щом имаш повече светлина, ти си интелигентен. В доброта чувстваш, че има светлина, но чувстваш че имаш и повече топлина. Имаш една естествена топлина, една вътрешна топлина в организма, която дава широчина на разположението. Добри чувства имаш. То е доброта. В справедливостта винаги има присъствие на известна сила, искаш всичко да бъде в ред и

порядък, в разумен порядък.

Имате таково ухо. Този човек, на когото ухото в средата е вдлъбнато, не е активен. В средата на ухото е волята. На някои хора тази част е изпъкнала. Такъв човек е активен. У животните ушите са заострени. Имате едно котешко ухо. На туй ухо ти не може да разчиташ. Кой от тревопасните има такива заострени уши?

Тази черта на човешкото ухо показва, че този човек е добър, справедлив и умен. Когато долната част на ухото е развита, месеста, това показва дълъг живот. Някой път месестата част е малка, туй показва, че животът е по-къс. Рег поколения животът е бил къс. В рег поколения, които са живели дълъг живот, меката част е по-дълга. Хора, в които меката част е по-дълга, произтичат от дълговековен живот. Меката част показва качеството на живота. Горната част на ухото показва чувствата. Някой път горната част показва чувственост, но то е вече по-висши морални чувства. Изобщо тази линия, ако е добре развита на един човек, той е добър, справедлив, умен и честен. Природата винаги туря геометрически бележки. Ако изучаваме черепите, които имат завършен характер, много добре е поставен черепът. Контрасти трябва да имаме, за да може да правим сравнения. Трябва да ви покаже един човек, който е безсъвестен, да ви покаже каква форма има черепът и друг, в който съвестта е много силно развита, и тогава може да забележите различието. В контраста трябва да вземете един със силно развит и друг със слабо развит център, и тогава ще видите разликата. Оттам може да правите разликата за посредствените типове. Защото в природата има едно усилие, човек трябва да има една съвършена форма. Някои хора имат онаследени

много хубави форми и вследствие на това са по-добри. Той е като войник с много добро оръжие, много добре бие. Въоръженият с по-слабо оръжие бие по-слабо, и разумните хора са въоръжени. Разумният човек е добре въоръжен. Добрият човек е добре въоръжен. Справедливият човек е добре въоръжен.

Този, както е нарисуван /Учителят показва тема 1/ е много активен. Има едно несъответствие между горната част на главата, която е много добре развита, и горната част на ухото, която е много добре развита. Както е горната част на главата, той е имал добри условия, но не е слушал, оставил работите да преминат. Имал добри условия, баща му бил добър, но той нашироко се държал. Туй показва горната устна както е турена, искал да си поживее. Той не е лош, благороден е. Но помнете, той иска да се покаже пред хората, че е добър, че не е грубиян. Исква само да си поживее. Носът му както е турен, показва, че мисли, но не иска да разрешава никакви философски въпроси, да си върви всичко тъй, кой ще оправи света, не го интересува. Той не е щестлавен. Тази линия на долната устна, разстоянието от чупката на брадата до устната е малко, не е дебела тази част. Ако е дебела, показва щестлавие. Когато се говори за родовите работи, разбираме, че ред поколения - 100, 200, 300, 500, 700 - поколения как са живели, за постъпките на които не сте отговорни, но носите техните черти. Един негър носи черен цвят на племето. Ще кажете, защо е попаднал там - не че е виновен, но наследство е. Защото ако един бял има сношение с една черна жена, може в първото поколение да излезе бяло; първото дете може да бъде бяло, но ако не излезе първото дете бяло, в четвъртото поколение ще излезе майката. Бащата заминал, няма го и в четвъртото поколение погледнеш между черните - едно бяло. Черните показват откъде излиза туй бяло. Ако една бяла жена има черен мъж, в четвъртото поколение ще излезе черното - или в първото, или в четвъртото черно-

то излиза. Няма в природата нещо скрито-покрито, което да не се разкрие. Черният цвят има една по-гъста материя, която поглъща светлината. Чувствителността е погълнала светлината и вследствие на това се образува черният цвят. Образува се повече пигмент, който поглъща светлината, и дава повече удобства на сърцето, отколкото на ума. Черната раса е хроника за падението на хората. Когато човек е съгрешил, е влязъл в черния цвят. Отклонил се от правия път на своето умствено развитие.

Тази черта на брадата /Учителят показва тема 1/, както е издадена брадата, показва, че се поддава на възпитание. Може да му се въздействува. Кривата линия на горната бърна показва готовност да възприема. Ако другарите му го извикат да отиде да бере ябълки, готов е да иде с тях, за хатър иска да послужи. Исква да има доброто мнение на своите приятели. На всички иска да угоди. И той сам страда с тях заедно някой път, това показва горната бърна.

Често съм привеждал примери из американския живот. Американците са доста находчиви. Мисля, че е било в един от университетите в Америка. Председателят на щата имал син в университета и той идва с едно малко файтонче, карано от едно конче, и отива при ректора на университета и иска да поговори с него. Като излиза, вижда, че неговото файтонче заедно с кончето е горе на покрива на университета. Студентите го качили горе на покрива. Той не може да го снесе и трябвало да плаща на други хора, за да го снемат. Не може да хване тия студенти, не може нищо да им каже. Един ден тия студенти изнесли една крава на третия етаж, която била на директора на университета, и директорът трябвало да хваща хора, за да снемат кравата отгоре. Директорът бил доста умън и решил да им даде един урок. Студентите измислили да крадат гини от един близък бостан и решили да занесат там файтона на директора и да го оставят,

та да кажат, че той ходил да краде гини. Отишли веднъж, разглобили файтончето на части, занесли го в бостана, сглобили го и го оставили там. Директорът се престорил на студен и им казал: Момчета (.....), никога оттам насетне те не направили подобна шега. Всички подигравки престанали, нито крава се качила на третия етаж, нито файтон отишъл на покрива на университета. Един път учениците на варненската гимназия не си знаели урока по геометрия, учителят им бил чех, доста гребнав човек. Него ден те не били готови - за да се освободят, знаели че учителят го е страх от жаби, турили 5-6 жаби в катедрата на учителя дето стои каталогът. Влиза учителят, бръква да вземе каталога и като отваря чекмеджето, жабите изскачат. Веднага той напуска класа и отива в дирекцията. Иде директорът, разправят се и целият час минава. Кой турил жабите, не се знае. Сами влезли жабите.

Как ще определите тази тема? Има ли разлика между умен, справедлив и добър? Има една естествена доброта /тема 2/ - тъй, както са подрязали косите, е модно, това мъж ли е или е жена? Този като дойде /показва справедливият/, ще ти даде един морал. Преди това ще ти разкаже цялата своя история. Казва: Научете се от моята опитност. Много съм страдал, много ми е патила главата. Ако не искате и вие да патите, вземете пример от мене. Този, който е начертан за добър, показва, че рокля няма, недоволна е, как е станало, че шивачката да не ушие роклята. Може ли такова нещо? Аз съм виждал жени, когато роклите не са хубаво ушити, казват: Може ли такова нещо, да не ти ушие роклята, както трябва? Едно недоволство има в нея. Какъв свят е днешният? Неговолна е как тъй шивачката да не разбира, че тя иска хубава греха. Веждите както са направени, са повече на сърцето, както са дигнати нагоре, показва, че повече са ангажирани чувствата. Добричка е тази /Учителят показва, която е представена за справедлива на тема 2./ Като

влезе няма да те обере. Кой от тия трите е добър, кой е справедлив, кой е умен? /Учителят показва, тема 3/ - тя е по-художествено нарисувана./ Какъв характер има първият, вие как го схващате? Като го гледате, какво впечатление добивате? /Учителят показва тема 4 / Този, първият, показва, че пет пари не дава. Третият показва, като отиваш на пазар, да се пазариш, че може да те изиграят. Като е представен първият показва, че не се тревожи. Този е доста спокойна натура /третият/. Тази брада е голямо отклонение /третият/ от хора на природата, от естествения ред на нещата - има нещо изкуствено, вметнато в брадата. /Учителят показва първият./ Този е най-добрия, този е най-справедлив /третият/. В справедливостта брадата играе важна роля. Няма какво да съжалявате, че не сте представени добре, защото големи художници има, които рисуват, без да знаят къде се намира доброта, не знаят къде се намира доброто. Не знаят как да го поставят. Едва в последните времена започват да различават. Художниците са много наблюдателни. И вие наблюдавайте себе си, наблюдавайте вътрешните състояния, наблюдавайте и светлината, която е във вашия ум, топлината, която е в слънчевия възел, и силата, която се проявява във вашето тяло. Те са важни неща, които всеки може да ги наблюдава. Светлината е свързана повече с мозъка, топлината е свързана с кръвообръщението, силата на човека е свързана с всички функции на тялото. Тия неща може да ги наблюдавате по-лесно, правете ваши наблюдения.

Изпяхме песента "Аз мога да любя". Пишете върху темата "Разлика между материален, идеален и реален живот". По какво се отличава материалният, реалният и идеалният живот? Ако не може да пишете, поне мислете върху него. Това е една тема да мислите. Учителките, като дойдат на Великден, да донесат темите си. Имайте предвид, че в материалния живот имаме неподвижност, в реалния имаме подвижност, а в идеалния живот

имаме красота. В материалния живот преобладава материята. В реалния преобладава силата, в идеалния преобладава разумността. Точно определено е. В материалния човек материята преобладава. Реален човек е човекът на движението - малко материя, много сила. Материалист е онзи, който има много материя, малко сила. Реален човек е, който има малко материя, много сила. Идеален е, който има малко материя, малко сила, а голяма разумност. Силата в сравнение с разумността е по-малка в идеалния човек. В тия двата свята ако искате да образувате сила, ако се превърне повече материя, може да образувате сила. Вземете в един облак колко материя има, а каква грамадна сила се развива. В гръмотевицата милиони волтове има. Човек в малко материален живот може да развие голяма сила. Когато човек иска да си почине от активността, да стане материалист, тогава ще намали дейтелността. Когато искаш да си починеш умствено, тогава ще станеш реалист, ще увеличиш движението. Човек трябва да свърже материалния живот с реалния и идеалния, тогава започва да мисли. Който не може да прави връзка между материалния и реалния свят, мисълта му е слаба. Или може да се постави другояче: причина, проява, резултат. Причината е мисълта, проявата е реалността, материята е резултат. Винаги слизаме в материята до материалния живот. Лоша причина, лоша проява, лош резултат. Добра причина, добра проява, добър резултат.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

15. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 29.I.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ПРЕВЕЗЛО, СТЕНИ И ДЪНО

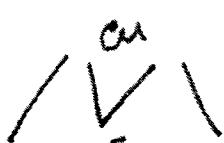
Отче наш

Имате ли тема зададена? - Имаме. Как сте я разви-
ли?

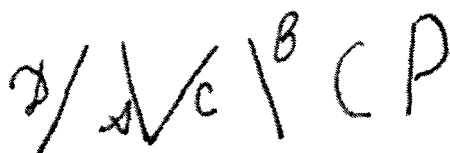
Прочете се темата.

Пишете върху следната тема: Как се прави добро-
то в материалния свят, в реалния и в идеалния свят? Или
второто, как се поправят погрешките в материалния,
реалния и идеалния свят? Един много философски въпрос.
Дали може да напишете нещо, е друг въпрос, като мисли-
те върху него, ще бъде добре. То ще бъде козметика. Ка-
то капне няколко капки, ще замирише на хубаво.

Геометрически изразени са материалният свят, ре-
алният и идеалният. Материалният свят е да пълниш ко-

P^p

фата, ре-
алният
свят е да
носиш ко-
фата, а
пък иде-
алният
свят - из-
п и в а ш
кофата,
каквото
си турил,

да го изпиеш. Това е геометрически представено. Това е
само едната страна. Светът има три допирни точки. Вся-
ка идея, всяко чувство, всяка постъпка има три допирни
точки. Когато тия допирни точки не се явяват в съзна-
нието, човек не може да произведе една мисъл, не може да
произведе едно чувство, една постъпка, неправилни са пос-

търпките. Всякога, когато се изгубват трите подбуждателни причини у човека, всякога неговата мисъл, неговото чувство, неговата постъпка са неправилни, погрешни. Туй, което не виждаш, туй което не слушаш, туй което не помирисваш - това са трите неща: помирисване, слушане и гледане. Имаме две други неща: ядене и пиене. Дуализмът в света се дължи на това, че липсва третият елемент. Погрешките произтичат от яденето и пиенето, защото имаме само две, няма го третото. Погрешката става в яденето и пиенето. Ева сбърка не когато видя плода, но когато го пипна и изяде, нямаше допирна точка. Кое липсва в яденето? В яденето когато липсва любовта, всякога може да стане погрешка. При всяко ядене, което става без любов, може да стане погрешка. Кога човек яде с погрешка? Когато му дават рициново масло, то е за поправка, не е за ядене. Когато му дават горчиви хапове, е същото. Следователно всяка мисъл, в която Любовта не присъствува, винаги произвежда помрачение. Във всяко чувство, в което Любовта не присъствува, се появява изстудяване. Във всяка постъпка, в която не присъствува Любовта, се ражда насилие.

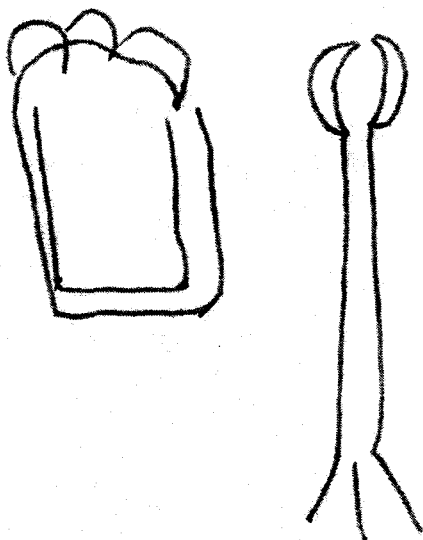
Геометрически като погледнете, линията "А" е успоредна на линията "Б", линията "С" е успоредна на линията "Д". Тия двете линии, които са неуспоредни - С и А, образуват едно течение и като слезете, ще се намерите в един конус с вода, те се пресичат. Като слизаш по тия линии, образува се една пресечка, където хората се намират в затворен кръг, следователно този ъгъл трябва да се подигне. Само така може да живееш в туй положение. Тия линии са подвижни. Изискват се ред математически доказателства, как се образувало движението. Трябва да се яви едно чувство, една постъпка. Не е лесна работа да образуваш една мисъл; да дадеш ход на една мисъл. Не е лесна работа да дадеш ход на едно чувство. Не е лесна работа да дадеш ход на една постъпка. Като дадеш ход на мисълта, винаги ще се яви светлина. Като дадеш ход

на чувствата, винаги има омекване, топлина има. Топлината е свързана с мекотата. Светлината е свързана с широтата. Дето има светлина, има широта, всякога светът е широк. Там, дето има постъпки, там се явява силата. Всякога, дето има постъпки, има сблъскване. Хората се сблъскват в движението. Ако светът, в който се движиш, не е широк, винаги ще дойде сблъскване. В един свят на движение ти не може да вървиш в права линия. Допуснете сега, че има да гадате хиляда лева някому. По колко начина може да се изгължиш? Ще кажеш: Нямам пари. Човекът казва: Аз искам да ми платиш. - Нямам. - То е друг въпрос. - Трябва да ми платиш. Както аз ти дадох парите, трябва да ги върнеш назад. Как аз имах да ти дам, а ти нямаш да ми върнеш. Това е невъзможно, юридически не е право. Аз, като искаше ти, имах, ти сега, като взе от мене, казваш, че нямаш. Не говориш истината. Имаш, само че не искаш да гадеш нищо повече. Някой път казвате: Аз мога да го направя. Ти си можел да вземеш парите на заем, а не можеш да ги платиш. Значи имал си сила да идеш да ги вземеш, сега не ти останало сила да ги платиш. Няма никаква логика в това. Там, дето има изтичане, има и втичане. В природата е така. Там дето има изтичане има и втичане, не може да има изтичане и да няма втичане, не може да има втичане, без да има изтичане. Те са неща невъзможни. Кога човек трябва да каже "Аз не мога", и кога човек трябва да каже "Мога"? При какви условия можеш да кажеш "Аз мога" и при какви условия можеш да кажеш "Аз не мога"? Много лесна работа. Всякога, като вземеш пари на заем, кажи: Аз мога да ги върна. Аз мога да ги платя. А преди да си взел парите, кажи: Аз не мога да правя дългове. Всякога направения дълг мога да го платя. Всякога можеш да кажеш: Аз не мога да правя дългове. Да казваш, че не можеш да платиш, логически не е право. Нито математическо отношение има, нито геометрическа проекция има, нито е материално, нито е реално, нито е идеално. Ще кажеш: Не

мога да правя дългове, нищо повече. Казвате: Как да не мога да правя дългове? Една кофа, която няма вода, може ли да я изпразниш? Какво ще изпразниш от празната кофа? Може ли да изпразниш празната кофа? Дългът е напълнена кофа, която може да изпразниш. Що е дългът? Дългът е пълна кофа. Да я платиш, значи да я изпразниш. Не си направил дълг, празна е кофата. Какво ще изпразниш, няма какво да изпразваш, защото няма нищо в нея. Вие туряте идеята, че пълната кофа не може да изпразните, пълната кофа не може да подигнете. Представете си, че аз ви казвам тъй, идеално ви говоря. Казвам: Изпразнете тази кофа. Няма нищо, няма гръжка отгоре, пълна е с вода. Как ще хванеш тази кофа, като няма превезло? Ти гледаш, няма никаква кофа. Как ще хванеш, как ще изпразниш идеалната кофа? Казвате идеално: Аз ви обичам. То е празна кофа. Вярвайте в тия работи. Казва: Обичам ви, пък то нито превезло има, нито кофа има. В нея има някаква проекция, в която няма никаква реалност. Туй не е решение на задачата. Представете си, че вие идвате при мене с една идеална кофа. Вземам, че ви наливам масло. Къде ще иде маслото? - В земята. Вие ми поднасяте една идеална кофа, наливам маслото и после казвате, че нищо нямате, ще се извинявате, че кофата била пробита. В съвременния свят, ако се разгледат научно всичките идеи на хората, ще се види колко неща са неизяснени. Често светът е пълен само с идеални кофи. Пълен е с материални кофи и е пълен с реални кофи. Сега, каква е материалната кофа, каква е идеалната кофа и каква е реалната кофа? Аз да ви представя: идеалната кофа е превезло без кофа. Реалната кофа е с превезло и със стени на кофата, но без дъно. Материалната кофа е с гръжка, с дъно и със стени - и трите свята в едно. Дъното е материалното; периферията на кофата - реалното, а гръжката на кофата - идеалното. Що е превезлото? - Идеалната страна на кофата. Стените, това са реалното, дъното, това е материалното. Без превезло, без стени и без

дъно нещата са непонятни. Имате една нова обстановка, едно ново обяснение на материалния, реалния и идеалния свят. Някой път казвате: Неразрешен въпрос. Някой път мъчнотията е в идеалния свят, че гръжка няма кофата. Някой път мъчнотията е в реалния свят - стени няма кофата. Някой път мъчнотията е, че дъно няма кофата. И гръжката е потребна, и стените са необходими, и дъното е необходимо. Когато в идеалния свят на мен ми казвате, че нещо не може да го направите, аз мисля, че вашата кофа няма гръжка. Казвате, че в реалния свят не може да го направите. В моя ум седи идеята, че стени няма кофата. Казвате: В материалния свят не може да го направя - дъно няма кофата. Казвам: Тогава ще идеш в идеалния свят да си купиш една гръжка на кофата. Когато казваш, че в реалния свят не може да го направиш, казвам да съградиш стените на кофата. Когато казваш, че в материалния свят не може да го направиш, за да го направиш, дъно ще туриш. Много лесна работа е. Ето дъ-

ното, ето стените, ето и гръжката. /Учителят начерта/.

Ето реалния свят. Това е един цвят. Корените са в материалния свят. Стъблото е в реалния свят, а цветът в идеалния свят. Това съществува в природата. На всяко цвете корените представят материалния свят. Стъблото, което израства нагоре, това е реалният свят, там текат соковете. Идеалният свят е дето се

събират нещата, това е цветът и плодът. Всяко жите-

но зърно, всеки ябълчен плод показва разрешението на задачата. Погледнеш ябълката, задачата е разрешена. За тебе остава да изядеш ябълката - да изпразниш кофата. Кой от вас не може да изяде една ябълка? Откъснеш една ябълка, изядеш я, ти изпразваш кофата. Ако нямаше никакъв плод на дървото, не може да изразниш никаква кофа. Туй, което природата прави, и аз може да го направя. Туй, което природата не прави, и аз не мога да го направя. Или, англичаните имат едно изречение, което, преведено, значи: Каквото хората могат да направят, и аз мога да направя, каквото всички не могат да направят, и аз не мога да направя. Казвате: Аз не мога да разреши тази задача. Какво разбирате под думите не "може да разрешиш задачата"? Понеже кофата или превезло, или стени, или дъно няма. Когато кажете, "Аз това не мога да направя", едно от тия три неща в дадения случай се подразбира: или че дъно кофата няма, или стени няма, или превезло няма. Защото превезлото трябва да има къде да я хванеш. Стените са необходими, за да се хване превезлото, а дъното е необходимо, за да се захванат стените и да се образува една кофа. Вие сега решавате въпроса, може ли да донесеш вода без кофа? Представете си, че на вашата кофа дъното е направено от лед, представете си, че стените са направени от желязо, а пък превезлото е направено от злато. Като гоиде най-малката топлина, дъното ще се стопи. И кофата ви ще остане без дъно, ледът се е стопил. Желязото до 400 градуса може да издържи. Като го сгорещите повече и то ще се стопи, ще остане златото. А то ще се стопи над 1200 градуса. Когато се увеличават мъчнотиите в живота, най-първо дъното отива, понеже е от лед. В реалния свят при 400 градуса стените отиват. В идеалния свят при няколко хиляди градуса и гръжката ще изчезне. В моя ум, когато дъното на кофата изчезва, седи, че топлината е малка, но на нея ледът не може да издържи. Стените са по-издържливи. На 400 градуса и те се разтопяват, не издържат. А

само гръжката остава. Понеже гъното на кофата ви е направено от лед, ако е жаген човек, ще стопи гъното и ще изпие водата. Кофата ви ще остане без гъно. Ако иска да се бие с хората наоколо, оръжие му трябва, желязо е необходимо. Ще употреби желязото и ще остане само гръжката; понеже му трябва пари да си купи грехи, ще иде и ще даде гръжката. В идеалния свят обират, гръжките вземат, в реалния свят се бият, желязото вземат; в материалния свят водата пият и гъното отива. Имаме ясна представа какво е идеален свят, дето гръжките отиват. Но това е едната страна. Когато въпросът се разрешава, ако сте в идеалния свят, турете гръжките. Щом турите гръжките, създаваш идеалния свят; щом туриш желязото, създаваш реалния свят. Щом туриш гъното, създаваш материалния свят. За туй има една поговорка: От парите никога не харчи от майката. Майката е гъното, направено от лед. Лухвите на парите харчи, майката никога не харчи. Като похарчиш майката, всичко ще престане. Не сечи гървото, реалното не сечи. Чакай гървото да се разлисти, да даде плод; не отсичай реалното. Хората правят погрешка, като отсичат едно гърво. Те нарушават реалния свят. Идеалното изисква да вземеш плода и да не чупиш клоните. Щом чупиш клонищата, нарушаваш идеалния свят. Щом сечеш гървото, нарушаваш реалния свят. Щом го изтръгваш, разрушаваш материалния свят. Да изтръгнеш нещо, значи да разрушиш материалния свят. Щом отсичаме, разрушаваме реалния свят. Щом ги чупиш, разрушаваме материалния свят. Значи, не чупи, не сечи, не изтръгвай! Онази притча сега се разрешава, дето дошъл слугата и казал на господаря: Нали сяхме хубаво семе, кой посял плевелите? Да ги изтръгнем ли? - Не ги изтръгвайте, оставете ги да узреят. Не позволявам изтръгване. Туй, което се изтръгва, нищо не излиза. Когато една идея не ви е понятна, или превезло няма, или стени няма, или гъно няма. Щом има превезло, щом има стени и щом има гъно, тази кофа е разбрана,

тази идея е понятна.

Сега проверете вашите кофи имат ли превезла, стени имат ли и дъно имат ли. Сега нали казваме, че човек трябва да бъде хладнокръвен. Защо трябва да бъде хладнокръвен човек? - За да не се стопи дъното му. Ако човек не е хладнокръвен, ако е горещ, веднага ще се стопи дъното. Ако воюваш, непременно стените на кофите ще угат. Не воювай, нищо повече. "Вой" какво значи? - "Вие". Кучето вие по някой път. Неразбрана работа е. Предсказва някое нещастие. "Бой". "Бой се" значи да си смел. Да се боиш от войната. Защото трябва да знаеш, че като удариш противника си, и той ще те удари. На един юнак някой му казва: Знаеш ли че ме обиди? Знаеш ли, че онзи, който ме обижда, го наказвам? - Как го наказваш? Онзи удря плесница на юнака. Този юнак, като му ударил плесница, другият се търколил на земята. Казвам му: Всеки, който не знае как да бие, аз го уча. Аз те уча как да биеш. Като удариш някого и не може да го търколиш, хич не удряй. Казва: Защо ме бие? - Защото не знаеш как да биеш. Аз те уча как да биеш. Като удариш една плесница, да търколиш човека. Не започвайте да разрешавате задача, която не може да разрешите. Намерете някой, който може да я разреши. Или практически казано: Винаги започвайте с леките работи. Започни със задача, която е най-лека, която можеш 101 % да я разрешиш. Започни с това, което може да направиш, да бъдеш силен. Започни тия работи, които може да направиш. Ти казваш: Аз това не мога да направя, аз онова не мога да направя. Съзнаваш едно противоречие в себе си. Земята е направена не аз да я нося, тя сама се върти. Въпросът за движението на земята не трябва да разрешаваме. Въпросът за греенето на слънцето няма какво да разрешаваме. Но отношението ни към слънцето може да разрешаваме. Като съм на земята, какво трябва да правя? - Може да разрешавам. Понеже съм на земята, какво трябва да правя? - Трябва да правя нещо, понеже имам отношение към слънцето,

трябва да зная какво трябва да правя.

Вие сега дръжте кофата в ума си. Да имате една ясна представа, графическа представа за неща, които са отвлечени, които може да приложите в живота. Трите свята, съединени в едно. Свят, който е материален, реален и идеален, е разбран свят. Свят, който е само материален, е неразбран. Свят, който е само реален, и той е неразбран. Свят, който е само идеален, и той е неразбран. Имаш само превозло, какво ще разбереш? Имаш само стени на кофата, какво ще разбереш? Или имаш само дъно на кофата, какво ще разбереш? Съединени в едно, вече имате една идея, която може да разберете. Едно цвете, което има корени, стъбло и цвят, то е разбрано цвете. Всяко дърво, което няма корени, което няма стъбло и което няма цвят и плод, то е неразбрано. Всяко дърво, което не дава плод, отсича се. Заг тия изречения трябва да разбирате съдържанието. Казано е “дърво без корен”. Казват: Това е дърво без корени. Какви са дърветата без корени?

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

16. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 5.ІІ.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ПЪРВАТА ЛЮБОВ

Добрата молитва
Венир Бенир

Каква беше темата за днес? - Как се прави доброто в материалния, реалния и идеалния свят.

Болният човек как ще прави доброто в материалния, реалния и идеалния свят? Може ли да дадете една идея как болният ще прави доброто? Във всеки свят ще внесе своето състояние, ще се оплаква, казва: Не знаете ли, че съм болен? Ако е в идеалния свят, ще се оплаква, ако е в материалния свят, ще се оплаква, ако е в реалния свят, ще се оплаква, Все ще се различават оплакванията му.

Ако ви обиди една котка, как ще се отплатите за обидата? Представете си, че едно куче ви обиди, как ще му се отплатите? Минавате някъде, залае ви кучето, то ви обиди и изведнъж се нахвърля. То е вече обига. Доста знатен чиновник си, туй куче се нахвърля отгоре ти, обиди те. Никой не му е дал заповед, господарят не му е казал. Той му казал само да пази къщата, а то казва: Никой не може да влезе. Присвоява си правото. Вие как трябва да постъпите с кучето, което ви е обидило? Обига за обига става ли? Ако го обидиш, ще замязаш на него. Вас ви се вижда това чудно. Представете си един човек върви и хвърли кал върху тебе и ти за да му се отплатиш, и ти хвърлиш кал. Той хвърли кал и ти хвърлиш кал, и двамата се окалвате. Казваш: Аз му се отплатих. Каква отплата? Кал за кал, това отплата ли е? Въпросът не се разрешава, не е разрешение за това. Един удари едного по дясната страна, другият му отплаща, удари го по лявата страна. 'То е хасъл отплата. Единият го удря по дясната страна - значи, мислиш ли ти, каквото правиш? Другият

го удря по лявата, казва: Ти чувствуваш ли, каквото мислиш? Сега, ако някой те удари от дясната или от лявата страна, ударът се различава. Какво значи това? Плюс е онзи, който да-

← у 0 - 11 +

у. л + 11 - →

ва, който удря. Минус е който приема нещата. Първо удареният от дясната страна е плюс, после плюсьт идва от лявата страна. Ако те ударят от дясната страна, течението отива вляво; когато те ударят от лявата страна, течението е обратно. Единият удар, от дясната страна, отива нагоре, а от лявата страна отива надолу - различават се.

Сега вие често имате препятствие. Някои препятствия идат отдясно, а други идат отляво. Да кажем, вървите по пътя и искате да се отбиеете отдясно, не можете, препятствие има, отляво се отбивате. Вляво правите погрешката, защото там има условия. Някой път човек направи погрешка по сърце, защото там има възможност. Някой път по ум не може да направи, заграден е пътят. И да искаш да направиш, не можеш. Влизаш някъде, имаш желание от някой плод от някоя градина да вземеш. Двама души пазачи има - много си изправен. Нищо не вземаш. Минеш през друго място, няма кой да пази, изведнъж погрешката лесно правиш. Ти си направил погрешка, където няма кой да пази. Дойде някой, че ти се оплаква, че са го набили, той иска да знае защо са го били. Много проста работа, защото е слаб. - Що ме биха? - Защото си слаб. Слаб си, мислиш, че си голям, че си обидил един силен човек и той те набил. Казва: На слабия не се позволява да обижда силния. Той казва: Наби ме. - Ще те набие. Преведете сега, слабият човек какво значи. Слабият човек да не се ангажира да разреши една трудна задача. Слаб си, бил те силният. Преведете сега да осмислите, какво значи слаб човек и какво значи силен човек. Щом не ти

стига ума, не се ангажирай да разрешаваш трудни задачи. Трудната задача е силен човек. Не може да решиш задачата. Ако си силен човек, не се занимавай с решаването на малки работи. Ако си много учен човек, не се занимавай със събирането на едно плус едно. Учен човек, философ да се занимава едно плус едно е равно на две. Какво означава да събереш едно плус едно? Като събереш една жена и още една жена, правят две жени. Или имате едно дете и още едно дете, правят две деца. Две положителни единици винаги образуват една отрицателна единица. Двама силни хора като се бият, и двамата са слаби. Виждали ли сте борци, петли, след като са се били дълго време, клекнат и двамата с разкървани глави, туй показва, че са слаби вече. 2-те показва че са отслабнали. Двама положителни хора за да възприемат едно положително учение, трябва да ги набиеш. Или две ниви, които не са разорани, като ги изореш, те стават способни да ги посееш. Сега трябва да превеждате нещата. Често не правим преводи. Казва: Набиха ме. То е много обикновено да те бият, значи едно плус едно е равно на две. Или две плус две е равно на 4. Две отрицателни величини дават една положителна. 4 е положително число. 2 ниви по 2 декара, посети с жито, дават изобилно. 4-те, изобилие, мъжки принцип е, показва изобилие. Що е мъжът? Мъжът е изобилието; туй, което дава. Що е жената? Туй, което взема. Една жена никога не може да я задоволиш. Целият свят да гадеш, жената все ще взема, изтича. Животът никога не може да се задоволи. Животът вечно взема и вечно да му даваш, вечно взема. Някой иска да задоволи някого, ти си тръгнал по кривия път. Ако искаш да задоволиш себе си, то е една задача, която никой досега не я разрешил. Не може да задоволиш и себе си. Защото за да задоволиш себе си, трябва да умреш, нищо повече. В който ден ти се задоволиш, ти умираш. Като останеш незадоволен, живееш. Недоволството на физическото поле е живот, доволството е смърт. Гледам, някои искат да се

задоволят. Ще умрат. Някои от вас искат да имат 500 лева повече заплатата. Ще умреш, 3000 са достатъчно. 500 не ти трябва. Влезе един бръмбар в ума ти, мислиш, че като имаш 500 лева, ще станеш човек. Вие мислите, че като свършите втори клас, ще станете поет, заблуждавате се. И втори, и трети, и четвърти и пети като свършиш, ти си туй, което си. Втори клас е работата, която си свършил. Ако във втори клас добре си свършил работата, то е друг въпрос. Да свършиш само втори клас, нищо не значи. Ако във втори клас си свършил нещо, въпросът сега другояче. Казвате: Не ми върви. Ти си при едно дърво, седиш и казваш: Не може ли да падне една ябълка? Представете си, че някой път не пада. Защо не пада? Понеже времето е тихо, не пада. Ако духа вятър ще падне. Като духне вятър, схваща твоето желание, дойде, падат ябълките. По някой път е тихо, спокойно. Казваш: Ти реши тази задача. Вятърът казва: Не разрешавам. Вятърът по някой път усеща, че ще го държат отговорен, казва: Не духам, понеже ще ме държат отговорен. Ти искаш да има вятър. Няма вятър. Какво трябва да правиш? Казват: Потърпи. Плодовете са на 4-5 метра високо, на върха, клоните са тънки, да се качиш не можеш, ще се счупи клона. Да хвърлиш камък, да брулиш не е позволено, ще те държат отговорен. Да откъснеш плод, никой няма да те държи отговорен. Ако брулиш, държат те отговорен. В този случай какво ще правите вие? Там е най-трудният въпрос. Сега тази печка като гори, ако затворим комина, какво ще стане, ако няма тяга, веднага ще се напълни стаята с дим. Често вие затуляте вашите комини и всичият дим излиза. Недоволни сте от себе си. Не затуляйте вашите комини, тяга да има. Да допуснем, че имате трудни задачи. Казвате: Да има някой да ги разреши. Хубаво, какво ще дадеш за една задача? Аз имам една задача. Аз имам една мекица и още една мекица, колко правят. Две мекици. На мене ми дават една мекица и още една мекица, аз ги събирам. Аз разрешавам задачата,

изяждам мекиците. Казвам: Много хубави са мекиците. Хубаво, ти си събрал мекиците, не ги ядеш, дойде едно куче, изяде ги. Кучето разреши въпроса по своему. То казва: Много са хубави мекиците. Вие често оставяте вашите задачи да ги разреши друг. Туй, което изядеш, е разрешено. Туй, което не изядеш, не е разрешено. Туй, за което ти мислиш, то е разрешено. Туй, за което ти не мислиш, то остава неразрешено. Туй, за което работиш, се разрешава; туй, за което не работиш, не се разрешава. Вземете в тесен смисъл. За пример, колко лампи имаме тук? - 6. Хич не обръщате внимание вие, като влизате тук, не се радвате на 6-те лампи. Казвате, че нещо високо ви занимава, но какво възвишено, не го знаете. Ти искаш да станеш цар, ти искаш да станеш учен човек. Когато станеш учен човек, какво ще направиш? Когато нямате работа, аз да ви кажа, две неща трябва да правите: допуснете, че вие не сте чиновник, нямате никаква работа, никой за нищо не ви е ангажирал. Създайте си сами работа. Направете си едно корито, турете го близо до чешмата и започнете да пълните коритото. Като го напълниш, вземи да изпразваш коритото. Напълниш, изпразниш, напълниш, изпразниш. Кажи, свърших работа. Какво? - Напълних коритото, изпразних коритото. Вие нямате работа. Да допуснем, никаква работа нямате, не сте ангажирани. Тогава отворете книгата на вашия живот и вижте кому какво има да давате. 10-20 неща имате да давате, а от някои имате да вземате. Направете сметка, колко имате да давате и колко имате да вземате. Създайте си работа. Аз ако съм на ваше място, ето как ще постъпя: правя една задача психологически. Имам да вземам от 10 души, всичките са богати хора. На 10 души имам да давам, те са бедни. Най-първо няма да ида при сиромасите, на които имам да давам, но ще ида при богатите, ще взема от тях и ще дам на сиромасите. Ти няма да идеш при сиромасите да се извиняваш, че нямаш. Най-първо ще идеш при богатия, от който имаш да вземаш, и после ще

идеш при сиромаша, каквото имаш да му дадеш. Сега във вас, кой е богат и кой е сиромаш? Имате нещо да вземате, от кого имате да вземате? Кой е богат? - Сърцето ли е богато, или умът е богат? Сърцето е загазило, борчлия е много то. Едно време било много богато, яло и пило, че до уши заборчяло. Умът го турили да му урежда сметката. Умът седи, смята оттук-оттам, оправят се работите на сърцето. По някой път доста гешефтар е този слуга. Каквото вземе, половината го туря в своя джоб. То се извинява на ума, че условията били такива, това не станало, онова не станало. Ако дойдеше един богат човек при вас и би поискал да ви направи една услуга, какво бихте му искали? Представи си, че си гладен, че си жаден, че си бос, нямаш книги, много работи ти липсват. Кое ще поискаш? - Имаш десет големи нужди. Но като започнеш от глада, от жаждата, като дойде богатият човек да ти направи услуга, кое ще поискаш? Представете си, че сте в един свят, гдето порядъкът е друг. Казваш, че ще поискаш пари, да си купиш хляб. Много хубаво, но в този свят, след като вземеш парите на заем, след една година имаш право да си купиш хляб. Ти може да поискаш някой скъпоценен пръстен, но след една година имаш право да го туриш на пръста си. В дадения случай имаш право на туй, от което имаш необходима нужда, само него имаш право да вземеш. За други неща след години имаш право да ги имаш. Само онова, което е необходимо за тебе в дадения случай, него имаш право да го вземеш. Една нужда имаш ти: искай туй, същественото. Сега същественото за вас кое беше? От къщи като дойдохте дотук, кое беше същественото? - Краката. За да дойдете дотук, вашите крака са съществени. Да искате вашите крака да са здрави, щом краката са здрави, всичко ще бъде здраво. Щом не са здрави краката, нищо не е здраво. Вие искате главата да е на място. Ръцете да са на място. Оставете това, краката трябва да са на място. Щом те са добре, всичко е добре. Божественият закон е такъв.

Или искате да пишете. Същественото в дадения случай са ръцете, ръцете ви трябва да бъдат здрави. Или искате да гледате в даден случай, очите са същественото, гледането е същественото. Щом то е нормално, всичко друго е хубаво. В дадения случай туй, което работи в Божествения свят, то помага на всички. Искай едно само.

Сега да се пълни коритото или да се празни? - Ще създадете едно корито и ще го пълните и ще го празните. Всички тук, които сте без работа, ще създадем изкуствена работа. От изпразването на нашето корито хубавите работи след някое време ще дойдат. Като пълним и празним коритото, водата потича и отива по градините. Някой казва: Аз от тази къща навън не излизам. Говори ли право? Запалете къщата, как няма да излезе. Казва, не излизам от къщи. Не излизаш при обикновените условия на живота. Но щом се запали къщата, ще излезеш навън. Щом една къща е развалена, ще седиш вън, а щом я съградиш и щом е добре мебелирана, ще влезеш вътре в нея. Следователно, какво ви трябва сега? Кое е сега същественото? Същественото е че, ви трябва пак да са здрави краката. От тук пак да може да идете до вас. Значи същественото беше да се молите краката ви да бъдат здрави, че както дойдохте, така да може да си отидете. Вземете друг един процес, яденето. След като си ял, след като си приел храната, не желай нищо друго. Но пожелай тази храна правилно да се смели, асимилирането да стане правилно, че да ти е приятно. Щом стане този процес неправилно, ти ще имаш някакво главоболие, някакво неразположение. Щом този процес на храносмилането стане правилно, ти ще придобиеш известно благо. Ако храносмилането не е правилно, ще се отрази върху дишането, върху човешката мисъл, върху човешките чувства. Ако храносмилането стане правилно, и другите процеси са правилни. Сега вие мислите малко по-другояче. Вие мислите вашият живот да се уреди по един механически начин. Вие искате да бъдете богати, да имате къ-

ща, слуги да имате, автомобили и всичките тия работи. Никой по този начин не може да бъде щастлив. Нашият свят е създаден по този начин, щастливи ли са хората? Какво ли нямат хората, но сега имаме най-големите нещастия в света. Имаме повече, отколкото ни трябва. Тия хора от изобилието се карат и се бият. Що е храненето, то е първият процес на Любовта. Да ядеш, значи пробуждане на съзнанието, първата Любов, то е яденето. Първата Любов в света е сладкото ядене. Запознаване с хляба. Тия гости, като влезат, да ги поканиш всички, да им говориш сладко, че всички да са доволни. И те, като излезат навън, пак да са доволни. Те влезат и ти бързаш да ги изпъдиш, мислиш за нещо друго. Първата любов е яденето. Вие все ядете и мислите за някаква друга любов. Ако хляба не знаете как да приемете, как ще приемате другите неща? Вие когато ядете, нямате едно съзнание. Не се позволява да кривиш устата си, когато ядеш. В млекопитаещите има едно преживяне. Най-първо животните са лакоми, гълтат храната си, тревопасните събират, събират и като седнат, повръщат храната назад и започват да я дъвчат, джуруликат я, както когато правите попара или трахана.

Докато хората не се научат да се хранят хубаво, възпитание не може да има. Възпитанието трябва да започне от яденето. Един Божествен процес е. Всичката погрешка на Ева е, че не знаеше как да яде. Тя яде едно ядене, което не беше за нея. Това ядене Господ не ѝ беше препоръчал, чужди хора дойдоха и го препоръчаха, и препоръчаха едно ново ядене. Господ каза: Такова ядене няма да ядете. Тя не Го слуша. Дойдоха други, които препоръчаха туй, което беше забранено. Тя повярва. Не яжте от яденето, което хората препоръчват. Едно правило: Каквото ядене хората ви препоръчват, не го яжте. Туй, което отвътре ви препоръчват, него яжте. Има нещо, което трябва да желаеш, не яж. Ако някой почувствува нещо дълбоко, че като яде, да му е приятно. Като ядеш туй,

което хората препоръчват, всякога ще има вкисване, неразположение. Това няма да вземате буквално. Има едно чувство в човека за яденето, него слушайте. Каквото хората ви казват отвън, то е второстепенна работа. Не една мисъл, която ти препоръчват отвън, но мисъл, която ти се препоръчва отвътре. Не едно чувство, което ти се препоръчва отвън, но едно чувство, което се препоръчва отвътре. Отвътре има един свят, слушайте него. След като сте чули гласа отвътре, тогава слушайте външния свят. Ако е в съгласие с вътрешния, слушайте го. Ако не е в съгласие, не го слушайте.

Имате 6, 8, 10, в дадения случай имате 4, това е една киселина, 5 в дадения случай е основа, а 3 е резултат. Когато

$$3 + 3 = 6$$

$$4 + 4 = 8$$

$$5 + 5 = 10$$

турите една киселина и една основа, какво дават? - Сол. Що е солта? - Солта всякога спира един процес.

Сол трябва да турите на един процес. Имате едно ненаситно желание, желаете много работи, то е разплодяването на едно желание. Млекопитаещите страдат от чрезмерно оплодяване. Една риба хвърля по триста хиляди яйчица. Ако биха ги оставили така да се размножават, за 10 години биха напълнили целия океан. Трябва да се явят риби, които едни други да се ядат, за да се ограничи процеса на размножаването. Съвременните хора страдаме от чрезмерно разплодяване, като риби се разплодяваме, като млекопитаещите. Трябва да ограничим процеса на желанието. Искаш да те обичат всички хора. Какво значи всички хора да ви обичат? Моята (мисъл) ето каква е: Представете си, че (сте) един човек, когото са обрали - дошъл един, откъснал ти носа, друг ти взел очите, други - ушите, ръцете, всичко ти изпокрали. Ти си останал голтак, без нищо. Да те обичат всички, значи да дойдат да ти донесат очите, ушите, носа, всичко да турят на място. Това значи да те обичат всички. Да те обичат всички, значи, да ти върнат всичко, какво-

то са взели. Да дойде онзи, който те обича, да възстанови очите на място, да възстанови ушите на място. То е любов, да дойде всичко на място. Да те обичат всички, значи да идеш да занесеш това, което трябва на тях. Да обичаш всички, значи да дойдат да ти донесат онова, което Бог е определил за тебе. Това е смисълът. В любовта ако не носиш нищо и в обичта ако не даваш нищо, любовта и обичта остават неразбрани. Защото в любовта трябва да занесем, в обичта трябва да дадем нещо от себе си. В любовта трябва да възприемем Божествено, а в обичта от възприетото трябва да дадем. Животът седи във вземането на любовта и в даването на обичта, в тия двата процеса. Любов плюс обич е живот. Любовта, която приема и обичта, която дава; събраният резултат е живот. Любовта и обичта раждат живота. Щом функционира любовта и обичта, има живот; щом не функционира любовта и обичта, няма живот. Любовта и обичта трябва да функционират, за да се яви животът. Ако така схващаме любовта, вече има смисъл. Любовта като вън от нашия живот. Животът е резултат на любовта и обичта. “Да възлюбиш Господа Бога с всичкото си сърце и ближния си” - това е животът. Защото ако не го любиш, не може да живееш. Ако любиш Бога, ако любиш ближния си, ще живееш. Това е живот вечен. Учиш нещо, това учение защо е? Във вас имате чешмички, които са отворени. Често се усещате неразположени, има нещо затворено. Представете си, че устата ви са схванати, не може да си мърдате устата. Като е схваната устата, не можеш да ядеш, не можеш да примаш храната, не си разположен. Най-първо обръщай внимание на устата, да не са схванати устата ви. Желанието ви за ядене да бъде естествено. Никога не скривай желанието за ядене. Радвай, се че може да ядеш. “Не само с хляб”, казва Писанието, “ще бъде жив човек, но с всяко Слово, което излиза от Бога”. Ще ядеш и с него ще живееш. Процесът на яденето е сложен процес. Знанието ако не взе-

меш като храна, не си на правия път. Знанието, учението ще вземеш като храна. Туй, което ядем, ние усещаме вкуса му какъв е, туй, което не си ял, не знаеш какво е. Туй, което ядеш, знаеш сладко ли е или е горчиво. Да се радвате на една малка мисъл, която дойде в главата ви. Вие искате големи идеи. Какви са големите идеи? Кажете ми сега, каква е най-грандиозната идея? Лъчите, които приемате от слънцето, е най-грандиозната идея. Радостта, която чувстваме като храна, то е грандиозна идея. Като чувствуваме лъчите, каква по-грандиозна идея? Каква по-грандиозна идея - да обичаш Бога. Първият лъч - да чувстваш в сърцето си, че обичаш Бога. Най-грандиозната идея е да любиш Бога. Втора грандиозна идея е да обичаш ближния си и трета грандиозна идея е да обичаш себе си. По-грандиозни работи от тия няма. Сега някои говорят за грандиозни идеи. За мене по-грандиозна идея от тази да обичаш Бога няма. Да обичаш Онзи, Който е създал всичко. Той може да те научи на всичко. Онова, което Той е създал, ако го обичаш, ще се научиш, ако не го обичаш, целият свят ще бъде затворен за тебе. Тогава ще прекараш един живот на недоволство. Защо си недоволен? Станеш сутринта, неразположен си. Тогава ще очакваш да дойде някой от някъде да те направи щастлив. Ще почакаш. Ще станеш сутрин рано, когато Господ излиза, и като станеш, да Го видиш още като стъпиш на крака си. Вие като станете сутрин, за какво мислите? Казвам: Елементарните работи, които дават подтик, са важни. Любовта е подтик. Ние не го съзнаваме. Щом имаме този подтик, всичко върви добре. Трябва да има един малък импулс. Казва един: Какво бива за една дума? Че като съм казал една дума, какво бива? Казвам, една дума много значи. Една дума не е празна работа. Седи той, минава един цар, казва една дума: Арестувайте го! Веднага го арестуват. Подкарват го. Минава пак царят и казва: Пуснете го! Той за пръв път започнал да мисли. "Арестувайте го" и "пуснете го" - има смисъл - вижда една дума какво озна-

чава. Значи не е празна работа една дума. Всяка дума, която казваш, има смисъл. Ти си чиновник, казваш: “Арестувайте го”, като чиновник власт имаш. Казваш, “Пуснете го!”. Ще говориш осмислено, ако говориш несмислено, ще направиш голяма пакост.

Вие често седиш и казвате: Какво ще бъде на оня свят? Ако не знаеш да ядеш, на оня свят зле ще ти бъде. “Оня свят” значи условия. После “оня свят”, “Н” е на противоречие, ако не можеш от единия на другия бряг да минеш. “Я” = “И А” - според мене то е човек, който седи празен, да знаеш как да го натовариш. Значи оня свят е на условия, на противоречия и на товар. Да идеш в оня свят, ще имаш условия, ще имаш противоречия, ще ги примириш. Като отивате в оня свят, щом се намерите в противоречия, и ако използвате условията, ако примириш противоречията и се натовариш, ти си в оня свят. Щом не използваш условията, щом не знаеш да примириш противоречията и не знаеш как да се натовариш, в оня свят не можеш да бъдеш. Или казано научно: да знаеш как да разрешиш една задача, то е “оня свят”. Що е “оня свят” ? - Правилно разрешение на задачата. “Оня свят” е да разрешиш правилно задачата. Ние сме в “оня свят,” в нерешените задачи. Що е материалният свят? - Свят на неразрешени задачи. Що е духовният свят? - Свят на разрешени задачи. Що е Божественият свят? - Изпълнени задачи. Физическият свят е неразрешени задачи. Духовният свят е разрешени задачи. Божественият свят е изпълнени задачи. Да имаме ясна представа. Хубостта на материалния свят седи в това, че задачите са неразрешени. Хубостта на духовния свят е, че задачите са разрешени. Хубостта на Божествения свят е, че задачите се изпълняват. Туй, което желаеш, ще се изпълни само в Божествения свят. На физическото поле имаме неразрешени задачи. В духовния свят се разрешават, а в Божествения свят се изпълняват. Образуват се три свята, които са свързани. В ума дойде една мисъл, явява се светлина, после топлина и пос-

ле сила се явява.

Та сега имате нерешени задачи в тоя свят. Имате една разрешена задача, в оня свят сте. Имате една задача, която е изпълнена, в Божествения свят сте /Учителят погледна часовника си/. Пет минути минава шест. Прекалили сме. Вече пет минути как сме влезли в света на любовта. Пет е търговия, с търговия започнахме, вземане - даване, търговска работа. След като събраха данъка, за любовта говорим.

Аз разбирам да изпеем “до”, значи да станеш от леглото, като хвърлиш юргана. Като се изправиш и тръгнеш на краката си, това е “ре”. Като знаеш да излезеш навън, да намериш вратата, това е ми. Като намериш дърва и запалиш собата, това е “фа”. Като приготвиш хубавото ядене да го видиш, това е “сол”. Като го приготвиш, то е “ла”. Като седнеш, че го приемеш, то е “си”. Ето цялата гама. “Си” значи хубавото ядене. Като ученици като кажеш “до”, значи ставаш от леглото. “Ре” вървиш. Навън из вратата е “ми”. “Фа” е при дърварника. После при собата е “сол”, “ла” е хубаво приготвеното ядене и си е да седнеш да ядеш. То е да вземете един музикален обяд. Казвате сега, да станем от леглото. То е “до”. Защото и разположен си под юргана, ставаш, хвърляш юргана. Щом си неразположен и вземеш “до” вярно, ставаш разположен. Разположението показва, че си взел правилно “до”. Щом останеш неразположен, болен си. Искаш да станеш, боли те крака, това-онова, “до” не можеш да вземеш правилно. Като вземеш правилно “до”, ставаш. Всички, които боледувате, куцате в “до”. Не можете да го вземете правилно, не ви се става от леглото. Някои, които не им се ходи, куцате в “ре”. Някои не искате да излезете из вратата, “ми” не можете да вземете правилно. Някои при дърварника не ви се ходи, “фа” не можете да вземете. Някои не искате да направите гостбата, “сол” не можете да вземете. Някои намирате, че собата е черна, бяла искате да бъде, не важи дали е бяла или черна -

топлинка се изисква. Може да е бяла собата, нищо не дава, може и златна да е, нищо не дава. Аз бих предпочел желязна да е, отколкото златна да е и нищо да не дава.

Та първото нещо, здрави уста се изисква. Кажу на устата си: Хубаво да ядеш днес, добре да свършиш работата за първи път. Езикът вътре е диригент, зъбите са арфата. Като влезе яденето, музика има. Устните казват “бис”. Зъбите свирят, езикът е диригент, устните казват “бис”, ръкопляскаш. Красив е животът. Животът е толкова красив, че ако видим неговата красота в най-малките неща, да виждаме Божественото. Да благодарим. Като станеш, да чувствуваш устата си. Някой път да чувствуваш приятност в устата.

Сега каква песен да изпеем? Изпейте “Всичко в живота е постижимо” /Изпяхме песента/. Тогава имаме песента “Божие Слово е хляб за душата”. /Учителят пее/ “Божие Слово е хляб за душата. Божие Слово е хляб за душата. Божие Слово е хляб за душата, хляб за душата, живот и радост за нея. Божие Слово е хляб за душата, хляб за душата, радост и веселие за нея. Хляб за душата е Словото на Бога”. Божествено пение.

Отче наш.

17. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 12.ІІ.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ДЪЛГИ И КЪСИ ВЪЛНИ

Отче наш

Аз мога да любя

Имате ли тема? Не. Какво разбирате под думите: дълги вълни и къси вълни? Какво бихте разбрали, ако ви кажа: Дълги музикални вълни и къси музикални вълни? Има дълги и къси музикални вълни. Силните гласове, са които дават гласа отблизо - това са дълги музикални вълни; а пък далечните са къси. Късите вълни са тихи, те проникват надалече. А пък дългите вълни достигат само до близкото пространство.

Та когато мисълта е обикновена, тя е от дълги вълни, а пък когато мисълта е необикновена, тя е от къси вълни. "Аз дишам". Тези думи съставляват ли реалността? Казва се: Аз дишам. Но въпросът е как трябва да дишаш. Ведна минута колко вдишки трябва да направиш? В природата нещата са определени. Като кажеш "аз дишам", то е неопределено. Поемаш въздух, но колко въздух не определяш; или казваш: Аз мисля. Но как мислиш? В една минута колко мисли трябва да дойдат? Та вследствие на неопределените понятия някой път се раждат недоразумения. Д и ш а м, дишам, някой пише без да прекъсва буквите на думата, всичките букви "дишам" са свързани, а някой пише и буквите са разпокъсани. Защо някой пише със свързани букви, а друг пише всяка буква отделно? А когато думата е ръкописна, буквите могат да бъдат и свързани. Кое се чете по-добре - печатното или ръкописното. Печатното. Не, в кое има по-голямо съдържание: в печатното или в ръкописното? Например, някой поет е напечатал съчинение или пък е писал с ръката си. Кое е по-ценно? - Това, което е писал.

Вие като пишете, влагате във всяка една буква не-

що от себе си. Има хора, които, като помиришат написаното от вас, ще знаят характера ви. Той, като помирише това място, ще знае. Вие сте вложили нещо в тези букви. Например едно куче, като помирише обувката на господаря си, знае че са обувката на господаря му. И кучето ще каже, че познава тия обувки.

Тогава какво показва това? - Ако познавате нещата в природата, знаете на кого са. Кое е по-хубаво? - Кучето да познава ли обувката, или да не ги познава? Ако вие търсите този човек, и кучето познава обувката, вие вече имате един факт, че са на човека, когото търсите.

Всяка една идея, всяко едно чувство, които проникват вътре трябва да знаете от какъв източник са и принадлежат ли на този източник, от който очаквате нещо, или не. Това е вярно за мисълта, чувството и постъпката.

Вие казвате: - Аз имам една определена, една идеална мисъл. Мислите, които човек има, трябва да бъдат съдържателни, той трябва да ги познава. Кога познаваш едно нещо? Кога познаваш дали хлябът е хубав, или не? Да кажем, че погледнете хляба, една пита - вие казвате, че отвън тя е хубава; но като изядеш хляба, ще го познаеш. И тогава ще си дадете мнението. Значи, ако е хубав, той съдържа онези вещества, които организъмът изисква.

Влезне в ума ти една мисъл, която не подхранва ума. Коя е добра мисъл? - Която подхранва ума; Кое е добро чувство? - Кое то подхранва сърцето; Коя е добра постъпка? - Която подхранва душата. Мисълта, която не подхранва ума, чувството, което не подхранва сърцето, и постъпката, която не подхранва душата, не са здравословни.

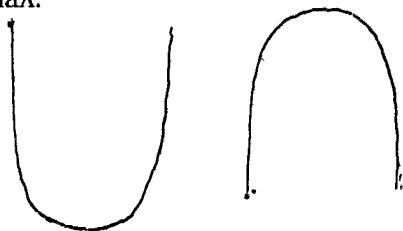
Ако мисълта не внесе светлина в ума ти или чувството не внесе топлина в сърцето ти, то не ти е необходимо. Но оная животворна топлина - тя е необходима, а не тази, която изгаря - тя не е здравословна.

Трябва да изучавате вашите мисли. Често вие не изучавате вашата мисъл. Идеална мисъл е тази, която е красива; реална е тази, която е топла; здрава мисъл е тази, която е силна. Някой път говорят за идеал. Мисъл, която не е красива, не може да бъде идеал. Защото Божественият свят е красив. А пък реалният свят е топъл.

Храна, в която има липса на топлина, например ако е студена 20 градуса под нулата, може ли да я обичате? Или ако храната е 150 градуса под нулата, може ли да я обичате? За да я обичате, тя трябва да бъде над нулата.

Та казвам: Често вие допущате във вашия живот студени чувства и веднага животът ви слиза под нулата. Някой път чувството е студено 20- 25 градуса под нулата и веднага става свиване във вас. Щом чувството ви е студено, то винаги причинява свиване; щом една мисъл няма светлина (...); щом една постъпка е слаба, човек се огъва. Или ще се огънеш, или ще изпъкнеш; в огъването има две страни. Какво разбирате под огъване? Огъването е навътре. Кои хора са по-опасни - огънатите или изпъкналите? Кои хора са по-добри - огънатите или изпъкналите?

Ако търсиш един човек със съдържание, търси огънат човек, той има съдържание. Ако търсиш един човек, който да бъде чист, за да влезе в живота, търси изпъкнал.

Изпъкналата чаша, след като я очистиш, ще я обърнеш. Тя ако не стане изпъкнала, не може да се очисти. Нещо е изпъкнало, за да има някой живот вътре. Ти казваш: Аз не искам да се огъвам. Не е

хубаво човек да бъде поле. Ако чашата беше поле, какво можеше да се тури в нея? Трябва да бъде огъната чаша-

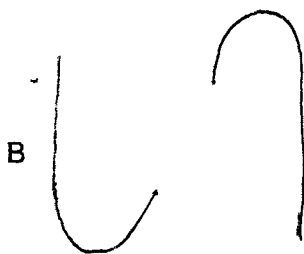
та.

Та в новият живот трябва да имате една ясна представа за поле, за вдлъбнато и изпъкнало.

Българите в селата имат такива сдуплени сукмани, на редове на редове. Може да има 20-30 ръба. Като дойдат от хорото, сдуплят роклята и я направят само на две линии "А". Като дойде другата неделя, пак я разпъкнат. За момата, чиято рокля не е добре опъкната, казват, че къщница не става - на любение правят.

Вие имате една мисъл и ако тази мисъл не е наредена, то какво показва? Например, ако пишете едно писмо разхвърляно, зацапано и после се извинявате, че запетаята не е турена на мястото, това какво показва? Вие казвате: Извинете, аз бързах. Не че бързате, а характерът ви е такъв и когато не бързате, пак е така.

Онзи, който има чувството на чистота, той е внимателен, пък у когото това чувство не е развито у него всичко е разхвърляно и зацапано. У когото не е развито чувството на красота, той не пише чисто.

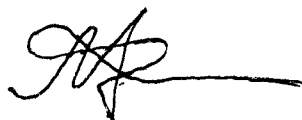
Да допуснем, че вие имате един художник и той пише така "В". Коя е причината, че тази страна, която се издига, е по-къса, а другата част, която се спуска, е по-дълга? Това показва, че той мисли за себе си повече, а за другите - по-малко. С тази,

късата страна той засяга, а пък с дългата държи.

Овчар, който има една гегга, държи дългата страна; и ако една овца не върви дето трябва, той я закача за геггата и я тегли, с късата страна, за да може да хване овцата. Хора, които искат да печелят много, у тях ръката е по-дълга. Говя са твърдения още, това са научни твърдения, но трябва да се докажат. Добре. Някой носи

дълго въже, а някой късо въже. Защо първият носи дългото въже и защо другият носи късото въже? Дългото въже е, когато трябва да върже снопи, а пък когато някой ще върже някои малки работи, трябва му късо въже. На голямото въже работата е голяма, а на късото въже работата е малка. Носиш малки въженца или върви за обуца, а пък носиш голямо въже, за да вържеш човека, да кажем. Срещнеш едно дълго въже, оставено от един човек. Още като срещнете дългото въже, може да знаете какъв е характерът на човека, който го е оставил. И като намеря късо въже, пак зная характера на човека, който го е оставил. Нещата си имат побудителна причина.

Да допуснем сега, че някой дърводелец е направил масата много хубава, изгладил я добре и я полирал. А пък друг я е направил небрежно. От масата ще знаете какъв

е характерът на дърводелеца. Още като пишете писмото си, вие си тургате вътре в него характера си. И затова можете да бъдете съдени. Други пишат доб-

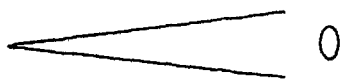
ре. Няма да пишете неправилни буквите. Ще коригирате нещата. Сега направете един министерски подпис - ще коригираш себе си. Тази работа няма да я правиш, както досега. Няма да хващаш вече с геза овцата, но ще се запознаеш с нея, ще ѝ дадеш малко хлябец и тя ще тръгне подире ти.

Овчар, който обича овцете и последните го обичат. Овчар, който хваща с геза овцете, не е много благороден. А пък овчар, който обича овцете, и последните го обичат, той е добър и умен. Ако учениците като видят учителя и не искат да го посрещнат, това показва, че той е много строг и всички го избягват, а пък ако искат да го срещнат, те го обичат. Та строгите неща в природата ние ги избягваме; а пък с меките неща се срещаме и се поздравяваме.

С такава буква искаш да покажеш, че за други-

те мислиш повече, отколкото за себе си. Някои работи изглеждат малки, както е малък този ъгъл "О". За този ъгъл казваш: Тази е малка работа. Но ако продължиш рамената на този ъгъл с 1000 км, тогава ще видиш, че става голямо разстоянието и пространството, което обхваща. Та малките погрешки са като тези ъгли, но после порастват.

Ако искаме да покажем мекота в характера си, щяхте да пишете буквите така: *с с* а пък ако искаме да станем енергични, виж. *М М* Някой може да каже: Аз нямам време, де ще седна сега да му правя тези криви линии! Тази линия И, която нарисувах, това са дългите вълни. А пък късите вълни са наредени така на ситно. А пък това сега, това е още по-ситно.

Някой, след като пише и остави многоточие..... Какво означава това многоточие? С многото точки той иска да каже: Да се разберем на ясно. Нали напечатаните букви не са свързани? Този, който пише много точки, иска да каже: Непрочетените думи да станат ясни.

Ако имаш стомна, от която трябва да пиеш, тя трябва да е отворена - да е на ясно. Когато вземеш една книга, трябва да можеш да четеш - трябва да е на ясно и да не е запечатано. Защото има запечатани книги. Те не са на ясно, не може да ги четеш.

Какво означават тези линии? Този човек, който пише такива линии, той е рибарин, той, като хвърли тази мрежа и я отвори, образува цял чувал и риби се хващат вътре. Ако хубаво е направено, тази линия значи, той е хвърлил мрежата и е хванал риби, пък ако не е направена хубаво мрежата, значи не е хванал риби. Когато торбата е пълна с риби, тя е красива, а пък когато торбата е празна, тя е така опъната и няма красив изглед.

Та всичките онези хубави красиви форми са пълни, а пък грозните форми са празни. Що е красота? - Пълнота. Що е грозота? - Празнота. Тогава можем да кажем, кога-

то някой иска да бъде красив, значи пълен трябва да бъде. Всеки може да бъде красив - като бъде пълен. П. - Човек, който иска да образува един характер, трябва да бъде внимателен в движенията си. В свиването на ръцете трябва да гадеш, да образуваш една крива линия на ръцете си. Замах трябва да има ръката. А някой прави резки движения на ръката си, това не е правилно.

Сегашното ви тяло, както е създадено, има много дефекти. По тези дефекти вие може да проследите ред поколения, които не са правили, не са постъпвали право. Ако ред поколения са свършвали работата си добре, тогава челото е широко, има ред и порядък. Ако 10-20 поколения са вършили всичко с ред и порядък, тогава челото е правилно.

Ако 10-20 поколения са се занимавали добре с музика, тогава се образува музикалният ръб на челото. Щом нямаш музикален ръб, ти не разбираш от музика. Тия музикални ръбове са планински върхове на музикалния свят. Тъй че от нашия свят виждаш музикалните върхове. А пък много върхове са толкова отдалечени, че не виждаме нищо.

После има философски върхове. Те са двата изпъкнали върха на средата на челото. Има си и върхове на духовния свят - ако има такива върхове горе главата е изпъкнала.

Някой път човек е хубаво да вижда високите върхове на духовния свят, на материалния свят.

Нещата трябва да имат едно приложение, не само временно приложение. Много човешки състояния минават от физическия свят в духовния и от духовния в умствения и Божествения. Та енергията, ако не минава от физическия в духовния свят, тогава тя не може да се прояви и остава спяща. Във физическия свят енергията е повече потенциална. Значи съдържа повече материя, а в реалния свят съдържа по-малко материя и повече сила. А пък в мислящия свят съдържа по-малко материя и по-мал-

ко сила, а повече мисъл.

Мисълта е една енергия много по-висока, отколкото реалната енергия. Та щом един човек е красив, това показва, че у него мисловната енергия е голяма. Всякога се предполага, че красивият човек е умен. Глупавият човек не може да бъде красив. Ако той е красив, той е мумия. Това се позна-

ва по линиите, че са такива още неговите прагеди. Л. Тази линия на челото е красива. Този човек има благородство, а този /Н/ мисли за себе си само. Той е като едно животно, като един вълк, който мисли да влезне да хване една овца и да я изяде. В природата няма скрити неща. Всяка една постъпка или всяка една мисъл си имат своята определена форма. И можем да я избегнем. И потайните мисли си имат свои форми. И като се напластяват тези линии, се създава човешкото лице и мислите, чувствата и постъпките се напластяват върху човешкото лице. Ние като мислим, чувствуваме и постъпваме, сме задари. Затова мисълта трябва да бъде хармонична, и чувството трябва да бъде добро.

Сега вие се боите от последствията. Последствията ще дойдат. Там, където има мисли, чувства, и постъпки ще има, и последствия. Те са неизбежни. Добрата мисъл има добри последствия, лошата мисъл има лоши последствия; добрите чувства имат добри последствия, лошите чувства имат лоши последствия.

Ние сме дошли сега до онова положение - искаме да бъдем силни, умни, богати в света. И търсим наготово нещата. - Според мисълта, според чувството и според живота, според работата и наградата. Защото според постъпката е и наградата в природата. Резултатите съответствуват на самата причина.

Някой път вие се оглеждате в огледалото и не ха-

ресвате вашето чело или не харесвате вашия нос. Гледате носа си и казвате: Не ми се харесва. Но не можете да го поправите; гледате ръката си и нея не я харесвате. Има някои красиви ръце. Някой път гледате кожата си и я харесвате. Някой път не я харесвате и не знаете как да я поправите.

Сега вие сте дошли и очаквате баща ви и майка ви да ви оставят нещо. Не. Баща ви и майка ви са оставили жито в хамбара и вие трябва да го сеете. Те са оставили само семето и трябва да го посадите. Това значи, че като работите върху себе си, ще развиете вашите сили.

Някой човек има заложиби, но трябва да работи. Ако върху музиката не работиш, не пееш и не свириш, какъв успех можеш да имаш? Ти няма да пееш цял ден, достатъчно е да пееш 1/2 час на ден

Върху музиката аз не съм работил много. Ако има някой, който да е работил най-малко върху музиката, това съм аз. Ако работя върху музиката 10-15 минути или 1/2 час, то е много. Малко съм работил, но като съм свирил в музиката, за нищо друго не съм мислил.

Та когато изучавате нещо, концентрирайте си ума върху това нещо. Тогаз да не се занимавате с посторонни работи.

Ти искаш да станеш богат, красив, силен и умен. И седиш, и приличаш на човека, който е взел лотариен билет, и чакаш да получиш един милион. И чакаш 1,2,3 и прочее години и милионът не идва. Ако аз исках да стана богат, има лесен начин за това.

Мога да взема две хубави стомни с вода и ще отида лятно време там, гдето се разхождат милионерите в безводно място и даром ще им давам вода. Та така ще се запознаеш с тези, богатите хора и те ще ти утслужат. И две-три години като утслужваш на богатите, така ще вземеш много повече, отколкото ако 10 години вземеш от лотарията билет. В стомните е късметът.

Сега има друг закон. Ако аз искам да спечеля с лота-

рийни билети, то е, ако децата, които бъркат в една шапка, за да извадят билетите, ги познавам; хубаво е да изуча характера на детето, което бърка. И ако аз обикна това дете, то ще намери моя билет в шапката. Ако не ме обича, то няма да намери моя билет.

Та ако не печелите в лотарията, това показва, че не ви обича детето, което бърка.

В света има произволни неща. Под думата “произволни” неща разбирам далечни причини. Непосредствено то явление има една причина. На тази причина има друга, по-далечна причина; и по-далечната причина има още по-далечна причина, и т.н. Трябва да отмахнем последиците и близките причини и да дойдем до първоначалната причина, ако искаме една ясна представа за нещата. Та трябва да дойдем до първата причина.

Колкото водата е по-близо до извора, толкова тя е по-бистра; а колкото водата е по-далеч от извора, толкова тя е по-мътна. Близката до извора е чиста, но не е свършила работата си. А пък мътната вода е далече от извора, но е свършила работа.

Мислите ви да бъдат ясни. Една мисъл, която е права, винаги произвежда едно радостно състояние; щом имаш едно топло чувство, ти пак се радваш. Но радостта на ума е друга, и радостта на сърцето е друга, и радостта на душата е друга.

Как ще определите умствената радост, сърдечната радост и душевната радост? /Учителят показва големите прозорци на салона./ Какво показват тези големи прозорци на салона? Значи от външния свят приемаме много светлина. Заг тези прозорци седи една идея. Това не е нещо произволно. На горния край на прозорците има малки квадратчета и зад тези квадрати седи една идея. За много от учените хора това са идеи. Скрити идеи има там. На горния край на прозорците има и малки триъгълници. И в тях има идеи.

Като дойде един учен човек, той ще чете цяла ис-

тория на салона, като види прозорците. Като дойде един човек, който е много чувствителен, като помирише прозорците, ще знае кои хора са влизали в салона. Защото всички хора, които са влизали в салона, оставят своите влияния върху прозорците. И ако дойде един чувствителен човек, ще разправя небивалици. Цяла история е написана, там на прозорците. Там е хроникрирана историята и всички подробности. Добрите неща са хроникрирани. А пък тези неща, които (не) са важни, са оставени на заден план.

Та всички ваши неща във всички епохи, всичко това остава върху човека отпечатък. Всеки човек носи историята на известна епоха. Някой повече, някой по-малко.

Сега това да ви даде един подтик. По този начин има възможност да се изправи и да се забогатява. Другояче човек се обезсърчава и ще каже: Аз нищо не съм постигнал. Не. Много работи можеш да постигнеш. Често хората спъват това, което другите хора добиват. Ти не искай да придобиеш. Ти гледай да добиеш това, което ти е дадено. Черешата трябва да израсте като череша, сливата като слива, ябълката като ябълка и дюлята като дюля. Човек трябва да стане такъв, какъвто е определен. Ти искаш да станеш круша, ябълка и пр. Не. Ако си определен за череша, ще станеш хубава череша в това прераждане. А в друго прераждане можеш да станеш някоя хубава ябълка. Каква е формата на черешата - О. Това показва едно любовно състояние. Тая валчеста череша съдържа много чувства. Сливите са по-продълговати. Житното зърно като поляризирано показва едно определено състояние. За мен житото е много умно. Това показва една черта на голямо безкористие. Много е добра формата на житните зърна. Ако има една форма на безкористие, то е на житото. То има много красива форма. Даже обърнете внимание на следното: като гледаш много време житните зърна, приятно ти е.

Та онези от вас, които искат да бъдат безкористни, да вземат малко жито и да го поглеждат малко. За-

щото житото прудава от себе си. Ако аз бях възпитател на децата, щях да имам една крина с жито, друга с царевича, с ябълки и ще започна с житото - безкористното. Ще дам на детето жито да го гледа и държи - предметно учение за възпитание.

Сега казват: Да бъдем добри, да бъдем безкористни, да бъдем умни. Но трябва да имаме предметно учение - форми, които да ти дават нещо.

Един скъпоценен камък е красив. Красиво разлага светлината. Някой път има мек, приятен цвят.

Та, използвайте природата - това, което природата ви е дала. Има хиляди блага в природата, които трябва да се оценят. И хората седят и чакат върху лотариен билет. И не работят върху благата, които имат от природата. Баща му оставил милиони и той не ходи да ги използва, а ходи да вземе лотариен билет, да му се падне нещо.

Да допуснем, че лотарията разполага с 10 хиляди билета. Ако някой купи всичките билети, ще спечели ли нещо? Онези, които са създали лотарията, те знаят, че 10 хиляди билета дава печалба на тези, които са купили билетите. Но тази печалба е само една част от дадените пари за купуване на билетите.

Един богат човек може да купи всичките билети - може да вземе 10-те хиляди билета и като направи своите изчисления, да види, че има загуба. Тогава харчиш повече и печелиш по-малко.

То е определено кой билет ще спечели. Точно е определено. Ти вземеш един билет, не е определено по кой начин този билет да спечели. Всеки един от вас, ако е много чувствителен, може да знае печели ли билета му или не.

Направете един опит. Да кажем, когато изгрява слънцето, в момента да видите какво ще чувствувате. Какво самочувствие имате, когато една реалност ще стане! Когато дойде моментът, че тъкмо слънцето ще изгрее, образува се една самоувереност във вас. В тебе няма

и най-малко съмнение, че слънцето ще изгрее! Тогава не може да има съмнение. Когато дойде моментът да се покаже слънцето, в тебе всяко съмнение изчезва. Можете да направите опит с часовника си. До известно време има съмнение. И щом изчезне съмнението, слънцето показва първия лъч. Като изчезне всичкото съмнение, първият лъч се показва.

Та когато у вас изчезнат всичките съмнения, първият лъч се показва във вашия живот. Докато се съмнявате, не може да изгрее слънцето. Когато последното съмнение изчезне у тебе, ще видиш първия лъч и ще почувствуваш една радост.

Сега стига толкова философия. Какво остава сега от лекцията? Какво разбрахте? - Като изчезне последното съмнение, лъчът вече се вижда. И като изчезне и последният лъч, съмнението вече почва да се ражда. Като залезе слънцето, първите съмнения идват. Щом съмнението идва, да знаете, че слънцето е залязло и после ще дойде второ съмнение, трето съмнение, четвърто съмнение, пето, шесто и пр. И като се народят много съмнения, това показва, че слънцето се отдалечава.

И при изгрева е същото. И всеки един от вас може да направи опит. Ако няма друга работа, ще бъде приятно един такъв опит. Вие сега търсите много големи работи. Искате да четете една голяма книга. Хубави са книгите. Ще знаете автора кога е писал книгата. Ще знаете как изгрява слънцето преди 20 години, но по-добре е да видиш как слънцето изгрява сега. /Към брат Гавраил Величков:/ - Вие на дълги вълни можете ли да свирите, а на къси? - На дълги можем, но на къси не.

Аз наричам тази лекция музикална екскурзия, музикален опит.

Да кажем, че минавате музикално през първичната област на живота, през подсъзнанието - минералите, кристалите имат подсъзнание. В подсъзнанието са складиран нещата. Оттам минавате в органическия свят - растенията и животните. Те нямат съзнание. После влизате в човешкия свят. Там има самосъзнание. След това

минавате в ангелския свят. Те имат свръхсъзнание - там
трябват къси вълни. /Учителят свири на цигулка./ - Това
са дългите вълни. Това е една музикална разходка - таки-
ва тонове. /Учителят свири друго нещо./ В това, което
свирех, едните тонове - вълните са по-далече, а другото -
са по-близко. Музикалността, музиката се предава, като
се пее и като се свири.

Като са пели ангелите, сега достигат вече техни-
те песни до нас. Човек трябва да се учи да слуша. Тихо
пеят и силно пеят. Тихото пеене е на къси вълни, а силно-
то е на дълги. Дългите вълни запълват близкото прост-
ранство, а пък късите - далечното пространство.

Музиката кара човека да мисли. Това е доброто. Чо-
век трябва да мисли, да чувствава и да постъпва добре.
Тези три неща са важни за човека. А пък всички други не-
ща са методи. Много методи има, които спомагат на чо-
вешките мисли, чувства и постъпки. Като отидеш на
един концерт, ти се ползуваш. Това е само като един ме-
тод за посвещение. Като отидеш на театър, това е пак
метод за посвещение на човешкия ум и сърце. И като гле-
даш на един скъпоценен камък, човек се поощрява.

Та човек трябва да се ползува от всички поощрения
на природата. Всички поощрения на природата са добри и
в мисловно, и в сърдечно, и в духовно отношение. Нейни-
те постъпки са идеални!

Имайте по възможност вяра. Като дойде вярата,
слънцето изгрява. Щом изучаваш природата, слънцето из-
грява, а пък престанеш (ли) да я изучаваш, слънцето за-
лязва.

Та когато почвате да изучавате природата, слън-
цето ще изгрее, а когато престанете да я изучавате, слън-
цето ще залезе. Учете се!

18. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 19.II.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ДОБРО И ЗЛО

Отче наш

Изгрява слънцето

Първата част в тази песен е за ума. “Изгрява слънцето” е за ума. Като храна е. Другото, “Сила жива”, то е за сърцето, да се обнови. Ритъмът трябва да се измени. Как си представяте “Сила жива”? Как “Изгрява слънцето”? То не изскача изведнъж. Трябва да се даде потик на светлината. Едновременно имате движението на слънцето и на светлината, която приемате. Образ трябва да имате, за да се ползвате. Като пеете, слънцето като изгрява, няма го в ума, излиза само гласа. От ума трябва да мине в ларинкса. Я изпейте още веднъж. Като пеете, да почувствувате, че слънцето изгрява и като пеете “сила жива,” и нея да почувствувате. Умът трябва да вземе участие в светлината, а сърцето - в “сила жива”. Първото най-просто правило. Една песен преди да я обичате, не я пейте. Може да изучавате каквото искате в музиката, но песен, която човек не обича, не може да пее. Ако с ума си не можеш да видиш красотата на една песен и ако със сърцето си не можеш да усетиш красотата на песента, не можеш да пееш. Едно много просто правило. Всичките добри певци, които не обичат песните, много изкуствено излизат. В песента гумите “носи радост за живота” -там е по-живо. “Изгрява слънцето, праща светлина, носи радост”- ти ще почувстваш, то не е равнина. Този, който носи радост, е пъргав, всички познават, че носи радост. Без любов не може да пеете “Изгрява слънцето”.

=Доброта

=Чистота

=Красота

=Разумност

На какво е равна доброта? Казвам “добър човек”. Един тон, за да бъде добър, трябва да бъде плътен. Плътният тон е чист. Вие, за пример, успокойте се и прознесете три пъти думата “доброта”. Виждате какво ще почувствате? Да не е знаят умът ви? Като произнесете думата, ще имате един усет. Може би тук в слънчевия възел ще почувствувате нещо, защото доброта не може да се учи теоретически. Доброта трябва да я обичаш. Няма никакво съдържание, ако не я обичаш, само като кажеш “доброта”. Туй, което човек е опитал, е добро. Туй, което не си опитал, не е добро. Днята като си ял, можеш да кажеш, че е добра. Но без да си ял, не можеш да кажеш, че е добра днията. Думата “чистота” е в човешките чувства. Чистотата разбира да няма никакъв примес. Като направим нещо непримесено в доброто вътре, то е чистота. Да кажем, някой път правите добро, давате ябълка някому, но имате задната цел, искате да завържете приятелство. Или вие сте бакалин и докато сте нов, посрещате клиентите си добре. Имате задната цел да ги привлечете. След като ги привлечете, не държите с тях същата обхода, както в началото. Преди да сте се запознали, имате всичкото желание да се обхождате добре, но щом се запознаете, не държите първото правило. Доброто не е добро. Чистотата е вътрешната страна на доброто. Красотата е външната страна на доброто, а пък разумността, това е приложение на добро. Доброто като чистота можеш да го приложиш навсякъде. Доброто като красота можеш да го приложиш навсякъде. Доброто като разумност можеш да го приложиш навсякъде. Казвате: Той е добър, разумен и чист. Казвате: Какъв е оня свят? - Оня свят е свят на доброто. Доброто на земята е плътно. В духовния свят е чисто, в Божествения свят доброто е красиво. Доброто само по себе си е плътно. Туй, което не се мени, е плътно. Казвате: Плът и кръв. Но ако се вземе доброто да представя плът и кръв, които не носят доброто, не може да наследят Царството

Божие. Значи една мисъл, за да помогне, трябва да бъде красива, чиста и плътна. Работи някой в умствено отношение и не знае как да усили ума си; ние се обезсилваме. Не знаете как да усилите ума си. За пример, вие не знаете колко пакости правите, когато гледате някого накриво. Вие си правите пакост на себе си. Черната ложа, която е създала това нещо, ти като погледнеш криво, себе си осакатяваш. Няма да гледаш криво. Ти гледаш криво и тебе те гледат криво. Казваш: Нищо не струва. Хубаво, щом нищо не струва, защо го държиш в ума си? Казвате: То е боклук. Ами с този боклук да занимаваш ума си. умно ли е? Най-първо, старайте се да гледате право. Някой път поглеждаш криво. Веднъж ракът казал на сина си: Синко, право да вървиш! Синът казал: Тамко, я ми покажи как! - Бащата му показал и синът казва: И аз така ходя. Казва: Гледаш, но нищо не разбираш. Веднага отрязва, авторитет: Нищо не разбираш. Ти от материалните работи щом ти казват, че нищо не разбираш. - Право е, т.е. от глупавите работи нищо не разбирам. Казвам: Много голям глупак си. - То е твое понятие. Аз досега не съм мислил, че съм глупак, ти си първият, който ме счита глупак. Аз, умният човек, ти никога не си чел моя живот, а казваш, че съм глупак. Прочети книгата на моя живот, не само от външната страна да се произнасяш. Сега какво разбирате под думата "глупак"? - Глу-пак, пакт. Човек, който прави пакт с неразбрани работи, той е глупак. Завързал си приятелство с немислещи хора. Тази гънка на брадата какво показва? Голямо е налягането отвън. Брадата е изгадена навън, значи налягането отвътре е голямо, затова е изпъкнала брадата. В брадата има едни движения. Ако искате да изучавате геометрически главата и лицето, трябва да знаете гънките на челото как са станали. Нищо не е произволно. Външните условия са огънали челото. Тази чупка на носа, показва налягането отвътре. Когато външните и вът-

решните условия са уравновесени, човек има умерен характер. Когато вътрешното напрежение и външното налягане се уравновесят, човек има умерен характер. Ако правите научни изследвания, ще видите, че някой път, когато започнете да се гразните, да килвате, долу носът се сплесква. А когато имате добро разположение, долу носът става по-широк. Като се гразните, става плосък. Щом се изгуби широчината на носа, човек става нервен. Когато носът се заостря, човек е нервен. Когато носът става широк, подобряват се чувствата. Когато ставащ нервен, ще гледаш носът ти да се разшири, за да имаш равновесие. Казвам: Дръжте като правило, не мислете, че доброто само по себе си ще дойде отнякъде, човек трябва да работи върху него. Един широк нос приема повече магнетична сила. Един тънък нос приема повече динамична сила. Когато носът се стеснява, то е сухота, когато носът се разширява, това е влага. Ако е голяма сухотата, нищо не расте, изсъхва. Ако пък е много влажна, всичко гние. Сега равновесие трябва да има. Сухота и влага трябва да дойдат, да стане обмяна, да започне животът. Затова при дишането дишайте дълбоко, за да направите носа си по-широк. Поне с $1/10$ от мм да разширите ноздрите. Въздухът за да влезе, трябва да му отворите широка врата. $1/10$ от мм като разширите, е достатъчно. Колкото са по-тесни вратите, по-мъчно се влиза. Има едно телце в носа горе - освен, че е тясно, но някой път туй телце като се подуе, запушва канала. Като ви хване хрема, запуши се канала, и съвсем не може да дишате. Човек трябва да е свързал ума си с тия телца. Щом те се разсърдят, запушват носа. Щом не се обхождаш добре с тях, разсърдят се, запуши се носа. Трябва да ги обичаш. Ще се извиниш. Щом обидиш сърцето си, изведнъж се измени пулса. Човек може да обиди сърцето си. Да не обиждаш сърцето, да не обиждаш ума си, да не обиждаш душата си, да не обиждаш духа си и ръката си да не обиждаш, да не казваш: Ръката не струва. Ни най-малко ръката не

е виновна.

Забелязвам във всинца ви, като пипам ръцете ви, показват, че чувствата ви са загубели. Женският елемент в сестрите и братята е груб. Жената в човека е много груба. Мъжът е по-деликатен. Долната част на ръката, вътрешната страна представя женския принцип, тя трябва да бъде мека. Долната част е груба във всинца ви. Трептенията, които излизат, не са хармонични, груба е ръката ви. Веднага се изменя състоянието. Ако имате разположение, ръката става пластична. Имате доброта, красота, чистота и разумност. Щом е разумна ръката, никога не стяга. Има ръце, които са толкова разумни, че не стягат нищо. Ръката е направена от разумни клетки. Ръката сама по себе си не е разумна, но клетките са разумни. Ако ги оставим да действуват самостоятелно, като че те чувствуват, те знаят повече. Цигуларят ако остави ръцете си, те знаят музиката. Той като ги учи, има препятствия. Като остави на тях, те са музикални. Като иска да се наложи, не върви.

Ние искаме да си наложим волята. Може да си наложиш волята само по закона на Любовта. Ако наложиш волята си без любов, ти вършиш престъпление. Ако наложиш волята си по любов, то е Божествено благо. Нямаш никаква любов, ще наложиш волята си. Да стане тъй, както Господ иска.

Както е направена горната устна на този, той малко дава. Ще направи някаква услуга някому, ще мисли, ще мисли как да го направи. Като рече да му даваш нещо, веднага се противи. Като иска да даде, десет пъти ще мисли. Когато дойде за вземане, веднъж мисли. Когато дава, десет пъти мисли. Казвате: Да мисли някой. - Ти си в доброто, няма какво да мислиш. Щом мислиш колко да даваш, какво добро е? Доброто в света да бъде като извор, да изтича, не го спирай. Постоянно да тече. Не спирайте живота си. Казвате: Какво ще стане от мене? - Така не се говори, какво ще стане от мене. Значи от не-

видимия свят не знаят какво ще стане от тебе. Казваш: Аз музикант не може да стана. Кой е авторът, те или ти? Ако един голям юнак, който може да носи 150 кг, казва, че не може да носи 10 кила, право ли е? Когато едно дете мисли, че може да вдигне цял чувал и като дойде да го вдигне, казва: Сега не мога, но като стана като баба. Сега съм малък, но като стана като баба, тогава ще вдигна. Вие искате да направите нещо разумно, но не можете. Като не можете да го вдигнете, кажете: Като стана като баба, тогава ще го вдигна. Не си давайте мнението, че нищо няма да стане от вас. Дини и пъпеша на главата ти няма да растат, но все таки в ума ти може да узрее някоя хубава мисъл. Пъпеша и дини не може да узреят на главата ти, но хубави мисли, каквито искаш, може да узреят. На главата дини не може да сееш, тя не ражда дини и пъпеша. Но главата ти, умът ти раждат хубави мисли.

Когато някой пише буквата “ш”, първата част е висока, той иска да казва: Ти за мой интерес ще работиш и в края може да излъжеш. Когато на края “ш”-то е повдигнато, значи никаква лъжа не крия, трябва да мислиш хубаво. Мнозина пишат ш-то в началото по-високо, издavat се техните деди и прадеди. Те казват: Ти в началото гледай, пък за края не му мисли. Тъй, както се пише “ш”-то, мяза на един турски ходжа, който имал голямо желание да дава пари с лихва, сто на сто. Иде един при него и казва: Може ли да ми дадеш 200 турски лири? Онзи му казва: Ще ми дадеш ли 100 на 100? Изважда и му дава 200 лири. Той 6 месеца му плащал сто на сто лихва. Пита го: Доволен ли си? Казва: Доволен съм, ами майката? - Майката, казва, остави. Той изял стоте лири за себе си, а другите дал 100 на него за лихвата. Човек, който ви дава 100 на сто, той ще вземе половината за себе си. Малките лихви са за предпочитане. Туй, което принася малък приход, е Божествено. В природата всички работи започват с минимални максими, с най-дребните работи, с тях е създа-

ген светът. Ние, сегашните хора, искаме да започнем с големите работи.

Един учен човек в Германия доказва, че слънцето е студено. Казва, че повърхността на слънцето имало 6000 градуса, но вътре имало студена вода. Тази студена вода, прави петната на слънцето. Прави заключение, че светлината, която светулката издава, като свети, за да се образува тази светлина, трябва да има 1165 градуса. Светулката няма тази топлина, но свети. Казва: Както светулката няма 1165 градуса, студена е, но свети, така и слънцето свети, но е студено. Това е неразбрана работа. Аз ето как считам, че седи въпросът. На повърхността слънцето е магнетично, а вътрешността на слънцето е електрична, студена светлина има вътре, не показва, че има мраз. Има една светлина вътре в природата, която е студена. Всички сили, които вървят по права линия, са студени, а всички, които вървят по крива линия, са топли. Правата линия не показва студенина, но трептенията са особени. Лятно време нали вятърът като духа, се образува хлад. Туй движение ви е приятно. Като се вее, вас ви е приятно туй движение. Този студ не е, който отнема, този студ, е който подхранва нещата. Електричеството подхранва магнетизма. Аз наричам електричеството потенциално, а магнетизма динамичен. Едно тяло, ако се удари някъде, енергията се превръща в топлина. Вашият магнетизъм, с който сте обелечени отвън, той е гънкав, магнетични трябва да бъдете. Представете си, че седите и разрешавате някой въпрос. Допуснете, че разрешавате въпроса, има ли “оня свят” или няма “оня свят”. Как ще го докажете? Много проста работа. Щом има “този свят”, има и “онзи свят”. Какво друго доказателство ще дадете? “Този свят” е от “оня свят”. Щом “този свят” го няма, и “онзи свят” го няма. Законът е такъв. Вземете едно дърво. Плодовете му показват, че това дърво е хубаво. Как ще докажете, че дървото е хубаво? Има неща, които може да се доказват, но

реалните работи не се доказват. Опити има. То е скъсяване на време. Малко време се изисква да докажеш дали един предмет е горчив или сладък, дали е топъл или студен, дали е добър или не, дали предметът е красив или не. Доброто се познава. Доброто е топло, злото е студено. Заедно действуват. Доброто като отнема студа на злото, предава му от своята топлина, че го укротява. Същевременно като предава от своята енергия, от студа, и то влияе на доброто. Едно на друго си влияят. Закономерност има, не е нещо произволно. Борбата между доброто и злото е разумна. Има правилна обмяна. Злото каквото дава, дава, за да поумнее. Доброто и то дава, за да поумнее. Когато обмяната е правилна, отношенията са правилни, уравновесени. Когато обмяната не е правилна, когато светът е лош или добър, някой път доброто влага повече, някой път злото влага повече. Туй става и в нас. Някой път злото в нас влага повече, ние сме лоши. Някой път доброто влага повече, ние ставаме добри. Добрината ни зависи от това, колко влага доброто. И лошавината ни зависи от това, колко влага злото. Като станеш зъл, злото е вложило повече капитал, ще намалиш кредита му. Ще кажеш: Не ми трябва този кредит. Ще увеличиш кредита на доброто. Сега ще започнеш да си правиш своите теории: ще стана добър, това ще направя, онова ще направя. Цели методи има. Туй, гето няма да го бъде. При 25 градуса под нулата да свириш хубаво, не може. Туй няма да го бъде. При 5,10,15 градуса топлина може да свириш. И при мисълта е същият закон. Когато човек е вкочанясъл, не може да мисли. Капиталът на доброто трябва да се увеличи. Това е метод на самовъзпитание. Ръкувате се с едного, ръката му е студена. Ръкувате се с друг пак. Намерете някой ваш приятел, на когото ръката да е топла, и като се ръкувате, да се измени състоянието ви. Някой път усещате, че ръката е по-топла, отколкото трябва. Намерете някой, на когото ръката е студена, ще се уравновеси. Много пъти едно със-

тояние може да го подобрим само с едно ръкуване. Когато ръката е студена, ръкувайте се с някого, на когото ръката е хладна. Ръката му да има повече електричество. Топлата ръка има повече магнетизъм. Заг топлината седи магнетизмът, той е женският елемент. Електричеството е мъжкият елемент. Сега не ги обяснявам. Що е електричеството? - Енергетичният мъж в природата. Що е магнетизъм? - Енергичната жена в природата. Като дойде мъжът, той ще събуди ума, жената дойде, тя ще събуди сърцето, ще даде подтик. Един учил едного да стане богат. Казва: Много хубаво говориш, но да стана богат, дай ми пари назаем. - Изключете всякакви заеми. Когато вършите нещо, никога не очаквайте назаем. Светлината, която ти дава, това е заем. Въздухът, който имаш и ти дава, това е заем. Ние не знаем какво да правим. Искаме заем. Никакъв заем! Разчитай на този заем, който природата ти дава. Разчитайте на Божественото, което сега оперира в гадения случай. Да имаш къща, да имаш пари, обуча, те са второстепенни работи. Разчитай на онова, което влиза в очите, разчитай на онова, което влиза в ушите, разчитай на онова, което влиза в устата, в носа. Туй, което в сегашния момент имаш, на него трябва да разчиташ. Другите неща са второстепенни, но и те са важни. Ако първите неща не оценяваме, и вторите неща ще бъдат безпредметни. Имайте вяра! Някой казва: Аз се обезверих. То е неразбиране. Като грее слънцето, ако се обезвериш, правиш прегрешение. Докато слънцето изгрява, аз никога няма да се обезверя. Докато вятърът духа, аз никога няма да се обезверя, докато водата тече, аз никога няма да се обезверя. Тази сутрин, ако някой се е обезсърчил, кажете му: Какво си се обезсърчил, слънцето изгрява. Доста кредит има. Вярвайте на онова, което сега функционира в природата, малкото, на което знаете.

Само светлият път на Мъдростта води към Исти-

ната. В Истината е скрит животът.

19. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 26.II.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

КОНТРАСТНИ ДУМИ

Отче наш
Фир-Фюр-Фен

Направихме следното упражнение: Ръцете настрани, дясната ръка успоредно на лявата и се допира до пръстите на лявата. Дясната се движи по лявата пред гърдите и настрани. Същото движение с лявата - няколко пъти.

Ръцете високо изопнати над главата с допрени пръсти. Сваляне на ръцете до темето на главата. Допиране на средните пръсти, като пръстите на ръцете и дланите образуват една плоскост. Издигане на ръцете в първото положение. Няколко пъти се повтаря.

Да излезе някой да напише 10 контрастни думи, като “добро” и “зло”, “светло” и “тъмно”. /Един брат написа думите/

зло	добро
тъмно	светло
грозно	красиво
студено	топло
твърдо	меко
горчиво	сладко
черно	бяло
слабо	силно
старо	младо
болен	здрав

Представете си, че тук имате едно общество от хора, как ще ги задоволите? Злото как бихте задоволели? Вълкът иска овца, змията иска жаба. Менажерите какво правят? По някой път вие се възмущавате, че змията изяла някоя жаба или някоя гургулица. Човек като хване жива риба и я опече на скарата, не е ли същото нещо?

Змията като хване някоя риба, я гълта непечена, а човек я пече. Добрият човек как ще го задоволи? Вие като се разсърдите, как разрешавате въпроса на сръдната? Някой път не ви остава време да мислите, експлозия става, отпосле мислиш. Как вярвате към кой свят спада “добро” и “зло”? После имате “тъмно” и “светло”. Значи злото остава повече в тъмнина, отколкото в светлина. По някой път и в светлина става. В тъмнината става, когато иска да се скрие, а в светлината става, когато иска да бъде известно. За очите “тъмно” и “светло” е едно упражнение, една гимнастика. В тъмнината очите добиват едно качество, а при светлината - друго качество. Един човек, който на светлината чете, като стане тъмно, почиват очите му. Тъмното е почивка.

Следващото какво е? - “Грозно” и “красиво”. Какво е отношението между грозното и красивото? Грозота кога се явява? - в тъмнината или в светлината? За да стане явна грозотата, се изисква светлина. Онези, които не обичат грозотата, искат светлината да стане явна. Пък грозотата като дойде в светлината, тя се мъчи че се показва. Ако искаш да накараш един грозен човек, да страда дай му едно огледало да се огледа когато е светло. Пък ако искаш един красив да го зарадваш, дай му огледало, когато е светло, да се зарадва. Сега грозотата към кое лице спада. Грозен е някой. Когато грозотата е за другите, както и да е, но като дойде грозотата до тебе, да кажеш: “Грозен съм”, друго е вече. С външната грозота се справяш, със своята грозота се намираш в трудно положение. В какво седи грозотата? Някой път седи в несъразмерността на членовете, на удове на тялото, неестествено са поставени. Каква цел бихте предписали на грозотата? Как бихте оправили грозотата? Допуснете, че влизате в един двор, кучето веднага се озъби, показва си зъбите. Казва: Знаеш ли какво мога да направя? Можете ли да смекчите характера на това куче? Извадите малко хляб и хвърлите. То най-първо погледне, каз-

ва: Как, за мене ли е? - За тебе, ще кажете. След като хапне хляба, намери, че е хубаво, вие още му хвърлите и то казва: Мислих, че сте лош човек, а виждам, че сте добър. Най-първо кучето иска да покаже, че си грозен човек, то е неразположено към тебе, показва какъв си. После казва: Понеже си добър, и той туря доброто си. То казва: По-напред ми направи грозно, затова не те обичам, понеже сега направи добро, обичам те. Колцина от вас турят хляб, вие хвърляте камъни.

След това имате “студено” и “топло”. При студените работи спира процеса. Когато е много студено, нищо не расте, нищо не става.

Имате след това “твърдо” и “меко”. В твърдите тела сцеплението на частиците е по-голямо, а меките тела са по-пластични, сцеплението на частиците не е така силно. Твърдите и меките работи спадат към Божествения свят. Ние на земята имаме само отражение на “твърдо” и “меко”. Няма по-твърдо нещо от истината. Няма по-меко нещо от любовта в света. Досега вие не знаехте кое е най-мекото и кое е най-твърдото. При твърдото състояние като пробиеме, твърдото отскача. Истината е толкоз твърда, че всичко отскача от нея. А пък в любовта всичко се разтапя, омеква. В любовта и най-твърдите неща омекват. Следователно, когато станете много твърд, когато искате да смекчите твърдостта, вие говорите твърдо. Как ще я смекчите? Трябва да разбирате закона на любовта, за да я смекчите. Искате от меки да станете твърди. Трябва да разбирате закона на истината. На физическото поле нещата можем да направим меки или твърди. Простото желязо може да го направят стомана. Често някои са меки, не може да станат твърди, и твърдите не може да станат меки. Да кажем, човек е много мек, иска да угоди на всичките хора. Някой дойде, иска да отреже малко месце от ръката. Щом те засегне, вече не може да бъдеш така мек. Аз бих ви препоръчал един метод. Когато човек е много мек, той трябва

да има една игла и щом някой дойде при него, иска нещо, той нека се бодне в мускула. Готов си да се размекнеш, забиш иглата в мускула си, веднага ще се измениш. Или накарай някой ваш приятел да ви убодне. Често без да знаете, таман ще направите някаква погрешка, бодне ви с игла. Вие не оставате признателни, казвате: Много ме бодна. Туй бодване е точно и навреме, да станете малко по-твърди.

След това по ред имате “горчиво” и “сладко”. Какво отношение имат те? Кой го каза това, кой го измисли? Туй вече е медицина за болните хора. Не е за ядене, за лекуване е. Сладките работи са за здравите хора, а горчивите са за болните.

След това имате “черно” и “бяло”. Кой го каза това? Какво искате да кажете с това? Защо го поставихте тук да оцапате? Черното, е за да изпъкне, то е като сянка да изпъкне бялото. Бялото не може да изпъкне, ако няма черно. Какво представя черното? В действителния живот черните работи са ниски, някой трап, някоя дупка. Белите тела са високи места. Когато човек яде много, чер става. Когато яде малко, става бял.

След това имате “слабо” и “силно”. Слабият може да стане силен и силният може да стане слаб. Бялото как може да стане черно? Щом се огъне, бялото става черно, и черното щом изпъкне става бяло. В природата имате дъгата. Тя оцветява без да боядисва. Светлината осветлява един предмет, без да го прави светъл. Като се махне светлината, предметът изгубва светлината. Природата не боядисва. Като се отнеме черното, предметът вече не е чер. Черното може да стане светло и бялото може да стане черно. Слабият може да стане силен и силният може да стане слаб.

След това имате “старо” и “младо”. Какво отношение имат те? Какво отношение имат към черното? Старият черен ли е или е бял? В коя категория спада? Старият влиза да примири тия противоречия. Той е пе-

дагог. Тия, противоречивите елементи, иска да ги помиря.

Имате “болен” и “здрав”. Болният човек е слаб, но слабият не е болен. Болестта носи слабост в света. Болестта може да се прояви при слабия. На слабия какво му липсва? Той е слаб по причина, че му липсва сила. На болният какво му липсва? Здраве.

Да допуснем, че имате едно неразположение. Как се справяте с неразположението? Нали сте забелязали, когато някое дете е неразположено, то не става най-първо с главата, но си обръща задницата нагоре и така става. Когато е разположено, става с главата напред, а когато е неразположено, не става с главата, но си наведе главата, дигне си задницата и така става. С туй дете, което обича да става със задницата и което си навежда главата, как бихте постъпили с него педагогически? Вие имате тия състояния и във вас. Със себе си как ще постъпите? Сутрин станеш със задницата. Тия погрешки като дойдат, ние започваме да ги крием. Като са у другите, ние ги издаваме, а като са у нас, ние ги крием. Ако ги издадем, ще ги затворим някъде. За пример, някой път си слаб, не искаш да се покажеш слаб, искаш да криеш слабостта си. Какво разбирате след думите “слаб по ум”? - значи, не разбира предмета. А “слаб по чувства”? - Туй, което обещае, не може да го направи. “Слаб по воля”? - Не може да я изпълни. “Слаб по сърце” значи, че не може да яде яденето. Не може да го караш, човекът прави усилие, не му е вкусно яденето, горчиво му е. Вие никак не се запитвате как е дошла слабостта. Усещате слабост и никак не сте си задали въпрос откъде е дошла слабостта. Вие считате, че е едно естествено състояние във вас. За пример, някой път искате да прескочите някоя река, дойдете до брега и не смеете. Случвало ви се е да видите някой се затича, дойде до реката и пак не може да прескочи. Втори път, трети път го направи и някой път рече да скочи и - хайде в реката вътре. В този случай причината

е страхът. Някой път причина може да са хората. Когато ще скачаш, какво ще кажете? Най-първо ти си смел. Няма никой при тебе, но те е страх, не можеш да прескочиш. Виждаш, че може да паднеш. Някой път мислиш какво ще кажат хората и не можеш да скочиш. Намесват се други чувства. Освен, че имаш страх, ти речеш да се окуражиш и пак ще влезеш в трапа. После ще започнеш да търсиш причината за извинение защо не си могъл да скочиш. Страх те е било някой път, не си бил много смел. Изобщо всичките месоядни животни са много смели. Затова страхът е даден като едно противодействие на месоядните животни. Например птиците, като наближи някой техен неприятел, например лисица, птицата, като разпери крила, в крилата си отдолу има бял цвят и лисицата, или друго животно ако е, се смути. В това време птицата избяга. Един контраст е у животното, не може да разбере откъде изкочи туй бяло. Като изпъкне бялото, животното се сепне. То е възможност да си помогнат птиците. Откъде им е дошло на ум, да си направят това малко забавление. Или някои животни имат известни жлези, църкалки имат. Като наближи неприятелят, течността, която излиза, има много лоша миризма, като църкне няколко пръскалки, неприятелят се стъписва, в това време животното избяга.

Вие по някой път в мисълта си изпадате в някои мъчности. Трябва да знаете по кой начин да се извадите.

Някой път пипнеш косата си, малко е остра. Как ще помогнеш на косата си да стане мека? Или пипнеш лицето си, малко загрубяло, трябва да го направиш по-меко. Какво средство употребявате? Аз бих ви препоръчал свинска мас. Много хубаво действа. Ето на какво основание. Свинята много обича охолния живот. Като туриш свинската мас, любов има свинската мас, и като я туриш на лицето си то омеква, понеже има любов за живота. Вие казвате: Свиня е това. Свинската мас действа много хубаво, много по-хубаво от зехтина. Ако има-

те някаква болка на крака си, турете малко сланина, лечебно средство е, направете си компрес от сланина. Някого го боли крака, да тури едно голямо парче сланина на крака си и да стои 4-5 часа. Понеже тия клетки имат малко живот, като дойде сланината, окуражава ги. Не че отнема, придава нещо. Някой път някой ги е срам да употребяват сланина. Боли те крака, намажи се със сланина. В едно шишенце си носи и се намажи. Ако имате някоя приятелка спривава, която не ви обича, дайте ѝ малко сланина да се понамаже. За храна не е хубава свинската мас по следните съображения: Клетките на свинята са много аристократи, не обичат работата. Ако някой е много мързелив, то са клетките на свинята. Ако искате свинско месо да ядете, като влезат тия клетки във вас, мързел внасят вътре, ти нямаш разположение да работиш. Казвам: Ако някой работи, дайте му свинско месо. Свинята има една хубава черта, наричат я "земледелец", "орач". Лошото е, че с носа рови, копае, но много работи, прави с носа си.

Сега за една седмица мислете върху тия 20 думи - каква роля играят в човешкия живот. Щом си болен, желай здравето. Слаб си, желай силата. Грозен си, желай красотата. Студен си, желай топлото. Твърд си, пожелай мекото. Горчив си, пожелай сладкото. От тях една хубава песен става. Учителят пее: Напиши на дъската точката, означа я с буквата "А". Съедини я с близката нейна съседка, ще образувате правата. - Казва: Зъл е нашия Драганчо, да го оженим за Стойка, добрата, да се примирят двамата. - В сегашния живот има много противоречия. Хората не разрешават въпроса. Има сиромашия, но причините на сиромашията откъде произтичат? Или причините на болестите откъде произтичат? Ако човек живее дълго време в една тъмна стая, създават се болезнени състояния. Болезнените състояния се дължат на малко светлина, която прониква в организма, на малко светлина и на малко топлина.

Тия контрастни гуми вие ги наредете в друга категория. Наредете ги както мислите, всеки един да ги нареди по друг начин, не както са тук. Тъй както (са), няма хармония.

Учителят пее “Изгрява слънцето”. - Представете си за един болен човек слънцето изгрява. Той ще го пее по един начин като болен. Ако слънцето изгрява за здравия, другояче ще го пее. /Учителят показва как болният би изпял как изгрява слънцето, а после показва и здравият как ще го изпее - много ритмично/. Когато пеете ритмично, не да се прекъсва, но навътре да отива гласа. /Учителят пее “Изгрява слънцето, праща светлина, носи радост за живота тя” - много ритмично/ Сега да изпеем “Сила жива, изворна течуца” /Учителят изпя цялата песен “Изгрява слънцето” на съвсем нова мелодия/.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

20. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 5.III.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

З Л О И Д О Б Р О

Отче наш
Аз мога да любя

Направихме следното упражнение: Двете ръце отпред, прегънати в лактите под прав ъгъл, пръстите на дясната ръка са до лактите на лявата отвън, пръстите на лявата ръка са до вътрешната страна на лактите на дясната ръка. Движим дясната ръка по лявата, до върха на пръстите отвън, после лявата ръка движим по дясната отвън до лактя на дясната и така сменяме ръцете няколко пъти.

Ръцете настрани и правим трептения на ръцете само на китката.

Ръцете напред успоредно допираме пръстите на дясната ръка до лявата, движим дясната ръка по лявата пред гърдите и я поставяме напред успоредно на лявата. Същото движение правим с лявата ръка. Правим упражнението няколко пъти.

Какво разбирате под думата “зло”? Какво е вашето понятие под “зло”? От философско гледище, от политическо и от морално гледище? Три становища може да имате. Какво нещо е “зло”? Като се говори за злото, трябва да имаме ясна представа. Казваме “грозен човек”. Трябва да имаме ясна представа. Казваме “красив човек”. Красота и грозота са два образа. Добро и зло са два образа. Какво понятие имаме за тях? По какво се отличава злото от доброто? И двете са абсолютно свободни. Доброто е абсолютно свободно да направи добро. И злото е абсолютно свободно да направи зло. По какво се отличава в своите постъпки, в своите действия един вълк? Свободен е да изяде една овца. След като я изяде, какво остава от овцата? Нищо не остава, но той става малко по-те-

жък. Един вълк, като изял една овца, е по-тежък, отколкото преди да я е изял. Придобил е нещо. Човек, който е направил добро, винаги олеква. За пример ти носиш цяла кошница или един чувал с жито, и след като раздадеш чувала жито, олекне ти. Преди да си раздал чувала, повече тежиш, след като раздадеш чувала, олекваш. Да имате ясна представа. Добре тогава, представи си, че като се разболееш, олекнеш. Болестта зло ли е или добро? Олекнал си, значи е добро. Щом оздравееш, станеш по-тежък, с десетина кила, зло е. След като си бил болен, постил си, живял си по Бога. След като си оздравял - една кокошчица, агънце и ти станеш десетина кила по-тежък. То не е едно здравословно състояние. Вас не ви иде на ум да мислите, че считате в реда на нещата е, човек като оздравее, да натежи. Опасно е човек да оздравее. Но това е само една картина. Всякога, когато човек оздравява, придобива повече.

Злото представля една неорганизирана материя. Без никакъв закон. Всичко в злото е в безпорядък, няма никаква цел, никакъв стремеж, нищо няма. В доброто вече имате известно оформяване, известен порядък, ред. Злото произтича от един свят на безпорядък. Доброто - от един свят на порядък. Сега вас ако биха ви попитали какъв трябва да бъде животът ви, какъв отговор ще дадете? Ако вие бихте желали, какво бихте пожелали? Кои хора имат най-малко последователи? Кое в света има най-малко последователи? От занятията, ако си поет, имаш ли много последователи, или ако си философ, имаш ли много последователи, или ако си моралист? За пример в какво седи философията на поета? Той се занимава с езиковите форми, всяка дума да тури на мястото. Той е музикант на езика, той съчинява творби, гледа как е ритъм на слоховете, като тури една дума, гледа по колко срички има, после иска да се римува накрая. Исква да звучи нещо много хубаво. Ако не звучи, не струва. Ако една дума не е турена на място да звучи с друга, да съвпада, пак не е

хубаво. Малко поети съм чел, дето пишат хубаво. Философът с какво се занимава? Философът се занимава с причини и последствия. Всяко нещо има свои причини и свои последствия. Право ли е туй твърдение, че всяка причина има свои последствия? Допуснете сега, че в човека се зароди желание да си направи една къща. Тази къща след като я намисли, може ли да съгради къщата? Всяка причина, която няма основа, не може да има последствие, а всяка причина, която има основа, има последствие. Всяко тъкане без основа може ли? Когато вашите работи в живота не вървят, вие имате причини и последствия без основа. За да ви тръгнат работите, турнете основа. Ще имате върху какво да работите. Ще ви приведа един пример: Минавал един, който търсел своето щастие, гледа - едно момиче се дави във водата. Казва си: Ако уда да го извадя, може аз да се удавя, нека се удави, пък аз ще живея. Той бил бедняк, пък тази била царска дъщеря, която се давяла. Идва друг човек, изважда момичето, а беднякът изгубва своето щастие. Ако ти не можеш да помогнеш на една твоя добродетел, която се намира в лошо положение, в себе си какво щастие може да имаш? Ако се боиш да проявиш една своя добродетел и да я изявиш навън, да я туршиш в действие, какво можеш да очакваш?

Как ще изтълкувате думите “без страх”. Какво разбирате под “без страх”. Да не те е страх. Може ли да не те е страх? Че то е ясно. “Без страх” значи любовта отвътре, страхът отвън. А “със страх” значи, страхът отвътре, любовта отвън. Щом любовта е отвън, като видиш опасност, хукнеш да бягаш. Любовта към живота ще те накара да бягаш. Щом любовта е вътре, дръж живота на Бога, страхът е отвън. Щом страхът е отвън, а любовта отвътре, човек никога не бяга. Войникът, който има оръжие, бяга ли? Който има оръжие, той се брани; който е без оръжие, хукне да бяга. Когато любовта е отвън, човек е без оръжие, страхът е отвътре. Когато любовта е отвътре, човек е с оръжие.

Сега другото: Всичките неща в света могат ли да бъдат явни? Сега във вас кое е явно? Бяга някой човек, страхът явен ли е? Бягането не е страх? Или човек стои на едно място, това ни най-малко не показва, че е смел. Може да не го държат краката.

Никога не късай един плод, преди да е узрял. Турете едно правило: Никога не изказвайте една мисъл, която не е узряла във вас. Никога не проявявайте едно желание, което не е узряло; никога не проявявайте една постъпка, която не е извършена. Сега вие казвате, че слънцето изгрява само от изток, нали тъй? На физическото поле е тъй, а в живота къде изгрява слънцето? За младия момък откъде изгрява слънцето? По някой път изгрява от север, по някой път изгрява от изток, по някой път изгрява от юг, по някой път изгрява от запад. Тия работи не ги знаете. За светския човек слънцето изгрява от четири места, а за праведния и грешника - от пет места изгрява слънцето. За праведния къде е петото място? - Нагоре. Ами за грешника? - Надолу. Човек, на когото слънцето изгрява отдолу, какъв е? И отгоре като изгрява, какъв е? По обед, когато слънцето грее, де има отражение? Долу е отражението. Онези, които не разбират живота, винаги гледат надолу. Вижте отражението на слънцето. Ако срещнете един иманяр, който постоянно пита къде е заровено имането, де е неговото слънце? Все ходи и търси някъде в земята заровено имане. Той ако беше един математик, ще види, че там, дето има заровено имане, светлината има особено пречупване. Вие сега не вярвате в това. Трябва да турите 100 наполеона в джоба си и веднага ще бъдете усмихнати. Щом извадите от джоба парите си, ще имате съвсем друго лице. Щом почувствувате, че златото е излязло от джоба, вие ще бъдете посърнали.

Всякога здравето зависи от златото, което имаме в кръвта. Ако една хилядна от милиграма се придаде в кръвта за една година, човек здрав става. Ако се отнеме една хилядна от милиграма, от златото, веднага той се

разболява. Вие правили ли сте опит? Имате някой път болка. Вземете една златна монета, измийте я много хубаво, турете я в една чаша да постои един час и пийте от водата. Някой път сърдиги сте. Турете една златна монета в чаша с вода да постои, и пийте от водата и ще видите как ще изчезне гнева. Или обезкуражени сте, пак турете една златна монета, дръжте я един час в чашата и като изпиеш водата, веднага отчаянието ще изчезне. Трябва да проверите тия работи - да видите доколко това е вярно. Ония храни, които са здравословни, съдържат повече органическо злато, а които не са, по-малко злато съдържат. Тия храни придават една динамичност. Сега какво разбирате под думите “златна уста има”? Фигура на речта е, казвате “златна уста има.” На какво прилича тази краска на златото, към коя краска е по-близо? От плодовете към кой плод прилича? Аз ако бях преподавал в някое първоначално училище, за учениците щях да имам всичките краски. Децата да ги гледат хубаво нарисувани. Всичките краски на една дъга, като влизат, да ги гледат. Или бих накарал децата да носят седемте краски. Да имат по една панделка и всеки ден да ги сменят. По една панделка да имат закачена на рамото. Така щяха да бъдат по-здравите деца. Макар че първоначално може да се посмеят малко. Има думи, които имат червен цвят, други имат портокален цвят, други имат зелен, жълт, ясно-син, тъмносин, виолетов. Думите имат цветове. Ако нямате пари да си купите панделки, намерете думи със съответните цветове. Златото си има дума. Буквата “Л” в златото - това са два слънчеви лъча. Българите имат думата злато. “З”-то в дадения случай - то е семето, което слънчевите лъчи са разтворили. “Л”-то - това са слънчевите лъчи, които разтварят семето. З-то е отвореното семе. “А”-то е натоварено с блага, които носи. “Т”-то показва, че му е дадена енергия да пробие да излезе. “О”-то показва, че му е дадено условие да расте. В човека злато е туй, което дава възможност на човека, на

една добродетел да се прояви. То е злато. Златото в човека е, когато даде условия на една мисъл да се прояви. Като извадите “зла”, остава “то”. Като махнете “з” и “л” остава “а”-то. “То” е поставен елемент, “то” е минус и плюс. На български е “злато”, на френски е съвсем друго.

В какво седи разликата между положителното и отрицателното? Отрицателното е потенциал, положителното е кинетично състояние. Едното е в застой, другото е в действие. Потенциалът винаги се обръща в кинетично действие. Злото всъщност е потенциал. Злото е потенциал в природата. Кинетичното състояние - това е доброто в света. Само че в този потенциал доброто като влезе, понеже доброто предава своите добри условия на потенциала, доброто като събуди злото, злото се проявява. Следователно, доброто след като събуди злото, злото се проявява. За да го събуди и да го накара да работи с доброто, трябва да се прояви. Като се прояви злото, то ще изяви своето естество какво е. Следователно, вие като направите едно добро, веднага ще събудите в човека злото. Извикайте един разбойник, повикайте го вкъщи да му дадете, отворете касата, че му дайте да види. Имате добро желание да му помогнете, но вие ще събудите в него злото: той ще пожелае да ви оберете. Не му отваряйте касата си, но му дай хляб, нахрани го. Като тръгне навън, като излезе навън из къщи, парите, които искаш да му дадеш, тури ги в джоба без да знае. Кажу: Като идеш в гората, виж какво е. Казват: Направи добро, да намериш зло. Че тъй е. Тези, които са опитали, затова не искат да направят добро. Много мъчно е да правиш добро. Няма по-мъчно нещо от това да правиш добро. Природата, която е опитала хората, много умно постъпва. Турила плода някъде и ще накара човека да го търси тук и там, да се лута. Накарай този човек да иде да търси доброто. Не се показвайте добър. Някое първо ни най-малко няма да ви повика. Вие сте на старото мнени-

ние. Казвате: То е така, но е хубаво човек да си има. Какво трябва да си има човек?

Един адвокат (пътувал) от Търново в Севлиево. Там има едно място, дето разбойници обирали. Той носел револвер. Хванали го разбойници и го обрали. Казват му: Този револвер за какво го носиш? - За зор заман. - Че по-голям от този зор заман къде, защо не го употреби? Ние носим револвер и като дойдат разбойници, не го употребяваме. Ако знанието, което имаме, не го употребим на място, защо ще го носим? Трябва да го употребим. Един проповядвал, казал: Като видиш вълк, пей, като видиш мечка, пей. Той като видял мечка, схванал му се гласа. Казва: Не можах да пея. Ако мечката те види по-рано, не можеш да пееш; ако ти я видиш по-рано, можеш да пееш. Вълкът ако те види пръв, ти не можеш да пееш. Един свещеник ми разправяше своята история. Във варненско зимно време в село Чатма отива от Козлуджа. Сняг има. Като излиза един километър от Козлуджа, явява се един вълк. Иде го попа, приближава се и започва със задни крака да хвърля сняг в очите му. Той казва: Постоях, постоях и си казвам: Попе, я се върни назад, че може само поп да станеш. Казва на вълка: Магаре, не те ли е срам да хвърляш сняг на поп? Постоях малко, разпасах пояса си, пуснах го, пак се върнах в Козлуджа.

Ако не можеш да победиш злото, върни се назад. Това е пример. Казвам: Трябва да се победи злото. Нямаш оръжие, ако не можеш да победиш злото, върни се. Поп не поп, вълкът не иска да знае. Казва: Мене не ме интересува, че си поп. Аз съвсем друго учение имам. Обръща задницата и казва: За твоето учение пет пари не давам. Когато човек обръща гърба си, казва: От друг свят съм. Казва вълкът: Аз съм от друг свят. Ти проповядваш мира, аз отивам и ям овцете. Щом не можеш да победиш злото, върни се назад. Това е разумното, което можеш да направиш. Когато силен човек те бие, казваш: Защо ме биеш? Кажу, братко, по-малко ме бий, не удряй толкоз силно. Не

му казвай, да не те бие. Речи му: По-малко ме бий. Не казвайте, както децата казват: Опитай се да ме набиеш. Не чакай той да те бие. Малките деца казват: Я ме удари. Онзи го удари, после почне да плаче, казва: Като дойдеш в нашата махала, аз ще ти покажа. Често вие постъпвате като малките деца. Вие казвате: Я ме удари. Той ме удари, ти казваш: Като дойдеш в нашата махала, ще видиш. Вие като кажете “Я ме удари”, мислите ли че няма да ви удари? Вярно е, ще се намери някое друго дете, което е по-силно от него, то ще го набие.

Сега, ако вас ви попитат на коя дума в езика разчитате най-много, можете ли да кажете? Не теоретически на коя дума разчитате. Аз за да опитам коя дума е най-силна, гледам децата. Едно дете, като го гонят кучетата, вика най-първо “олеле татко, олеле мамо, олеле баба, олеле чичо”, а най-после казва: “Олеле Божичко”. И кучетата се спрат. Казвам: Най-силната дума е, която спира кучетата. Да кажем, един разбойник гони някого. В колко посоки може да го гони? Ако онзи започне да бяга към изток, ще го гони към изток; ако започне да бяга към запад, ще го гони към запад; ако почне да бяга на север, ще го гони към север; ако започне да бяга към юг, ще го гони към юг. Ако той се качи със своя аероплан и хвъркне, накъде ще го гони? Ще гледа отдолу, ще започне да стреля, ако има пушка. Казва: Отиде човека. Сега вас ви гони някой разбойник, на север бягате, подир вас е, не може да се освободите. На изток бягате, подир вас е, на юг бягате, подир вас е. Тогава учили ли сте се да бягате нагоре? Зная един разказ. Един набожен човек носи голяма стомна, пълна с жълтици. Хващат го разбойници, обират го, полагат го на земята. Той казва: Нося тия пари да направя добро на някои бедни хора. Те казват: Ние сме онези бедняци, на които трябва да се направи добро. Казвам: Радвам се, щом вие сте тези бедняци. Сядат да ядат и главатарят го заболява корем, започва да се превива. Той казва: Аз зная да лекувам. Те му казват: Каквото искаш ще ти платим.

Той направил цера, изцерил главатаря. Тогава той му върнал парите назад. Той казва: Не говорите истината, не сте вие бедни хора. Вие сте богати, обирате хората и мен обрахте, не сте от бедните хора. Връщат му всичкото богатство назад. Той казва: "Господ тъй казва - вие не сте от бедните". Те му казват: Всичко ти връщаме назад: - Големи герои сте - им казва той.

Когато вас ви обират разбойници, отвътре какво правите? Имаш едно хубаво настроение като голямо богатство, след 10-15 минути се случва, че изгубиш настроението, всичко потъмнее. Ти вече си хванат от разбойниците, какво ще се случи тогава? Всичко, което носиш, ще ти го вземат и казват: За нас е. Питат го: Защо носиш това богатство? Да правя добро. Че ние сме тези, на които трябва да правим добро. Трябва да накараш да го заболи корема главатаря и да го лекуваш. Всичките хора са лековерни. Щом ти стане мъчно, казваш: Изгубих си настроението. Чудите се къде е отишло това богатство. Има две изяснения. Понеже богатството, доброто, което придобиваш, има голяма топлина. После ти си човек, направен от лед вътре. Като придобиеш тази голяма топлина, стопиш се, нямаш основа и изчезне ти доброто. Не че е изчезнало, няма на какво да го поставиш. За да правиш добро, се изисква предпоставка. Предпоставка разбираме туй: Гласът може да излиза добре, ако ларингсът е добре поставен. Ако този ларингс не е поставен на място, тогава този въздух, който влиза и излиза, не може да даде глас. В ума за доброто трябва предпоставка и за доброто в сърцето трябва предпоставка. Не може да излезе светла мисъл, която няма предпоставка. Сърцето не може да се прояви, ако нямаш предпоставка. Трябва да се радваш, трябва да пазите предпоставката на вашето сърце, както и на ларингса. Те са правила, които можете да проверите.

Я изсвирете една песен, да видим коя ще ви гойде на ум. "Давай, давай". От кой тон започва? От "ла". Как

бихте изпели тази песен темпераментно? Тъй да го изпее, че да се разбере, че давате. /Учителят изпя песента темпераментно, с израз, после я изпя на съвършено нова мелодия./ Я сега изпейте всички песента темпераментно. Вие сега пеете само сопрано. Той излиза отгоре, не може да се ориентира, трябва някой да пее бас или тенор.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината, в Истината е скрит животът.

21. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 12.ІІІ.1943 г. Петък - 5 ч. с

София - Изгрев

ДВЕТЕ ДВИЖЕНИЯ

Отче наш
Венир Бенир
Сила, живот, здраве

Направихме упражнението с ръцете и дишането.

Колко цели числа има в света? Половинки има безброй. Всичките числа са родени от едното. Едното е цяло число, а другите са части от това число. Да кажем, ако имате $0/1$, $1/2$, $2/3$, $3/4$, $4/5$, $5/6$, $6/7$, какво значи една втора? Цялото число е разделено на две части, едната част е взета, а другата остава. Какво означава две трети? Цялото е разделено на три части и взети са две, а една е оставена. Какво значи $3/4$? Цялото е разделено на 4 части и са взети три части, една остава. Следователно тези части, които се вземат, са динамични. Онези, които остават, са потенциални. $1/3$ е в работа. Какво значи нула върху единица? Нула от единицата значи да оставите само периферията на едно колело. Защото нулата е колело без съдържание. Като се извади съдържанието на колелото, остава само периферията. Нула върху единица - значи нищо не остава. След като си работил целия ден, градил си, разграждал си, вечерта си се уморил и нищо не си свършил. Представете си, че си кроил една греха, 4-5 пъти си я шил, разшивал и най-после си я изхабил. Връщаш се неразположен. Имаш нула върху единица. Целият ден не си научил нищо. Защото едно яйце, за да стане действително, колко гена се изискват? Двадесет и един ген. Едно яйце за да стане видимо в човека, се изискват 9 месеца. Има яйца, които години вземат да се измътят. Някоя идея може в ума ти да иска 3-4 години. Заченеш една идея, за да се роди, иска време. Някой път бързо искате да раждате идеите си. Те са кокоши яйца. Ако искате кокоша

идея, за 21 дена може да я измътите. Пък някой може да ги измътите за един ден. Микробите скоро се измътват. В 24 часа милиони стават. По някой път бързате, имате някаква идея в живота. Всякога, когато човек бърза, това е нисшият живот. Бързаш да станеш учен, то е нисш живот. Какво ще станеш учен, вземеш от библиотеката, четеш книги, запомниш какво са казали хората. Това не е учение. Ти сам трябва да учиш. Ти сам трябва да изучиш. Туй чуждото може да го вземеш. Тия картини, които рисували художниците, може да ги прекопираш. Това не е изкуство. Сега, ако един художник рисува един сюжет, един човек ще придобие много съществено нещо. Но онзи, който прекопирва картината, той ще придобие много малко. Щом рисуваш от картината, ти не можеш да придобиеш. Да кажем, имате едно растение, рисуваш сянката на растението, от сянката не може да придобиеш онази същина, която има същинското дърво. Онова, което четете, не е учение. Щом като четеш, трябва да отидеш до мясото. Ако не може да рисуваш картината, поне да видиш мястото, което го е рисувал художника. Някой рисувал Рила, езерата, трябва да идеш да видиш, да ги обиколиш. Не може да ги рисуваш, да ги обиколиш, че имаш една идея. Като се върнеш, ще кажеш: Разбрах тази картина. Като казвам опит, това е опит да идеш да посетиш тия езера, които са на картината. Вие сега гледате и казвате: Хубава картина. Като идеш на това място, дето художника е рисувал, той е бил на мястото, има друго понятие за картината. Ти, който гледаш неговата картина, нямаш туй схващане на художника. Художникът рисувал някой добър човек. Ти казваш: Много добър човек. Ти ще идеш и ще намериш този добър човек, когото той е рисувал, да го видиш. Тъй се изучава картината. Онзи, който иска да изучи картината, трябва да иде на същото място, което художникът е рисувал. Ако не иде, не може да има идея. Художникът рисувал добър човек. Ще идеш да намериш добрия човек. Той рисувал огън.

Ще идеш да видиш моя огън, дето го рисувал, да го опиташ. Може да не рисуваш картината, но ще имаш една идея за съдържанието на тази картина. Този художник схванал само един момент. Художниците схващат само един момент. Ако целия ден рисува едно и също място, ще има разни изгледи. За пример видиш човека сутрин, има едно разположение, по обед - друго и вечер - друго. Постоянно се мени човек. Всеки момент човек се различава. Казвате: Той е пожълтял. Той не е пожълтял, но е поумнял. Зелен станал, но е забогатял; ама син станал, вяра добил. Почернял, голямо богатство събрал. Черният цвят показва събрано богатство, което човек не знае как да го употреби. Целия ден слънцето като гряло, гало на всичките растения достига богатство. Дойде вечерта и всичките се съберат да работят. Туй, което слънцето оставило, те го обработват. Другия ден, като дойде слънцето, са готови за нова работа, възприемат слънчевите лъчи и вечерта пак работят. Във време на страдания, онова, придобитото, трябва да го обработиш. Вие седите и скърбите. Скърбта и страданието са неща, които трябва да се обработят. Скърбта е работа, страданието е работа. Скърбта е частична работа, новашка. Този, който скърби, е още новак, не знае, учи се да скърби. Страданието е майстор. Скърбта е чирак - ученикът, който учи; страданието е учител, който преподава. Казва: Аз скърбя. Учиш се. Готов си за народен учител, ще идеш да възпитаваши. Скърбта е ученик. Направиш погрешка, това ще изхабиш, онова ще изхабиш, ще те погълчат. Казват: Не знаеш как да кроиш. Пишеш, не знаеш как да пишеш, не знаеш как да ходиш. Кога скърби детето? Таман се е погизнало да ходи, падне, блъсне си главата. Пак плаче, плаче. Казва: С плач няма да стане. И пак се изправи. Пак падне. Като поплаче туй дете и като види, че няма кой да го вдигне, пак само стане. Пак падне, пак плаче. С плач тази работа няма да стане. Плачът става, докато тръгне да ходи. Казвате: Детински работи. Отличен характер

има. Вие по някой път трябва да се учите от децата. То постоянно е. Падне, плаче, стане. На деня 10 - 20 - 30 пъти може да пада и става. И така 3-4 месеца, докато се изправи това дете. Добие веселие. Някои от вас се обезсърчавате морално, защото падате. Във физическото поле си се изправил. Станеш, в духовния свят паднеш, плачеш, пак станеш. Пак паднеш, ще си поплачеш и пак ще станеш. Ще си кажеш, с плач не става. Вие след като сте завършили своята еволюция тук, ще захванете еволюцията в духовния свят. И там има падане. И в умствения свят има падане. В трите свята: на физическото поле, в духовния свят има падане, и в умствения свят също. Докато най-после се изправите в умствения свят и започнете да мислите правилно. То е вече изправяне. В духовния свят като започнете да живеете правилно, то е изправяне на краката. Докато не можете да живеете добре, издигах се, падах, издигах се, падах. Това е обяснение на противоречията, които съществуват във физическия живот.

Нула върху едно е самият човек. Едно и две ортак има. Съдружник има. Две и три - трима са в предприятието, а само двамата работят. В следващото четирима работят, а петима са в предприятието. В следващото петима работят, а шестима са в предприятието, а в последното шестима работят, а седмина са в предприятието. Онзи, който е в предприятието, той носи най-големия капитал, той работи по-малко, а даже и съвсем не работи. Той казва: От мене парите, от вас работата. Онези, другите, са бедняци. Това е при сегашния порядък на нещата. Тия гроби, както са наредени, показват разни състояния - 1,2,3,4,5,6,7 - това са състояния. Единицата е Слънцето. Две е на Месечината, три на Юпитер, четири пети е на Меркурий и на Земята. Земята и Меркурий са се съединили, ортаци са станали. Пет шести имате Меркурий и Венера, съединили са се. Шест седми - Венера и Сатурн са се съединили, ортаклък правят. Сатурн е фи-

лософ, подозрителен е. Венера гледа любовно навсякъде. Сега при шест седми Венера и Сатурн ортаци са станали. Единият е философ, а другата дала своята любов, любовна философия. Нали сте прекарвали любовна философия? Седмите така, мечтаете във въздуха. Това е Венера. Като загазите, започнете да мислите. Философията Сатурн е дал. Казвате: Защо тази работа не стана така? Започнеш да философствуваш, правиш опити. То е като геме - ще паднеш, нищо не значи ортаклъка; че не си спечелил първия път, нищо не значи. Вземеш лотариен билет - 25 лева струва билета - или вземеш цял билет - 100 лева струва. Какво са сто лева, ако спечелиш един милион?

Казвам: Всичките мъчнотии произтичат от тия дробни. Ти искаш да имаш на първия ден резултат от шест седми, това е невъзможно. Ти не можеш да имаш опитността на пролетта в зимата и не може да имаш опитността на лятото в есента. Може да направиш забавление, може да направиш топло, но тия нюанси, които носи пролетта, тия цветя, които тя носи, не може да ги направиш. Значи зимата си е зима, пролетта си е пролет. Що е зимата? Зимата е вече събран материал, който имаш да го обработиш. Зимата е нощ, пролетта е изгрев, лятото е ден, на зенита е слънцето, а есента е на залез, а през зимата слънцето е залязло вече. Четирите годишни времена показват състоянието от обиколката на Слънцето или показват състоянието на Земята, която, като обикаля около Слънцето и като се върти около своята ос, има четири годишни времена. Тия четири годишни времена показват движението на Земята около Слънцето - какви промени може да произведе. Че става ден и нощ, това зависи от въртенето на Земята около себе си. Трябвало е време да се докаже, че Земята се върти около себе си. Хората виждат ден и нощ и казват: Има въртене на Земята - но не разбират. После учените хора да обяснят. Преди да са го обяснили учените хора, хората знаеха, че става ден и нощ, но не са знаели, че от въртенето на Зе-

мята около остта си произтича. Това е второстепенно. Годишните времена показват, че Земята се върти около Слънцето. Отпосле са доказали, че Земята се върти. Най-първо са считали, че Слънцето се върти около Земята, а после учените доказаха, че Земята се върти около Слънцето.

Сега най-важното е да се използват четирите годишни времена, да се използва деня и нощта. След туй ще дойде науката - да знаеш, че Земята се върти. Щом ти се въртиш, и Земята се върти. Според вас кое показва в човека, че Земята се върти? Аз ще оставя да помислите върху това. Кое движение в човека приблизително показва въртенето на Земята? Човек е млад, възрастен и стар. Туй, че човек е дете, млад, възрастен и стар, това показва движението на Земята около Слънцето. Че човек се радва и скърби, това зависи от въртенето на Земята около остта. Ако земята не се въртеше, нямаше да имаме тия състояния. Ако земята не се въртеше около себе си, не щеше да има тия състояния на скръб и радост. Понеже се върти, имаме тия две състояния. Що е старост и що е подмладяване? Слънцето, което тук залязва, на друго място образува нов ден. Нашият залез на друго място е изгрев. Старостта не е нищо друго, освен че Земята се върти, постоянно остаряване и постоянно подмладяване има. Що е подмладяването? - Изгрев. Що е остаряването? - Залез. Залезът не е статическо положение. Залезът на един е младост за други. И младостта на едни е залез на други. Земята като се върти, образува вечното подмладяване и вечното остаряване. Тъй щото не остарявайте. Вие искате да не остарявате. Тогава не трябва да се въртите около остта си. Ако тръгнете заедно със Земята да се въртите, ще бъдете винаги млад. Ако можете да видите когато Слънцето залязва, ако можете да направите във вашето съзнание Слънцето да не залязва, вие ще бъдете вечно млад. Туй не можете да го направите, затова остарявате. За бъдещето докато се

научите, години се изискват, векове се изискват. То са бъдещи перспективи. Да кажем, ние не виждаме Слънцето, сега е наблизено, след 1 1/2 ще изгрее. Понеже Земята е наклонена 23 градуса, то върви от Юг към Север и от Изток към Запад. Тия промени стават и в човека. И човек има център. Каквото прави Земята, и човешката душа го прави или каквото човешката душа прави, и земята го прави. Човешката душа обикаля около нейния център и се върти около себе си. Това е само да се отмахнат някои противоречия, които съществуват в нашия ум. Ти скърбиш, защото Земята се върти. Скърбиш, защото

Слънцето залязва; радваш се, защото Слънцето изгрива. Когато Земята обръща едната си страна, постепенно като се върти около

Слънцето, показва, че известна част идва по-близо до Слънцето, лъчите падат перпендикулярно. Когато лъчите са наклонени, това е зима. При зимата има най-малък ъгъл. Турците нямат дума за “пролет”. Това е едно статическо положение. В този чертеж идеята пак не е добре представена. Накланянето на лъчите образува най-малката топлина и най-малката светлина. От зимата отиваме към пролетта, от лятото отиваме към есента.

Вие имате ли някаква тема зададена? - Нямаме. Човек, ако би разбирал процесите, които стават в природата, тия процеси стават и вътре в него. Той мисли, че туй, което става в него, е произволно. То не е произволно. Понеже Слънцето минава по небето, топло е. Слънцето никога няма да те чака, то постоянно изменя своето положение. Започва да става все по-студено и като

залезе, съвсем истинеш. Как ще обясниш, че Слънцето изменя своето положение, защо не седи горе на небето? Затуй Слънцето по обед има тънка греха, вечер по-дебеличка. Казва: Аз ще изменя към тебе моето положение, няма да имам същото положение, ще изменя характера. И ние не можем да бъдем еднакви. По обед сме най-добри, най-щедри; когато залязваме, при залез даваме най-малко. Колкото наближава залеза, става по-скържав и след залез се увеличава до среднощ. От среднощ пак ставаме по-добри, започва добрината ни да се увеличава до изгрева на Слънцето и тогава ставаме малко по-щедри. От изгрева до обед ти си най-щедър, след обед казваш, че не може толкова да се дава и пак започваш да ставаш скържав. Трябва да се обработи материала.

Сега как бихте представили една музикална скръб или една музикална обида, или едно музикално примирение. /Учителят изсвири на цигулката и представи музикално тия три състояния./ Да имате ясна представа за музикална скръб, страдание и обида. Ако някой би ви говорил за музикална скръб, как ще я предадете?

Само светлият път на Мъдростта, води към Истината. В Истината е скрит животът.

22. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 19.III.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

З А Ч И Т А Н Е

Отче наш
Там галече

Имате ли зададена тема? Нямаме.

Пишете върху най-малкото и най-голямото добро. Дали можете да намерите най-малкото и най-голямото добро? Най-малкото добро, че по-малко от него да няма и най-голямото добро, че по-голямо от него да няма. Като пишете игната седмица, да видим най-малкото добро и най-голямото.

Ако ви попита някой защо човек има две очи, две уши и една уста? Но човек има две уста: едната е отвън, а вътре в гърлото има два отвора, скрита е. Там един канал отива за стомаха, а другия за дробовете, само че каналът отвън е един. Едни хора мязат на тези канали. Отвън казват "разчитай на мен", като влизаш вътре, раздвояват се. Две мнения имат за тебе. Можете ли да кажете защо детето, като се ражда, не може да ходи, години му взема, докато се научи да ходи. Знаете ли коя е причината? - Старостта. Туй дете не може да ходи, понеже старият е натрупал толкоз неща, че на туй дете му взема една година, докато се разтовари. Всяка година хвърля нещо от гърба си. Туй, непотребното хвърля. Като изхвърли всичкия багаж на стария, казва: Слава Богу, освободих се от старите идеи. Вие всичките грешите все от старите идеи. Например хората търсят свободата. Как ще намериш свободата? Бият се хората за свобода. Как се добива свободата? Казва някой, че е свободен. Предположение е, че си свободен. Човек не трябва да търси своята свобода, той е свободен, но той предполага, че не е свободен, иска да се освободи. Там е заблудението. След като човек е роден, той е свободен. Веднъж дошъл на зе-

мята, родил се е, какво ще иска свобода. Баща му е свободен, майка му е свободна, той търси свобода, търси своето благо. Баща му живее добре, майка му живее добре, а той счита, че е ограничаван в дома, казва: Искam да бъда свободен от баща си и от майка си. Мисли, че баща му го ограничава, майка му го ограничава. Неразбиране има на законите. Ако един клон на едно дърво поиска да бъде свободен, иска да се отдели от дървото, може да се отдели от дървото и да стане свободен. Някой път може да отделите едно клонче от едно дърво, да го турите в едно шише с вода и то да стане дърво. Като се отдели едно клонче от голямото дърво, какво ще спечели? Свободата има свой произход. Свободата е един вътрешен процес. Той е обоснован върху три неща. Човек, който не обича истината, той не може да бъде свободен. Свободата произтича от истината. Но и човек, който няма знание, и той не може да бъде свободен. Знанието произтича от мъдростта. Човек, който иска да бъде свободен, трябва да има живот, мъртвият не може да бъде свободен. Свободни са живите хора, мъртвите не са свободни. Като умре някой, той /не/ е свободен. Ще го задигнат да го носят и погребват някъде. Според мене като умре някой, трябва да го бият.

Аз съм привеждал този пример: Един работник служил на един богат човек 10 години и най-после господарят му го изпъжда и не му дава пет пари. Този работник казва: Аз ще те науча. Намислил той да бие господаря си, но той здравеняк. Намислил, когато някой път е вързан, тогава да го бие. Имало закон тогава, че когато умре някой, да оставят умрелия 24 часа и на другия ден да го заровят. Един ден работникът чул, че неговият господар умрял. Казва: Аз ще те набия. Отишъл на гробищата и като го ударил три пъти, умрелият скочил. Богатият ял нещо, спряло му се на гърлото и онзи като го ударил, стиснал го, то изскочило навън. Казва му: Не ме бий, знаеш ли кой съм? - Зная. Ти защо не ми плати? - Много ти благо-

гаря, че не ти платих, ако не ме беше бил, не щях да живея. Благодарен съм, че не съм ти платил. Казвате: Ама да прости. Няма да простиш, но този, богатия, ако го биеш, да оживее. Казвам: Сега философията да разбирате. Трябва да знаем как да бием. Не е лесна работа да живееш. Умират хората. Казват: Трябва да се мре. Сега трябва да се разбере как да се използва този живот разумно в света. Всичко в природата не умира, само тук ние хората на земята и животните, и растенията умираме. Има същества, които не умират. Мислите ли, че един богат човек като осиромашее, не е умрял? Умиране значи, че влизаш от едно състояние в друго. Здравият човек като изгуби здравето си, не може да работи. Някой казва, трябва да бъдем свободни. Човек може да бъде свободен, а пък може да изгуби своята свобода. Човек пари може да има, знание може да има и да не е свободен. Краката са парализирани, ръцете са парализирани, неговият ум е парализиран, сърцето е парализирано, не може да мисли. Казвам сега, трябва да турите основа на свободата. Малко по-другояче трябва да се разбира тази свобода. Човек се ражда със своята свобода и всеки един трябва да зачита свободата, която Бог е дал на човека. Тази идея трябва да турите - без свобода, човек не може да мисли.

Щом не можеш да мислиш, не си свободен. Трябва да се научиш да мислиш. Щом не можеш да обичаш, ти не си свободен. Щом не можеш да правиш добро и зло в света, ти не си свободен. Казват: Светът само с добро няма да се оправи. Представете си някой човек, излезе му една голяма фуска цирей. Казваме: Само с добро, не трябва да правим зло. Тогава тази фуска ще мажем с мехлем, тя не си отива. Цирейт стои, мъчи човека. Дойде злото, казва: Какво ще го мажете с мехлем, я ножа. Разрежат цирея и човекът оздравее. Злото може да освободи човека от всичките циреи, всичките препятствия в света злото отмахва. Когато се гради една къща, злото ще иде с чука; когато се гради една къща, дървета се секат, трева се изко-

рениява. Без злото ще кажем, че дърветата трябва да седят на мястото си, тревата да си седи на мястото, това да не бутаме, онова да не бутаме. Но можем да идем до другата крайност и да кажем: Доброто е непотребно. Злото седи в това, да цъфне един цвят. Злото го кара да цъфти. Един плод за да узрее, доброто го кара. Ако в света съществува само злото, тогава ще имаме само цветове и никакви плодове няма да имаме. След като цъфне и завърже, за да узрее този плод в природата, е така: доброто трябва да дойде и да накара този плод да узрее. Злото не може да го накара да узрее. Доброто пък не може да го накара да цъфне. Пънката е затворена, няма свобода. Сега да имате една представа в себе си. Вие не вземайте това, което хората мислят. Този нямал свобода, онзи нямал свобода. Най-първо това е лъжа. Свободата съществува. Кажи на човека: Слушай, ти си свободен. Не вярвай в тази лъжа, че не си свободен. Повярвай, че си свободен и ще се освободиш. Хубавата вода нали е свободна. Щом дойде студът, вкочени я, и тя казва: Не съм свободна. Казвам ѝ: Не бой се, след 3 месеца ще бъдеш свободна. - Кога? - Ще видиш. Дойде слънцето, нагрее тази вода, стопи се, потече. Казвам: Онова, което освобождава вътре човека, то е Божественото в нас. Божественото е, което кара хората да бъдат свободни. Както и да мислите вие, Божественото е, което освободи хората. Туй, Божественото трябва да се приложи. Не само да вярваш. Ако не се прилага тази вяра, нищо не струва, нищо не се постига. Първото нещо: казвам, че хората вярват в много лъжи. Казва някой: Аз съм сиромаш човек. Не е вярно. - Аз съм болен човек. Че е болен, болен е, но не е вярно. - Болен съм се родил. Не е вярно. - Аз всичко мога да направя. Не е вярно. В даден случай в даден момент, човек едно нещо може да направи; като лекар разрежеш цирея и човекът оздравее, умен си. Ако този човек след като разрежеш цирея, не оздравее, ти не си вложил доброто. Циреят, който дошъл на ръката на човека, злото царува там.

Следователно злото лекува. Двама души като се бият, те са силни. Двама лоши хора се борят. Не се борят един силен и един слаб човек. Зло със зло се бори в света. Двама силни хора се хванали, борят се кой е по-силен. Някой път и двамата излизат еднакво силни, тогава си хващат ръцете. Някой път единият капитулира. Все таки един ще излезе по-силен. Ако един е по-силен, какво ще се реши в света? Този юнак завали 10 души пияници. Силният човек не ходи в кръчмата да пие винце. Напива се този юнак и след като се напие, мисли, че е юнак. И след като се напие, изгуби своята сила. Та казвам: Не е позволено на човека да пие нещо, което Бог не е създал. Да пие хубавата вода, то е най-хубавото вино в света. Божествените неща винаги носят сила в човека. Щом се наядеш и тази храна не носи сила, остави я. Щом се наядеш и тази храна ти дава сила, приеми тази храна. Този закон ще го приложите. Всяка една мисъл, всяко чувство и всяка една постъпка, която не донася микроскопическо добро или сила вътре (.....). Сега да допуснем, че един слаб човек иска да даде урок на един силен. Как ще го даде?

Едно време минавал един силен, умен човек. Една пчела се оплела в мрежата на един паяк, че помолила човека: Освободи ме от тая паяжина, много ще ти благодаря, един ден и аз ще ти служа. - Хайде, казва, да ѝ помогна. Скъсал мрежата на паяка, освободил пчелата. Тази пчела постоянно се върти. Имало една голяма опасност, тамън един негов неприятел се готвел да го стреля и пчелата го жила в окомото. Тя го жила и го освободила.

Казвам: Не жалете вашите лоши навици във вас. Всеки лош навик вие го гладите с мехлем. Пипате го полекичка, мислите, че той ще се облагороди. Нож за лошите навици. За лошите мисли, за лошите желания - нож, не ги дръжте. Няма да ги туриш на кревата, да ги покриеш с юрган и да мислиш, че нещо ще стане от тях. Нищо няма да стане. Искам да имате ясна представа за света, за живота. Доброто, което е вложено във вас и злото, ко-

ето е вложено, турете ги на работа. Как ще ги туриш на работа? Вървиш бос на разходка, влиза един трън в краката ти, какво ще правиш? Дошъл на гости трънът. Ще седнеш да го извадиш с губерката. На този трън не му е мястото там, ще го извадиш. Всяко нещо, което те безпокои, извади го вън от себе си. Безпокои те една лоша мисъл, извади я навън. Безпокои те едно лошо чувство, една лоша постъпка, извади ги навън. Човек трябва да бъде свободен. Казвате: Да има някой да ми помогне. Слънцето всеки ден ни помага. Въздухът ни помага, водата ни помага, хлябът ни помага. Четири неща има, които на нас ни помагат. Слънцето ни помага, светлината, която иде, ни помага, имаме известна нужда, дойде водата, утоли жаждата ни, иначе ще умрем. Хлябът ни помага и въздухът ни помага. Четирима в света са, които ни помагат. Ако ние ги слушаме, ще бъдем добре. Ако слушаме светлината, тя е най-разумното. Ако слушаме въздуха, то е най-енергичното в света, което работи. Ако слушаме водата, туй е мекото, подвижното. Ако слушаме хляба, който показва туй, плътното. Ние търсим нашето благо извън хляба; ние търсим нашето благо извън водата; ние търсим нашето благо извън въздуха; извън светлината. Какво е благо извън светлината? Тази сутрин нали беше развален ключа, нямаше светлина. Кой го поправи? В какво седеше погрешката? Знаете ли колко такива ключове има развалени? Развален е ключът на неговата мисъл. Всичкото туй трябва да се поправи.

Дръжте в ума си следното: Човек трябва да зачита своята свобода. Туй трябва да го тури за принцип. В света няма по-високо от това, да почита свободата. Да почита своята свобода и (свободата) на другите. Да почиташ някого, това е Божествено. Всеки иска да бъде почитан. Да почиташ, е Божествено и да те почитат, е Божествено. Минаваш покрай едно гърво, да го зачиташ, почит да гадеш навсякъде. На всички неща Бог е дал почит. Ще зачиташ някой камък, турен някъде. В природа-

та всяко нещо е на своето място, а ние виждаме, че нещата не са на място. Ако вземеш един камък, не го хвърляй, но вземи го и го тури на друго място.

Целият свят сега е създаден разумно, много хора искат да оправят света. Те себе си не могат да оправят, света ще оправят. Какви закони ще турите? Никакви закони. Най-първо иде някой от вас и е недоволен. Които носят женска форма, казват: Да сме мъже. Хубаво, нали най-първо Господ създаде мъжа. Казва: Не ти трябва никаква жена в Рая. Тя като дойде, ще развали всичко. Като сега в Рая, Адам казва: Всичко хубаво си направил, много умно, но туй, дето не ми даваш жена, не ми харесва. Сам съм. Недоволен е. Какво ще прави? Вторият човек, който дойде в света беше жената. Значи първото дете беше момче. Адам беше първият роден брат. Родителите му не бяха на Земята. Той беше пратен в Рая, но баща му и майка му ги нямаше. Бог не живееше там в този смисъл. Той го посещава от друго място и той му донесе едно сестриче и Адам казва: "Плът от плътта ми, кост от костта ми." Хората нямат разбиране какво нещо е човекът. Адам трябваше да мисли. Какъв беше занаятът на Адама и на неговата сестра? Ева трябваше да учи предмета как да обича. Адам се занимаваше със зоология, а Ева с ботаника. Тя като ходи из Рая, намери, че от всичките дървета може да се яде, а само едно дърво имало, от което било забранено да се яде. Тя искаше да прави изследвания, да знае причината защо от туй дърво да не може да се яде. Някой човърка бомба. Не човъркай тази бомба, тя носи смърт. В нея има събрани избухливи вещества и като бърка човек, тя избухва. Природата има госта бомби. Ние минаваме в една област във вселената, гдето като минава Земята през пространството, много пъти е обстрелвана. Тия метеори, които падат, ако тия снаряди биха олучили Земята, нищо не би останало от нея. За да се избави от тия снаряди, които постоянно се хвърлят в пространството, природата е облякла Земята във

въздуха, една по-гъста материя, че тия снаряди като минават, изгарят. Ако Земята беше без въздух, без атмосфера, тия снаряди биха ѝ причинили пакост. Атмосферата е като дрека, която пази Земята от ония дребни снаряди, които постоянно пътуват през пространството. Ако вие не сте облечени с една мисъл, да има нещо, което да ви обвинява, ако вашият ум няма една атмосфера, ако вашето сърце няма една атмосфера и ако вашата душа няма една атмосфера, вие сте изложени на голяма опасност.

Сега ще ви приведа законът какъв е. Ти минаваш и не се харесваш. Този човек ти изпрати една лоша мисъл. Тази мисъл се върти около тебе. Минаваш, някой човек е неразположен, изпрати ти лошо чувство. Туй чувство се върти около тебе. Най-после някой ти направи някоя лоша постъпка. Трябва да имаш средство, с което да се браниш. Първото нещо е, че човек трябва да мисли. Не се намираме в един свят, дето всичко е в ред и порядък, но в един свят, дето воюват. В природата всичко е във война засега. Погледнете, всичките животни се изтребват, една вечна борба има, няма още ред и порядък. Години ще минат, векове ще минат, докато се организира светът. Някой път в стомаха ти влезе нещо, заболи те, някой път в главата ти влезе нещо, заболи те главата. Когато казваме да се вярва в Бога, то не е само да се носи формално една вяра. Когато казваме да вярваш във въздуха, този въздух постоянно трябва да се приема и да се изпраща навън. Онова, което носи благо, да остане част от него в тебе. Не само да вярваш в светлината, но тази светлина трябва да я приемеш и да приемеш част от туй благо, което тя носи, и то да остане в тебе. Водата, която приемаш, и тя да остане в тебе. Хлябът, който приемаш, и той да остави нещо в тебе. Тия са блага, които трябва да оставят в тебе. Същевременно ти след като пиеш водата, и тя, като минава през човека, придобива нещо. Водата, която дошла под действието на човешкия

ум, под действието на човешкото сърце, под действието на човешката душа и дух, тя ще придобие. Трябва да ѝ се плати нещо. Вие казвате, че тя се е замърсила. Туй замърсяване е за нас. А за нея туй замърсяване е едно благо.

Ще ви приведа един пример, ние как разбираме: Един ученик в древността се разсърдил на учителя си. Той бил много як. Взел три големи камъка и ги турил на вратата, че да не може да излезе учителят. Учителят излязъл през прозореца навън, извадил тия камъни и от тях направил три стъпала и писал на стъпалата: От почетния ученик, който помисли за благо на учителя си, да има стъпала. Тури три стъпала да влиза вкъщи. Ако някой ви тури три камъка на вратата ви, какво ще правите? Ще ходите да го дадете под съд. Кой се е осмелил да тури тия камъни? Ако някой би ви оставил три торби със злато, хич няма да търсите кой ги е оставил. Ако е злато, ще вземете тия торби и ще ги скриете. Ако искате справедливо да постъпите, ще кажете: Тези пари не са мои. Сега ако оставите някому три торби със злато, мислите ли, че ще пита кой ги е оставил? Ако оставите някъде три самуна при сегашната купонна система, ще пита ли някой кой ги е оставил? Ако оставите три умрели овци, които миришат, ще кажете: Кой оставил тия мъртви овци?

Та казвам: Както благодарите за хубавите работи, благодарете и за лошите. От умрелите овци какво ще направите? Донесъл някой три умрели овци. Съживете ги, пратете ги да живеят. Още дълго време ще мине, докато хората се научат да мислят правилно, да чувствуват правилно и да действуват правилно. Като ученици вие най-първо трябва да се научите да си давате почитание един на друг. Зачитай правото на един човек. Музикант е, художник е, зачитай го, здрав човек е, зачитай го. Всичко, каквото има, зачитай - хубавите работи в света са от Бога, лошите неща са от хората. Човешкото е една опаковка. Онова, от което може да се ползуваме, е Божественото. Божественото е за всички еднакво дадено.

Всеки трябва да се ползува от него. От Божественото никой не трябва да те лиши. От човешкото може да те лиши, но от Божественото не позволявай да те лишат. Че някой ти взел парите, то е човешка работа. Човек ги взел, ти скърбиш. Но да те лишат от очите, да те лишат от ушите, не позволявай. Не позволявай да ти затворят очите, не позволявай да ти затворят ушите. Когато човек започне да чувствава тъй, както трябва, ушите му се отварят. Когато не може да мисли добре, неговият ум е затворен. Като мисли правилно човек, очите са отворени. Хората ослепяват от неправилна мисъл. Често хората оглушават от неправилно чувствуване. Очите са тясно свързани с човешката мисъл. Ако умът е светъл, за да се поправят очите, трябва да се мисли. - Много хубаво, хармонично. Хубавата мисъл предава нещо хубаво на тялото. Целият живот трябва да бъде един процес на най-хубави мисли и тъй чувствуване не трябва да бъде само негово, но общо достояние на всички. Човешкият живот трябва да бъде като един извор. След като се полее, ще пусне тази вода да тече, да образува една река чак до морето. И така реките съществуват, ще се ползват от благомото. Да кажем, някой път имате болка в стомаха. Как ще се освободите? Всеки един от вас трябва да мисли. В живота е вярно само туй, което е проверено. За хляба е вярно не онова, което се пише, но онова, което е проверено. За водата е вярно онова, което аз съм проверил. За въздуха е вярно онова, което аз съм проверил. И за светлината е вярно онова, което аз съм проверил, не онова, което разправят учениите хора, но онова, което очите ни проверяват. Дотолкоз, доколкото може да се ползувам от светлината, туй съм проверил, то е благомото. От въздуха толкоз, доколкото съм проверил, туй е благо. От какво е съставен въздухът? Това е второстепенно. Онова, от което може да се ползувам, от водата доколкото може да се ползувам е вярно. И за хляба е същото. Всяко нещо дотолкоз е полезно за вас, доколкото вие можете

да се ползвате от него. Най-първо ползвайте се от вашия ум, ползвайте се от вашия дух, ползвайте се от вашето тяло. Отдавайте право на вашата ръка. Ти изнасилваш ръката си, дай свобода, недей изнасилвай. Дръж я свободно. Някой път ти се прекъснат краката. Не постъпваш разумно. Отдай свобода на краката си, отдай свобода на стомаха си, не го натоварвай с излишно ядене. Дайте свобода на вашите гърди. Някой път не им давате достатъчно храна. Не дишате дълбоко. Хората умират от глад, не ядат хубаво. Хората умират, че не дишат хубаво. Казвам: Дишайте дълбоко, давайте достатъчно храна на дробовете си. Някой път човек умира. Ако не мислиш, умът ще започне да линее. Ако на сърцето не даваш достатъчно свобода, то започва да линее. Достатъчно храна трябва да се дава на човешкия ум, достатъчно храна трябва да се дава на човешкото сърце, достатъчно храна трябва да се дава на човешката душа и тяло. Те са разсъждения, върху които трябва да работите. Като ви срещне някой, да види, че вие сте от новите хора. Върви човек изправен, да има нещо изправено във вас. Човешкият ум, е който изправя човека. Човешкото сърце го прави смел. А човешката душа е, която го прави енергичен. Човешкият дух го прави мощен.

Най-важните работи са плътност, мощност, красота и разумност. Те са основни неща. Плътни трябва да бъдем. Плътни, мощни, красиви и разумни. Плътност на физическото поле, в духовния свят - мощност, а в Божествения свят - красота. Онзи свят, който оживява всичко в себе си, той е разумният свят. Да бъдете плътни, да бъдете мощни, да бъдете красиви и да бъдете разумни, това е смисълът на живота. Ще кажете: Не трябва да бъдем доволни от тази форма, която имаме. Ако един кон е доволен от своята форма, той кон ще си остане. Какво са добили конете? Благодарение на конете ние имаме един подарък. Задните крака на коня станаха ръце на човека. От задните крака на коня човек си направи ръце.

Конят знае само да рита, а от туй ритане човек се научи да пише, да рисува. Ръцете са направени тѣй, както са направени задните крака на коня. Предните крака на коня са краката на човека. Защото Господ така искал, това е неразбиране. В английски има една дума, “уор шип” - да се поклониш на Господа. Но ако разчлениш тази дума, “уор” значи война, “шип” значи кораб. Военен кораб го направили в служене на Бога. Да се биеш и да туршиш нещата в параход, то е поклонение на Бога. Значи туря второто значение. В думата “уор шип” първата дума е много материалистична. В български е по-добре, “Богослужение”.

Да почиташ хората, това е служене на Бога. Човек, който не почита хората, не може да бъде религиозен. Човек, който не воюва за свободата на хората, не може да бъде религиозен. Да почиташ хората за тяхната свобода. Ако ти не може да почиташ знанието, мъдростта, ти не си набожен. Да почиташ себе си и хората, това е Божествено. Казва: Аз искам да го почитам. Никога не се отказвай да почиташ, то е Божествено нещо. Туй, което не почиташ, тури го навън. Туй, което почиташ, дръж го вътре. Сега вашата погрешка е в туй. Вие казвате: Здрав бях, изгубих здравето. Умен бях, паметта ми отслабна. Това отслабнало, онова отслабнало. Най-после остарявате, чакате да умрете, да идете в оня свят. В оня свят без любов не сѣ отива. Ако не можеш да любиш в оня свят, кракът ти не може да стѣпи. Ако ти нямаш мъдрост, кракът ти в оня свят не може да стѣпи. Ако Истината не е в тебе, кракът ти в оня свят не може да стѣпи. Ще се научиш да служиш на Любовта, Мъдростта и Истината. В оня свят може да отидеш. Ако не можеш да служиш, кракът ти не може да стѣпи там. В оня свят да идеш, трябва да имаш живот, трябва да имаш знание, трябва да имаш свобода, трябва да имаш движение, трябва да имаш учение, трябва да имаш работа. Тия неща трябва да седят в ума ти. Без любов не се отива в оня свят. След като се научиш да любиш, може да идеш в оня свят.

Всеки един човек, който люби, за него оня свят е отворен. Тъй седи законът. Сега ще кажете: Този е от нашите. Аз казвам: Всеки, който люби, е от нашите. Всеки, който не люби, не е от нашите. Всеки, който люби, има живот. Там, гдето има живот, има работа. Там, гдето има работа, има благо. Там, гдето няма любов, там, гдето няма свобода, гдето няма светлина, се раждат много несгоди. Този закон най-първо ще го пренесете вътре във вас. Ако има нещо, което да ви смущава, да се освободите.

Според мене най-първо ще трябва да се научи човек да обича Бога, Онзи, Който ни е създал. Ако Него не може да обичаме и всички неща, които Той е създал, не може да се ползуваме. Него трябва да обичаме. Човек не се учи да обича Бога. Всички обичаме, (а) казваме "Къде е Господ?". После, ако не се научим да обичаме слънцето, което ни праща светлина, а обичаме тия лампички, плодовете не зреят на тия лампи. Плодовете зреят на онази светлина, която изпраща слънцето, животът иде от Бога. Трябва да идем там, отгдето иде. Всичките хора трябва да се научат да обичат в този смисъл, не само да се изповядват, че вярват в Бога. Човек, който не може да люби, не вярва. Най-първо иде любовта, после вярата. На второ място е вярата, а после иде надеждата. Надеждата е свързана с физическия свят, Вярата - с духовния, а Любовта - с Божествения свят. И тия трите неща представят един Божествен свят. Земята е физическата страна на Божествения свят. Духовният свят е съдържанието на Божествения свят, а самият Божествен свят е смисълът.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината, в Истината е скрит животът.

23. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 26.ІІІ.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

НАЙ-МАЛКОТО И НАЙ-ГОЛЯМОТО ДОБРО

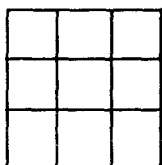
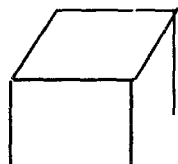
Отче наш
Мога да кажа

Прочете се темата: Най-голямото добро и най-малкото добро.

По какво се отличава? Кои са отличителните черти на най-голямото добро и на най-малкото добро? Коя черта е чертата на най-малкото добро? Толкова лесна работа. Най-лесната работа. По-лесна работа няма. Най-малкото добро е, което най-лесно може да се направи. Толкоз лесно, че и мухите го правят. Най-голямото добро е, което най-мъчно става, няма по-мъчно от него. Това е разрешението, че после ще определяме. Голямото добро мъчно става, малкото добро и мухите го правят, и комарите, и всички. Всички мислим, че е лесна работа и можем да го направим. Ако вземеш като поп да наръсиш и хората, то е най-малкото добро. Да ги поръсиш с китка босилек или да изпееш една песен, туй най-лесно става. На най-малкото добро някой път резултатите са добри. Ако драснете една кибритена клечка на някой, който зъзнал, треперял, сички ще ви благодарят за това. Вода ще имат, топло ще им стане. Най-малкото добро е, което лесно става, най-голямото добро мъчно става. Да направиш някой човек щастлив, то е мъчна работа, да подмладиш някой човек, мъчна работа е. Да възкресиш някой човек, мъчна работа е. Този предмет е богат, може да го разглеждаш от много страни. Вие го разглеждате в сенките, а аз го разглеждам от отличителните черти. Отличителните черти на голямото добро и отличителните черти на малкото добро кои са? Няма по-голямо добро от живота? - Има. Земяният живот не е най-голямото добро. Умира човек. При най-голямото добро не трябва да умира. А

малкото добро кое е? Една росна капка, която падне сутрин, е най-малкото добро, което, като изгрее слънцето, изпарява се. Един океан колкото и да се изпарява, остава, не може да се изпари. Най-голямото добро е непонятно за хората. Защото никой земен човек не може да го направи.

То е непонятно.

Какво представя това? Къде е дефекта? На всички хора им липсва долу. Недовършена работата, която хората имат. Ами туй какво

представя? Старомодни прозорци с желязо. Сега бихте (ли) наместили този прозорец на една къща? Знаеш колко мъчно е да турите една идея в мозъка. За пример вие искате да развивате вярата. Къде ще я турите? На кое място е вярата, не знаете. Досега сте мислили за вярата, но не сте намерили къде е. Тя има свое място. Ако съсредоточите ума си, има място специфично в мозъка, където се турят всички образи на вярата като в една библиотека. И надеждата си има място. Философията и тя си има място. Някои мислят, че човек мисли с целия си ум. Не мисли човек с целия си ум за философия или за музика. Музиката си има свое специфично място от двете страни на челото. На музикалния човек долната част на челото е станала широка, изпъква челото отстрани, а на някои е спитено*. Това показва, че не са работили, или малко са работили. Ако човек стане милосърден, главата му се подига нагоре. Този човек, у когото милосърдието е развито, предал се е на милосърдие. Ако дълго време вие мислите върху милосърдието, ще започне една топлина да се образува в този център. Ако дълго време философствувате, искате да намерите причините, ще излязат роговете на челото ви горе, от двете страни. На всяко не-

* спитено - мачкано, изравнено (дуал.)

що вие ще искате да му намерите корена. Онези хора, у които философското чувство е развито, ровят причините какви са. Казва: Коя е причината, че обрала богатия човек? Коя е причината? Този човек го обрала, понеже той философствува. Този човек се мъчи с богатството не може да спи спокойно. Дойдат, вземат му товара, да се освободи. Това са философски съображения. Да му дадат спокойствие, за да може да помисли малко за Бога. Понеже никога не е мислил за един разбойник да го обича, иска да се научи кой го е обрал, интересува се с любовно чувство кой е този, който е успял да му снесе товара от гърба. Философията е друго нещо, не е обикновено. Вие казвате: Обрала го. Философски няма обиране. Снели товара от гърба на човека. "Обран" не е философско. "Обран" - това е адвокатска работа. За пример вие изягете една кокошка. Философски значи, че тая кокошка сте внесли в себе си, турили сте я в училище, пратили сте я на най-хубавото място. Какво е изгубила кокошката? Тя е една душа, която се радва и разхожда във вашата градина. Вместо да рови отвън, влязла вътре и учи се да чете книги. Кълон няма, доста красиво дете е станала. Един ден погледнеш, тази кокошка станала малко възлюблено дете, което вие го гледате. Това е философско. Всяка кокошка ще бъде едно хубаво дете. Това е, когато философски разсъждаваме. Когато казвате: Изядох една кокошка, то е по-правото. Ако лисицата изяде кокошката, е друг въпрос. Някои от вас сте яли кокошка опечена, яли сте копанчета, воденичката. Някои работи лесно можете да ги изтриете (Учителят изтрива чертежа на гъската.) Да останат хубавите работи. Хубавите работи ги запечатвайте във вас да останат. За пример видите много хубаво цвете, което ви се харесва, остава спомен. Отпечатва се в мозъка. И в другия свят като идете, туй цвете го носите в себе си. Някой ви се скарал, казал: Говедо сте. В оня свят говедо не отива. Някой ви казал: Много добър човек сте. То отива в другия свят. Вие тук

на земята казвате: Говедо ми каза. Като идеш в другия свят, преставаш да бъдеш говедо, там говедо не отива. Там си много добър. Казвате: Каза ми говедо. На земята ти е казал "говедо", в оня свят той не може да произнесе думата "говедо" по никой начин. И да иска, милиони да му дават, не може да каже. А тук и за 5 пари ще каже. Толкоз щедри сте, че и без пет пари казвате. В оня свят, свършен е езикът. В тоя свят и без пари го казвате, колко лесно става.

На земята най-малкото добро е злото, а най-голямото добро е доброто. Най-малкото добро е злото. Когато те хванат разбойници, след като те оберат, ще те подкарат като слуга. Един от разбойниците ще те прати със стомната да идеш на извора да донесеш вода. Веднага те назначават на служба. Но и един те придружава, конвой има, да не би да ти се случи някое зло. Ти ще вземеш стомната и ще донесеш вода хем без пари. Сега вие всички на земята искате нещо. Някой иска да бъде много учен, някой иска да бъде много красив, някой иска да бъде силен. Да си силен, ще биеш този, онзи. Като си силен, ще помагаш на този, на онзи. Силните хора много пакости правят. Ако си богат, разполагаш с пари, ще гадеш пари някому и той може да набие друг. Ако си адвокат много умен, този изиграеш, онзи изиграеш. За пример кое в света желаете? - малкото добро. Голямото добро и голямото зло са равни. Малкото добро и малкото зло и те са равни. От големия въглен голям гуамант става; от малкия въглен малък гуамант става. Въгленът е злото. Туй зло може да се превърне, да кристализира. За пример някой път казвате: Студено ми е. Какво нещо е студът? Според сегашните научни теории студът е едно молекулярно движение. Като се намали движението на молекулата, явява се студът, когато се усили движението на молекулите, имаме топлина. Според сегашните теории абсолютният студ е, когато спрат молекулите да се движат. Атомите няма да спрат, те са в движение. Молеку-

лите, ако може да се спрат, ще имаме 273 градуса покой. Пък то е невъзможно. Почти са дошли до една мярка, но в природата няма покой. Не може да се спрат. Та казвам: Когато вие усетите студ, то значи молекулярното движение е намаляло, ще повишите движението. Хората могат лесно да си помагат. За пример страхливи сте. Всичките хора не са еднакво страхливи. Заекът минава за страхлив, но той не е най-страхлив. Заекът, като се е отчаял от живота, тръгнал да се дави, казва: Не ми се живее вече. При такива условия не се живее. Като наближил към водата да се дави, всичките жаби се изпоплашили и се хвърлили във водата. Той казва: Има и от мене по-страхливи. И благодарение на жабите се е спасил живота на заека. Страхът трябва да го продавате. Страхът се продава и безстрашието, и то се продава. Вярата се продава, надеждата, милосърдието, всичко се продава. Стига да знаете как да го купите, бакалници има. Само че вие вярвате в купуването на захар, ориз - не вярвате, че може да се купува вярата. С кило не може да се купува вярата. И действително има случаи, може да ви приведа: хората, в които е развито милосърдието като влязат при някой бакалин, който е скържав, който гледа първо да вземе парите, в присъствието на щедрия човек и той става щедър. Преди години кореспондирах в Англия за книги. И понеже знаех характера на англичаните, ако не пратиш (пари), не пращат книги. И винаги трябва да изпратиш един шилинг повече от сумата, да остане нещо в него. Но те са много точни, нито един ден не закъсняват да изпълнят поръчката. Ако не изпратиш парите, без пари няма да пратят. Като ми пращаха книгите, беше останал един шилинг и пет-шест години наред ми пише: Господине, имате един шилинг на ваше разположение, какво да ви отслужа? Всяка година, като си прави баланса, ми пише. Като се отвори войната, престана да пише. Само в един случай имам изключение с англичаните. Пише ми: На вас ще направя едно изключение. И праща книгите, без да съм

пратил парите. - Изпратете парите, когато обичате. Аз му повлиях. Аз съм забелязал, ако влезе в бакалницата един човек, който е милостърден, щедър, в негово присъствие бакалинът възприема разположението му и казва: Няма нищо да платите после. А като влезе друг, не иска да даде без пари. Като влезе щедрият, който е разположен, веднага предава своето разположение на бакалина. Онези ученици, които знаят много добре предмета си, учителите които са чувствителни, като погледнат учениците, познават ги и не искат да ги изкарат. И като видят някой, който се криве, казва учителят: Я, ти излез там. Туй, от което те е страх, предаваш на учителя. И като не знае ученика, учителят му туря единица. Ако учителят не иска да туря на някой шест, не го вдига.

Та казвам: Не можете никога да предадете едно чувство на човек, ако го няма във вас. Аз съм забелязъл следното: Всякога, когато ще дойде някой виден музикант, като излизам по улиците, наблюдавам, че на много места се свири. В друго време много по-рядко се свири, но щом ще дойде някой музикант, увеличава се 5-10-15-30 % свиренето. Колкото повече процентът се увеличава, значи, че музикантът е по-голям. Щом 50-60-на сто се увеличи свиренето, навсякъде, където минеш, свирят пиана, цигулки свирят, тогава разбирам, че идва някой голям музикант. Когато само с 5 % се е увеличило свиренето, не е такъв велик музикант. Хората имат музикално съзнание, оценяват докъде е дошъл и всички свирят, пеят. Щом 50 - 60% пеят повече, казвам: Трябва да отида да го слушам. Щом 70% пеят, казвам: Струва си човек да иде. Трябва да бъдете чувствителни, да възприемате. Във въздуха, в етерното пространство се носят трептенията на всички добродетели. Трептенията на вярата се носят в етера, трептенията на надеждата се носят в етера, трептенията на любовта се носят в етера. Трептенията на всички добродетели се носят, човек само да е способен да възприеме тия трептения и да се ползува. Треп-

ненията на музиката също се носят. Понеже не сме повдигнати в това положение, не може да се ползуваме от благата. В света има вяра. Само трябва да я приемете. Светът е пълен с вяра. Светът е пълен с надежда. Светът е пълен с любов. Щом сами не можете да идете и да си напълните стомните, вие не може да се ползувате. Вие искате някой слуга да дойде и да ви донесе. Рахатлък е това. Някой чака слугата да иде да му донесе вода от извора. Щом дойде до вярата, ще идеш сам да си напълниш, не хващай другите хора да ти напълнят стомните. Дойде ли до Божествените работи, сами ще станете да идете. Ако не станеш слуга, не може да приемеш Божественото. И в музиката е същото. Докато искаш да ти служат в музиката, нищо няма да научиш. Ти ще станеш слуга на музиката.

Да видим какви трептения се носят из въздуха. (Учителят взема цигулката.) Има ли някой музикант да е дошъл? (Учителят изсвири "Тъги, скърби", после изсвири друго.) Какво мислих, пък какво излезе. Всеки един от вас записи как е засегнат и всеки ще си състави една идея. Каква идея изпъква във вас от свиренето? Основната идея каква е? Основната черта е, че вие се концентрирахте. Престанахте да бъдете разсеяни и започнахте да мислите какво е туй, къде ще излезе края и какъв край ще вземе. Може гъжд да вали. Може хората да се радват. Благодарение, че от невидимият свят свирят и пеят, ако там не свиреха и не пееха! Хубавите цветя, които се боядисват се дължи на слънчевите музиканти. Като изсвирят едно парче - бял цвят; като изсвирят друго - червен цвят. Като изсвирят, плодовете се раждат. В туй свирене подигаме температурата. Молекулярните трептения се повдигат. По някой път трябва да направите опит. Когато си неразположен, свири 10-15 минути и да стане една промяна. Пет минути - то е Меркурий; 10 минути е Слънцето; 12 минути ако се свири, е Юпитер. Често пъти вие говорите, но говорите много повече. За пример

ако говорите на слънчев език, 15 минути е достатъчно. Ако говорите 5 минути Меркуриански език, е достатъчно, разбира се работата. Ако говорите на Венера език, 6 минути е достатъчно. В любов да се обясниш, 4 минути е достатъчно, не ти трябва повече. А гледам, някои пишат големи фермани повече от 6 минути, то е от лукаваго. Сатурн взема 7 минути. Числата може да се разглеждат от Божествено гледище. Едно е на Слънцето, две е на Месечината, три е Юпитер, четири е Земя, пет е Меркурий, шест е Венера, седем е Сатурн, осем е на друг, девет е на Марс. Това е едно отношение. После идват сложните числа 15-16, защото 16 съществува в света. Щом се разклаща основата на злото -15, тогава всичко рухва - това е числото 16. Има числа, които рушат всичките лоши последиствия.

Трябва да впрегнете ума си. Ако човек не впрегне ума си на вярата, вярата е продукт. Във вярата ние имаме възможност за постижения. Ще намерите възможностите на вярата и постиженията на вярата. Те са две неща различни. Сега в песента "Тъги, скърби, дигай, слагай!" това са възможностите. А във втората част "Върви, право върви" то е важното, то е постижението. Ти носиш и придобиваш много, придобиваш някакво богатство. То е постижението, втората част. Мнозина, като пеете, мислите, че първата част е за възможностите, каквото е скрито в него, да го придобиеш. Като дойдеш до втората част, е постижението на песента. Тъй като изучавате, ще се ползвате от песните. Всичките песни имат възможности и постижения.

Добрата молитва.

24. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 2.IV.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

Е Д Н А М Я Р К А

Отче наш
Зора се светла зазорява

Тема имате ли зададена? - Нямаме.

Кои бяха положенията на миналата лекция? (Каза се)

Допуснете, че ви дадат един паяк да го възпитате. Как ще започнете да го възпитавате? Как ще развъждате паяците? Представете си, че имате нужда да развъждате паяци, както има нужда от буби.

Човек, след като живее 120 години, кое остава в него, което трябва да обиква? Кое човек обича най-вече? Ако ви попитат какво обичат децата и какво обичат старите хора, кое им е най-обичното? Какво ще кажете? След като си се уморил, кое е най-приятното? Почивката. След като си почивал дълго време, кое е най-приятно? Представете си, че човек обича да се гневи, трябва да се гневи. Гневът е едно чувство. Колко време продължава гневът? Кое е най-късото време за гнева и кое е най-дългото? За пример, ако вземеш хляба на един човек, той може да ви се разсърди; ако му дадеш един хляб, той може да те обикне. Защо в първия случай, ако вземеш хляба на един човек, ще се разсърди, а като му дадеш хляб, те обиква? Някой човек те удари с един камък, нали ти е дал нещо, защо се сърдиш? Значи не всякога даването е приятно. Зависи как се дава. По аналогия може да извадите ония думи, които са от естеството на камъка. Като те блъсне една дума, ти е неприятно. Допуснете, ти си гладен и някой те удари с една ябълка. Тогава няма да се разсърдиш, но ще вземеш ябълката. Съдържанието, което ябълката има, спасява положението. Коя е най-взривната дума в българския език, която експлодира много, която като ти (я) ка-

жат, човек се запали от четири страни? Една голяма кухня има в средата на ухото. У разните музиканти с разни способности разнo е устроена тази кухня. Наблюдавайте ухото на Сашо Попов, на всичките професори в Музикалната академия, направете скици, снимки на ухото и ще имате много интересни наблюдения. На честните хора другояче е устроено ухото, на поетите, на философите, на държавниците, на щедрите хора, на скържавите хора разнo са устроени ушите. На един скържав човек ухото не е както на щедрия. Всяка година, когато имало повече дъжд, по-голямо е разстоянието от новия израстък за тая година. Когато имало много дъжд, заколът е по-голям. Когато имало по-малко дъжд, заколът е по-малък. Ако разгледате вълната, тя е като тросък*. С тази дума заколът какво иска да каже? Казвате: Заколът** му е такъв.

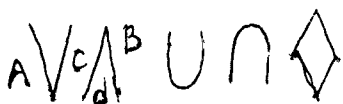
Сега, ако ви дават да си направите избор, какъв избор бихте направили? Ако ви кажат в дадения случай да пожелаете само едно нещо, което ще ви се даде, какво бихте желали? Ако всинца сте гладни, едно нещо ще пожелаете - хляб. Ситите хора желаят друго. Някои от ситите хора може да пожелаят обувки, шапка, часовник, някой пръстен. Когато хората са сити, имат големи, разнообразни желания. Тогава може да извадите заключението: когато хората много желаят - сити са. Когато малко желаят, гладни са.

Изпейте думата “благод”. Изпейте думата “милосърдие”. Ние имаме една песен “милосърдие”. Вие ще се повлияете от нея. Изпейте “пролет дойде”. Понеже две съгласни има, мъчно се пее. Една съгласна и една гласна по-лесно се пее. Каква е разликата между благод и милосърдие? Благодто не е сладко. Добре, бедните хора при кои отиват най-вече? При онези, които са щедри. Малките

* закол(злак) - прясна, свежа зеленина (нар. поет.)

** тросък - трева, троском (дуал)

тревици, които израстват, нали са бедняци? Към кого отиват? Към слънцето. Всички отивате към него. Казвате: Дайте, ни тук съвсем обедняхме. Веднага малките хора отиват нагоре, големите хора слизат надолу. Тогава да определим. Ако някой пита, може да се определи надолу ли отиваш или нагоре отиваш. Ако надолу слизаш, богат си, ако нагоре отиваш, сиромаш си, малък си. Малките хора нагоре отиват. Сега някой път вие искате да слезете надолу, какво е вашето състояние? Не искаш да слезеш надолу. Казваш: Не може да слеза надолу, защото не съм богат. Като слеза, трябва да давам, пък нямам. Нали случва се, че сте недоволен. Ставате сутрин, недоволен сте, неразположен сте. Вие по някой път как се справяте с вашето недоволство, когато сте неразположени? Някой път забравил си да вземеш хляб. Пътуваш 3-4 км, потърсиш, гледаш - хляб си забравил. Какво е състоянието, когато си забравил хляб да си вземеш? Ако имаш някой слуга, ще му се караш: как тъй да не вземе хляб; на себе си караш ли се? Ако искате да си създадете интерес, направите си на вратата секретен ключ. Често забравяте ключа си вътре, като излезете навън. При секретния ключ като се пазиш от хората, пазиш се от себе си вече.

Гова са противоположни ъгли. Линията А е успоредна линия на линията Б. И линията С е успоредна на линията Д. Ако нанесете тия ъгли един срещу друг, успоредните линии не могат да се съединят. Хората, които са близо(.....). Ако двама души много се обичат, успоредно вървят, работа не може да вършат. Краката са близо, но никога не може да туриш краката в едно съдружие. Приятелство, съдружие не може да направят. Като ги туриш на работа, всеки носи тялото, но съдружник не става. Някои хора мислят, (че) като се обичат, съдружници стават. Най-малко хората съдружници стават по любов. Двама души като се обичат, никога съдружници не стават. Любовта не търпи съдружие, любовта изключва съдружието. Понеже тя е свършена, като

Влезе, едно мнение има. Любовта само едно мнение има. Каквото мисли единия, и другия трябва да мисли същото. Не може да каже "Аз тъй мисля". Любовта изключва две мнения. Та често вие като не знаете този закон, казвате: Да се обичаме. Щом обичате, няма да се разбирате. Щом обичате, не може да се разбирате. В какво седи различието на едно мнение? Двама хора имат различие в музиката. Какво различие може да имат? Какво различие може да имат в основния тон "до"? Същественото е, че той има 16 трептения. Всичкото различие седи в това, че един може да вземе 15 трептения и казва, че е "до", друг може да вземе 14 трептения и казва, че е "до". Друг може да вземе 16 и 17 трептения. Сега може да дадете доказателства, че майката търпи децата. Тя ги търпи, но да търпиш нещо, не значи да си съгласен с него. Някой говори, ти не си съгласен, ти му говориш, той казва: Ти говори каквото искаш. Какво мислиш? Казва: Нямам мнение.

С какво ще премерите една мярка. За една мярка колко идеи може да имат хората? Щом с една и съща мярка мерите, в премерените работи може да има различие, но за самата мярка няма. Понеже любовта е мярка за всички, затуй тя е несъизмерима. В измерените неща с любов има различие, но любовта като мярка няма различие. Неща, направени по любов, нямат погрешка. Когато са мерени с две мерки, там има погрешка. Всички погрешки стават, когато мерим с две мерки. Имате тия линии. Тия линии в органическия свят коренно се различават.

Един нос с такава линия показва съвсем друг характер. Нос с линията А показва един характер, а този с линия С - съвсем друг характер. Ако човек пише криви линии, те се отразяват върху носа или върху очите. Може да се изопачи човешкият характер. У хищните птици ноктите са закривени. Дълго време като имали желание да хванат нещо, ноктите са се завъртели, и клонът им и човката и тя се завъртяла. Желанието у тях да хванат обърнало ноктите и носа им на куки. Казвам: В ред поколения една и съща мисъл ако работи, ще даде известни

резултати. У птиците желанието да хванат е завъртяло горния клон на човката. Човек в мисълта си трябва да бъде много умен. И в чувствата си, и в постъпките си да бъде много умен. Много пъти дето хората изкривяват краката си, някой път хората изядат обувката си при пръстите. Това показва, че са много предпазливи, като котка стъпват. Онези, упоритите, изядат тока си отзад. Тия хора, които са много упорити, бият на петите и те нервни стават. Като стъпваш на петата си, става сътресение на гръбначния стълб и в последствие на това човек става нервен. Някои хора стъпват на ходилото си. Някои от вас, които сте нервни, трябва да се научите да ходите, да не стъпвате на петите си първо.

Както е построен човешкият крак, има три свивки. Една при стъпалото, една при коляното и една горе при бедрото. Човек трябва да знае колко да свиwa крака си. При петата кракът се свиwa напред, при коляното е точно обратното, кракът се свиwa назад, при бедрото се свиwa също както при петата. Човек трябва да знае колко да свиwa крака си, защото всичко това се отразява върху характера. Горната свивка при бедрото, ако човек я свиwa неестествено, ще се отрази върху физическото тяло, коляното ще се отрази върху сърцето, а долната свивка при петата ще се отрази върху ума. Ако човек не знае как да свие ръката си при рамото, то това ще се отрази върху тялото. Ако не знае да свиwa ръката си при лакътя ще се отрази върху сърцето, а свивката при китката се отразява върху ума. Хората искат да се възпитават. Човек може да се възпитава, като свиwa ръката си. Дигането на ръката при рамото действа на физическото тяло. Ако човек свие раменете си надолу и напред, той не може да бъде здрав. Що са енергични птиците? Понеже хвъркат с крилете си. Някой път за да се лекувате, трябва да вдигате ръцете си напред. И затова ние правим упражненията. По 5-19 минути може да правиш и с ръцете си, тогава ще бъдеш по-здрав, отколкото ако бъдеш огънат. После, като искаш да мислиш, трябва да знаеш как да свиваш пръстите си. Ако не знаеш правилно да свиваш ръка-

та си при китката и да свидаш пръстите си добре, не може да развиваш ума си правилно. За пример слаба ви е волята. Ще протегнеш ръката си напред, ще отвориш пръстите си, после полека започваш да свидаш ръката си на юмрук и поставяш палеца отгоре. Отваряш ръката си полека, после пак свидаш ръката си на юмрук с палеца отгоре. Страх те е да излизаш вечерно време. Защо? Волята ти е слаба. Започни да свидаш ръката си на юмрук. Първата вечер няма да можеш да излезеш, но 5-6 вечери като свидаш ръката си на юмрук, ще станеш по-смел. Ако не се употребяват ръцете, трябва всяко свиване да става правилно, трябва енергия на волята. Затуй като правите гимнастиката, трябва много хармонични движения, за да се развива хармонично целия организъм. За пример някои от вас започнете да свивате показалеца, после средния пръст, после безименния и после малкия пръст. После по някой път опитайте да отделите пръстите един от друг. Най-напред отделете малкия пръст, после безименния, после средния, после показалеца. След упражнението двете ръце едновременно.

Казвате: Пролет. Пролет се пролива. Как бихте изпели “а”-то? То е натоварен тон. Когато искате да натоварите един тон, пейте “а”. “А”-то е натоварен тон. В иероглифите този знак е означавал човек в движение. Обърнат нагоре, този знак дава нашето днешно “у”. Едното е нагоре с краката, другото е надолу (нагоре) с главата. “У”-то у българите показва чаша. Българинът показва, че е практичен. За пример вие искате да пеете. Щом има публика събуди се у вас осторожността, предпазливостта и имате свиване на гърлото. Значи в музиката най-първо трябва да събудите едно чувство, което има сродство. Страхът ограничава музиката. Казва: Не пей, ще се компрометиращ. В музиката трябва да събудите най-първо вярата като мисловен акт. След вярата трябва да събудите надеждата, понеже надеждата е акт на сърцето, а любовта е обект на душата. Дайте на български една такава дума, която може да се пее. Ако бихте направили една песен, с коя дума бихте започнали песен-

та? Ако ви дадат думите “висок е моя идеал, към който се стрема”. Как ще го изпеем? На себе си ако пеем “Висок е моя идеал”, как бихте го изпели? Как ще изпеем думата “висок”? Много лесно ще го изпеем. “Ви” - значи, вие, нещо което се навива, значи още и вие. Имате “ви” и “сок”, станало “висок”. Първите думи са били съюзите, след туй са дошли глаголите, след туй прилагателните, местоименията, причастията. Първите думи, които са се явили в света са съюзите. Доста думи са заети от природата. Много интересно е как се е създал езикът. (Учителят пее думата “висок”). “Ви” - значи отдолу почва. Соковете винаги слизат отгоре. “Сок” никога не излиза отдолу. “Сок” на български какво означава? “С” - то е туй, което дава, което отразява нещата. То е изпъкнало огледало, не вдлъбнато. Лицето е “С”, изпъкнало огледало, изпраща, дава. “Висок” винаги излиза от едно изпъкнало огледало. (Учителят пее думата “висок”) Който и да е от вас, колкото и да е неразположен, като му се изпее така, ще му изчезне неразположението. Има думи, които могат да сменят едно неразположение на човека. Едно неразположение зависи от натрупването на една енергия, която търси място да излезе. Има думи, които поглъщат, поемат тая енергия. Човек може да се освободи от някой акт неразумен. (Учителят пее “висок”) “Ви” произлиза от ума; при “ви” умът е работил да го възприеме. “Сок” е излязло от сърцето. Съдържанието на ума отдолу е дошло, а на сърцето отгоре. Като се съединили, станало “висок”.

Само светлият път на Мъдростта, води към Истината, в Истината е скрит животът.

25. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 16.IV.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ВЪЗХОДЯЩ И НИЗХОДЯЩ ПОРЯДЪК

Отче наш
Мога да постигна що желая
Сила, здраве е богатство
(Направихме упражненията с ръцете за дишането)

Пишете върху темата: “Отличителните черти на младия човек”.

Да го не тълкувате както онзи, който тълкувал “лук свой, напрежит е готов”. Това е на славянски език един стих от Стария завет. Един го превежда така: “Лука свой да го опържиш” и е готов, наготвил го да го изяде. А то значи: “Напрегнал лъка си и се приготвил”. Коя е сега отличителната черта на младия човек? Аз виждам сега много стари хора, които не са стари. Всяко нещо има свое качество. Казвате “стар човек”. Старият човек има отличителни черти и младият има отличителни черти. Има други черти, които не са свойствени на младия, притурени са. Много грехи може да се турят на младия човек, които не съответствуват. Например ако турите една черна греха на едно дете, няма да му подхожда. Често вие искате да бъдете радостни. Какви са отличителните черти на радостта или какви са отличителните черти на скръбта? Хората притурят черти на скръбта, които ги няма. Притурят черти и на радостта, които ги няма. Например всички искате да бъдете красиви. Кои са отличителните черти на красотата? Казвате “красив човек”. Кои са отличителните черти? В красивия човек очите са другояче поставени, носът е другояче поставен. Всичко в него се отличава. Той не е като обикновен човек. Казвате - другояче са чертите, но как са поставени? Един човек, който е грозен, как са поставени чертите? Кои са отличителните черти на грозотата? Грозотата има чер-

ми. Грозотата и тя е красота. Вас ви е страх да ходите в гората. Там се крият мечки, крият се вълци. Вас ви е страх при хубавите условия. Казвате: Как ще бъде там, да ни изядат мечките? В града имате всичките удобства, всичките условия. Имате един контраст. Гората е страшна с мечките. Представете си, че туй общество, гдето сте, гонят ви като един нехранимайко, тогава гората ще ви стане прибежище като майка. Като се скриете, вас ще ви бъде приятно, че сте в гората. Кои са отличителните черти? Защо този човек са го накарали да бъде в гората? Защо не му е приятно в обществото? Туй е сравнение само.

Какъв беше въпросът? Отличителните черти на младия? Казвате: Да си поживея. Как да си поживееш? Нали всичките хора живеят? Казва: Да имам храна. Много хора имат храна. Казвате: Да си имам пари. Вярно е, че парите придават нещо, но парите не правят човека щастлив. Едно условие към щастието е храната. След като имаш храна, пари, много работи, пак си недоволен. След като имаш храната, след като имаш парите, кое е туй, от което си недоволен? - Има ученици, на които пишат тройка и той е доволен. Има някои на които пишат четворка и той е доволен. Има някои, на които пишат петорка и той е доволен. Има някои, на които пишат шесторка и той е доволен. Някои и при шесторката е недоволен. Защо е недоволен? Понеже тройката е извадена от шесторката. Намалили шесторката два пъти, той е недоволен. Казва: Какво право имат да ми намаляват? Сега, какво ще стане с този, като му притурят трите? Ще се зарадва, но как ще се зарадва? $(6+3) \quad 3+3=6; \quad 6-3=3$. Този, на когото турят три, казва: Това е мое право, това е мое достойнство: Той казва, че знае. Този на когото му турят 3, ще бъде радостен, не я заслужава, радва се, като че Провидението му е турило 6. Онзи, даровитият, съзнава, че му е заслужена шесторката. Другият, който не заслужава тройката, се радва два пъти

повече. Онзи, който се радва, два пъти повече се радва от онзи, който изгубил щастието. Всякога, когато човек се радва за нещо, той губи. Усеща, че б са му турили. За да му турят б, зависи какъв е характерът на учителя. Не зависи толкова някой път от неговите способности, но зависи повече от учителя. Някой път между способността на ученика и на учителя има такава връзка, че учителят го поощрява. Хубави отношения имат двамата един към друг. Учителят му предава нещо. Този, на когото туря тройка, няма отношение. Ученикът се колебае и учителят се колебае. Ученикът като погледне учителя, си казва: "Страх ме е". Като гледа учителя си казва: "Той ще ми тури тройка". Той се скрива някъде под чина. Учителят го познава, и ученикът казва: "Благодаря, че не ми е турил две". Три и четири са възходяща степен. "Три"-те е най-ниската степен на щастието. От три започва щастието, при четири се усилва, при пет става повече, а при б е най-голямо. Един учител във варненската гимназия на най-способните ученици туря 5; б само на себе си може да тури. Той казваше: б турям само на себе си. Някои учители са щедри. Те като турят б на себе си, турят и на способните ученици.

3,4,5,6

2,1,0

Имате други три степени, те са в низходяща степен. Какво иска да каже учителят, като тури две на ученика? Какво иска да каже с едно-то и какво иска да каже, като му тури нула? Като му тури единица, за бой заслужава; а като му тури нула, и за бой не заслужава. Какво иска да каже учителят, като тури три на ученика? Този, на когото тури 3, този ученик е Юпитерианец, в него личните чувства са много развити. Ако турят б на ученика, той ще заболее. 3-те е най-голямото число на личните

чувства. Какво означава, като му турят повече от 3? Какво означава този с три-те? Този човек няма

да те излъже, ще свърши работата хубаво, почтено. Този, на когото турят 6, наполовина е такъв: колкото е възможно да бъде честен, толкова е възможно да бъде и безчестен. 6-те е Венераино число. Онзи, който е от порода на Венера, трябва да му турите 6, той заслужава. Онзи Юпитеровски тип, три заслужава. Този, който има 4, той е на Земята, на Месечината. 5 е Меркуриево число. Този, на когото турят 5, добър търговец става. Туй е временно съдържание. Има ученици, на които някой път турят 3 и им е приятно. Има някои, на които турят 3 и се безпокоят. Казва: Поне 4 да бяха ми турили. Не казва 5, но 4. Той е от Земята. Защо някой път вие сте недоволни от три-те? Ако живееш в един квадрат във военно положение, хубаво е, безопасно е. Но в мирно време квадратът е едно ограничение. Навсякъде пазят 4 души войници. Погледни, 4 прозорци има - на всеки прозорец по един войник. Ти седиш в квадрата вътре. Четирима има затворени. Да допуснем, че имаш трима души да те пазят. Ако ти турят 6, шест души ще те пазят. Кое е най-безопасното число? Имате 6, шест души те пазят като приятел. Или 6 души те пазят като неприятел. В даден случай някои числа не са щастливи, те са минус. Дисхармонични числа са. Има положителни числа, които са хармонични. Има хора, които са в противовес, има хора, които не си хармонират, каквото кажеш, те го оспорват. Каквото им направиш, те ще намерят погрешка. Ако такъв човек ти е учител, който не те обича, все ще намери нещо неправо. Казва: Този глагол не е на място, съществителното не е на място. После ще намери, че някъде не си турил точка или запетая. Някъде ще намери, че не си турил запетайка. Защото този, който не те обича, търси твоите малки слабости. Онзи учител, който обича ученика си, ученикът ако е турил запетайка, той ще тури отгоре точка. Ако не го обича, не туря точката. Малки работи са това, но в малките работи известни психологически сили изграят, не са произволни. Някой път ти с една запе-

тая може да развалиш цяла една работа. Някой път, ако не туриш две точки, точка и запетая, може да развалиш някоя работа, а някой път може да я оправиш. Може да скъсат някой ученик, че не знае как да пише въпросителната. Как я пишете вие, я един да я напише? Удивителната как я пишете? Защо не пишат удивителната с точката отгоре, а точката е отдолу? Когато някой учен човек се удивлява, когато направи погрешка, се удивлява. Считали, че това са гениални хора и се чудели на ума им как тези работи да направят. Съвсем друга е причината. Еволюционният начин показва, че едно посято семе израства нагоре. Този човек, на когото ти се удивляваш, той е израснал. Някое дете гледаш и изведнъж се удивляваш от способностите му.

Всички трябва да се научите да имате един правилен начин на разсъждение. Дойде една скръб, намери ѝ произхода. Неприятно ти е нещо, намери защо ти е неприятно. Ако се научите така да разсъждавате, ще видите, че туй, което в природата става, е разумно. Ние не разбираме порядъка в природата, който става и вследствие на това постоянно сме в стълкновение. Ние искаме неща, които не ни са позволени. Вземете един човек, който взел голямо богатство и иска голяма торба да я напълни със злато. Хубаво, дадат му едно кило, дадат му 2, 10 кила, 20 кила, 30, 40, 50 кила злато. Ако 50 кила злато му дадат да го пренесе, какво ще стане? Докато иде на 50 км, ще се откаже. Затуй малкото желание е за предпочитане от големите неща. Желайте малките работи. Големите работи, които желаете, са впрегнати с големи изживявания.

Да допуснем, че вие обичате да изучавате история. Кои са подбuditелните причини? Значи обичате човешкия живот, затуй изучавате история. Някой път обичате да имате градини и ниви посадени. Някой път обичате търговията. Много учители има, които спекулират, в училището са търговци. Как? Учениците дават и те от то-

зи ученик отделят по една стотинка за себе си, от онзи ученик. 10,20,30 ученика донесли по една малка кошница с ябълки и круши; той взема една круша от друга кошница, взема друга кошница за себе си и другите ги даде. Търговия е това. Той мисли, че това е право. Не, това е прегрешение. Този е в числото 5. По какво се отличават учениците с 6? Какви са отличителните черти? Тези ученици, които имат 6, по някой път са способни. Като излезе учителят, заобикалят го, разправят за някоя задача. Щедри са, дават от себе си. Любовно чувство е това. Ще попитате защо са се събрали около него неговите другари. Задачата е трудна и той изяснява и те го слушат повече. От учителя ги е страх. А този е като асистент. Сега всеки един от вас иска бележка. Коя бележка ще изберете? Почти всички ще изберете 6. Може да направим опит. 6 кила пясък и 3 кила брашно имате, кое ще изберете от тях? Някой направи някоя погрешка, 6 пъти ли да го ударите или 3 пъти да го плеснете, кое ще изберете? Това е в низходяща степен. 6 пъти може да го помилвате. Ако е за милувка, 6 пъти е по-добре, отколкото 3 пъти. В умовете ни влизат разни порядъци. Това са все порядъци на природата. Някои от тези порядъци са във възходяща степен, а някой път са в низходяща степен, преплетени са двата порядъка. Две е порядък, едно е порядък и 0 е порядък в природата. Този ученик, на когото турят нула, той е още в първобитно състояние, в едно хаотично състояние, когато светът се е създавал. Ако искате, от него може да изучавате какво е било първоначалното състояние на Битието. Като намерите такъв ученик, за научни изследвания трябва да го пазите. Не че той е неспособен, но той е в особено състояние. Ще кажете, че той е идиот. Идиотите в училището не ги приемат. Щом е приет в училището, той не е идиот. Идиотите се отличават с крайно малки глави и челото е много полегато. Той е станал идиот, понеже като се е създавала неговата глава, нямало глави и от каквото е останало, е направена

главата. Недоразвита е главата. На един идиот липсват много основни черти. Следователно такива хора много мъчно се поправят.

В тия двата триъгълника, които начертахме, имаме един порядък на движение. Допуснете, че един седи в морето и този А, в този триъгълник, за да хване някоя риба, трябва да се обърне надолу с главата, да слезе на дъното. Навежда се, за да намери някоя риба под някой камък, бръкне и я изважда. Този А никога не може да извади риба, а този, който е обърнат с върха надолу, той може с пръчката да ги хване. Този е способен човек. От водата може да ги извади. В този триъгълник с върха нагоре е духовния, а този с върха надолу е материалния живот. Ако преплетете двата триъгълника, всичките тия линии са в движение, те са свързани. Това са далечни пространства. Този триъгълник е толкоз голям, но той е далече. Ако го донесете наблизко, ще бъде отворен. Понеже е надалече, виждат се краищата съединени. А те почти не са съединени. Те се пресичат, пресичане има. Повидимому се вижда, че има хармония. Ако тази линия А е разумно същество, В също е разумно същество. Тогава В се движи по ВС, пътят на движение на В е към С; А се движи по АС, следователно тези страни са пътища, по които две разумни същества се движат. Този триъгълник с върха нагоре е възходящ. А този с върха надолу е низходящ.

Вие имате числото 3, но ако това число е едно живо число - представете си, че тия ученици са от тия типове - този който има три, е Юпитеров тип. Този с 4 е Земен, този с 5 е Меркуриев, а този с 6 е Венерин. В дадения случай 3-те е семе, което се дава на ученика, 4-те е семе. Да допуснем сега, че дам на едного 1 кило, на друг дам 10 кила. Ако дам 10 кила жито или едно кило просо, с кое ще насееш колко земя? С едно кило просо колко земя може да насеем? С едно кило просо ще засеете повече пространство, отколкото с 10 кила жито. Казвам: В дадения случай тези, дребните работи - просото е производително.

С едно кило просо може да насееш голямо пространство. В природата гребните неща са мощни. В светлината за пример колко трептения има в червените лъчи? Те са милиони трептения. Всички трептения сами по себе си събрани в едно, дават един малък резултат на червения цвят, на портокаловия цвят. Колкото отиваме нагоре, броят на трептенията се увеличава. Сега вие кое число бихте избрали? То ще бъде пак статическо положение. Тези ученици са на разни категории. Някой път 6 трябва при три-те да иде да се учи. Някой път 3-те ако иска да добие качества на 6-те, трябва да иде да се учи. Едно от друго може да се учат. Трите трябва да иде при 4-те, 3 и 6 са в хармония. 3 и 6 са в хармония с един порядък. Два пъти по 3 е 6; 3 пъти по 3 е 9. Ако умножиш само на себе си, ще даде съвсем друго число. Ще вземеш числото 2 от нисшия порядък, $2 \times 3 = 6$. $2 + 4$ също прави 6. Към 5 ще прибавите единицата, и тя е от нисшия свят. Ще вземете едно число от нисшия порядък и ще уравниш горния порядък. Тези числа - 2 и 1, помагат. Трябва да вземете числата от нисшия порядък. Тези числа са потенциал. Числата 3,4,5,6 - те са кинетични числа; 2,1 трябва обработка на тия числа, за да станат активни. Онзи, който не разбира порядъка, казва: 2 му турили. Потенциал е то. На туй число му трябва помощ. Две по три прави 6; 2 плюс 4 прави 6; 1 плюс 5 прави 6. С едно число в низходяща степен може да си послужите. Умният човек си служи с всичко. Служете си с всичко, което имате. И с двойката, и с единицата, и с 0, и с 3, и с 4, и с 5, и с 6. В цигулката имате 4 струни, земно число е. После имате два отдушника - закон на месечината е. Струните са земни. Отдушниците са на месечината. Цигулката върви по женска линия, не върви по мъжка линия. Цигулката не е момък, но е мома, млада мома е. Много хубава, красива мома е. Когато цигулката дава хубав тон, цигулката е хубава, красива. Като пипне цигуларят и не дава хубав тон, тя е грозничка. Хубавите цигулки имат много хубави премени,

лък, хубава форма имат. Сега, кое прави цигулката от женски род? Устройството. Мекият елемент е производителен елемент. Мекото е производително, а силното само подтик дава. Силното не произвежда. Мекото е, което произвежда. Под думата "мекота" разбираме туй, което е производително. Силно е туй, което дава подтик. Силното във вас трябва да даде подтик, стремеж. Когато искате да направите нещо, непременно трябва да имате мекота. Мекотата е подбудителна причина, а силата подтик дава. Затуй сърцето произвежда, а умът подтиква. Сега мнозина мислят, че умът произвежда. Вие виждате нещо и със сърцето схващате. За туй, което обичаш, можеш да направиш, а туй, което не обичаш, оставяш настрана. Туй, което обичаш, може да постигнеш, а туй, което не обичаш, не може да постигнеш. Само неща, които се обичат, са постижими, които не се обичат, остават непостижими. Затуй едновременно нямаме обич към всичко, понеже всичко не може да се постигне. Природата има една разумност, обичаш нещо и тогава към него по-силно се стремиш. Ако всичко обичаш, не е в реда на нещата, защото всичко на земята не може да се постигне. Няма време за всичко да постигнеш. Не се стремете, не се безпокойте, че не може да постигнете всичко. Защото не е порядъкът в природата такъв. Природата не обича всичко да постигнем. Щастието на човека не зависи от постижението на всичко. Щастието зависи от постигането на нещо в един момент. В следущия момент друго ще постигнеш. Във всеки момент да има нещо малко, което да постигнеш, това е животът.

Малките постижения като се събират, образуват големите постижения. Малките радости образуват големите радости. Радвайте се на малките постижения, които може да добиете всеки ден. Те са важни.

Този въпрос е много сух, костелив орех е.

Само светлият път на Мъдростта води към Исти-

ната, в Истината е скрит животът.

26. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 30.IV.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

УДЪЛЖЕНА ТОЧКА

Отче наш
Духът Божи

Вие не сте свободни. Свободен да бъде човек, това е естественото положение на човека. Свободно да е положението на тялото. Свободно да е положението на тялото, на краката, на ръцете и т.н. и това е свобода. Някой път си турите ръцете напред. Някой път настрани. Не сте свободни. Или си туряте главата на криво, не сте свободни. Когато си наведете главата, то мозъкът в някоя посока работи повече, а в друга по-малко. Трябва да имате едно отвесно положение.

Що е правата линия? - Права линия, плоскост и куб. Какво представят те? - Що е права линия? - А—— В. Това е само за нагледност, а всъщност това не е още права линия. Това е удължена права линия. И това е вече една възможност към освобождение. Влизане в кривата линия. Имате едно движение праволинейно. Правата линия има една възможност. Второто удължение е перпендикулярно на правата линия. Така се образува един ъгъл. Нали ъгълът е винаги отворен. Това е посока вече по плоскостта. В този свят на ъглите всичко е отворено, всичко се вижда. Удължената права линия е плоскостта. Плоскостта е вече затворена права линия. Удължената плоскост какво представя? - Удължената плоскост представя третата посока. Това е вече създаването на третото измерение. Когато правата линия се удължава, дава се възможност да дойде плоскостта. Под удължение на правата линия разбирам разширението. Така се е образувала плоскостта. Когато плоскостта се удължава в нова посока, образува се кубът. Тогава имаме уголемяване на плоскостта. То е разширение на плоскостта. Когато

плоскостта се разширява, какво се образува? - Образува се тялото. Става удебеляване, уплътняване. Какво разбираме под плътно тяло? - Съгъстяване вътре в малко пространство. Позлатяването става на плоскостта. То е изкуство на плоскостта. А пък уплътняването е нещо друго. За пример тая сутрин като свиреше цигулката, имаше плътност. Музикалното състояние беше в плоскост. Когато дойде органът, уплътни се. Музиката придоби обем. Та хората, които са плоскост, свирят на един глас. Човек в трето измерение ще стане голям.

Да кажем, че имате $2/4$ от времето, това какво представя? - $2/4$ представя в музикално отношение удължено и разширено време. $3/4$ вече подразбира навлизане в областта на третото измерение. Но нямам още цялото време. Какъв друг такт имаме? - $4/4$ или С. Да кажем, че имаме $7/16$, то е вече четвърто измерение, то е удължено голямо време. То се нарича развиване. Всяка една музика, която се развива, влиза вече в четвъртото измерение. Когато не е удължена правата линия, тя е само най-късото разстояние между две точки, тогава ще имаме само личен елемент между две точки. Две точки имат само една права. Или казано на научен език, две същества, които се движат по права линия, имат само една възможност. Следователно тази възможност трябва да се дели. Една ябълка трябва да се дели на две половинки. И тогава става спор: единият взел по-голяма част, а другият - по-малка. За да се разреши въпросът, трябва да дойдем до удължената права линия, която създава вече плоскостта. Тогава двете точки имат две прави и следователно всеки ще приеме по една цяла ябълка. Що е плоскостта? - При нея всяка точка има по една права. Всяко същество има едно право. Наполовина право. При правата линия всяко същество имаше половин право. Там ти не може да осъдиш цялото. Да вземеш цялата ябълка.

Казвате: Бог е Любов. Ако ти вярваш в Бога, ти имаш едно право. Без Бога ти нямаш право. Каквото пра-

ви Господ, и ти ще го правиш. Ти не може да бъдеш свободен. Ти не можеш да кажеш, че Господ прави това, което ти правиш. Не може да прави Господ това, което ти правиш. Тогава Господ изправя погрешките ти. Ти няма да постъпваш, както ти искаш. Но ще постъпиш така, както Първата Причина в света постъпва, това е новият морал. Това е приложението сега. Ти като една точка не можеш да имаш никакво право. Една точка какво право има? - А. Да кажем точката А представя една реалност, но тази точка има отражение. Следователно втората точка е зависима от първата. Ако А хвърля сянка, втората точка е едно същество. Правата линия е проекция на реална точка в света. Тя се проектира. Правата линия е сянка на реалната точка в битието.

Това са нови понятия. Една малка сянка, която реалната точка в битието може да хвърли някъде. Най-малкото понятие за добро, за право във вас, то е проекция на реалното, за разумната точка, която хвърля своето отношение вътре в живота. Един подтик е тази точка. Ти мислиш, че сам ти си се създал. Не, това е едно отражение на реалността вътре в тебе. Да имате една представа за нещата. Вие говорите за морал. Това аз наричам любовен подтик. Правата линия е права линия на любовния подтик.

Има и музикални сенки. Вземете един тон. Той е подтик на първата музикална разумна точка, която се проектира. Що е тон? - Проекция на музикална точка. А пък музикалната точка има не само едно измерение, тя има едно измерение, второ, трето, четвърто, единадесето, дванадесето. Тук се засяга и въпросът за четвъртото измерение. Разширението на растенията, както растат нагоре и настрани, то е четвъртото измерение. Растежът на растенията, цъфтенето на растенията, узряването на плодовете - плодовете зреят в четвъртото измерение. Всеки узрял плод е събрана енергия по законите на четвъртото измерение.

Вие говорите за тона “до”. Що е основният тон “до”? - “До” е един тон. “До” е произлязъл по права линия. “Ре” е удължено “до”. “Ми” и “фа” съставят плоскостта, а пък “сол” е вече удължена плоскост. “Ла” е завършването на този процес, а пак “си” е удължението в четвърто измерение. Това е музикална диагноза.

Тактът нагоре и надолу, това махане с ръцете е удължена права линия. За да се образува плоскостта, при даването на такта ръката отива и настрани. А пък при третото измерение, ръката образува триъгълник, в три посоки се движи. При даването на такта ръката първоначално се е движила при музиката отгясно наляво и обратно.

Човек трябва да живее музикално. В ходенето има музика. Който ходи, трябва да произвежда музикални тонове. Който не ходи музикално, не е здрав човек. (Учителят ходи бавно, съвсем бавно и се изкривява като ходи; после ходи равномерно, изправено.) Човек трябва да се научи да ходи. Човек като ходи правилно, той може да бъде здрав. Трябва да имаме една увереност. Ако нямаш самоувереност, то е вече страх. Тогава не си идеен. Често като ходите, трябва да наблюдавате ходенето си. То трябва да бъде музикално, отмерено. После - по махането на ръцете. Не трябва да ги махате така силно. Така не се махат ръцете, не се ходи така. (Учителят маха много ръцете си.) Това е повече, отколкото трябва. Има известен ъгъл в движението на ръцете, който е правилен. Едно махало когато се движи, отмерени му са движенията. После, когато си движите ръцете, трябва да бъдат съвършено свободни. Мускулите на ръцете трябва да бъдат отпуснати. Ти се движиш, но имаш желание да вземеш плода или си страхлив и се оглеждаш при ходенето. Ограничен си. А пък някой път си добил голяма свобода и тогава си махаш широко ръцете. Тогава се образува една плоскост. Това е за въздействие върху себе си.

Щом си поставяш ръцете хоризонтално, имаш една

възможност. А щом си дигаш ръцете нагоре, това има друго въздействие. Та ви трябва ред гимнастически упражнения за ходенето. (Учителят върви с ръце на кръста. Като направи крачка с единия крак, приляква с този крак, който е напред и при това гръбнакът е напълно отвесен.) Ако ти не владееш ръцете си и краката си, не можеш да бъдеш свободен. Под свобода на човека се разбира да се подчиняват органите му, а неговите волеви движения. На неговия ум, на неговото сърце, на това, което волята иска. - На тези три неща едновременно. Тогава имаме правилно движение. Да има подчиняване на всеки един орган. На онова, което умът е намислил; на онова, което сърцето е пожелало, и на онова, което волята иска. Как седи онова изречение "Искай и ще ти се даде, търси и ще намериш, хлопай и ще ти се отвори". Искането е на ума, търсенето е на сърцето, а пък хлопането е на волята.

Какъв е музикалният ритъм на съвременната хармонична музика? Какъв е ритъмът на хармонията и какъв е ритъмът на мелодията? Говори се за ритъм на мелодията. Ритмът на мелодията е по права линия. Той е удължение, върви по права линия. А пък ритъмът на хармонията е удължение на плоскостта. А пък бъдещият такт на хармонията ще бъде удължена големина. Правата линия се удължава чрез ума, чрез сърцето и чрез волята. И плоскостта се удължава чрез ума, чрез сърцето и волята. Уголемяването и то се уголемява чрез ума, чрез сърцето и чрез волята. /Учителят нагласява цигулката си./ Няколко трептения липсват на тона. Източната музика е инволюция. (Учителят изсвирва източна музика.) Това е мажорно удължаване. (Учителят свири друго.) Това е минорно удължаване (Учителят свири българска народна музика.) Това е удължаване в най-класическите български песни. (Учителят свири народна музика, а след това свири друго нещо.) Това е времето в съвременната хармония. (Учителят свири друго). Това е сърдечно недо-

волство. Казваш: Дотегна ми вече. (Учителят свири друго). Това е разрешението. (Учителят пее и свири: "Търпение, търпение тебе ти трябва". "Търпение тебе ти трябва". "Дотегна ми да живея така, дотегна ми да живея така. Не мога вече да търпя. Не мога вече да търпя, да търпя, да търпя".

Целият живот е една музика. Като вървиш, да знаеш кой такт си, дали 2/4, 3/4, 4/4, 7/16. Затова се изисква цяла школа. Не е лесна работа. То е много труден въпрос.

Това, което ви говоря, може да го приложите в личния живот, в семейния живот, в обществения живот, навсякъде можете да го приложите.

Всяко нещо, което няма приложение в ума, сърцето и волята, то не е нормално.

Отче наш.

27. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 7.V.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

НИЩО И НЕЩО

Отче наш
Махар Бену Аба

Каква беше централната мисъл на миналата лекция? (Каза се).

Представете си, че ви задават един въпрос: По какво се отличава човек от Бога? Вие ще кажете, че Той е всесилен, всемъдър, но същественото кое е, което Го отличава? - Бог прави нещата от нищо, а човек прави от нещо. Човек никога не може да направи нещо от нищо, а всякога прави от нещо. Бог прави нещата от нищо. Абсолютно невъзможно е човек да направи нещата от нищо. Та по някой път всичкото ваше нещастие произтича от там, че вие искате да направите от нищо нещо. Там си блъскате главата. Сега вие какво подразбирате под думата “нищо”? - В нищото няма нещо, тогава в нещото има ли нищо? - И двете са материалистични думи: “нищо” и “нещо”. Сега често обясняват: вие гледате един ъгъл, в геометрията казват, че две успоредни линии ще се пресекат в безкрайността. Щом се пресекат, могат ли да бъдат успоредни? Значи две успоредни линии, щом се пресичат, изменят своето направление, движат се, не са в статическо положение. Две линии че са успоредни, не показва, че за вечността ще останат успоредни, може да се пресекат, да изменят своето положение. Че си изменил посоката, няма нищо. Представете си, че имате един приятел, който иде и двамата се срещате лице срещу лице, това е успоредно движение. Срещате се, поздравлявате се, след туй си обръщате гръб един на друг. Единият се придвижва в направление на другия. Единият взема направлението на другия, пресичат се пътищата им. Где е противоречието сега? Казвате: Не трябва да се пресичат. Нали каз-

вате, че човек не трябва да си пресича пръста? Но закон ли е, че не трябва да си пресича пръстът? Колко пъти като сте си рязали хляб, сте си пресичали пръста? Какво показва пресичането?

Имате другото: Щастие и нещастие на какво се дължат? Какво нещо е щастието? Какво е нещастие? Нещастие е нищо, а щастие е нещо. Що е щастието? - Нещо. Що е нещастие? - Нищо. Вие имате едно нещастие, реално ли е това нещастие? - Щом си нещастен, разбирам, че ти искаш да станеш като Бога. Ти искаш да станеш като Бога, да направиш туй, което Той е направил, да направиш от нищо нещо. То е невъзможно. Не може да направиш в дадения момент, разбира се не в нашето измерение. В дадения момент е невъзможно, тогава трябва да се утешавате. Защо човек страда? За да му покажат, че този свят е направен от нищо. Защо се радва? За да му покажат, че този свят, в който живее, е станал от нещо. Радостта показва нещото, а скръбта показва нищото. Да ви е приятно, като страдате. Знайте, че светът е създаден от нищо. Радвате се - светът е станал от нещо, вие живеете в нещо. Защо се радваш? Живееш в нещо. Защо страдаш? - Защото живееш в нищо. Тогава имате друго заключение: нищото е свободно, а пък нещото е ограничено. Щом си нещо, не си свободен; щом си нищо, няма закон да те хваща, никакъв закон, никаква смърт, никакво страдание. Щом станеш нещо, започват всичките ограничения. Интересно е онзи, който създал гумите "нещо" и "нищо", как ги е създал. Как му е дошло наум да кръсти нещото и нищото? Онзи, който разбрал какво е "нещо" и "нищо", какво нещо е нещото. Толкоз вие сте страдали и сте се радвали. Аз бих желал туй, което сте го опитали, да ми го кажете какво е. Представете си, че аз не зная какво нещо е страданието, пък и радостта не зная какво нещо е. Как ще ми обясните какво нещо е радост и какво нещо е скръб? Как бихте ме убедили? Думата "радост" е образувана от два слога. Еди-

ният слог “ра” е египетски, който означава, слънце, светлина, а “дост” е един санскритски слог, който значи приятел, познат, другар. “Радост” значи да имаш светлина и да имаш приятел. Хванал си нещото и туй нещо ти причинява радост. Що е радост? Хванал си, че го държиш за себе си, туй е радост. Що е скръб? Изгубил си нещото. Скръб значи туй, което скърца. Като затвориш една врата, скърца. Какво образува скърцането? Когато човек показва, че ти се движиш и образува само шум. Скръб значи скърцаш, защото тази затворена (врата) ти си я отворил, тя скърца, като я затваряш, пак скърца. Питам: Защо трябва да отваряш и затваряш вратата? Отварянето и затварянето реално нещо ли е? Казвам: Как да не е реално. Ако тази врата не се отваря, не можеш да влезеш вътре. То е тъй за човека. Но на тия, тънките вещици, например въздухът има ли нужда да му се отваря вратата? Вратата и като е затворена, (въздухът) влиза вътре. Тогава за кого е направена вратата?

Всяко нещо, което ви е потребно в дадения момент, е нещо. Психологическият извод: Що е нещо и що е нищо? - Нищо в дадения случай е туй, което не ти трябва, нямаш никаква полза от него. То е нищо. Вземете парите, които са нещо. Да кажем, вие сте един екскурзиант, някъде в планината носите пари. Тия пари са нищо заради вас, не могат да ви дадат туй, което искате. Носите парите, не струват. В планината кое е нещо? Не може да си послужиш с парите, ти ще умреш гладен, ще ги гледаш и ще умреш. Кое е нещо? Хлябът е нещо. Значи ти искаш да замениш нищото с нещо. Ето по кой начин можем да станем като Бога. Като замени парите с хляба, той създава един свят. Той създал ли е хляба? - само обмяна става на нещата. Що е скръб според този израз? Туй, на което ти си разчитал и което не може да ти помогне в дадения случай. Що е радост? Туй, на което ти си разчитал в дадения момент и може да ти послужи: то е радост. В една нощ вие пътувате и имате цяла торба със злато. Тъмна

нощ е. Същевременно носите една малка лампичка от тези модерните. Кой ще ви помогне в тъмнината - торбата или малката лампичка? - Малката лампичка. Тази лампичка може да ви избави от нещастие. Носиш парите, пагнеш в някой трап. Свърши се, отидат ти парите. Станеш на нищо. След като умреш, станеш на нищо. Малката лампичка след като извадиш и като станеш, показва, че има пропаст, ще се спреш. Казвам: Всяка мисъл, която в даден случай помага, е радост. Всяка мисъл, която не помага, е скръб.

Сега вие казвате, че е по-хубаво човек да има парици. Ние не отказваме. Парите както ги разбирате, реални ли са? Под думата “пари” разбирате кръгла пара, която има някакъв знак. Но то не е реално. Реално е само златото, а пък какъв образ има, то е само сянка, то е второстепенна работа, реалността седи в самата материя. Силата, която крие в себе си златото, не е образът, който е турен. Кое е важно в една ябълка - грехата като гледате - че е красива, червена, хубава? Вие казвате, че ябълката е червена. Сокът вътре в ябълката, който помага в дадения случай, той е важен заради вас.

Вземете думите “млад” и “стар” и научно ги обяснете. Какво значи “млад”? Геометрически какво значи “млад”? Има две мнения. Всеки човек, който е излязъл от центъра на Битието, е млад. Всеки човек, който се връща в центъра на Битието, е стар. То е посока на движение. Значи младият е, който излиза от Битието. И като ходил, дошъл е до крайния предел на Битието, на своите възможности, той е стар. Няма накъде да върви и той се връща. Връщането назад наричаме старост. Старият човек си свършил работата, няма какво да върши. Ще се върне, за да дойде до знанието каква работа е направил. Като излиза от центъра, става млад, като се върне, старият излиза наново към периферията, става млад. Като излязъл, свършил си работата, връща се назад. Младият излиза към периферията, а старият вече е ходил и се връ-

ща. Срещат се двамата и се питат: Къде отиваш? Тогава какво си казват? Старият пита младия: Какво има вкъщи? Младият казва: Добре са всички. - Ами от гдето идеш какво има? - И там е добре. Вече не ме искат там, връщам се, изпъдиха ме. Сега нали казвате: Изпращане. Вземете една българска стомна, тя има едно отвърстие, от което се налива водата, и друго отвърстие, през което излиза. Доста е умен българинът. Като наливат водата през едното отвърстие, през другия отвор излиза навън. Туй излизане е изпъждане навън. Какво лошо има, че изпъдили водата из стомната навън? Някой път се докачате, че ви изпъдили. Всичката вода, която се изпъжда из стомната, трябва да се докачи. Вие пак трябва да дадете на стомната вода. Изпъждането е закон на прогреса. Ако не ви изпъждат, няма да има никакво раждане. Казвате: Изпъдиха ме. Да те изпъдят, както и да е. Кое бихте предпочели - да бъдете затворени в една стомна или да бъдете изпъдени из стомната? Представете си, че човек прави една къща, по отношение на водата, направил си къщата, влизаш вътре, затворен си. Водата, която е в стомната, е затворена. Представете си, че утре къщата изгори, вие излизате из къщата, това излизане е из стомната. По някой път можете да излезете из къщи, без да е изгоряла къщата. То е разумно. Когато не искаш да излезеш, Провидението ще те накара да излезеш навън. Не чакай да изгори къщата, за да излезеш навън. Има един анекдот за един американец богаташ, милионер, който обичал да спи много, не обичал да го събуждат, бил доста мързелив, поспивал си. Отишъл на гости в един от големите градове на Америка, бил в един хотел и неговият другар му казва: Хотелът гори! - Да гори, не ме интересува. Той го оставил да спи. Всички излезли навън. После го видели да се качи на върха на хотела и да вика да го спасят. Спасили го донякъде, но трябвало от 5-6 етажа да се хвърли в една мрежа, за да го спасят. Питали го: Защо скачаш? Той отговорил - защото много спял. Ге-

ометрически приложение няма. В геометрията нещата стават ясно. В Америка щом идете в един хотел, те не са като нашите. Като идеш, най-първо ще ти покажат едно въже, свързано на една голяма халка, навито. Казват: В случай, че стане инцидент, и няма къде да излезеш, през прозореца по него ще слезеш. Те ще те предупредят. Тук вие ако имате тази опасност, че по въжетата да слизате, тукашните хотели те нямат такива въжета, американците имат предвидени.

В моралния живот, това е правило. Покажат ти някое въже, то е за някой инцидент. През прозореца не се излиза, но в случай на нужда с туй въже може да се спасиш, да излезеш през прозореца навън. Сега кое е въжето, по което вие слизате от хотела отгоре? Дойде едно нещастие, кое е въжето, по което вие излизате? Вратата има два смисъла: под думата "вяра" разбираме вяра, когато се качваш и слизаш. По правилния път влизаш в стаята и се радваш. Как ще наречете онази вяра, с която през прозореца се спущате с въжето долу? То е изключителен случай. Казвам: В големите мъчности и страдания пак да имаш вяра. В хотела като слизаш, по въжето да слезеш долу. През входа не можеш да излезеш, запечатан е. Вие не разбирате вратата на въжето. Опасна работа е. Може да хванеш въжето, но не ти държат ръцете. Ще паднеш да се убиеш. И там трябва да знаеш как да се държиш. Може да се охлузят ръцете по туй въже като слизаш. Да знаеш полека-лека да се спущаш. Слизали ли сте по въжето от петия етаж на някой хотел? В живота често страдате. Не гори хотела, а правите опит. Казват: Я слез по въжето, да се научиш да слизаш. Някои хора има, които се качват по въжето нагоре.

Водата, която влезе в стомната, сама може ли да излезе из стомната? Не може. Тя като влезе, не влиза по свое желание. Ти идеш на извора и туряш стомната на струята, водата върви по пътя си и влиза в стомната. Хванеш я. Нейните другарки отиват по своя път, нея я

хванат като риба в стомната и тя седи. Вземат стомната, занесат я вкъщи и водата я държат в стомната. По два начина може да се освободи водата: или стомната трябва да се счупи и да стане нещастие, да ритне някой да я счупи, да се освободи водата из стомната, или някой да я изпие. Пак ще се освободи. Щом човек я пие, тя ще се освободи от стомната. Христос казва: "Имам чаша, която трябва да я пия". За да се освободи човек, трябва да изпие чашата или за да се освободи, той трябва да изживее нещо. Ти живееш, (но) не си свободен. Под думата "изживяване" разбираме освобождаване, нещо, което не си знаел, освободиш се вече.

Може да идете в другия свят и да си занесете вашите сегашни разбирания. Може да идете в оня свят с разбиранията от Земята. Ще влезете в едно противоречие. Ще влезете в духовния свят, в Рая със земни разбирания. И може да излезете извън Рая с духовни разбирания. Представете си, че едно същество от духовния свят слиза на Земята. В човешкия свят туй, което там то е правело, не може да го направи на Земята. Да ви приведа един пример. Имало един българин богаташ, най-богатият българин, който някога е живял на земята. Отишъл в онзи свят и като отивал в онзи свят, имало обичай да му турят една торба със злато, доста големи монети. Като се събудил там, взел торбата и си казал, че има пари. И в онзи свят без пари не може. Влиза в онзи свят, пушат го. Дошло време, огладнял, вижда - доста хубави яденета имало, и гледа - всяко ядене по 5 стотинки. Като погледнал торбата, казал си - тук е за живеене. Влиза вътре, но му казват, че тези златни монети не вървят. Писал от онзи свят да му изпратят по 5 стотинки и като ги занесъл тях, казали му, че и тези не вървят. Нито целите, нито дребните вървят в онзи свят. Като идете в онзи свят с вашите земни разбирания, не вървят. Един мисионер, мисля че е бил албанец, тук в България го хванали разбойници и искали откуп от него, доста голям откуп, мисля 1 500

000. Той проповядвал на разбойниците за Христа и главатарят като го слушал, му казал: Пари море, пари. Всичко, което проповядваш е хубаво. И като дали, освободили го. Като ви хванат разбойници на Земята, вие им говорите за Господа, но те казват: Много добре, но пари, пари, Господ си е Господ. Човек, който иска да живее на Земята, всичко е в разбирането. Помнете едно психологическо правило. Един закон има. Щастие и нещастие зависят от разбирането на понятието на човека. Допуснете, че имате една ябълка в торбата си и разчитате на тази ябълка. Дошъл някой, погледнал ябълката, изял я и оставил торбата празна. Дойдете, намерите торбата празна и вие сте недоволни, имате една малка скръб, че са ви изяли ябълката. Кой ли е този, който ви е изял ябълката? Искате да го знаете. Сега, представете си другото положение. Този, който е изял ябълката, като ходил, казва: Аз изядох ябълката на този човек, той ще се разсърди. Почувствува, че вие сте се разсърдили. Той намери две по-хубави ябълки и ги тури в торбата. Ти дойдеш, намериш двете ябълки. Казваш: Кой ли е този, който ги е турил тия ябълки? Искаш да знаеш кой е изял ябълките. Той е този, който тури ябълките.

Що е скръб? - Изядената ябълка. Що е радост? - Турената ябълка. Кой е онзи, който е изял ябълката? Той е един и същ, който я изяде и тури. Щом ти изядат ябълката, ако разбираш закона, две ябълки ще имаш. Ако не разбираш закона, ти ще хвърлиш торбата. Ще ви приведа един анекдот в друга форма. Един български търговец, който ходел да продава фесове на арабите, минавал през една гора, гдето имало маймуни. Маймуните много обичат червения цвят, прави им впечатление. Той искал да си почине и си турил феса на главата. Те като видели феса на неговата глава, заинтересували се, дошли и извадили всичките фесове, колкото ги имало, и ги натурили на главите си. Като станал, търговецът видял, че фесовете са на главите на маймуните. Взема камъни и започва

да хвърля по тях. Те вземат кокосови орехи и хвърлят. Той си казва: Отидоха фесовите. Разгневил се и си хвърлил феса на земята. Маймуните и те хвърлили фесовите от главите си. Та ви казвам: Когато маймуните обират вашите фесове, хвърлете вашия фес и всички фесове ще слязат долу. Никога не питайте защо ви е една скръб. Защо ви е една скръб? - За да дойдат две радости. Онзи, който изял ябълката, ще донесе две. Христос казва: "Сега скръб имате, но аз ще ви се изявя и скръбта ви ще се превърне на радост." Значи, най-първо познаваха Христа тъй, както е бил на Земята, само едната страна. Те оповаваха само на Него. Той ще направи всичко, ще тури ред, а виждат, че Го разпнаха, умира, погребват Го и мислеха, че Го загубиха. Какво стана? Той излиза из гроба, явява се и тогава иде радостта. Значи живота наполовина са го разбирали. Разбират, че има друг живот, не този на Земята, но един нов живот с много по-големи условия. Как ще уподобите този живот? - Раждането на едно малко дете, то е само запознаване с живота на Земята, то е първото раждане. Второто раждане е, когато излизаш из гроба. Когато видиш онзи, когото си изгубил, че ти се яви, ти имаш тази реалност, която ще ти причини радост.

Геометрически как ще представите точката? Що е точка? - Която не завзема никакво пространство, без пространство. Що е реалност? Що е правата линия? - То е във възможността на точката да се прояви, нищото значи само по себе си се движи. Реалността, която отчитаме, то е правата линия - пътят, по който тази точка се е проявила. Що е правата линия? - Нищото, проявено в нещо. Що е точка? - Тя е безпространствена, невидима, няма никакво пространство. Туй, невидимото, неосезаемото, което не завзема никакво пространство, образува пространството, образува едното измерение, което става реално за човешкия ум. Човешкият ум започва със сенките на точката, която се проектира. Всичките възможности се добиват по правата линия, по плоскост

или по куб, по удължаване, по раширяване и по удебеляване. По три начина може да дойде щастието: чрез удължаване, чрез разширяване и чрез удебеляване или уплътняване, от плът. Радвайте се на света, който е създаден от нищо. Не скърбете за нещата, които отиват в нищото. Вие се радвате, когато вашите приятели дойдат. Всякога нали имате една малка скръб, когато вашият приятел си отива, не знаете дали ще се видите. Ще се видите. Всички хора страдат от следното: в Божествения свят всяко нещо става на своето време. Всяко нещо, което не става навреме, то причинява неприятност на човека. Всички неща, които стават навреме, всякога произвеждат радост, блаженство, щастие. Аз считам щастието най-материално. Щастие, радост и блаженство - така вървят.

Кой би желал една майка да роди едно дете и да го прати в гората да го изяде една мечка? Една ябълка, когато роди децата си, мечките ги изядат, ябълките се радват на това. Ти изядеш плода и ябълката се радва. Законът е, че ако изядете ябълките, тя ражда, ако не ядете ябълките, тя няма да ражда. Човек, който не може да скърби, не може да се радва. То е невъзможно. Невъзможно е да се радваш, за което не си скърбял. Туй, за което си скърбял, може да се радваш. Туй, за което се радваш, може да скърбиш. Две възможности са. Ако искаш само да се радваш, то е невъзможно. Ако искаш само да скърбиш, то е невъзможно. Двете неща са много естествени. Реалността в света се проявява чрез радостта и скръбта. Проявяването на реалността е радост. Когато реалността престава да се извява, то е скръб вече. По колко начина се опитва реалността? Реалността със стомна ли се опитва? Да кажем, за вода отиваш при извора, нито чаша имаш, нито стомна имаш. Природата пак ти е дала чаша. (Учителят показва човешката ръка.) Някой път е страшно, когато излиза водата. Като че някой ще изскочи. На един голям извор не може да идеш да пиеш вода.

Малкият извор не е опасен. Малка е човешката ръка. Целият човек е стомна, а ръката е чашка. С чашката си вземи вода, опасно е без чашка. Погрешката на Ева е в туй, че тя отиде със стомната. Ако беше взела тази вода в чашката си, да иде и да каже: Тази вода може ли да я пия? Тя я тури в стомната си, после от своята стомна наля и даде на Адама. Всичката погрешка е там, в яденето. Всякога всеки от вас, който иска да бъде щастлив, да не тури щастието си в стомната. Що значи да не ядете от плода на доброто и злото? Не го поставяйте в стомната. Защо не трябва да го поставяте? Представете си една съвременна киселина и сладчина и турете ги в стомната, захарта туряте и киселината туряте в стомната. Като смесите азотната киселина и захарта вътре в стомната, какво очаква този, който пие от туй смесено вещество? “В който ден ядеш, ще умреш”. Не смесвайте киселините със сладчините. Не смесвайте скръбта с радостта. Там е всичката причина, че вие ги туряте в една и съща стомна. Имайте стомна отделно за скръбта и стомна отделно за радостта. Там е всичката погрешка, че ги смесвате. Ти си една стомна и в ума си допускаш скръб и после радост. Ето, погрешката си направил. После искаме да възпитаваме човека. Как ще възпитаващ едно дете? Според мене захарта ще я туриш в отделно шишенце и киселината в отделно шишенце, да се не смесват, нищо повече. Скръбта на отделно място ще туриш и радостта на отделно място ще туриш. Щом се смесят, ще развалите всичко. Сега всеки един от вас, след като направи една погрешка, скрива я някъде. Щом смесвате доброто и злото на едно място, ти вече си направил една погрешка. Що е престъпление? - първото престъпление е да смесиш доброто и злото на едно място в себе си. Що е покаяние? - турил си киселина в едно шишенце, ще я изсипеш навън, ще измиеш шишето и тогава вече в измитата стомна ще туриш сладкото, доброто ще туриш в себе си. Що е добро и що е зло? Смесил си ги в едно

- смесил си злото и доброто в едно. Що е добро? - разделил си ги. Доброто е отделяне, а злото е смесване. Да смесвате доброто и злото, то е зло. Доброто и злото не го смесвайте. От хиляди години са правили опити и всеки, който ги смесва, не може да бъде здрав, нито мислещ. Онзи, който раздели доброто от злото, той ще направи добро. Онзи, който смеси доброто и злото, прави зло. Не смесвайте една добра мисъл с една лоша мисъл. Не смесвайте едно лошо чувство с едно добро чувство. Не смесвайте една лоша постъпка с една добра постъпка. Едно правило: Карайте вашето добро по права линия, по плоскост, по перпендикуляр, в три посоки.

Отче наш.

28. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 14.V.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ЧУВСТВО НА ВЕЛИЧАВОСТ

Отче наш
Сила, здраве е богатство

Психологически силата, мощта, здравето е съзнанието вътре, че има изцеление. Богатството дава импулс да се качи нависоко. Когато е богат, ще мисли, че е на високо. Като пеете, ще мислите, че сте горе на планината и от високо ще пеете. Как бихте издекламирали тази песен? Между декламирането и пеенето има отношение.

Може ли да изпеете: “Изгрей, изгрей ти, мое слънце”.

За втория път напишете по едно стихотворение, само един куплет. Думите турете от близката природа, нещата да не са отвлечени, много близки да са. Под думата “отвлечени” разбирам да са неразбрани думи, турени в най-хубавата форма по възможност. “О, цвете мило, което растеш в моята градина.” Образно е това. “Тебе аз виждам тази сутрин, облечено в светлината красива.” Туй е за образ. Ще го облечете в най-хубавите дрехи и тъй ще го скриете хубаво. Да не придава на рамената, брадата да не стига до слабините.

Едно правило: Никога не повтаряйте едно и също нещо два пъти. Когато учиш един урок, може да го повториш, то е друг въпрос. Но когато мислиш, никога не повтаряй едно нещо два пъти. То не е в съгласие със законите на природата. Защо да го не повтаряш? Да допуснем сега, че ти вървиш по един планински път. Ако се върнеш два пъти да преходиш същия път, какво ще бъде? Идеш, върнеш се, пак да го повториш, смешно е. Не повтаряй. Може да минеш втори път, но не се връщай да повтаряш. Вследствие на това връщане някои път стават някои инциденти. Вървиш, обръщаш се назад и гле-

даш. Защо се обръщаш да гледаш? Защото не виждаш. Но ако отзад имаше очи да виждаш, щеше ли да се обръщаш? Сега се обръщаш назад, не виждаш. Следователно може да се блъснеш. Много неприятности произтичат: за пример във всинца ви има желание да угодите някому. То е невъзможно нещо. Господ на хората не е угодил, че вие ще угодите. Той, Който е Всемъдър, Всесилен, че не е могъл да угоди и от него хората са недоволни, че вие ли ще угодите. После, не се старайте да угодите и на себе си. Да представите нещата на себе си тъй, както са. Не да ги представяш, за да угодиш, но да ги представяш тъй, както са в техния естествен път.

Да допуснем, че вие представяте вашата любов някому. Как я представяте? Казвате: Изгори ми сърцето. Не е вярно. Може да кажеш: Откакто те видях, студено-то ми сърце се стопли. То е вярно. Но че изгоряло сърцето, не е вярно. Ако си изгорял, няма да те има там. Ти казваш, че си изгорял, пък си жив още. С думата “изгоряване” какво иска да каже? Българите имат едно чувство, всичко го имате, не е погрешно. Българинът обича да преувеличава нещата сто пъти. Нему е приятно да увеличава. Казва: Човек - планина. Колко пъти го е преувеличил? Може би хиляда пъти го е преувеличил. Или казва: Висок като топола. Тополата има 20 метра, този човек няма два метра. Колко пъти го е увеличил? Десет пъти. Туй чувство във всинца ви го има, увеличавате нещата. Ще кажеш: Преувеличи. Да знаеш колко е преувеличено. Или някой път българинът много обича да намалява. Когато намалява, по същия закон е. Като те обича, ще те направи като планина. Като не те обича, ще те направи като някоя прашинка. Казва: Нищо не струва, нищо и никакъв човек. Две качества има българинът. И вие като българи имате тия чувства. Като обикнете някого, направите го като планина. Качите се горе. Стопи се планината и вие се сгромолясвате отгоре. Казвате: Аз го мислех, че е ангел. Като дошъл до него, видял, че е дявол. Ан-

гелът и дяволът в какво седят? Като каже, че е дявол, неговата идея каква е? Той е много фигуративен. При ангел българинът увеличава, при дявол - намалява. А. у - 100. Като каже дявол, 100 пъти намалява. Често във вашата мисъл Д.ум. - 100. Вие не можете да избегнете това увеличение и намаление и ще влезете в конфликт с природата. Нямаме ясна представа за природата. Природата намалява. Тя има това качество, но тя разумно го намалява, естествено. Тя намалява слънцето и ни турила на 150 милиона километра далече да го гледаме. Ти виждаш един човек, българинът казва: Той е човек като планина. Казва: Той е една мравя. Казва: Аз го мислех планина, той бил мравя. Като каже мравя, виждаш, че не е мравя. Не поставяй човека на разстояние да го гледаш. Но един и същи човек на едно място ту е планина, ту е мравя. Туй не е в съгласие с природата.

Някой път вие се самокритикувате. По някой път вие като българи тъй ще го увеличите. Като напишеш едно стихотворение, че го увеличаваш 100 пъти. Напишеш едно стихотворение, намалиш го 100 пъти. Погледнеш естественото положение. Една мярка, която трябва да спазвате. Щом напишеш един куплет, ти го чети и виж какво влияние ще ти окаже. Какво ще внесе в твоя ум, в твоето сърце, в твоята душа. Ти ще напишеш едно стихотворение и ще идеш при един свой приятел, ще кажеш: Какво мислиш? Ти го виждаш, че не е доволен, но не смее да ти каже и понеже те обича, казва: Хубаво. Идеш при друг и той не смее да ти каже. Като се отделиш от тях, те ще ти кажат тъй, както е: Едно обикновено стихотворение. Казва: Кой знае какво е написал. Аз считам, че едно стихотворение е хубаво, щом го прочетеш и имаш лошо настроение, веднага да се смени състоянието ти. Има стихотворения, които като ги прочетеш, изменят настроението. Ако искате да измените състоянието на един човек, ако бихте написали едно ядливо стихотворение и да му турите повече киселина, как бихте го написа-

ли? Сега не мислете, че в живота всички неща трябва да бъдат сладки. Някой път и горчивите неща имат своето място. Когато ръцете ви са чисти има ли нужда от сапун? Само малко вода трябва. Когато ръцете ви са мазни, трябва сапун, за да ги изчистите. Значи сапунът е важен при мазните работи. Щом си мазен, ще употребиш да премахнеш тази мазнина, която ви е (не)потребна. В какво препятствуват мазнините? Ако човек е много мазен, мазнините запушват порите. Дават повече топлина, ако мазнините са повече; ако премахнем мазнините съвсем, човек се простудява. Ако махнете съвършено мазнините на вашата кожа, вие ще се простудите, ще изгубите повече топлина, която ви е нужна. Често хората се простудяват при изгубване на топлината.

Сега според вас коя е мощната дума за ума? Или коя е думата, която можете да турите като ключ на сърцето? Аз не искам да ги решите тия въпроси. Има за какво да мислите. Не сте мислили за ключа на вашия ум.

Миналия път за какво говорихме? - За нищо и нещо.

Връща се един екскурзиант от една екскурзия, убола крака на петата си, не можел да извади тръна. Дошъл в града и го питат за какво е мислил. За тръна. Другите разправят какво са видели. Казват му: Какво видя по планината? Нищо не видях, на слизане мислех за тръна. Често такива трънища като влязат в петата, питат те за какво мислиш? Онзи трън в дадения случай безпокои крака. Така ходи, че често пази да не обиди тръна. Като ходи, трънът го ухапе. Трънът казва: Ще пазиш достойнството ми, ако не го пазиш, ще те ухапая.

Някой път влезе някоя дума в ума ти, някоя дума влезе в сърцето ти, безпокои те. Щом влезе в сърцето и те безпокои, къде е причината? Кой е виноват? По някой път в обущата забиват гвоздеи и някой път остават неподвити. Когато си се обул, не си обърнал внимание и при дългия път нарани се кракът, ти започнеш да куцаш. Онзи трън в обущата какво показва? Ти си бил немарлив,

като си се обувал, не си погледнал дали е гладка обувката. Обуцарят казва: Няма нищо от тия гвоздеи. Гладки трябва да бъдат обувката. В обувката всичко трябва да бъде в равенство, да няма някой по-голям, големец да няма в обувката. Кракът не обича големци, обича във всичките работи равенство да има. Сега хората искат равенство и братство. Равенство е, когато в обувката няма нищо да безпокои крака. Що е равенство? Да не безпокоиш никого. То е равенство и братство.

Да допуснем сега, че на един човек очите са силни. Силните очи намаляват тежестта. Слабите очи увеличават тежестта. Туй ще ви го докажа. Силните очи намаляват тежестта, слабите очи я увеличават. Представете си, един човек има силни очи, той има евангелие с гребни букви в джоба си. На друг очите са слаби, той има евангелие с едри букви. Слабите очи увеличават тежестта. Щом са слаби очите, започваш да се безпокоиш. Безпокойството е тежест. Вървиш, опасяваш се. То е тежест, вече не вървиш бодро. Човек, който вижда хубаво, не се спъва. Който недовижда, се спъва. Щом вие се безпокоите, търсите причината вън от себе си. То не е право. Безпокойството винаги се дължи на нашето неразбиране. Ако на вашата кожа чувствителността е така развита, че вие отдалече чувствувате топлината, не всичките хора усещат топлината еднакво, на степени е. Онзи, който е много чувствителен, ще видиш, че далече от собата седи. Онзи, на когото чувствителността е слаба, се движи. Приблужи се наблизко и грехата му изгоряла.

Вие употребявате често думата “диване” Казвате: Той е диване. “Диван” значи място, на което човек да си почива най-хубавата почивка. Казваш: Диване. Турците имат “диван”, най-хубавото кресло. Имате изопачаване на известни думи, турено е съдържание, което не съдържа. На думата “диване” е турено нещо, което не е вярно. Казва: Той е цяло диване. Казвате: Дивак. Не е право. Дивакът е чист човек, който не прави погрешки. “Див”

значи “чист”. Казва: Той е цяло диване. То е чист човек. Диването нито лъже, нито мами. Казваш “Диване” и мислиш, че не му стига умът. Очистете ума си. Диване е чужда дума. Турците от две английски думи “хай” и “лайф” са образували думата “хайлаз” - значи човек, който не работи. Турчинът “хайлайф” го направил “хайлаз”. Крив превод.

В природата има нещо, което сме наблюдавали, не сме превели и постоянно влизаме в стълкновение с нашите чувства, в стълкновение сме с природата. Тя ни коригира. Ти направил един крив превод, тя те остави да се блъскаш, за да се коригираш.

В българина туй чувство на преувеличение е развито, а вие мислите, че имате силна вяра. Вие смесвате чувството на преувеличение с вярата. Вярата е едно чувство, което гледа на нещата с хиляди години. Турци си някаква цел. Вярата не увеличава нещата, нито ги намалява; вярата нито усилва, нито увеличава, нито намалява. Туй, което насърчава, което е подтик на насърчението, подтикът на човешките мисли, вярата го насърчава. Вярата не насърчава, но вярата е само един подтик. Тя казва: Върви. Тя казва: Като дойдеш близо до целта, като видиш ясно, ще разбереш нещата. Тя ще те остави да разбереш. Туй чувство, което тебе те насърчава или обезсърчава, то се намира в главата. Чувство е то. Ти искаш да видиш нещо, искаш да придобиеш за себе си, да го имаш. Виждаш една дреха много хубава. Минаваш веднъж, два пъти, три пъти. Четири - пет хиляди лева струва. Готов си да ги дадеш. Не те кара вярата. Вярата нищо общо няма с дрехата. Ту влиза чувството, ти искаш да се покажеш пред хората. Общителност имаш, стеженолюбие, че искаш да облечеш тази дреха. Приятно ти е. После имаш чувство за красиво, за хубаво. Обичаш формата и ред други чувства и способности имаш. Ние го предаваме като подтик на вярата. Имаме напълно обяснение на известни идеи.

Казва: Той няма вяра. Човек, който се обезсърчава, той се обезсърчава, че не е постигнал нещо, което желае. Обезверяването какво показва? Вие имате една идея. Човек, който се обезверява, какво е? Човек, който усилва вярата си, каква дума употребявате плюс вяра, а който се обезверява, минус вяра. Може да мислиш, че слабата вяра употребява малко сили, силната вяра употребява повече сили, по-голям подтик дава. Щом имаш силна вяра, имаш подтик да учиш. Щом се обезвериш, тогава този подтик е по-малък. Колебаш се, искаш да направиш, пак се отказваш. Вярата сама по себе си не увеличава. Силата, която работи, се увеличава. Вземете думата “безлюбие”. Любовта се отнася до човешкото сърце, не се отнася до човешкия ум. В безлюбието чувствителността се е намалила, малко чувства има. Чувствата в даден случай са капитал, капиталът е намалял. В безлюбието капиталът е намалял до минимум. В силната любов капиталът е увеличен. Когато казвате, че обичате някого, вие боравите с голям капитал, когато не го обичате - с малък капитал. Като влезете в един дом, по кой начин вие ще познаете дали ви обичат или не? Може много лесно да познаете. Ако е зимно време, ако ви обичат, стаята ще бъде отоплена добре, яденето ще бъде много добре сготвено, креватът върху който спите, юрганът ще бъдат хубави. Те ви обичат. Ако каже някой, че ме обича и вляза, собата не е запалена, каквото и да ми говори, то е увеличено. Други са чувствата на Любовта. Може да каже: Голямата топлина вреди, при нула градуса е по-здравословно, при нула градуса Любовта действа по-хубаво. При този психологически закон, когато човек говори на висшето съзнание на своето съзнание, ще говориш верни работи. Туй е за вътрешния живот. Вие правите големи погрешки, че на себе си говорите невярно. Сами себе си искате да измамите. То е невъзможно. Няма да мине много време, ще опиташ. Казваш: Аз всичко може да направя. Като дойде, виждаш, че нищо не можеш да направиш. Ня-

къде казваш: Нищо не може да направя. Виждаш, че може да се настрчиш.

Сега, туй са чувства. У българина действа туй чувство на увеличение. В Любовта има място, че някой път е повече, някой път е по-малко. Ако дойдеш да говориш на своето съзнание, тогава ще представиш силата на Любовта такава, каквато е. Никакъв примес не трябва да има. Допуснете, че имате един ваш приятел, който решил да ви дойде на гости, вие не го обичате, гъжд вали. Вие седите вкъщи и намирате извинение - искате да го посрещнете, но гъждът е препятствие. Ако любовта ви е силна, и гъжд да има, вие ще идете да го посрещнете, макар да се навасите. Щом отивате в гъжда да го посрещнете, имате любов. Как се опитва любовта в гъждовно време? Ти казваш: Ще си разваля грехата. Че грехите не седят по-горе от Любовта. Любовта е всичко. Да имате естествена мярка. Казвате: Аз го обичам. Като кажеш, че обичаш някого, ти в гъждовен ден отиваш да го посрещнеш, в снежен ден отиваш да го посрещнеш. То е любов. Когато в гъждовен ден можеш да посрещнеш, то е любов. Когато в снежен ден не отиваш да го посрещнеш, то е обикновена любов. Казваш: гъжд имаше, не можахме да дойдем. То е извинително.

В съвременния живот дават много изяснения. Любовта има степени. Помислиш, че Любовта оперира с аероплани, ще се качиш, през планината ще минеш. Може да оперира с любовната кола на биволите. Докъде може да идеш? Слабата любов оперира с биволска кола. Силната любов оперира с аероплан и през планината може да отидеш да посрещнеш. Ако оперираш с колата на светлината, от Слънцето на Земята ще дойдеи и от Земята до Слънцето ще идеш. Ако не оперираш със светлината, никъде не може да идеш. Любовта е туй, което нито се увеличава, нито се намалява. Вярата е туй, което нито се увеличава, нито се намалява. То е по отношение със силите, които действуват. Те се увеличават. И вярата излиза от

Божествения свят. Тя е от най-висшите чувства. Вярата е едно чувство на човешкия ум. Умът при вярата е едно дете. Тя трябва да го ръководи, да го подтиква. Сега всичките противоречия се явяват в теориите, които имаме за вярата и любовта. Ние не разглеждаме любовта такава, каквато е, но такава, каквато е в нейното проявление, в малката сила или в голямата сила. В голямата сила я наричаме голяма, в малката сила я наричаме малка. Представете си, че аз давам угощение на една мравя или давам угощение на един човек. Каква сила ще употребя за мравята? За мравята - много малко сила, а за човека ще употребя грамадна сила. Показва ли това, че моята любов към човека е голяма? Даже някой път аз в дребните работи изживявам по-голямо усилие. Така трябва да се взрем. Големите работи, които виждаме, много малко енергия се изразходва.

Туй чувство да увеличаваш работите аз го наричам чувство на величавост. То е хубаво.

Отче наш.

29. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 21.V.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ГЕОМЕТРИЧЕСКИ СЪОТНОШЕНИЯ

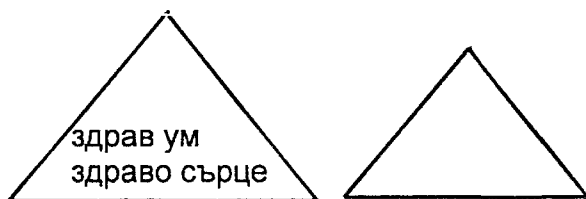
Отче наш
Сила, здраве е богатство

Каква беше основната мисъл на миналата лекция? -
Каза се.

Ако някой ви запита, как бихте обяснили откъде българинът е научил да увеличава, в кое училище се е учил? Как ще обясните това противоречие, че той много обича да увеличава и много - да намалява. Отгде се е научил да увеличава? Какви са били условията, при които се е научил? Значи българинът е живял при много оскъдни условия, той не е живял при една богата среда. Ако имате един малък извор, една малка рекичка, вземете, че подпушите извора, може да направите цял бир. Ако този бир го отпушите, той като хала ще слезе надолу. Българинът се отпушва. Като потече силно, после пак е малка река. Ако обичате много да преувеличавате работите, значи животът ви е подпушен. Всеки, който се подпушва, значи е малка река. Ти не може да подпушиш една голяма река. Един човек, за да видя каква река е, ако увеличава, той е запушена река, а като изтече, казва: Нали ти казах. Туй, дето увеличава, то е насъбраната вода. Като се подпуши какъв голям става. Онези хора, които често се менят, турците казват: "Девет ума има". Каже едно нещо, после казва след 5 минути нещо друго, след 10 - 15 - 20 - 40 все се мени и после като дойде, започне да се извинява, ще намери с нещо да се извини. Вие често се извинявате по този начин и мислите, че сте изправили живота си. Един човек, който има да дава 1000 лева, често може да каже "Наведнъж ще ги платя", а сам той няма повече от 1000 лева доход. Той казва, че изведнъж ще ги плати, не казва "Почакайте малко". Представете си един чиновник, кой-

то вземал 500 лева на месец, а има да дава 1000 лева, след колко години може да ги изплати дълга? Ако гледува два месеца, може да ги изплати, но той трябва да яде. Колко може да отдели от 500 лева, ще дели по малко. Този, който има да дава 1000 лева, ако знаеше закона всеки ден да плаща по един лев и в няколко години ще ги изплати. В една година 360 лева, за две години 700 лева.

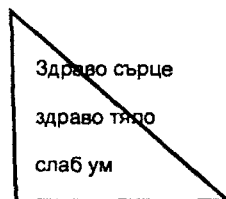
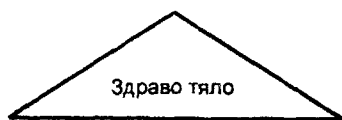
Аз прилагам този закон. Имате да изправите някоя черта, чакате благоприятни времена, казвате: Изведнъж. Научил си се да пушиш тютюн. Сега и жените, не само мъжете пушат. Казва: Още една две години искам да пуша и после изведнъж ще го оставя. Мислите ли, че изведнъж може да го остави? Казва: При лоши условия се намирам, искам да пуша. След две години като ми се оправят работите, изведнъж ще го оставя. Мислите ли, че изведнъж може да го остави? То е невъзможно.

Т е з и
триъгълници
какви са? Как
наричат тези
триъгълници
в геометрията? -равно-

бедрени. Единият е по-голям, другият е по-малък, но ъглите им са равни. Площта, която вземат големият и малкият, не е една и съща. Големият има повече възможности да обработи. В малкия триъгълник площта не е обработена и възможностите са малки. В тия равнобедрени триъгълници умът и сърцето са равни, но не и човешката воля. Умът и сърцето еднаква сила имат, а волята е слаба. Основата в равнобедрения триъгълник винаги представя човешката воля. Какъв е този триъгълник? - Той не е равностранен. Този триъгълник е правоъгълен. В правоъгълния триъгълник сърцето и волята са силни, умът е слаб. Ако искате да представите един човек, на който сърцето и волята са силни, ще го предста-

вите с правоъгълен триъгълник. Ако искате да предста-
 в и т е
 един чо-
 век със
 силен ум
 и сърце,
 ще го
 предста-

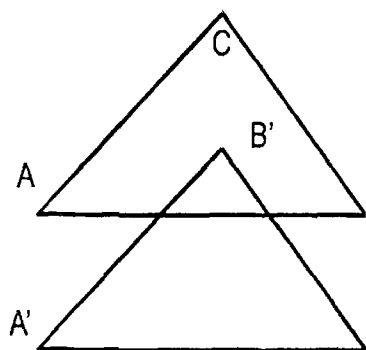
вите като равнобедрен триъгълник. Равнобедреният триъгълник представя човек със слабо здраве. Ако човек е построен като равнобедрен триъгълник, на който сърцето и умът са равни, този човек винаги може да бъде малко слаб и хилав, защото в дадения случай умът и сърцето харчат - тялото е, което дава капитала. Умът и сърцето изхарчват капитала безразборно, има малко придобивки, а много изразходване. В равнобедрения триъгълник тялото е слабо, а умът и сърцето са силни. Този човек, който е правоъгълен триъгълник, никога не може да бъде болен. В равностранныя триъгълник човек е добре развит, а в равнобедрения и в правоъгълния има една малка дисхармония. В геометрията тия триъгълници имат едно значение, но ако ги преведем в органическия свят, имат друго значение.

Какви са качествата на волята? По какво се отличава волята от надеждата и надеждата от любовта? Да кажем, имате човек, в когото вярата е силно развита, друг човек в когото надеждата е силно развита, и трети в когото любовта е силно развита. По какво се отличават? Какви са отличителните черти на човека, на когото надеждата е силно развита? - Не се обезсърчава. Човек, в когото вярата е силно развита, не се обезверява. Онзи, в когото любовта е силна, какъв е?

Снощи слушах Чомпи по радиото. След него дойде да свири друг един цигулар, който не разбира като Чомпи. И той доста хубаво свири, но в тоновете на Чомпи има нещо друго, запълнени са тоновете, завършена картина е. А он-

зи, който свири след него, тоновете му тук там не са завършени и ритъмът му не е пълен. И като свири, още не е самоуверен. Свири добре, но като дойде някъде, не е самоуверен. Нали и вие по някой път като говорите, спрете се дали е право, млъкнете. Това млъкване е почивка, не съвсем почивка, но човек вижда да няма стълкновение в ума и после като помисли, пак тръгва напред.

В равнобедрения триъгълник имате здрав ум и здраво сърце. В правоъгълния триъгълник здраво сърце, здраво тяло, а слаб ум - значи капитал няма. Сега онези от вас, в които умът е слаб, трябва да измените триъгълника. Щом е правоъгълен триъгълник, слаб е умът; щом е равнобедрен, тялото е слабо; щом сте равностраничен триъгълник - добре е. Равностраничният триъгълник представлява добре развития човек.

У мъжа винаги рамената са по-широки, а у жената са по-тесни. В триъгълника ABC у жената бедрата са по-широки. Когато жените искат да имат такива линии, бедрата пречат на симетричността. Раменете са тесни, а бедрата са широки, изгубва се линията. У мъжа в триъгълника ABC,

рамената AB са широки, той е волев, като започне нещо, може да разчитате. Кривата линия у жената е на сърцето. Сърцето върви по крива линия, понеже е слабо. Мъжът понеже е силен, върви по права линия. Жената може да издържи по-големи страдания, отколкото мъжът. Мъжът за мъченик като го викат, ще викне. Сега, когато човек иска да го направят търпелив, жена го правят. Търпението и издържливостта на страданията се изучават при женския принцип. Силната воля - при мъжкия принцип. Жената когато трябва да я поправят, дават ѝ мъжка

форма. Като жена не може да се поправи волята, трябва да се измени формата. За да се предаде едно качество, което е необходимо в живота, сменят се принципите. Онези от вас, които искате да развиете вашата воля, по някой път вземете пръчката, но когато волята ви е слаба, турите я зад вратата и си турите ръцете че така ходите. Туй е за самовъзпитание. В подсъзнанието като гледаш рамената тесни, усещаш, че ти се препятствува на волята. Ако в мъжа рамената са много широки, а бедрата много тесни, пак препятствува на характера. При силната воля човек става нетърпелив, става избухлив. Силна воля със слаби бедра - човек става избухлив. Тогава човек се извинява, че не може да търпи, казва че е станал нервен. Затова първото нещо при самовъзпитанието: трябва да се започне с яденето. Яденето е един от най-добрите методи за самовъзпитанието на волята. При яденето човек може да научи много добри черти. Който много бързо яде, той е нетърпелив, раменете му са тесни и бедрата му са тесни. Някой бърза да яде, да свърши. Ако искаш да усилиш волята си, яж полека. По някой път имаш желание да свършиш бързо, ти седни и яж полека. Най-малко половин час да ти вземе да се нахраниш. Пополека гъвчи, не вземай изведнъж големи хапки. По някой път отчупвате голямо парче хляб, не малко парче. Отчупи си едно малко парче, гъвчи го полекичка, не отчупвай изведнъж голямо парче. Чуден е човешкият характер. Ако вие изследвате характера на хората, дайте на един човек един самун хляб да го разчупи и по това може да познаете какъв е характерът му. За пример, искате да познаете някой човек щедър ли е - дайте му един хляб и му кажете: Отчупи си колкото искаш. Ще видите, ако е лаком, изведнъж ще отчупи повече и ще се извинява после. Ако искате, после поискайте от това парче, което е отчупил да даде на някой друг. Ще видите, че ще отчупи едно малко парче и ще го даде. Ще гледа колкото се може по-малко да е. В такъв човек щедростта не е развита. Ако намери

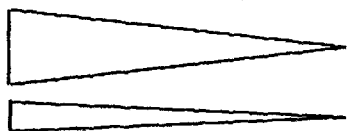
чужд хляб, тогава може да отчупи по-голямо парче. За да видите дали един човек има добри черти, достатъчно е да носите една кошница ябълки, круши или грозде, за да видите какви черти има. Казвам му: Вземи си колкото обичаш. И ако е грозде, той ще избере най-големия грозд. Ако е ябълка, ще търси най-голямата. Не че туй е погрешка, но този човек каквато склонност има вътре в себе си, той я проявява и във външните форми. У човека съзнанието трябва да бъде будно. Каква е разликата, че една ябълка е по-голяма, а друга е по-малка от едно и също дърво. Има ли някаква разлика? По някой път вие говорите за идеален човек. Колко мъчно се постига човек да бъде идеален, защото законът на небето и законът на земята се отличават. Земният живот и небесният живот си мязат, само че са обратно пропорционални. В небето който е най-виден, като слезе на земята, става последен. И най-последният на земята, който е нищо и никакъв, като се качи, ще бъде първият. Вие ще попитате по човешки защо е тъй? Може да ви докажа, но няма нужда защо да ви доказвам. Само един факт ще ви покажа. Христос като слезе от небето, нали беше първият горе, а като дойде на земята, казват: Син Человечески няма где глава да подслони. Този, който беше пръв горе, на земята нямаше къде глава да подслони. Сега да приведа закона: Когато някой път вие се оплаквате, че сте последен на земята, защо сте последен? - Защото сте били пръв на небето. Казвате: Аз не искам да бъда последен на земята. Тогава стани последен на небето и ще станеш пръв на земята. Който иска да бъде пръв на земята, трябва да бъде последен на небето. Искате да живеете добре. Който живее добре на земята, той живее зле на небето. Който иска да живее богато на земята, трябва да живее бедно на небето. За предпочитане е да нямаме тук нищо. Ще запитате защо е така? Може да ви приведа онзи анекдот, дето един петел се качил на купището и като изкуригал, искал да покаже на кокошките, че е много силен.

Изровил един скъпоценен камък, ритнал го, понеже толкова работа му създавал, пък нищо не струва. Измъчил се, докато го изрови, искал да вика кокошките и мислел, че ще излезе едно зрънце, ритнал го. Скъпоценните камъни на небето не струват нищо на земята. На земята ти си като петела. Този петел не знаеше, че ако този скъпоценен камък го продадеш, ако имаше ум да разбира това, щеше да храни всичките петли и кокошки, които има по света. Да ги осигури най-малко за стотина години. Житното зърно на какво ще го уподобите на земята? То е скъпоценен камък на небето. Житното зърно, ако идеш с него на небето, струва много, а тук житното зърно нищо не струва. Христос казва: "Ако имате вяра колкото синапено зърно, на тази планина ако кажете "Вдигни се", и тя ще се вдигне." Каква динамика има? Житното зърно в невидимия свят е тъй силно, както скъпоценният камък на земята. Като го продадеш, ти с житното зърно на небето ще бъдеш свободен, а ако идеш без житното зърно на небето, няма да ти бъде добре. Сега всичките хора на земята страдат, защото разбират нещата разхвърляно. Ти гледаш някой човек, че е учен и си мислиш: "Защо е учен?". От нас зависи. Обича науката, носът го застава да обича науката. Какъвто е носът му, такава област от науката ще разбира. Ако изучавате човешките носове, ще видите, че носовете им ги отличават от идеите им и философи, и поети, и художници. За да познаете един човек дали е издържлив, вгледайте се в носа му и ще видите дали е здрав или не. Като измерите неговата дължина и неговата широчина, ще видите колко е умен човек. Има отношение. Широчината представя сърцето, дължината представя човешкия ум. Пропорция има. Казвам: За бъдещото самовъзпитание човек ще започне своето възпитание и неговите методи при самовъзпитанието ще бъдат много по-продуктивни. Ако правите едно упражнение, лявата ръка движете от рамото до лакътя на дясната, тогава ще си въздействувате върху волята.

Ако лявата ръка движите от лакътя на дясната до китката, ще си въздействувате на вашето сърце и ако лявата ръка движите по дясната китка, ще си въздействувате на ума. Ако правите това движение върху показалеца, ще въздействувате на вашите лични чувства. Ако правите същото това движение върху средния пръст, ще си въздействувате на вашето сърце. Ако действувате върху безименния пръст, ще си въздействувате върху чувството на красивото, ще събудите у вас музикалност. Ако въздействувате на малкия си пръст, ще събудите у вас обич към търговията. Някой път гледате, някой човек си хванал малкия пръст, той се упражнявал в търговията. Той сам това не знае. След няколко време казва: Искам да търгувам. Някой човек хване безименния си пръст и казва: Дойде ми на ум да свиря, какъв инструмент ще ми препоръчате - пиано, цигулка, китара или флейта? Някой пипне средния си пръст и иска да урежда социалния въпрос. Като хване показалеца си, той се интересува за религиозни въпроси, за достойнство се интересува. Българинът като забрави нещо, туря си ръката на челото и мисли. Някой сметка прави, тури си показалеца отстрани на челото. Там е центърът на смятането. Като тури пръста си там, въздействува на центъра на смятането. Възбужда го как да направи смятането. В средата на челото е центърът на паметта, центърът на общата памет. Някой път забравил нещо човек, и за да си спомни някои неща, туря си пръста там, за да влезе повече светлина, да си спомни по-скоро. Когато някой път съвсем закъса човек, хване си с двете ръце главата отстрани. Това прави, за да си даде смелост. От двете страни на главата се намира центърът на смелостта. Ръцете са два полюса на живота, едната ръка е положителна енергия, а другата е отрицателна енергия. Да се отнасяте добре с вашите ръце, които са полюси и през които текат Божествени енергии. От едната страна на ръката тече една енергия до краката, а от другата страна - друга енер-

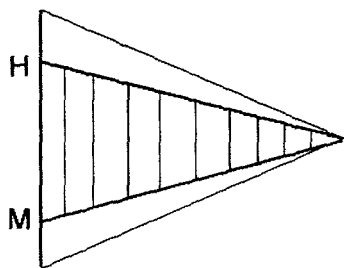
гия. Енергиите, които текат през човешкото тяло, се предават на земята; непотребната енергия минава в земята. Някой път трябва да се изувате боси, та непотребното във вас да отиде в земята. Някои ходят боси по росата; росата като навлажни краката, всичките непотребни сили у човека отиват в земята. И той възприема друга енергия от земята. Хубаво е, когато е топло, лятно време да ходите боси, да стане една обмяна между земята и човека. Не препоръчвам сутрин рано, но когато слънцето е огряло тревата, тогава да ходите. Също когато слънцето изгрява, хубаво е две минути да гледате слънцето, то въздействува благотворно върху очите, но още като изгрява слънцето, не по-късно. Това са здравословни правила, хигиенични правила за живота. Тях ги няма писани в никаква книга, за бъдеще може да се пишат. Сега вие първо ги опитайте, не ги разправяйте на другите, но всичко това проверете. Това са правила, може да намерите някои изключения и ще кажете, това не е вярно. Това са верни работи, но трябва да се проверят.

На един равнобедрен триъгълник основата му каква трябва да бъде? Като направиш един равнобедрен триъгълник с по 13 см, ти си избрал едно число, което не ти

подхожда. Тури на този триъгълник 12 см, а за основа тури 6см. Всякога трябва да имате един модел. Ако премерите

страните на триъгълника, ще видите сборът им

кое число дава. Страните на дадените триъгълници не са съвсем еднакви. В триъгълника ABC (двата преплетени триъгълника) страната CB е по-голяма. В другия триъгълник A1B1C1 - A1B1 е по-голяма,

умът е по-силен от сърцето, а в първия сърцето е по-

силно. Това е един глупак. Този човек е със слаб ум, а този е още по-глупав, умът му е по-малко развит; имаме един ъгъл, с който се измерва човешката интелигентност. Най-слаба е интелигентността при върха, а колкото се отдалечаваме от върха, интелигентността е по-голяма. Колкото се развива човешкият ум, този триъгълник се разтваря, линията МН показва интелигентността.

Онези хора, които имат къси пръсти, у тях обобщението е силно развито. По какво се отличава човек, който има силно обобщителна мисъл? Онези, които обичат фактите, дълги пръсти имат. Човек с къси пръсти ще обиколи нивата и ще види общите работи, а онзи с дългите пръсти ще обиколи нивата и ще разгледа детайлите вътре. У когото обобщителната мисъл е развита, разглежда общото, а онзи с дългите пръсти обича детайлите. Няко от вас казвате: Кажу ми нещо, изведнъж да зная. Такъв човек е с обобщителна мисъл. Някои по музика искат в един ден да изучат всичко. Имаше тук една професорка по музика, няма да ѝ кажа името, тя имаше къси пръсти. Сега така ѝ натезнало, че не иска да ѝ свирят. Като свирят, бяга, бяга от музиката. Няма нещо, което да я интересува дълбоко вътре.

Казвам: В живота трябва да намерим едно вътрешно съгържание. Вие по някой път се обезсърчавате, с къси пръсти сте, малко по-дълги трябва да ви станат пръстите.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината, в Истината е скрит животът!

30. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 28.V.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

У М Ъ Т И С Ъ Р Ц Е Т О

Отче наш

Имате ли загадена тема? - Имаме. - Четете. (Няколко приятели прочетоха по един куплет.)

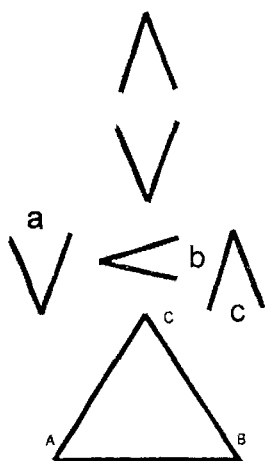
Тъй, както четете поезията, много въртите. Знаете ли какво е въртенето? Вие снемате една вода от високо място и не я снемате направо, но въртите насам, натам и тогава я снемате. Тия начупки някак си не са хармонични. Поемите имат особени правила. Докога е естествена поезията? За пример една канка с каква сила пада? Законите на канката какви са? Канката е много тежка. 700 пъти по-тежка е от въздуха. Но електричеството, което е вътре, търси магнетизма. Електричеството е, което вдига канката нагоре. Тази канка, която слиза, се привлича. Любовна работа има. Канките не слизат направо, но запознаване оттук оттам има и много хармонично слизат. Ако тя би слязла направо, тя може би би пробила някой гръб. Трябва да има нещо разумно, поезията е разумен акт. Когато пееш, същото трябва да бъде. Има тонове, ако не ги чуеш, ще те оглушат. Трябва да бъде хармонична спирачка. Вземи движението на един трен, как става спирачката? Ако изведнъж се спре тренът, сътресение става. Трябва да се насочи енергията някъде, да се асимилира и да се тури в работа.

Сега в поезията казвате: Всеки, който гръшка, да остане отвънка. Аз я наричам неорганическа поезия, като на коловозите. Има поезия на гърветата, не се движи, после на насокомите, на птиците и най-после на човека. Различава се поезията по своя начин на движения. Поезията е музика. Трябва да има приятна музика. За пример зарибите когато четете някой път, може да стане сътресение. Нямаме гуми да изразиме. Едно стихотворение за

да върви много гладко, масло трябва да има. Напишете една поезия, без да се смущавате дали ще ви критикуват. Представете си, че не знаете какво нещо е критика. Като имате критиката предвид, плаши ви. Представете си, че няма критика. Без критика пишете поезия. Има един закон, който учи хората. Как се научава детето да ходи, кой го учи? В него има един стремеж. Казвате, че децата не били умни, че глупави били и трябвало да се пазят. Не са глупави. Виждам при какви условия са глупави. Като го разгневиш, да се търколи, но я го остави свободно, като слиза по една стълба, туря си задницата напред и слиза внимателно. Ако го подигнат, искат да го спънат, а ако го оставят само да се движи, полекичка стъпя, разумно. В поезията вие поетите вследствие на това налетяхте на злото. Има един английски поет, който ми харесва и трябва някой път да ви чета неговите стихове, много естествено пише. Сега той е инкогнито, незнаен поет. Поезия има в Исая, Исая е поет от еврейските пророци. Големите еврейски пророци са и поети. В поезията някои поети знаят как да избират думите. Думите нямат еднаква интонация. За пример човек трябва да знае буквата “л” с коя буква се съчетава, и буквата “н”, и между буквите има симпатия и антипатия. Някои букви си мязат. Като напишеш една буква, казва: Не искам да ме туряте до нея. Съгласните букви ние даваме право да се изкажат. Гласните букви са по-щестливи. Всяка гласна буква като дойде, се изказва навсякъде, а онези, съгласните, затворило се гърлото, има желание да се изкажат. Много щестливо е “ре”-то. Египтяните са турили “ра”. Като се натовари “р”-то, “ра” е закон на светлината. Да носи светлината, “ре”-то му е приятно. “Ра” на български значи “разумност”. Разумно е туй, което носи светлината. Има “ра” и “ом”. “Ом” значи всички качества. А “ра” е закон в природата. “Ом” - всичките качества в природата станали разумно. Думата “разум” - съдържателна дума е, от две думи е направена. Що значи разум? “Ра” е

светлината, която носи, а “ом” значи онези благородни качества, които съществуват в природата и са достойни за човешката душа. Това е “разум”. Някой казва: Какво нещо е “разум”? Как го обяснявате? “Ом” значи Божествените качества или великите качества на природата. А “ра” показва, че носи светлина. Свещена дума е “ом”. “Ом” или “ум”. “Ум” е произлязло от “ом”. Туй, което съдържа разумните качества. После имате думата “интелект”. Какво значи? “Ин” значи вътре, “тел” е, който говори. Туй, което вътре говори, е интелект. Интелектът значи туй, което говори вътре и се приспособява на външните условия. При дихателната буква, показва един закон на слизане. Като се качиш високо, показва, че трябва да слезеш. Обяснява закона на слизането. След като слезеш в най-големите дълбини, оттам ще търсиш път да се качиш нагоре. “Л”-то се отличава по това, че трябва да слезаш, без да мислиш. Онзи човек, който носи “Л”-то, слиза, но той мисли да възлиза, мисли за себе си. “М”-то е материална буква. “Л” -то слиза, без да му мисли много. “М”-то е разумното. “Л”-то казва: Да става каквото ще, може да страдам, пет пари не давам. Българинът, който е умен, турил мярка. “Ю”-то показва на “Л” да се върне. Ще се качи, пак ще слезе. След като слезе долу, трябва да се посее. Буквата “б” е път, по който “Л”-то може да се качи, може да се посее. “Ю” - това е вода. Ще слезе в почвата, то е водата и после ще излезе нагоре, това е “б”-то. “О”-то показва плод отгоре, от семето. Този плод какво трябва да стане? Трябва да се посее втори път. Буквата “в” - то е път, дето ще влезе пак, а “ъ” - това е плода. Семето като е посято, израства и минава през два свята. Знаеш колко време трябва, докато разбереш какво нещо е Любовта. То е дълъг процес, докато се яви онази светлина в съзнанието, че да ти е приятно. Като чуеш една песен да се въодушевиш. Като започнете да заучавате песента на Любовта, да ви е приятно. Да няма дисонанси. Казваш: Това не е любов, онова

не е любов, не с път на любовта, а криволичене, качване, слизане, туй е любов.

Това са два лъча, които слизат. Тази любов, е която излива водата.

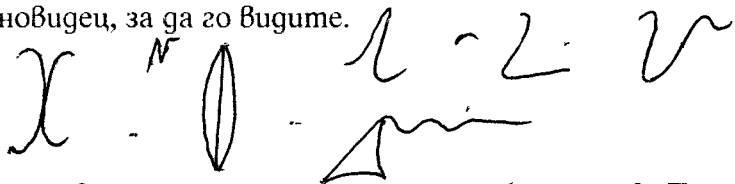
Тази е любовта, която възприема водата. Каква е разликата? Каква е тази любов? Разрешението е тригъгълникът. "А"-то е проявление, "А"-то в дадения случай е детето. Страната "АВ" е интелектът, бащата, "АС" е майката, "ВС" е синът. Бащата е, който посява семето "А". "С" е майката, която обработва, детето е "В", волята в човека е детето. Достатъчно е. То разрешава въпроса. Задачи му се дават. "Д"- туй е български дарак . . . - какво показва това? - Това са две разумни лица, хора, които се гледат лице с лице. "А"-то е първото лице, "В" е второто лице. Гия две лица се познават със светлината. "И" значи разумните лица, които се срещат. "Р" е светлината, която е дошла да работи в тях, да им помага. Значи благотворната светлина "и" в дадения случай е благотворната влага, в която всички неща се зараждат и им помага С Т О С Ъ. Буквата "С" показва трето лице, засяга лицето на бащата и лицето на майката в буквата "Х", а третото лице е лицето на детето, туй е лицето, което свързва. Искаш да видиш някой човек, радваш се. В християнството значи три пъти се радваш да видиш един човек. Да видиш какъв е умът му, какво е сърцето му и каква е душата му. "Г"-то показва доброто воюване в дадения случай. Да знаеш да воюваш. Обхода да имаш хубава. "Ъ" значи добрият пазител. То е добрият стражар, който пази къщата, съкровището да не се изгуби. Защо е Христос? Опознаване на хората един с друг, туряне светлината в работа, туряне влагата в работа и туряне волята в работа. "Т"-то по-

казва трето лице, засяга лицето на бащата и лицето на майката в буквата "Х", а третото лице е лицето на детето, туй е лицето, което свързва. Искаш да видиш някой човек, радваш се. В християнството значи три пъти се радваш да видиш един човек. Да видиш какъв е умът му, какво е сърцето му и каква е душата му. "Г"-то показва доброто воюване в дадения случай. Да знаеш да воюваш. Обхода да имаш хубава. "Ъ" значи добрият пазител. То е добрият стражар, който пази къщата, съкровището да не се изгуби. Защо е Христос? Опознаване на хората един с друг, туряне светлината в работа, туряне влагата в работа и туряне волята в работа. "Т"-то по-

казва в християнството, че трябва да се облагороди. "И"-то показва, че трябва да дадем. Казвате: Защо трябва да му помогна? Законът е, че никой няма да ти помогне, ако ти не помагаш. Помагай, за да ти помагат. Вие сега искате да ви помагат. Щом вие помагате, втория път вие трябва да вземете помощта. Ако чакате само да ви помагат, такъв закон в природата няма, два пъти да ти помагат. Щом ти помагат, в тебе трябва да има импулс. Като дойде този импулс, ще дойде втори, трети. Какво означава "ж"-то? Това е единица - къщата, в която живееш. Имате влизане и излизане, туй "ж" е в движение. Щом влезеш вкъщи, трябва да излезеш. Посееш едно растение в земята, почва има, растението излиза навън. Всяка идея, която влезе в ума ти, трябва да излезе навън с една придобивка. Хората се спъват, искат да придобият голям ум, голяма мъдрост, за да излязат навън. То е сложен въпрос. На един мъдрец му трябваха милиони години да стане мъдр, да има туй голямо богатство. Сегашните милионери нямат такова богатство. Никому не се дава едно богатство, което той не може разумно да го пласира. Само да казва, че той е богат, милионер. Вие искате да бъдете поети, какво ще направите? Ако сте поет върху какво ще пишете? Ако вие сте поет, върху какво бихте писали, за какво ще пишете? Ако аз съм поет, най-първо ще пиша за светлината, после ще пиша за въздуха, трето, ще пиша за водата, а четвърто, ще пиша за хляба. Сигурни работи. Ще имам работа с очите си. Ще опитам въздуха чрез носа си, гробовете си ще опитам, водата чрез устата си, тя в стомаха ще влезе. Ще опитам храната, между твърдата храна и водата има симпатия. Твърдата храна е коравичка, водата е мекичка. Задръжат се вътре. Дишането е без светлината. Въздухът асимилира в себе си светлината. Въздухът, който няма в себе си светлина, я отразява. Онзи е хубав въздух, който съдържа светлина, внася светлина в гробовете, тази светлина в гробовете се трансформира в мозъка. Тази светлина, която

приемаме, действа по един начин чрез очите, а онази светлина, която се приема с въздуха, тя е като храна в гробовете. Между въздуха и светлината има отношение. Онези, които не знаят, казват: Да дишаш. Дишането е хранене. Чрез устата издишаш навън.

Сега можете да кажете много отвлечени работи. Когато говорите за кислорода, водорода и азота, не са ли отвлечени? Азотът става ли видим? Не е видим. Кислородът може ли да бъде видим, когато е в течно състояние? Малките частици на атомите в кислорода може ли да ги видите? Значи трябва да съберете милиарди атоми на едно място, едно голямо общество от милиарди атоми на кислорода да ги събереш, за да ги видиш да станат на течност. Тогава може да ги видиш. Самият атом на кислорода е невидим. Трябва да бъдете първостепенен ясновидец, за да го видите.

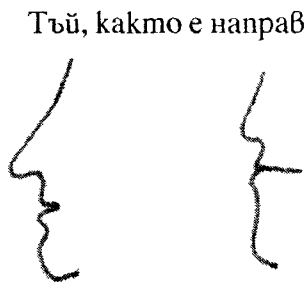

Защо му турих този триъгълник отдолу? - Този триъгълник е по-устойчив. Това е разумният свят. Съединени двамата хора, допрели ту гърба си, ту лицата си, гледат. Единият гледа едната страна, другият гледа другата страна. Понеже се движат, хиперболично са дошли. Двама души се разговарят. "Ъ" е човешката ръка, свита на юмрук. "Ь" е човешкият крак. Малкият "ь" в български означава "крака". Буквата "Р" е човешката ръка, хванал си нещо. "С-то" то е човешкото лице. "Т-то" както се пише на български, какво означава? А подобна е буквата дълба "В". Това е един човек, който яде и мисли за утре. Сутринта е ял и казва: На обяд какво ще ям? Българинът дошъл и казва: Ударихме го на ядене. Хайде да дадем и на другите. "Т"-то в българина казва: Яденето което имам, ще го дам. Да се ожения, че да дам на жена си. "I"-то това е женско, а дълба "В" - това е мъжко. Една жена или едно

дете, един брат ще го нагостиш. Какво означава "П"? "П"-то е даване. Буквата "Р" значи, че хващаш нещата. "Г"-то показва, че българинът е овчар, геза има. "Г"-то е кукличката, с която хващаш. Или "Г"-то, ръкописно написано, туй е Божественото начало да се закачиш някъде. Отдолу да закачиш материалното и отгоре да закачиш. "Г"-то работи, върши. Тия процеси, които са ставали в човешкия ум, са изразени чрез буквите. Колко гениални хора са работили, докато създадат буквите. Сегашните хора казват: Не, не. "Не"-то показва, че има противоречие, тече вода, мост трябва да се направи и по този мост да може да се минава. Що е мост? - Противоречие имаш, трябва да учиш. Единият бряг е невежеството, другият бряг е науката, мостът е по средата, съединява ги. Невежеството и науката са свързани. Що е науката? - Науката е мост, по който трябва да минем и по който човек може да влезе в знанието. Който не иска да учи, да пише буквата "Н". Когато нещата не са верни, има много грънкане, когато нещата са разумни, образуват сладчина. Щом нещо е вярно в тебе, ти усещаш сладчина. Щом една дума е вярна, ти усещаш приятност. Това е признак, че нещо е хубаво. Щом не е хубаво, усещаш нещо горчиво. Горчивината всякога ни показва, че не сме на правия път. Сладчината показва, че сме на правия път. Сладко е всяко нещо, което показва правия път. Всяко нещо, което е горчиво, показва, че пътят не е хубав. Горчивината и сладчината са два възпитателни метода. Сладчината казва: Това е правият път, тръгни. Горчивината казва: Този път не е заради тебе. Защо е сладкото? - Сладкото показва, че работата е започнала добре. Горчивото показва, че не е добре започната работа. Значи светът има разумен стремеж. В разумните работи се образува сладчината. Тия, сладките плодове ги посяха разумни същества. Сладчината в плода показва, че има разумност. Там, дето има сладчина, има разумност. Там, дето няма сладчина, разумността отсъства. Горчивината служи за лекуване. Горчи-

вите работи лекуват. Сладчината носи здраве. Горчивината изпъжда болестите. На една болест като ѝ дадеш горчивина, бяга, защото болестта е голям аристократ. Болестта обича всички да ѝ работят. На всичките болни готвят хубаво ядене. Мляко дават да пият, захар дават, всичко дават да ядат. Най-после търси от някоя птица мляко да намери. Защо е болен човек "Б", защото не е посял житото си. "О"-то показва добрите условия, които има, и не ги използвал. След туй "А"-то показва любовта, която се е проявила; "К"-то е товар, който му е даван и не го е пренесъл, та се натрупал. "А"-то значи добре да затвориш ума си и сърцето си, това е закон.

В египетската наука, отгдето взели буквата "А", алефът* показва, че човек е в движение. Евреите са го взели от тях, тя не е гласна буква, но е съгласна. Нашата буква "а" е взета от тази буква. "У" -то е същата буква, обърната нагоре. Както са писали алефът евреите, това е закон на инволюция, когато човек е слизал. "У"-то показва едно състояние еволюционно. Обръща се с главата нагоре. Човек, който слиза от невидимият свят, като се изпразни, започва да събира. Какво значи "У"? То е плодът. След като посееш семето, туй, което си спечелил, то е посятото.

Туй, както е направена човешката уста, тя е буквата "Е", иска да яде. "Е"-то е закон на разширение. Кое "Е" обичате повече - ръкописното или печатаното?

Вторият има потиснати чувства, има много материал, но няма план. Този човек няма план, за да се прояви.

Вследствие на това се намира в неблагоприятни условия.

* алефъл - първата буква на египетската азбука

Някои хора са къси, защо са къси? Някои хора са високи. Защо са високи? Турете някоя къща наблизо до някое дърво, то става високо, търси светлината. Посейте някое дръвче самостоятелно, да няма нищо наоколо, то не върви високо, ниско става. Високите хора са расли при неблагоприятни условия, състезание за живот е имало. Късите хора е нямало кой да ги стеснява, затова не са турили голям бой. Ако искате вашият ум да работи, съберете се между умни хора, тогава ще работи. Ако го оставите сам, не работи. Щом си сам, къс ще останеш. Щом си с хората, висок ще станеш. Какво е предназначението на високия човек? Високият човек е станал висок, като е търсил светлина. Знае, че ако няма светлина, ще дойде смъртта и веднага има стремеж да излезе навън, да приеме светлина. Във всеки човек трябва да има желание да излезе из лошите условия. Значи щом си при лоши условия, ти си между много хора, висок ще станеш. Искаш, не искаш, ти висок ще станеш. Това е разрешението. Защо е религията? - Хората на ума са много, търсят път за своето спасение. Отиват на високо и излизат навън. Светските хора са ниски. Обяснение на нещата. Някои мъчнотии имате във вас. Всяко чувство, което е притеснено, трябва да внесете религия, идеята за Бога. Идеята за Бога е там, гдето можете да получите тия блага, които са необходими. Няма друг избор. Идеята нагоре е идея за Бога. Идеята за Бога е нагоре. В плоскостта тия блага са дошли, ние ги търсим. Човек става широк. Стомахът му, който по плоскост върви, той го търси по плоскостта, не го търси на плоскостта и се разширява. Слязъл е долу, по равно върви. Сърцето върви по права линия, умът върви по крива линия, но енергиите на ума се отразяват върху сърцето и сърцето има за цел ума. В живота ви умът да ви бъде идеал за сърцето и сърцето да бъде идеал за ума. Защото умът само при сърцето може да постигне нещо. Мисълта оттам може да добие материал. Умът само при сърцето може да се повдига. И сърцето без ума

пак не може да се подигне. Умът без сърцето не може да се подигне и сърцето без ума не може да се подигне. Що е сърцето? - Туй, което подига ума. Що е ума? - Туй, което подига сърцето.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

31. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 4.VI.1943 г. Петък - 5 ч. с.

С Л А Б И С И Л Е Н

Отче наш
Махар Бену Аба

Написахте ли темата? Ако минавате Ниагарския водопад, има за какво да се стеснявате, но тук няма Ниагарски водопад, няма място за стеснение. Кой ще чете темата пръв? (Няколко приятели прочетоха темите.) Сега вашата рима е тази:

Мамо, дай ми хляб да ям
да ида на училище сам.

Напишете го на дъската. Вие пишете в небесните висини, но това са неща не понятни. Пишете за вечността, но и тя е непозната. Поезията е като съвременната техника. Турете още два реда, тук идеята е до половина изказана.

Наука да уча.
Добро да сполуча.

Детето още за наука не знае, но нещо ново да научи.

Мамо, дай ми хляб да ям
да ида на училище сам.

Наука да уча,
нещо ново да науча.

Имайте предвид, че основните гуми, които са понятни на човека, те са опитани. Основният език е опитан. Всяка дума в съзнанието е опитана. Думите имат значение. Онзи, който турил името “хляб”, знае какво е хляб; който турил думата “вода”, знае какво е вода. Тия гуми са разбрани, или думата “бягам” - и тя е разбрана. Заекът бяга, човек бяга. Или думата “хвъркам” - и тя е разбрана. В поезията нещата трябва да бъдат разбрани. Има една поезия, която не е разбрана. Много гуми са неразбрани. Онези, които имат писано стихотворение, сво-

бодно може да четат. Стеснението може да повреди сърцето, а не искам поезията да повреди сърцето. Сега едно дете, което е свършило първо отделение, според неговото разбиране, детето може ли да напише този куплет? Може ли да каже “искам да уга” или ще каже само “да уга на училище”. Детето тъй ли говори? Представете си, че туй дете е даровито, гениално, как ще каже това? Да кажем един човек, който е на 21 години, как ще изрази тази идея? Или някой човек, ако е на 33 години, как ще я изрази? Детето по възможност туря най простите форми. То иска да уде на училище.

Онова, което е възможно в семето, то иска най-първо да се прояви. То е като чаша, която е възприела светилината в себе си. Следното положение - това са плодовете, които се повтарят.

Този процес е даване, а този процес е вземане. Най-първо при поезията трябва да възприемеш идеята в себе си. Тя като израсне, после дава плода. Някои поети започват с даване, а поезията е процес първо на възприемане. Първият процес е да възприемеш правилно и после да дадеш. Виждам, този закон е верен. Искаш най-първо да очерпиш някой човек. Най-първо ще напълниш шишето и след туй от пълното шише ще дадеш. Как ще дадеш това, което не си приел? Първият процес ти не го знаеш и учиш само процеса на различаването. Ти казваш: Дадох. Но този процес не е правилен, не произтича от тебе. Ти си чел някоя книга, декламираш, ти даваш. Не знаеш как става поезията. Още не си ходил да напълниш шишето. Двата процеса трябва да вървят: и възприемането и даването. Най-първо човек трябва да възприеме и после да даде. Ще дадеш толкоз, колкото си взел. Ти не може да дадеш повече, отколкото си взел. Не пресияй ума си да приеме повече, отколкото може. Вие някой път искате очите да възприемат повече, отколкото трябва. Неестествено положение е желанието да имате повече. Желанието винаги трябва да се ограничава с възможност-

та, която е у човека. Коя е физическата възможност? Що е време? Времето е ограничение на човешките идеи. Неща, които стават във времето, те са ограничени. Разхождаш се ти 1 / 2 час с известна бързина. В един час колко километра можеш да изходиш? Ще зависи. Как ще определиш? Казвате - безгранично, без граница. Духовният свят е без граница. Ограничението е за физическия свят. Безграничността е ограничение за духовния свят. Защото и безграничното е ограничение. То има пак граница. Времето може ли да го продължиш? Един час може ли да го продължиш? Като дойде часа, ще спреш. Значи безграничното - то те ограничава. Вие казвате "непостижимо". Безграничното е граница на духовното. Кое е граница на Божественото? Божественото има граница. Тогава имаме така: Любовта е граница на Божественото, Мъдростта е граница на духовното, Истината е граница на човешкото. Що е истина? - Граница на човешкия живот. Що е мъдрост? - Граница на духовния живот. Що е любов? - Граница на Божествения живот. Граница, до която можеш да идеш. Но знайте в себе си, че границата може да се премести. Няма да седи във вас. Границата може да се премести. Нали имате една нива, тя има граници, синур. Ако купите съседната нива до нея, ще преместите границата. Ако дворът ви е малък, границата ви е малка. Ако дворът ви е голям, границата е голяма. Когато дворът се разширява, тази граница постоянно се мести. Допуснете сега, че една чешма извира. Туй, което извира, и продължава. Къде е силата на този извор? Ако изворот е малък, и образуваният път на извора ще бъде малък. Ако изворот е голям, и пътят му ще бъде голям.

Казвате: Божественото е безгранично. Що е любовта? - Граница на Божествения свят. Граница е, че като минеш, трябва да му знаеш границата. Животът е граница на Божествената Любов. От Любовта излиза животът. Животът е граница на Божествения свят; знанието е граница на от духовния свят. Свободата е грани-

ца на човешкия свят. Животът произтича от Божествения свят. Знанието произтича от духовния свят, свободата е граница на човешкия свят. По какво ще познаете дали човек е свободен или не? Свободата може да я изгубиш и може да я спечелиш. Кога се изгубва свободата? Има отношения между свободата и знанието. Ако няма знание, изгубваш свободата, ако имаш знание, спечелваш свободата. Тогава и обратното е вярно: ако имаш свобода, може да придобиеш знанието, ако нямаш свобода, знанието не може да го придобиеш. В реалните неща всякога има една придобивка. Там, гдето няма придобивка, тия неща се нереални. Сега каква е идеята във вашия ум? Коя е причината, че големите неща се намаляват, а пък малките се увеличават? Може ли нещо малко да се увеличи? Туй, което не се е смалило, може ли да го увеличиш? Едно семенце, което е малко, то се е смалило. Затова може ли да го увеличиш, от голямо е станало малко. Вземете един газ, който е стеснен, завзема малко пространство, но когато се пусне на свобода, той експлодира, иска да завземе грамадно пространство, което е завзел мал, и тогава става експлозия. То е по закона на насилюето. Може този газ постепенно да се освободи без усилие. Някога вие вземете някоя ваша идея, която експлодира, ограничавате я. Щом ограничавате една идея, тя ще експлодира. Често страдате, защото някой път стеснявате вашите идеи, стеснявате ги много и след туй туряте запалка. Казвате: Любовта. Любовта запалвате и тя експлодира. В живота Любовта е опасна запалка, трябва да имате ограничени идеи и веднага страдате. Не можете да си дадете сметка защо страдате. Страданието започва с ограничението на човека. Като започнат да експлодират идеите, второ страдание ще дойде. Сега органическият свят не е нищо друго освен семената, които са образувани. Този живот във всяко семе е стеснен. Разумният свят дал един правилен път, че не експлодират, но постепенно се изявяват. Развитието е постоянен про-

цес за растенията, гдето едно същество, което се е молило да добие своята първоначална свобода. Един човек в пространството е голям, колкото цялата слънчева система. Този човек вземат, че го компресират в една микроскопическа клетка и може би след милиони години вие ще завземете едно разстояние от 4 - 5 километра, не физически. Представете си, че тук имате един център А и до точката Б има 20 метра. Ако прекарате между тях ток, никой не може да мине. Този ток не е материален, но се образува едно движение. Може в една струя да прекарате електричество. И най-силният човек не може да пресече с най-голямата сабя. От струята ще отскочи сабята, не може да пресече водата. Тия трептения са по-силни, отколкото трептенията на сабята. По-силният човек има по-силни трептения, следователно той ще те победи всякога, при него не може да минеш. Може да минеш там, гдето трептенията са по-слаби. Казвате: Всичко е възможно. Само трептенията определят и ще търсиш място, ще търсиш малко съпротивление, с по-слаби трептения. Някой път искате всичките хора да бъдат еднакво силни. Тогава няма да може да минеш никъде. Благодарение на това, че някои са по-слаби, по-силните ще има откъде да минат. Вие искате в себе си да нямате слабост. Едно нещастие е за вас - ако сте всесилни, няма да минете никъде. Слабият и силният имат съотношение. При всеки силен момент в живота трябва да има един слаб момент. Трябва да разбирате думата "слабост". Тя е опорочена дума. Слаб човек, е гдето може да минеш, който може да ти послужи, който може да ти направи добро. Той е слаб човек. Онзи, който не може да ти направи добро, той е силен. Доброто е слабо, а злото е силно. Слабият не че органически е слаб, но външността е слаба. Водата е слаба, може да я победиш. Таз, слабата вода от всичко е по-силна. Водата е слаба, но въздухът е още по-слаб, а светлината е още по-слаба. Светлината е много слаба. Таз, слабата светлина, чудесии прави. Кара човеш-

кия ум да мисли, човешкото сърце да чувствава. Казват: Аз не искам да бъда слаб.

Слабите нека вършат най-добрите неща в света. Не да бъдеш слаб, постоянно да чувствуваш една вътрешна слабост. “С” в дадения случай е разумно лице. Значи в дадения случай има Божествен път, това е буквата “Л”. “А” е натовареното, доста богато е. “Б”-то показва условието да расте и да се развива. “Ъ” - това е един разумен пазител, това значи слаб. “С” значи красиво лице. Що е слаб човек? - Красиво лице. Що е слаб човек? - С Божествен потенциал в себе си. Възприема много Божествени работи. Всички идеи, които носи слабия човек, са в полза на другите. Расте правилно, разбира правилно. Най-разумните хора в света са слабите хора. Те разбират живота. Слабите хора са разумните хора. Силните хора са неразбраните хора в света. “Силен” - в буквата “н” е противоречието на силния. Буквата “н” е най-силната отрова в силния човек. Казват “н” пъти. Най-силното е постоянно. Когато идва силният, ще отвори вратата. Слабият никога няма да направи нищо. Той дойде и чака. В силните хора трябва да извадиш този елемент “н”. Как ще го извадиш? “Е”- това е ножът, най-първо трябва да вземеш ножа. Като спи силният, ще вземеш ножа и като стане, няма да има за какво да се хване. Силният като спи, ще му свържеш краката или едната ръка да не може да рита. Как ще опитате в себе си дали сте силни или не? Много лесно. Учителят може да опита дали е силен или не. Той разправя на някое дете, разправя и то не разбира, и той му удари една плесница, втора. “Силен е”. Много учители казват: Трябва да удариш една плесница. Аз казвам: Учителят е силен, а в думите е слаб. Щом като учителят удари ученика, “н” пъти минава в ученика и учителят остава слаб. Затуй някой път ученикът като израсне, учителят го е бил и ученикът някой път помни. Разправят за един такъв случай. Един ученик учел при един учител, който му ударил една плесница. След време уче-

никът среща учителя и го пита: Ти познаваш ли ме? Ти едно време ми удари една плесница. Сега този пример ще го изясня със следното: При Освобождението на България някой българин се оженил за една много красива мома. Тя се разболяла и той отива при един лекар и му занася един куркой. Лекарят бил неразположен и (човекът) като му казал: "Господин докторе, жена ми е много болна", лекарят се разсърдил и казал: Болна ли е? Ударил му две плесници. Човекът оставил куркоя и си излязъл. Помислил, че това е ново лекуване. Отива си вкъщи и жена му го пита: Носиш ли ми лекарство? Той ѝ ударил една плесница. Като ѝ ударил плесница, тя оздравяла. Той си казал: Доста ефикасни са тия лекарства. След една година пак отива при лекаря и носи друг куркой*. Казва: Господин докторе, познаваш ли ме? Аз миналата година удвах тук и жена ми беше болна, ти ми даде два цяра. Аз дадох единия на жена си и тя оздравя. Лекарят казва: Много добре. Единият го нося в себе, си да ти го дам ли? - Ще ми го дадеш. И той му ударил една плесница.

"Н" пъти е по-силен. Всичкото противоречие е, че слабите стават силни. Туй "н" се мести. Силният човек губи силата си. В природата само орагническият свят, разумният свят е силен, който укротява силните хора и им дава право. Що е възпитание? - Един правилен метод как да се изявят силите, които Бог е вложил в човека, за да не експлодират. Затуй всякога трябва да се говори помело. На силния много меко трябва да му говориш. Най-малката искрица може да го възпламени. Затуй много слаб трябва да бъде огънат. Сега разбрахте ли? Какво значи слаб и силен? Вие искате да заменим думата "слаб" с "кротък". Съвсем друго значение има думата "кротък". "К" - то не е от земята, то е състояние на рибите. Като хванеш рибата, печеш я на скара, това е "к". Човек може да бъде кротък само като го пекаш на скара. Кротки са ри-

* куркой - пуяк, мисирок (рум.)

бите. Човек няма никаква кротост. Като го туриш на скарата, 10 пъти ще скача. Каквото и да му поискаш, той не дава. Казано е, че кротките ще наследят земята, но то е за бъдеще, като дойдат. Те са идеалните хора. Те трябва да бъдат с подтик на любовта, с подтик на Мъдростта и с подтик на Истината. Сега кротки хора няма. Може да има няколко души. Христос е от кротките. И той казва: "Който яде плътта ми и пие кръвта ми, той има живот".

В тази поезия ще опитате този принцип гали е верен. Туй, което ще опитате, то е вярно.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

32. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 11.VI.1943г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ЧЕТИРИ ВИДА ОСВОБОЖДЕНИЕ

Отче наш

Основните положения на миналата лекция какви бяха?

Когато рушим камъни, потребни са ни силни чукове. Когато рисуваме, чук не ни е потребен. С чук какво може да се извърши на едно платно? Всичкото знание, което хората имат, е разхвърляно и разпокъсано. Имате идеята за Любовта, но какво е приложението на думата “любов”? Щом започнеш да говориш на един човек за Любовта, той иска да бяга. Ти го вързваш. Щом говориш за Любовта, той усеща, че ти искаш да му туриш някой юлар, да го вържеш. Вие не разбирате основната идея на Любовта. Под думата “любов” в прекия смисъл се разбира нещо, което тече постоянно, което излиза без никакъв оглед на повръщане. В Любовта има само едно действие - напред изтичане. Първоначалната идея е тази. Сега под думата “любов” какво разбирате? В Любовта после се явява процесът. Най-първо вие посаджате едно дърво, то е Любов. Най-първо го туряте в земята ↓ после имате друг процес ↑. Тези две линии са успоредни. Имате слизание и качване. Кое идва по-напред, качването или слизането долу? Любовта е процес на слизание. Обичта е процес на качване. Онези в аероплана или в балона, когато искат да се качат нагоре, хвърлят от своята тежест. Нещата като олекват, се качват нагоре. Хората на любовта са много тежки, слизат надолу. Хората на обичта са леки, затова освобождават.

Какво значи думата “свобода”? - Първично трябва да разбирате думата “свобода”, в първичния ѝ смисъл. “Свобода” първично значи: на всяко едно чувство, което имаш, да му дадеш свобода да се прояви в най-малкия

размер. Свобода трябва да гадеш на очите да се отворят и да възприемат светлината. Та казвам: Свободата започва от 4 процеса, без които тя не може да се добие. Най-първо трябва да освободиш стомаха, освобождаване на стомашната система. Вие претоварите стомаха, не му давате свобода, не го оставяте на свобода да почине. Трябва да освободите стомаха, да му гадете толкоз работа, колкото му е приятна. Тия клетки, които съставят стомаха, са цял един народ като българския. Да им гадете свободата да извършат работата. Работата, която извършват, да им бъде приятна, да не ги направят роби на себе си. Щом клетките на стомаха станат роби, вие не сте свободен човек. След туй трябва да освободите гробовете си. Тях някой път правите много лениви. Давате на стомаха повече работа, отколкото трябва, а на гробовете не давате работа, колкото трябва. Тях правите лениви. От леността на гробовете се раждат разни състояния. Човек щом стане ленив, става много изискателен, той иска някой мек стол, хубаво да си полегне, иска кревата да бъде мек, обущата да бъдат удобни, всичката къща да му е много изискана, нищо да не го пречат, висува, всичките хора да му услужват наоколо. Той трябва да се повърти малко. Да погледне нещо, мисълта му да е свършена. Да се поклони и пак да седне на стола.

Следователно с дишането природата иска да освободи човека. Дихателната система е свързана с човешката мисъл. Човек, на когото гробовете са лениви и мисълта е ленива. След туй трябва да освободите мозъка си от ненужни натрупвания и безпокойства, които се раждат в него. Цяло динамо имате в главата. Представете си, че във вашия ум ви идат гости, които ви говорят само за права, за лотария говорят, за дрехи говорят. Дойде някоя твоя съседка, казва: Новата мода била червена рокля или синя рокля. Веднага купиш една, втора, трета, четвърта, пета, шеста, 13 рокли ги наредиш. За всеки сезон. Питам, като имаш 13 рокли, какво ще придобиеш? Ако

една сестра има само 2 рокли, а другата има 12, каква ще бъде разликата между тях? 12 рокли може да ви създадат неприятности. Ако сте невнимателни, молците може да изядат някоя рокля, ако е вълнена, и - веднага тревога. Двете рокли понеже ще ги обличате, няма да ги изядат молците. Понеже 10-те рокли ще почиват през лятото, ще видите, че някой молец е проял роклята. Вие се смущавате, как тъй да влезе молец? Много работи в света смущават хората. Всяко нещо, което имате, трябва да ви върши работа.

Четвъртото освобождение е вашата моторна система - движението. Да знаете как да си движите ръцете, краката, очите, главата си. Малко хора има, които ходят красиво. Ходът зависи от мисълта на човека. Вземете един търговец, който отива на работа да печели. Ако иска да печели, като излиза из къщи, изведнъж взема големи крачки. Онзи, който е страхлив, отива на бойното поле, излиза внимателно. Като излизате някой път, нямате никаква идея защо излизате. Отивате на пазар и не знаете защо. Вървите, клатушкате се, не сте сигурни, нямате никаква цел. Първото нещо е сутрин като станете, да имате една определена мисъл. Ако нямате определена мисъл, тогава във вашия ум нахлуват мисли, които не ви ползват. Вие започвате да приемате както порадиото. Постоянно възприемате чужди мисли от една станция, после от втора, трета, четвърта. Затворите радиото, чули сте нещо. Сега какво приложение има?

Пяхте тази сутрин по радиото песента "Махар Бену". Половината от песента не беше изпята, както трябва. Малко гробовете ви са неразположени. Всякога стомахът ви има повече любов, но гробовете ви имат по-малко любов. Трябва да знаете, има правила, по които да хармонизирате гробовете. Казвате: Да се диша. Навсякъде има дишане. Знаете ли колко са неправилни дишанията на хората? Някои хора дишат, но левият им гроб, лявата страна на гроба не е активна. У други хора лява-

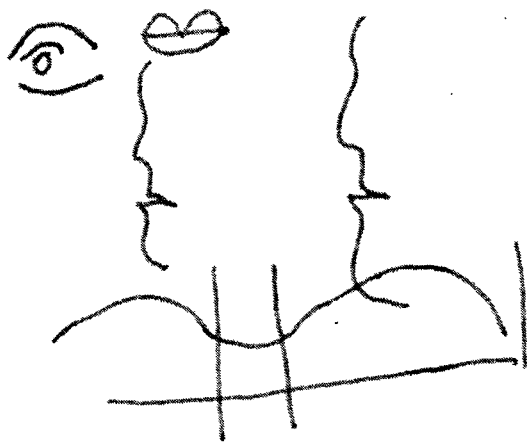
та е активна, дясната не е активна. Затуй дишането е свързано с чистата мисъл. Не може да дишате добре, ако мисълта не е активна, ако мисълта не е чиста. Чистата мисъл привлича чистия въздух. Между чистата мисъл и чистия въздух има съотношение. Не може да дишате добре, ако мисълта ви не е чиста. Безпокоите се, не сте благодарни, че се намирате в един свят, гдето най-възвишените същества като ангелите надникват, искат да слязат, не може да слязат, не им е позволено. Това не е ограничение, но за да слезе един ангел, трябва да има любов. Понеже ангелите нямат тази любов, като слязат на земята, може да нарушат някои закони. При хората като отивате, ако се запознавате без любов, дисхармония се ражда. Срещнеш един човек, когото не обичаш, веднага се роди в тебе един дисонанс. Или срещате една змия, тя ще създаде в тебе един дисонанс, понеже не я обичате, имате отвращение. При сегашното възпитание всичко е безразборно. Някой път вървите и движите дясната ръка. Някой път вървите и туряте ту лявата ръка в джоба, ту дясната, само едната ръка махате. Мислите, че е произволно. Но вие направете опит цяла седмица да движите вашата ръка, да видите какво ще бъде вашето състояние. Движете само дясната ръка и ще видите какво състояние ще имате. Направете научни наблюдения. Разделете се на две. Половината от вас да си движат само лявата ръка и половината - само дясната ръка, и наблюдавайте какво ще бъде вашето състояние. Това правете за половин час само. Не че ще имате някакво голямо постижение, ще имате известни възприятия, чувствавания, които ще бъдат специални.

При възпитанието си не претоварвайте вашия стомах никога с излишна храна; не оставяйте гробовете си лениви, създайте им работа. Поне като станете сутрин, кажете: Искам да дишам чистия въздух. Пожелайте да дишате чистия въздух, тогава ще помогнете на гробовете си. Вие станете и мислите за големи постижения. Всич-

ките ония големи дървета, които са израстнали, все от тънки са станали. Една борова семка да се посее, след 10-12 години ще стане голямо дърво. Една велика ваша идея като семка се изисква да се посее. Време е нужно, за да се развие. Вие мислите една идея изведнъж да израстне като диня. Великите мисли изискват време, изискват почва за посаждане. После вие имате стари навици. Знаете ли какво е старият навик? - Старият навик е да вървите по права линия. Баща ви обича само да заповядва и вие като баща си обичате само да заповядвате. Баща ви е учен човек, знае как да заповядва или най-малкото знае как да заповядва на музиката. Вие искате да заповядвате, но не знаете как да заповядвате. Да кажем, вървите по линията на майка си. Не знаеш как да се обхождаш, нямате ума на майка си. Взели сте чертите на баща си и искате политика да въртите и съвсем сте объркали работата. Слабият никога не трябва да се опитва да заповядва. Какво разбирате под думата, че не трябва да заповядва? Ти искаш да заповядваш някому да не яде много, а ти сам ядеш повече, отколкото той яде. Никога не заповядвай на един човек това, което сам ти не правиш. Как ще научиш някой човек на любов, когато ти сам не разбираш. Или как ще го научиш на честност, когато ти сам не разбираш какво нещо е честността. Най-първо човек трябва да се научи да има обхода, да се обхожда. Възпитанието на човека зависи от това какви са неговите отношения към краката, към ръцете, към дробовете, към стомаха, към ушите, към устата му, към космите му. Ако вие не знаете как да се обхождате с вашите ръце, които показват активността - един разумен процес, ако нямате добри отношения към ръцете си, вие не можете да възприемате от висшите светове. Много пъти енергиите излизат от едната ръка в другата. Като махаш ръката си при ходенето, ти възприемаш. С тия клетки ти възприемаш и трябва да знаеш добре да възприемаш. Вървиш някъде, веднага се изменя твоето състояние; ти не

знаеш, че туй състояние зависи от движенията на твоите ръце. Някой върви, движи бавно ръцете, възприятията са слаби.

Казвам: Трябва едно ново възпитание. Вие като станете, се безпокоите за нищо и никакво. Някои от вас искате да бъдете красиви. Най-първо вземете една красива картина, започнете да я рисувате. Ако не знаеш да рисуващ един красив нос, ако не знаеш да нарисуваш едно красиво око, каква картина ще нарисуваш? Ти искаш да бъдеш красив, но тази красота ще я турите като маска.

Това красиво око ли е? Това красива уста ли е? Какво рисуване е туй? В този профил тази пречупка на брадата показва неестествено положение. Това е един човек, който е недоволен от живота.

Възприема повече, прилага по-малко. Какво показва вторият профил? В органическия свят големината на една линия какво означава? Навсякъде, където има удължение, има отражение към окръжаващата среда. Ако носът е широк, показва, че дишането е добро, чувствата са добре развити. Ако носът е спитен, показва, че чувствата не са развити, дихателната система е слаба. Първото нещо, (което) трябва да имате предвид, е че вие сте създадени по един план, не сте създадени безразборно. Има един външен план, който трябва постоянно да го реализирате. Има много отношения, какво трябва да подобрите. В рисуването има опасни работи.

Какво представя последният чертеж? - Това е един

хомот. От човешките уста е създаден човешкият хомот. Ако не знаеш как да говориш, ти ще създадеш един хомот на човешкия живот. Ако не знаеш как да говориш, ако туряш думите, дето не трябва, ти ще бъдеш впрегатно животно. Ако подпишеш някоя полица, ти ще бъдеш един впрегат вол и веднага законът те хваща. Казва: Този подпис твой ли е? И за да се освободиш от хомота, от закона, какво трябва да направиш? Що е закон? Най-първо законът е бил едно превозно средство, законът е играл ролята на една количка, в която детето турели да го возят. Този човек след време, като не знае как да използва закона, като са го возели, са го впрегнали той да кара количката. На място законът да му помага, законът е станал бreme заради него. Неразбиране на нещата. Аз гледам много бащи - турел сина или дъщеря си в количка и той отподире кара колата. Той го прави туй от немай и къде. Птиченцата имат ли количка за децата си, те аеропланчета имат. Не е лошо, че имате колички, не съм против количките и против аеропланчетата не съм. Но ако не знаем как да използваме нещата, падаме в противоречие. Най-първо ще прегледаш живота на майка си, на баща си и всичките техни добри отношения, които са имали, ще възприемеш хубавото в баща си и майка си и онова, хубавото, ще го туряш и по този път ще вървиш. Онези неща, които не са били хубави, ще ги отхвърлиш. В природата всичко хубаво трябва да се възприеме и да се прилага. Щом не се прилага, тогава се явяват тия дисонанси, изопачаване на човешкото лице, атрофиране на човешките ръце. От лошите мисли, от лошите желания и постъпки имаме изопачаване на хората. Ред поколения, които не са живели добър живот, атрофира се долната челюст. Ред поколения, които не са мислили хубаво, ност се изопачава. Ред поколения, които не са обичали истината, очите изгубват своята красота. Хората, които не са били разумни, челата се изопачават. Та казвам: Зависи, стомашната система оказва известно влияние върху

долната част на лицето. Чувствата оказват влияние върху лицето в скулите. Мисълта оказва влияние върху горната част на челото. Мислите оказват влияние в краката, в мускулите, в кръста, навсякъде всичко се моделира. Един народ, едно общество, едно семейство, които живеят добре, веднага ще моделират добре телата. Най-първо трябва да имате отлични тела. Засега хората използват това, което майката и бащата им са предали на тях. Вие, които сте дошли на земята да живеете, какво трябва да приложите? Едно учение, което не може да направи едно микроскопическо подобрене на лицето, едно учение, което не може да направи едно микроскопическо подобрене на главата, едно учение, което не може да направи едно микроскопическо подобрене на краката, това учение е безполезно. Всичките занаяти в света, които съществуват, те упражняват известно въздействие върху тялото на човека. Занятието с философия упражнява влияние върху тялото. Вземете индустриалните занятия, индустрията разширява главата на човека. Германците, търговците развиват долната част на челото. Всичките религиозни хора са чрезмерно честолюбиви. Честолюбието не е религия. Той мисли, че е от високо произхождение, че е излязъл от Бога. Бог помага на всички. Той на никого не помага, пък минава за божество. Сега светът е пълен все с такива божества. Миллиони божества има в света. Вие казвате: Какво можем ние да направим? За себе си можете да направите много. Вие всички питате: Като дойде Христос, какъв ще бъде светът? Преди 2000 години като дойде Христос, какво направи? Казвате: Като дойде Христос, какво ще бъде? Като дойде Христос, имаше пророци. Като дойде, как Го приеха? Казваме: Да дойде пролетта. Как приемаме пролетта? Ако сме готови да работим, ако посеем - добре, но ако не работим, няма да имаме после нищо. Ако в мозъка не можете да посееете десетина, двадесет хубави мисли да израснат, десетина хубави чувства и те да израс-

тнат, ако не можете да посеем 10 хубави постъпки да израснат, какво ще ви ползува пролетта? Пролетта зависи от произвеждането на сладките плодове. Без хубавата вода, без чистия въздух, без хубавите плодове, каква пролет е, кажете ми? Казвате: Идеен живот. Какъв е идейният живот? Ако живееш между хората, които са идейни, ще се чувствуваш радостен и весел, ако с идейните хора се чувствуваш като впрегнато животното, това не е никакъв идеен живот.

Ако вие сами не можете да направите нещо, оставете други да го направят. Какво разбирате под думите “другите да го направят”? Как мислите тази картина? (Учителят показва картината, в която са представени няколко цигулари, които свирят с цигулките си) Как държат цигулките си тези цигулари, правилно ли е поставено? Не е. Някой път дрехи носите набръчкани, не са винюват майсторите, широчината е направена, но 2-3 години се изисква хубавата кройка да ти допадна. Говориш, но не носиш дрехата хубаво. Аз наблюдавам някой път вие седите, млади хора сте и за центъра на Земята мислите. Не мислете какво има в центъра на Земята, мислете горе за Слънцето. Що е Слънцето? Слънцето да ви бъде идеалът. За всички най-хубави постижения Слънцето може да ви бъде идеал. Най-хубавите работи излизат от Слънцето, условията са там. Ако нямате слънчева енергия, нещата не могат да се постигнат. Без слънчева енергия работите не се постигат. Вие държите идеята, че Бог направил Слънцето и Месечината. Направил ги и ги турил. Всичките постижения, които трябва да възприемете от Слънцето, може да ги възприемете и от Месечината. Може да имате постижения. От земята може да имате други постижения. Казва: “Направил Бог Земята и Небето и Земята беше неустроена”. Като устроил Бог Земята, турил Слънцето, Месечината за идеал, който хората които живеят на Земята, да има какво да постигат. Светлината, която иде от Слънцето ще внесе в

човешкия ум възможността за постижения на някои идеали. Всяка сутрин като станете, най-първо благодарете, че има Слънце, което изгрява. Като изгрява Слънцето, има възможност за тебе за постижения. Казваш: Какво ще ми даде слънцето? Бог е вложил известни блага в Слънцето и трябва да бъде будно съзнанието да ги възприемете. Не трябва да бъдете в спящо състояние. Като възприемете благата, във вас се заражда желание и ще чакате може би цяла година.

Най-първо ще освободите стомаха си само, всеки от вас трябва да освободи стомаха си, както той разбира, да освободи гробовете си да не бъдат лениви, мозъка си да освободи и да освободи ръцете и краката си от ненужната работа. Да дадеш свобода на тялото. Той като се движи, трябва да усеща, че е радостен и весел и да бъде господар. Да бъдеш господар, значи да бъдеш свободен човек. Да бъдеш слуга, пак значи да бъдеш свободен човек. Човек, който не е свободен при sluгуването, не разбира свободата. Свободата се разбира, когато човек е господар, да отдава правото и после като слуга, свободата се познава, без да се пресия. Господарят е външната страна. Слугата е много по-тясно свързан със свободата, отколкото господарят. Господарят е свързан теоретически със свободата, а слугата е свързан реално със свободата. По два начина: теоретически и реално.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

33. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 18.VI.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

МИСЪЛ И ЗДРАВЕ

Отче наш

Ако ви дадат една научна тема, колко енергия човек изхарчва, когато отваря очите си, колко енергия изхарчва на ден за отварянето на очите си, може ли да определите? Кое е най-важното в живота? - Трябва да се живее добре. Кое е най-важното? Кое е най-важното, кое е на пръв план в живота? Казвате: Красив и грозен човек. В какво седи красотата? В какво седи грозотата? Коя е основната черта на красотата, коя е на грозотата? Казвате: Красив човек. Коя е основната черта на красотата? Природата е дала мерки. Няма какво да ги измисляте. Онези мерки, които тя е вложила, с тях ще си послужите. Как бихте познали едно семе дали е живо или мъртво? Ако го посеем и не израства, какво ще кажете? Или може би сте го посели и сте го турили много надълбоко и затова не израства. Или сте го посели много плитко и затова не израства. Казвате: Някой човек е щастлив. Коя е основната черта на щастливия човек? Де му е щастието? Щастливият човек се отличава, има основни черти щастливият. Вас основните неща не ви интересуват. Болният човек отаде го познавате, че е болен? Веднага казвате, че е болен. После веселия човек или скръбния човек по какво го познавате? Представете ми един образ на весел човек и един образ на радостен човек, и един образ на скръбен човек. Где е радостта на човека?

— туй е радост. — туй е скръб. Устата на щастливия човек е такава. Скръбният човек е скръбен, понеже е дал повече; радостен е, понеже е взел повече. Скръбен е, защото е дал. Казва: Отидоха ми парите. Бърка в джоба си и по невнимание е дал и казва: Отидоха парите. Или пък е взел повече и е радостен. Всеки, който се рад-

ва, взема нещо. Ти се радваш, понеже си взел повече светлина, скърбиш, понеже повече тъмнина е влязла. Сега искате да градите, говорите за формули, казвате: Той е щастлив човек, той е радостен човек. Това са формули. Трябва да разложите тази формула. Той е учен човек, с формули си служи. В какво седи неговата ученост? Как сте познали дали е учен човек или не? Казвате: Той е много любопитен. Как ще познаете, че е много любопитен? - Носът му е нагоре. Любопитството има два знака. Единият знак е , а другият знак е , едното е весело любопитство, а другото е скръбно любопитство. Те са малки работи. Някой път косата не е зад ухото причесана или отпреди на главата. Ако имаш път, ще бъде добре, ако нямаш път, ще се спънеш. Ако пътуваш по едно добре направено шосе, ще пътуваш добре, ако пътуваш по едно шосе недобре направено, ще изживиш повече енергия. Всичките хора, с които влизаме в общение, които ни дават повече, те са неприятни. Които вземат от нас, ни са неприятни. Казваме: Този човек е неприятен. Някой път вземеш съзнателно, някой път вземеш несъзнателно. За пример някой път се ръкуваш с човека и ръката ти става студена. Щом се ръкува с тебе, той ти е отнел от твоята топлина, нему е приятно ръкуването. Студената ръка отнема топлината. И на тебе ти е неприятно. Може при едно ръкуване да хванеш треска или простуда. Хората няма какво да се ръкуват, като са студени или като са много горещи, няма какво да се ръкуват, ще се изгорят.

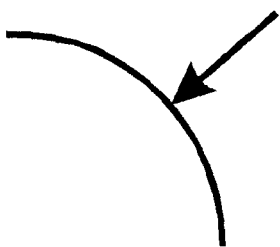
В природата приемането и даването са най-малките процеси, но много зависи от тях. Колко години е взело на орела да забие, да направи човката си завита . После на краката си направил нокти завити. С краката си хваща и с кълона си хваща. Колко време е взело да образува тази закривена човка? Или да кажем, имате един навик, някой обича да се шегува. Има карикатуристи - художници, които виждат смешното. Носът ще тури не тъй както е, ухото, очите ще тури, тъй както не са. Ка-

то влезе в обществото, обръща внимание на дрехата. После, рединготът как е разцепен отзад? Защо трябва да е разцепен рединготът? Кои са причините? Целият въпрос е там, че рединготът не е разцепен там, гдето не трябва. Разцепката е много малка, а някой път е по-голяма. Или пък някой път ръкавите са по-широки или по-тесни. Имате вътрешна риза с копчета и външна по-широка. Ръкавите на свещениците са много широки. На свещениците разцепени са дрехите. Ще кажете, тия неща не са важни. Седи пред вас един човек сам, смее се, интересува ви. Какво добивате, след като се е смял? В Америка има лекари, които лекуват болните със смях. Дойде някой болен при лекаря и му казва: Господин докторе, стомахът ме боли. Като му каже това и лекарят започне да се смее. Казва: Не се смей, умирам. Той продължава да се смее: Кис - кис. Смее се, смее се, докато най-после и болният започва да се смее. Докато болният разправя за болката - как го боли, той се смее. Щом започне да се смее и болният, лекарят казва: Сега ще платиш. И онзи изважда и плаща. Може би половин час да се е смял лекарят. Ще каже, че е учен човек, той се смее. Онзи го обижда, той се смее. Сега този не е единствен метод, много енергия се харчи, не е лесна работа да се смее. Знаеш колко енергия се харчи. Казвате: Със смях лекува, много енергия се харчи, не е практичен метод. Като няма друг метод, може с него да лекува. Тогава щом ви заболи коремът, засмейте се. Като дойде някой да ви разправя, че ви боли кръстът, започнете да се смеете, да видите колко време ще мине, докато ви оздравее кръстът. Коя е най-сериозната болка? Изместването на някоя става. Някой път става изместване на някоя нишка в мозъка. Някои нишки има много деликатни и може би малко се е изместила тази нишка, 1/10 от милиметъра се е изместила и веднага причинява болка. Трябва тази нишка да я наместиш и веднага изчезва болката. Често става изместване на нишките в зъбите. Заболи те зъбът, изместила се нишката. Теченията

не стават правилно, повече динамична енергия има. Капилярните съдове се свили, има повече кръв, набира се кръв. Понеже кръвта е нечиста, има малки твърди частици около капилярните съдове и се образува триене.

Мисълта е, която държи нервната система в изправно положение. Практически защо трябва да мисли човек? Най-първо и животните мислят, за да държат в изправно положение своята нервна система. Всичи функции на движението зависят от направлението на ума. Добрите чувства поддържат туй направление как трябва да става. Оттам се дава енергия. Най-първо, защо трябва да мислим? Не може да бъде здрав човек, ако не мисли. Твоята нервна система няма да бъде изправна, ще имаш неразположение. Твоето неразположение се дължи, понеже умът не държи в изправно положение нервната система. Вие търсите причините. Причините са вътре. На всяко едно малко неразположение не търсете причината вън. Едно малко неразположение може да се дължи на една нишка в нервната система, която се е мръднала нанякъде. Казвате: Той ме обиди. Заболя ме. На кое място те заболя? Там, дето се е мръднал нервът. Там чувствуваш болката. Като те обидят, има нишки на обидата.

Тук се намира честолюбието на човека или ония за-

кони, с които трябва да пазите правата, които човек има. Що е достойнството на човека? - Да държиш в изправно положение нервната система. Второто достойнство на човека е, че трябва да имаш нормална топлина в твоята симпатична нервна система. И

третото положение е, че всички мускули трябва да бъдат нормално обтегнати. Казвате: Той не е ял. Той като е ял, отместил е някоя нишка. При правилното ядене нишките хармонично се свиват. Някой път човек яде само на

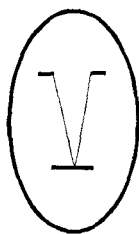
едната страна, става асиметрично лицето му. Ако ядеш само на дясната страна, дясната страна става по-голяма и лицето става несиметрично. Не яжте само на дясната или само на лявата страна. Яжте на дясната, после на лявата. Пак на дясната, пак на лявата и т.н. Някои от вас, гледам дишате, през дясната ноздра и носът е сплеснат. Не диша този човек, не трябва да бъде сплеснат носът. Сплеснатиият нос носи страдания. Като дишаш, носът няма да бъде сплеснат. Щом не дишаш, носът ще бъде сплеснат. Ако човек не приема достатъчно количество въздух, за да упражнява носа си, се ражда едно състояние. В дишането на всички липсва нещо. Много рядко ще срещнеш човек, който да диша музикално. Чувам като диша някой и чувам тоновете на дишането. Особени тонове има. Който не диша правилно, един дисонанс има. Като диша, не може да се седи наоколо. Казвате: Култура. Човек, който не знае да диша, той не е културен. Един човек, който не знае как да гледа, да си отваря очите, той не е културен. Казва: Отвори си очите. Ти като не знаеш как да ги отвориш, музикално трябва да мигате. Гледам, вие не мигате музикално. В сегашната система говорите за едно възпитание, което много дисонанси има. Сега туй е твърдение. В какво седи дисонансът? - Вие сте свили тялото. Туй състояние след час и половина какво състояние ще произведе в тебе, ако така седиш? Ти мислиш и надолу гледаш? Защо? Ако туй положение не го изправиш, може след една година то да внесе един дисонанс и ще те сполети някаква неприятност. Ти отпращаш всичката енергия към земята, става изтичане надолу. Но ако изгубиш туй равновесие, веднага ще паднеш на земята. Изгубване на равновесието има. Изгубване на равновесието на ума има. Ако ти изгубиш равновесието на своята мисъл, има падане. Ако ти изгубиш равновесието на твоите чувства, страданието ще дойде. Ако ти изгубиш равновесието на своята воля, огънеш се или се пречупваш. Има известни нишки, които може да се огъ-

нат и пречупят в нервната система. Този въпрос като не се обяснява научно, ще се уплашите. Казвате: Чакай да не огъне някоя нишка. Всяка сутрин като стане човек, като цигулар, който свири на цигулка, трябва да извади камертона и да нагласи четирите струни на цигулката. После като вземе лъка, да го намаже. Сутрин как се нагласяватме? Как нагласявате ума си? Всички вие търсите. Онези, които свирят на китара, не могат да нагласят китарата. Онези, които свирят на цитра, не могат да нагласят цитрата, на арфа - не могат да нагласят арфата. Онези, които свирят на пиано, не може да нагласят пианото. Не е лесна работа да нагласиш едно пиано. Ние тук имаме свършили музика, но те не знаят да си нагласят пианото. Да нагласиш арфата е доста трудна работа. Гледам тия цигулари - майстори как нагласяват. Онзи, който не е майстор, стегне повече струната, после я разпусне повече и пак я стегне, и скъса струната. Отвиъва, завиъва, докато нагласи. Някой път си се разсърдил и в кожата си не можеш да се събереш. Пет пари му е церът на туй. Някой път може в тъмна стая да влезеш денем, да няма никаква светлина. Че в тъмното мога да те бутна по носа, на едно място и веднага ще изскочи гневът. Във видело не може да се бута, за да не видиш. Ефектът е да не знаеш. Може да научиш нещо, само когато не го знаеш. Ако чакаш и го знаеш, няма да го научиш. Вие преди да знаете, искате да знаете. Съсредоточиш си вниманието, искаш да знаеш. Никога не може да го научиш. За да го научиш, ти трябва да бъдеш в тъмно. И да те бутне природата. Там, гдето те бутне, ще ти повлияе. Ако го чакаш, няма да го научиш. Казваш: Аз искам да го видя. Никога няма да научите работата с виждане. Нали сте виждали някой път, че каквото е състоянието на природата, същото е във вас. Отвън е тъмно, облачно, мрачно и в тебе е облачно и мрачно. Изведнъж се случва, ще се отвори небето, изясни се, блесне слънцето. После пак се затвори небето. Пак се отвори. Отвън се отвори и вътре се отво-

ри. Затвори се отвън и вътре се затваря. Казваш: Защо не се отваря горе? По някой път природата е много чувствителна. Каквото правиш ти, и тя го прави. Някой път каквото тя прави, и ти го правиш. Някой път ти трябва да направиш нещо, за да го направи и тя. Допуснете сега, че някой път някой ви е обидил и вие си стиснете устата. При тази обида със стискането на устата ти влошаваш работите си. Допуснете, че вие имате да давате на един ваш приятел 10 лева. Казваш, че след един ден ще му платиш. Той дойде и казва: Дай ми десетте лева. Казваш: Нямам. Този отговор нормален ли е? Ти имаш 10 лева, но понеже си търговец, казваш, "Нямам" и си мислиш "Нека почака". Ти не говориш истината, имаш 10 лева да платиш. Бръкни в джоба и плати десетте лева. Ти казваш "Нямам" и с туй напакостяваш на себе си. Срещнеш някого и му дължиш нещо. Преди няколко деня ти беше натъжен, наскърбен, той ти каза една добра дума. Ти вече дължиш нещо. На другия ден той е натъжен, казва : Дай ми. Казва: Нямам време сега. Значи за тебе хората са имали време, а ти нямаш време. Знаеш ли какво нещо, е като кажеш "Нямам време"? Какво подразбирате под думите "Нямам време". Аз разбирам "Не искам да го направя". Време има, колкото искаш. Природата е богата с време. Време колкото искате има. Един цигулар казвал, че няма мал време да свири. Не че няма време да свири, но системата, в която е турен, не може да свири. И според тази система няма време. Време има, колкото искаш. В "алегро" времето е бързо, в "анданте" времето е дадено, казва: Нямам време. Как ще кажеш "Нямам време", откъде можеш да вземеш времето? Вие не сте еднакво кредитирани с време. Банката на времето е отстрани на челото. (Учителят показва центъра на времето.) Като нямаш време, ще идеш при банката да вземеш колкото ти трябва. Как ще определите колко време ви трябва? Времето е свързано с този център. Никога не можеш да изпееш една песен добре, ако не разпределиш времето. Времето

ще създаде формата, в която ще се изрази цялата песен. Една песен, за да се изпее, тоновете трябва да бъдат ясни, после трябва да бъдат съдържателни, плътни. Може да уподобим един ясен тон на един хубав плод, който има красива форма. Този плод трябва да съдържа сладчина в себе си, която трябва да реагира върху езика. Трето положение е: туй, което си взел от ябълката, трябва добре да го сдъвчеш. Сега често вие казвате: Давай. Право ли е или не? Много си бързал някой път и страдаш от недомък на време. Някой път никак не си бързал и страдаш от изобилие на време. Казвам: “Давай” - и останала една част от времето и те безпокои. Като има време, те безпокои и като няма време, те безпокои. Представете си, че имате едни чорапи, които са широки и дълги. Като ги туриш в обувката, образуват се гънки. Тия гънки в хода те безпокоят. Чорапите трябва да прилепнат напълно на крака, да не се образуват тия гънки. Някой път вие казвате: “Давай”, но грубо. Някой път казвате меко: “Давай”. Съображенията ви какви са, като казвате меко или грубо? Някой път набързо го казваш. Нямаш време. Ако идеш при някой човек и вземеш тона на думата “давай”, както подхожда на него, той веднага ще бръкне в джоба си и ще ти даде. Но ако кажеш “давай” така, че не подхожда на него, той нищо няма да ти даде. Той ти казва: Поотложи малко. Ако разпуснато говориш, той ще ти каже: Поотложи. Ако бързо го кажеш, в него ще се зароди желание да ти даде. Сега искате някой да ви направи услуга, искате услугата много бързо. Някой път искате услугата и той ти казва: Поотложи малко. Погрешката е там, че не сте взели основния тон на “давай” и за туй даването не става, както трябва. Във вас има един навик - посели сте една семка, тя най-първо израства нагоре, после този клон, който израсне, навеждате го, навежда се растението надолу. Имаме една буря и тя може да го наведе полегнато на 45 градуса. Клоните го държат, но с голямо усилие се държи, той знае как се държи. По

някой път е полегнал към север, ние имаме един полегат бор на север и той казва: Изгревчани трябва да обичат Истината повече от всичко друго. Ако беше полегнал към юг, щеше да показва, че трябва да бъдат добри. Щом се изгуби равновесието между две точки, правата се отклонява. Щом стане крива, тогава има падане. Като няма опорна точка, падане има. В растенията има опорна точка. Щом тежестта мине пред перпендикуляра отпред, има падане. Дотогава, докато теченията между Слънцето и Земята текат правилно, ти може да ходиш. Щом се изгуби туй равновесие, ти падаш. И умът губи своето равновесие; и сърцето губи своето равновесие, и волята губи своето равновесие. Законът е все същ. Между тия двата полюса става движението. Щом остане само единият център, губи се равновесието. Човек сам по себе си има една елипсовидна форма. Нашият живот е елипсовиден. Представете си, че това е челото, имате

носа, устата. В дадения случай чувстванията имат по-големи впечатления, по-големи чувства, а волята е по-слаба и мислящата сила е по-слаба. Разстоянията не са равни. Разстоянията между челото и устата е по-голямо от другите. Имате тия три успоредни линии. Имате четири линии, където се проявява човешката разумност, човешките чувства и човешката сила. След туй чувствата имат по-малко (сила) и за разумността има най-малко. Тогава трябва да превърнете част от силата на волята в своя разумност. Трябва да направите второ превръщане от разумността да дадете на своите чувства. Някой път от ума трябва да се вземе тази енергия. Но в живота повече сърцето кредитира. Сърцето е главната банка, която кредитира. Затова трябва да избягвате страданията. Сърцето може да кредитира всичките дългове за изплащане. Страданията на хората зависят, от това че умът разполага с енергиите на сърцето и волята разполага с енергиите на сърцето. Сърцето само изплаща. Те казват: Отпуснете парѝ. Умът не мисли откъде сърцето взема тази енергия. Волята, и тя не мисли

откъде ще се вземе тази енергия. Ако не дава сърцето, нахвърлят се, ругаят го, че нямало любов. Всички вие казвате: Той няма любов. Тъй не се говори. Разбойникът като иде при касиера да му послужи, без чек му дава. Като извадли револвера, казва: Давай парите, или ще те утрепя.

Всички вие в живота носите револвери. Извадиш револвера, стреляш. “Ако не даваш, няма да те обичам”. Ако не му даваш пари, казва, че няма да те обича. Как ще се възпита? Цяла система трябва. Учителят преподава. И той, и аз носим някой кобур. Учителят в училището е с кобур и учениците, и те показват кобури, цял скандал става. Вие ще благодарите, че светът е доста прогресирал. Най-първо българското възпитание е започнало с фалангата. Знаете (ли) какво нещо е фалангата? Те са две гървета, между които се турят краката, стягат се в тях. Двама ученика държат краката нагоре, учителят с една тояга удря по краката. Считали едно време, дето не учи човек, че краката са виновати, биели краката. Доста учени са станали. Второто положение дошло да бият задницата. Вторият метод е бил, че един ученик ще хване, онзи когото ще бият, под рамото си и учителят удря по задницата. Възпитавало се седището. Третото положение: ръцете са виновати. Не знае урока, държат ръката отговорна. Учителят взема една дрянova пръчка, удря по ръката. След туй са възпитали ръцете, дошло лицето. След плесницата методът на възпитание какъв ще бъде? Вместо да го бият, ще го погладят, идват до истинските методи. Майката хване детето, което направило пакост, не го туря във фалангата, не го бие по задницата, но хване го, милва го по лицето. Четвъртото положение: Всички казват, че няма кой да го милва, а е възпитателен процес, влиза във възпитанието. Милването може да става не само от друг, но и сам човек може да се милва. Вие хванете някой път, кършите пръстите си грубо. То е стар метод. Ще помилваш сам ръката си. Искаш другите хора да те милват. Ще знаеш как да милваш пръстите си. Някой път с кърпата хващате грубо

носа си. Казвам: За в бъдеще има отлични методи за възпитание. Сега втория път помисли как трябва да си бутнеш ръката. Ухапе те някой комар, удряш с ръката си. Духни го. Възпитаи този комар. Комарът като иде при другите, ще каже: Намерих едно добро същество. Като направиш десет пъти така, по-малко ще те хапят комарите, отколкото ако удряш и ги биеш. Комарите казват: Убиха един наш другар, претрепах го, ние ще си отмъстим. Тия неща са преувеличени, за да ги видите.

Ако имате $- +$; $+ -$ минус и плюс и плюс и минус, каква е разликата? Имате да вземате 20 лева и да давате 10 лева. $20 - 10$ на какво е равно? Или имате да давате 20 лева и да вземате 10 лева, $-20 + 10$, какъв е знакът? В първия случай оставате 10 лева да вземате, а във втория случай остават 10 лева да давате. В природата в дадения случай зависи какви са процесите. Някой път вие се упражнявате, но всякога остава един недоимък. Някой път вие се упражнявате и всякога остава едно имане във вас. Всяка мисъл, която свършва с недоимък, процесът не е довършен. Всяко чувство, в което оставя недоимък, процесът не е довършен. Всеки процес, който не е довършен, оставя в бъдеще нещо да се прави. Природата обича завършените процеси. Има изключения, но общото правило е: Никога да не се оставя една работа недовършена.

Сега това е натоварване на съзнанието. Дръжте следната мисъл: Природата обича порядъка. Този е сложен въпрос. Не е лесна работа да знаеш как да постъпиш. То е труден въпрос, изисква се време.

Дръжте мисълта: Природата обича порядъка на нещата.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината, в Истината е скрит животът.

34. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 25.VI.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ПРАВИЛНИ ОТНОШЕНИЯ

Отче наш
Махар Бену Аба

Направете едно резюме на петата лекция от третата година. Някой път вие съкращавате. Резюме значи да извадите най-съществените неща, без да изгубите съдържанието на лекцията.

Да кажем, да направите разбор на числата 1 и 2. Какъв разбор бихте направили? Един градус над нулата, един градус под нулата. Каква е разликата? Един градус под нулата е замръзнала вода. Един градус над нулата не замръзва. Ако имате един кон, какво ще направите? Ако отивате на екскурзия, ще турите багажа на гърба му. Ако имате едно слънце, какво ще направите със слънцето? Ще носите багажа на цялата вселена. Едно сърце, една гуша, един дух, един крак, един пръст, едно око, един косъм, един лист, една мравя, една прашилка. Една мравя като се притури при друга, какво ще стане? Едно море, един океан, една капка вода, една росна капчица, каква е разликата? Где седи разликата в едното? Казвате: една костилка, едно дърво. Една костилка е малка. Едно дърво 100 години откакто е излязло от костилката, е голямо. Ако гледате едно дърво надалеч, какво ще видите? На 1, на 2 или на 10 км какво ще видите от дървото? Нещата са ясни. От много близо ако ги разглеждате, са неясни и от много далеч ако ги разглеждате, са неясни. Казвам: Сега станете и изпейте една песен. Вие веднага ще се смутите. Една песен да изпеете, не искам 3,4,5. Но една песен, най-малко. Казвам ви: Изпейте ми една песен. Вие ще се смутите. От какво произтича смущението? Защо не искате да пеете, какво извинение ще дадете? Най-простото извинение кое е? - Че не знаете да пеете. Да допус-

нем, че знаете да пеете, кои са подбуждателните причини да се откажете? Казвате: Не мога да пея, не съм разположен. От какво произтича неразположението? Да допуснем, че ви турят една костилка в обувката отдолу и най-първо вие тръгвате. След като вървите 1 км, вие се отказвате. Защо, коя е причината, за да се откажете? Костилката какво трябва да я направите? Значи трябва да я извадите. Във вашия ум има една костилка, ще извадите костилката. Че не може да пеете е костилка вече. Сега ще кажете: Как мене не ми дойде най-първо наум! Че как ще ти дойде наум? Мислиш, че е лесно да ти дойде наум. Влизаш в една тъмна стая, нищо не виждаш. Ако има светлина в стаята, ще видите разните предмети, взимате съотношение. Влизате в тъмната стая, тук се сблъсквате, там се блъснете. Причината е тъмнотата. В мръчната стая не можете да направите никакъв избор върху тази единица. Единицата ако е в светлината, ще видите всички функции, които тя извършва. В дадения случай кое тя извършва? Волята е една функция. Слънцето, вселената, това е функция на едното. Едно Слънце. Във вселената Слънцето не е по-голямо от цялата вселена. Една Земя, едно Слънце. Но Земята не е по-голяма от Слънцето. Едното си остава едно при всичките условия. Нито се намалява, нито се увеличава. Резултатите на единицата - те се изменят. Резултатите на едното са големи. Ако правехте разбор, кое бихте предпочели? Човек с едно око или с две? С един крак или с два? Как бихте предпочели? Една къща с един прозорец или с два прозореца? Да дойдем до двете. Друго едно сравнение. Как бихте обичали? Една плесница да ти ударят или две? С един лев да те глобят или с два? Една година да учиш или две години да учиш? Всички хора страдат, че не поставят нещата на тяхното място. Сега някой път вие си създавате неприятности и казвате: Туй Слънце ме изгори. Вие обидите Слънцето и туй Слънце е неразположено спрямо вас. Как ще ви изгори Слънцето, което е на 150

милиона километра турено? Защо ще ви изгори? Възможно ли е Слънцето да ви изгори на 150 милиона километра? Вярно ли е това, че Слънцето може да ви изгори? Има ли някой човек изгорен от Слънцето? Туй не е изгаряне, то е боядисване. Че някой е почернял на Слънцето, то е боя. Слънцето изтегля отвътре навън черното на кожата. Не е вярно, че Слънцето изгаря. Казва: Ослепи ме Слънцето. И то е невъзможно. Досега Слънцето никого не е ослепило. Някой път умът е въздействувал, някой път е действувало сърцето, а някой път - човешката воля и тогава се случват катастрофи вътре. Ти се блъснеш в някой стол и казваш: Блъсна ме столът. Столът може ли да те блъсне? Коя е причината за блъсването? Причината е в тебе. Ние се блъскаме със светлината на Слънцето и казваме: Слънцето ме освети. То не е вярно. Причината седи в две неща. Казвам ви: Изпейте една песен, вие не може да я изпее. Защо отказвате в дадения случай? Понеже не знаете какво може да ви донесе песента. Ако като изпее песента, ще подобрите живота си и ще ви тръгне по мед и масло, ще пеете. Сега понеже пеете и никакво благо няма, или пък изгубите (разположение), не искате да пеете. Хората имат високо мнение за вас, не сте пали пред тях друг път и като пеете, не искате да си изгубят мнението. Ако ще се подобри положението, вие ще пеете вече. Понеже не сте самоуверени, отказвате се да пеете. Защо не искате да пеете? Не искате да кажете истината. Тия хора мислят добре за мене, като не съм готов да пея, ще си изменят мнението. Нека пее друг, който може да пее. Често се случва, че искате да запалите огън, драските кибрит, не се запалва, втора, трета, четвърта клечка, не се пали. Отказвате се да палите огъня. Дойде друг вместо вас, запали огъня. В дадения случай вашето реноме не пада ли? Не знаете как да палите огъня. Дадат ви задача да мислите, вие се отказвате. Нали ви пада реномето? Някой път за предпочитане е да падне реномето. В какъв случай трябва да падне реномето на

човека? Какво значи думата “реноме”? “Ре”-“нау”, значи знатен. “Реноме” иде от “знатен”. Всичките хора мислят, че може да се разчита на него. Като изгубиш реномето, не си знатен. “Ре”-“нау” значи “прославен”. В латински език “ре”-то както се пише, то е чаша, събира, на чашата се туря гръжка. Като пиеш вино, ще си съставиш едно мнение заради него. То е едно твърдение, което трябва да се докаже. Каква е разликата между латинското “ер” и българското “ер”? На едно “р” във вид на чаша или едно “р” във вид на юмрук. Българинът казва: Ако не се съгласиш с мене, юмрук има. Ако не се съгласиш с мене, нищо не ти давам - ни пари, ни нещо за ядене ти давам. Това е схващането. ☞ Това е еврейското “р”, какво означава? У всеки един народ според неговия психологически характер са създадени и буквите. - ~ Каква е разликата? Този знак в йероглифската азбука е означавал човек, който се движи, човек в движение. В латинската азбука този знак, обърнат, е “изрек”, а в българската е “у”. Когато децата се раждат, произнасят “йоа”. Българите са го схванали “уа”; други са го схванали “ва”. “Йоа” е първата дума на един духовен език. Като каже детето тази дума, всички са на негово разположение. Бащата и майката всичко правят. Толкоз мощна дума е. Ако не може да произнесе тази дума, свършва. Като произнесе думата, на негово разположение са. Дето някой път вас не ви върви, не сте произнесли първата дума “йоа”. Вие казвате “кай, кай”, то произлиза от “ай”. Какво означава “ай”? Че човек се намира в едно състояние разредено, много натоварен е, трябва да слезе надолу или трябва да се качи нагоре. Когато ще падне някъде, човек казва “ай”. Когато придобиете сила да се избавите от едно препятствие, гдето може да пострада, казвате: “Ай”, какво ще стане с мене? Значи думата “ай” е спасителен слог от една беля. Ако не го кажеш втори път, ще се повтори, ако го кажеш, ще из-

бегнеш. Вие казвате “йоа” - това е свещеното име на Бога. Туй дете произнася името Му. Три гласни букви са те. Всичките съгласни букви са бедни. Те спират. Ти спираш гласа си някъде. За да може да произнесеш съгласната буква, да имаш достатъчно енергия да я произнесеш, трябва след нея да иде гласна буква. Да има достатъчно енергия да я произнесеш. Всичките гласни букви събират. Имате този знак. Гласните са това. Една гласна буква е динамична, тя дава от себе си. Казваш: Англичаните избягват “ре”-то да го произнасят. Понеже буквата “р” внася нещо друго. В немския го произнасят гърлено. Животните произнасят тази буква. Англичаните за да се избавят от тази грубост, “ре”—то го произнасят, че едва се чува. Българите го произнасят силно. Българите и немците си мязат в “ре”-то - тя е буква, която съдържа излишна енергия. Вие не сте изучавали буквите какво влияние оказват. Ако дълго време произнасяш “п”-то, ще произведеш друго състояние. Ако произнасяме “р-то”, ще произведеш друго състояние. “Х”-то ако произнесеш, е придихателна буква, имат особени качества. Носните букви създават този хармоничен език. Поетите облагородяват езика. Ако един поет каже: “Планина висока, долина дълбока”, вие ще му се смеете. Как трябва да го каже?

“О, възвишена, светла планина висока, която хвърляш своята сянка в долината дълбока”. “О, планина висока, светла, която хвърляш своята нежна сянка в долината дълбока.” Поетичен разбор трябва да гадеш, един образ. Като кажеш “планина висока, долина дълбока”, няма отношение. Че планината е висока, висока е. Че долината е дълбока, дълбока е. Има отношение между сянката, която хвърля в долината. Тази сянка я прави по-тъмна. Всичките води, които слизат от планината в долината, имат отношение, връзка. Поетът като описва планината, ще каже: “Всичките златни твои струи, които слизат в долината, напояват дърветата.” Между планината и долината се образува една вътрешна връзка. Тогава

да направим разбор на скръб и радост. Скръб е долината, радост е планината. Направете разбор. Как казваме сега на радостта, как да ги примирим? Какво трябва да кажем? О, радост светла, благо, което смекчава скръбта ни. Радостта е радост, защото смекчава скръбта. Скръбта без радост не може да се смекчи. Ако нямате скръб, тогава радостта няма да се яви. Радостта се явява като ваш избавител. Радостта се явява по причина на скръбта. Ако нямате скръб, нямаше да дойде радостта. Тя дойде, за да ви избави. Искате радост без скръб. Радостта без скръбта няма да се яви. Като ви хване скръбта, отнесе се зле с вас, тогава ще дойде радостта да ви служи. И ще видите какво ще направи за вас. Тогава става почетна радостта. И това е работа, която скръбта е извършила заради вас. За скръбта вие имате едно мнение, което не е така благородно. Казвате: По-далече да бъде от мене. Кои са причините за раждане на скръбта? Има естествени причини, които раждат скръбта. Представете си, че едно дете не се е облякло, както майка му иска. Майката вземе, че го нашари. Щом майката каже на детето да се облече по един начин и детето е постъпило другояче, скръбта ще дойде. Скръбта ще дойде да научи детето, то трябва да изпълни волята на майка си. Да се облече, както майката иска. То ще каже: Аз искам така. Като е далече от майка, си ще се облече така, както иска. Когато си близо при майка си, ще се облечеш, както тя иска. Понеже тя те е родила в света, трябва да слушаш. Когато си далеч, няма никой около тебе, тогава ще се облечеш, както ти знаеш. Сега вие съжалявате, че идват скърбите. Знае ли скръбта колко блага ви е донесла? Скръбта е направила сърцето, ума по-светъл, по-разсъдлив и тялото по-пластично. Като дойде скръбта, гимнастика правиш. Свиваш си ръцете, чупиш си пръстите, правиш гимнастика и уяква тялото. Казвате: Тихата скръб. Тихата скръб това е мазилка, боядисване, не е скръб. Скръбта като дойде, ще ти даде нещо енергично, радва

се тялото, радва се умът. Като мине една година, започваш да чувствуваш какво е оставила в тебе. Още като видиш отдалече, че иде, казваш: Разбирам. Готов си да изпълниш волята ѝ. Не си създавайте вие изкуствена скръб. Вие сами си създавате скръб. Тази скръб е забранена. Онази скръб, която е учителка на хората, е добре дошла. Ние фиктивни скърби си правим. Те са безполезни. Ти направиш един изкуствен лъв, туриш го на пътя да плашиш хората. Ти като вървиш, забравиш и ти се уплашиш от него. И от ред години дядо ти и прадядо ти са оставили такива фиктивни идеи, от които ти се плашиш. Казваш: Това не мога, онова не мога. Тия идеи са човешки. Може да пееш, как да не може да пееш. Господ иска да пееш, глас ти е дал, трябва да пееш. Като кажеш "Не мога", показва, че си бил ленив, не си се упражнявал. Ти ще предпочетеш да се урони всичкия ти престиж и да се научиш да пееш, отколкото с един престиж хората да мислят, че пееш, пък ти да не може да пееш. По-добре да се урони престижът ти и да се научиш да пееш, отколкото да не се урони престижът ти и да не знаеш да пееш. Сегашният морал седи в туй, да не се урони престижът. Въпросът е в положителната мисъл. Научи се да пееш, да мислиш, да чувствуваш. Всичко туй е положително. Но аз не искам да страдам. То е отрицателната страна, то е друг въпрос. Не си създавай изкуствени страдания. Ония страдания, които носят живот, те са добре дошли. Те носят най-голямото благо. U Това е вземай, 7 това е закачай, давай- ii , Л -ходи, У чакай. Като ти наляят една чаша вино, не бързо да я изпиеш. "Йоа" е свещеното име за . В буквата "k" няма равновесие. Тия сили, които действуват, ще се обърнат. Иде разрешението на "k"-то.

На всичките социални мъчнотии, които се раждат в живота, трябва да се даде едно изяснение на тях. Вие сте сприхав, пък не знаете от какво произтича вашата сприхавост. Нетърпелив сте някой път или се възбужда-

те чрезмерно. Ако си далеч от една соба, имаш едно състояние. Ако си близо, нагорещяваш се, имаш друго състояние. Едно положително и едно отрицателно състояние. Ако си близо на фокуса, усещаш една радост. Ако си много близо до реалността, усещаш много голямо вътрешно разположение, богатство. Ако си далеч, придобиваш по-малко топлина, отколкото ти трябва. Ако си близо, придобиваш повече, отколкото ти трябва. Ако си близо до реалността, придобиваш повече светлина. Ако си далече, придобиваш по-малко светлина. За да разбереш реалността, трябва да дойдеш на фокуса на нещата. Ако един предмет е поставен на един, два, три, десет километра, разпо изглежда. Всеки предмет, който разглеждате, всяко живо тяло трябва да го турите във фокуса, отношение трябва. Всеки един предмет има отношение към вас. За пример отношението на радостта какво е? Кога може да приемете радостта? Радостта може ли да дойде без придобивка? - Вие се радвате на слънцето, даде ви нещо. Стопните се, топлина ви даде. Радостта иде, вие придобиете сила. Или в какъвто и да е смисъл най-малката придобивка в света дава един малък отънък на радостта. Най-малката загуба, която претърпявате, вече носи отънък на едно недоволство. Недоволството може постепенно да се обърне на скръб. Допуснете, че във вас има желание да станете много голям човек, виден, да станете като планина. Вие имайте предвид, че колкото израствате нагоре, губите топлина. Колкото отивате нагоре, студът се увеличава. Колкото слизате надолу към центъра на слънцето, топлината се увеличава. Колкото се отдалечавате от центъра на слънцето, топлината се намалява. С правите мисли, правите чувства и правите постъпки трябва да създадете правилни отношения. Ако имаш правилно отношение към въздуха, ще може да пееш. Ако нямаш правилно отношение, не може да пееш. Ако възприемеш правилно светлината, ти ще видиш всички работи и ще ходиш в светлина. Ако нямаш правилно

отношение, ще ходиш в тъмнина, ще се блъскаш. Ако имаш правилно отношение към реалността, към живота реалност, ще имаш сила в себе си. Ако нямаш правилно отношение, силата ти се намаля. Следователно намалението на силата ти зависи от отношението ти към реалността. Сега във вас не схващате отношението. Отношение трябва да имаш към човека във всеки случай. Влизаш при един човек и без да забележиш, туриш си крака до неговия и натиснеш крака. Той изгуби равновесие. Този човек с ума и със сърцето си няма отношение. Трябва да бъдеш внимателен. Да не натискаш крака, трябва да седиш далече, да има отношение. Ти минаваш в природата и хванеш един клон и го счупиш. В туй отношение тия дървета са свързани с едни много благородни, разумни същества. Счупен клонът, но в ума на туй разумно същество произвеждаш реакция. Казваш: Какво направих? - Настъпил си крака. Но ти не трябва да чупиш един клон. Не трябва да късаш едно цвете. Мислиш, че имаш право. То е косъм на крака на този човек и като речеш да откъснеш, той чувствава болка. Нямате право да късате цветята. Сега вие мислите, че ръката е отделена, няма никакво отношение; че дърветата са отделени. Така може да се мисли, но всичко е тясно свързано. Човек във възпитанието си трябва да знае, че в разумния свят всичко има отношение. Всеки един трябва да спазва тия отношения, те са тонове. Отношението е тон, правилно трябва да го вземеш. Огъбай, без да чупиш, пълни и не само изливай. Давай и вземай едновременно. Най-първо давай и после вземай. Някои започват с вземането и там е погрешката. Давай и вземай. Люби и обичай. Всичката погрешка седи в това, че нямате отношение. Който люби, има право да обича. Който не люби, няма право да обича. Който дава, има право да взема. Който не дава, няма право да взема. Казваш: Защо да не вземеш? Не си дал нищо. Давай и вземай. Правилните отношения са така. Плюс и минус. Не може да извадиш, ако не даваш. Изваждаш само тогава, когато си

дал. Щом не си дал, нищо не вземай, ако не искаш да ти тегли главата. Не трябва една наука (да е) разпокъсана. Всичките неща, които изучавате, са разпокъсани. Казваш: Защо трябва да давам? Щом даваш, трябва да вземаш. В даването първоначално посаждаш едно дърво в земята, след време израства това дърво и дава плод. Ти отиваш и вземаш от плода, радваш се на онова, което си дал. Дървото сега ти дава, ти първо си дал на земята, а сега тя ти дава плода. Трябва да спазвате същото отношение и в умствения свят. Казвате: Защо трябва да мисля? Някой искат правото. Изпрати една мисъл в света, без никой да знае. Тази мисъл като изпратиш в света, един ден ще ти донесе благо. Ти ще минеш през същото място, ще се ползуваш в мисълта си. Сега вие искате да напишете нещо. Какво ще напишете? Писането не е даване. Взел си от този човек, от онзи човек, ще ги даваш. В даването ти първо ще идеш да работиш, ще работиш нещо и тогава ще даваш. Ако ти вземеш от един човек и дадеш на друг, това не е даване, то е размяна. Може да дадеш само туй, което произтича от твоеото сърце, може да дадеш само това, което произтича от твоята душа, може да дадеш само туй, което произтича от твоя дух, и тогава обратният процес. Ще вземеш плода, който е излязъл от твоя ум, ще вземеш плода, който е излязъл от твоеото сърце, душа и плода на твоя Дух.

Само светлият път на Мъдростта води към Истината. В Истината е скрит животът.

35. Лекция на Младежкия окултен клас,
гържана от Учителя на 2.VII.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ЧЕРВЕНИЯТ ЦВЯТ

Отче наш

Махар Бену Аба

Прочете се резюмето на 5 лекция от третата година на Младежкия клас. "Аз мога да кажа".

Когато всичките цветове се обърнат в бял цвят, какво се добива? Да допуснем, че 7 реки се вливат в едно езеро. Какво се образува? Или 7 малки изворчета се вливат в една река и образуват голяма река. Ако се вливат в езеро, езерото става пълноводно.

Съществува друго нещо. Като кажат "любов", думата "любов" означава ли любов? Допуснете сега, че имате тона "до" на ключ "сол". Този знак на ключа означава ли "сол"? - Ти казваш: "Любов". Думата "любов" няма трептенията на любовта. "До" в дадения случай е "до", но трябва да се вземе "до", да се даде звука на "до". Сега някой казва: Благост. Думата "благост" не означава благостта, тя е само една нота, която трябва да се даде. Ако произнесете "благост", ще почувствувате в устата си сладчина. Щом кажете "благост" и не чувствувате сладчина, думата не е взета вярно. Казвате: "Кротост". Кротост, но вие сте се разбунтували. Щом говорите за кротостта, да се укротиш. Като кажеш тази дума, ако не кротуваш, не си я произнесъл правилно. Музикално коя нота отговаря на кротостта? Едно дете закряскало за ябълка. Разплакало се, разсърдило се, с какво може да го утешите? Като му дадете ябълка, утихва. Исква ябълка и в ума му някой път седи червена ябълка. Като му дадеш червена ябълка и се успокои.

Казвате: Речта трябва да бъде поетична. Коя реч е поетична? Мислите, ако кажете "планини високи, долини дълбоки", че това е поезия? Никаква поезия не е.

Допуснете, че имате нотата “сол”. Като изпеете “сол”, какво чувствувате? В музикално отношение правили ли сте опити? Пеете гамата “до, ре, ми, фа, сол, ла, си, до”. “До” никога не сте го опитали. В едно радостно състояние да изпеете гамата и да наблюдавате коя нота какво влияние ще направи върху вас. Или някой път се явява недоверие, съмнение. Ако изпеете гамата, може да смените вашето състояние. Никога не обръщате внимание при кой тон се превръща състоянието ви.

При превеждането на цветовете езикът трябва да бъде много мек. Забелязвате някой път в себе си казвате: Аз не искам да направя това. На кое място седи езикът ви? Правете наблюдение, когато произнасяте някоя дума, или имате някое състояние в себе си, коя част от устата бута езикът. Езикът може да бъде в ляво, на дясно, нагоре, надолу. Някой път взема разни форми. Някой път е като остен, някой път се огъва като кука, като че иска да хване нещо. Някой път се опира на небцето, като че отказва нещо. Наблюдавайте себе си. Някой път гържите ръцете отворени, някой път ги стиснете, някой път пръстите са отворени, някой път са стиснати. Когато сте разгневени, разсърдите се, внимавайте какви са ръцете. Ще видите ъгъла, който те образуват. Наблюдавайте когато някой се разсърди, в какво положение се намират ръцете. Когато човек има разположение, когато горната част на челото е събудена, центърът на милосърдието е развит. Ръцете са отворени. Щом тази част не е събудена от двете страни на слепите очи, ръцете му са стиснати. Където мине, взема. Някоя ябълка види, взема я, туря я в джоба. Напълни външните, после вътрешните джобове. Най-първо иска да са скрити, съображения има, в него осторожността е развита. Туря най-първо във вътрешния си джоб. Като напълни, става по-смел. Няма къде да тури, туря ги във външния джоб. Погледа, извади, скрие ги. Като напълни вътрешните джобове, стане по-смел, възбуди се задната част на гла-

вата. Казва: Какво ще излезе? Тури ръцете отстрани, да го не виждат.

Човек по някой път е смешен. Даже учените хора са смешни. Изгубват едно състояние, когато проповядват морал. Да кажем един певец, щом като направи погрешка, иска да се скрие. Взел си един фалшив тон, спри се. Да се поправи погрешката. Една погрешка в един тон не може да се поправи изведнъж. Трябва непременно да се спреш. Основният тон не си взел вярно, върни се назад. Вземи вярно основния тон "до". Казвам: В живота ти не си взел основния тон вярно. Искати да направиш благодеяние, не може да го направиш както трябва. Основният тон на любовта не си взел. Следователно всичките постъпки са непословователни, неравни са. Ще се върнеш.

Човек не може да направи добро в света, ако не е богат. Сиромашът не може да направи добро. Няма условия да го направи. С какво може да услужи един сиромаш човек? Сиромашът добро не може да направи. Добро като богатия не може да направи, но и сиромашът може да направи добро. Гледа, някой се пънка, товар има. Сиромашът може да му вдигне товара. Може да вземе товара, ранцата, може да направи добро. Или може да покопае на някой човек. Той не може да извади пари и да даде някому, хляб няма достатъчно, но богатият може да даде цял сумун. Богатият никога няма да дойде да повдигне чувала, това е унижение за него. Сиромашът прави добро. Туй, което сиромашът не може да направи, богатият го прави. Кое добро бихте предпочели? Хляб да ви дадат или товара, който не може да вдигнете, да го вдигнете? Кое бихте предпочели? В даден случай някой затворил устата ти, затъпкал я с кърпа. Кое бихте искали? - Да ви нахранят или да ви извадят кърпата? По-добре кърпата да се извади. Сиромашът тази кърпа може да извади, богатият не може да извади кърпата из устата. Устата е запушена, сиромашът може да извади кърпата, но той хляб не може да ви даде. След като сиромашът извади кърпата,

на второ място иде богатият, който може да ви нахрани. Ако богатият дойде по-напред, вие ще се мъчите повече. Той казва: не зная как да извадя кърпата. Сега в психологическо отношение казвате: Как да не знае да извади кърпата? Много лесно кърпата се изважда. Дойде някой, каже: Няма нищо, не се тревожи. Той ти казва, не се тревожи, ти се тревожиш. Как трябва да кажеш на този човек да се не тревожи? Този човек е доста честолобив и горделив, има нужда от помощ, от пари, но го е срам да каже. Ти за да го утетиш, ще му кажеш, че ще му помогнеш. Да кажем, този човек е гладен, ти ще го поканиш, ще дойдете до един извор, ще го поканиш да седнете. Ще кажете: Ха сега да си похапнем. Ще го направите така естествено, че той да седне с вас, ще му услужите. Веднага той ще се развесели. На този човек трябва да му дадеш нещо.

Изкуство трябва да има във вас - като пеете тоновете, да са хубаво сътворени. Ако пееш невярно тия тонове, ще кажеш: Не се тревожи, вярвай в Бога. Най-първо думата "Бог" не означава Бог. Думата "воля" не означава воля. Те са само символи написани. Казвате: Вярвай. В какво да вярвам? Думата Бог не е нещо реално. На български е Бог, на английски Год. Ако кажеш Бог на англичанина, нищо не разбира. На турски е Аллах, на френски е Дио. Те не са реални думи. Кое е реалното име на Бога? Реалното си ти, твоите чувства, които ти чувствуваш в себе си. Единствено реално е твоят дух, твоята душа, твоят ум и твоеото сърце. Те са реални. Проявите на духа, проявите на душата, това е Бог, Който чрез тебе се проявява. Ти си, който може да се проявиш, значи Бог чрез тебе да се прояви. Казваш, че ти да се помолити на Бога, Той ще дойде. Празни работи. Как ще се моли човек? Кажете ми. Никога не препоръчвай молитва на човек ти, който не си се научил да се молиш.

Сега всички препоръчват да се превърне един цвят. Да кажем, имате бял цвят. Как ще го превърнете в чер-

вен? Ще го боядисате. Вие знаете да боядисвате. За да стане някой човек по-активен, да произведете активност в човека, някой път е нужен червеният цвят. Казваш: Аз нищо не зная. Ето червеният цвят. Или казвате: Ти си много скържав. - Как, аз скържав? То е бояджилък. Това е червеният цвят, предизвикан по негативен начин. Не му казвай, че ти си скържав. Ти нямаш пари, дойде човек, ти казваш: Нямаш ли да ми дадеш на заем? След като ти е дал десет лева на заем, ти даваш пет лева. Казваш: Ще върна парите. Туриш една малка лъжа.

Най-първо в превръщането трябва да имате един образ. Ти не може да превърнеш един цвят, докато нямаш някой образ, някой човек трябва да имаш за червения цвят, ще помислиш за някой човек, който постоянно работи. Щом искаш да боядисваш грехите, ще идеш при бояджията, от него ще се научиш да боядисваш. Ако искаш да направиш кола, ще идеш при коларя. Ако искаш да напишеш поезия, ще идеш при поета. Ако искаш музика, ще идеш при музиканта. В живота сами не може да направите. Най-първо трябва да се учим от природата. Сега нали гримират ноктите червени. Боя има. То е превръщане - разправяше ми една стара сестра. Тя имала Библия, подвързана с червена кожа. Гледа, кожата започнала да избелява. Слугинята ѝ постоянно боядисвала устните си. След време цялата Библия побеляла. Не вземайте цвета от Библията, защото обезцветява се Библията.

По някой път казвате: Той ме обиди. В природата може да има такива обиди. Минаваш, блъсне те някой клон. Най-първо ти ще намериш, че си се обидил. Трябва да знаеш, че има вече обиди. Щом си се обидил, ще търсиш по някой начин тази обиди да я премахнеш от себе си. Вие сте се обидили. Всеки ден по няколко пъти роптаете, казвате: Какъв ум ми е дал Господ, неспособен човек съм аз. Че не си способен, кой е виноват? Обвиняваш баща си. Баща ти не е виноват, защото и баща ти го е наследил. Може би трябва да се върнеш 10-15-20 поколения. Ти об-

виняваш баща си. Онаследените неща трябва да ги знаем откъде са онаследени.

Червеният цвят е една чаша. Трябва да възприемеш нещата и трябва вие да разбирате законите. В дадения случай дал си нещо - обърната чаша е. Чашата е минус, но съдържанието е плюс. Тия растения, които са отдолу, този цвят отдолу е плюс, отгоре е минус. Растенията отдолу са минус, липсва им нещо. Влезе в училището, когато децата са направили шум, разгразни се учителят. Той като се разгразни, всичките утихнат. Като креска, дава нещо от себе си. Като отиде тази енергия, полива растенията. Всичките растения се радват, че децата се ползват. Учителят започва да съжалява, че е крескал. Защо? Защото е изгубил. Децата се радват, че учителят е крескал, понеже са спечелили. Често пъти казват: Децата да мълчат. Учителят да креска или децата да крескат и учителят да мълчи. Законът е такъв. Имате 20 деца. Колко право имат децата да крескат? Говорим обективно. Крескането считам говорене. Като говори човек, то е крескане. Нашето положение не е всякога така разумно, не е и музикално крескането. Ако си учител на добри деца, колко пъти ще крескаш? Колко пъти учениците трябва да крескат? Двайсет деца, ако изпитва учителят по едно на ден, тия деца имат право в 20 деня по веднъж да крескат. Учителят преподава урока, след туй колко пъти трябва да крескат? - 20 пъти. (На) децата в 20 деня веднъж им се позволява. (На) учителя по веднъж му се позволява да предаде лекцията си.

ГРЕШКА. От какво е произлязла грешката? Обичаш да се грееш на огъня. Дошъл си по-близо до него, изгоряло палто. Направил си погрешка, че си дошъл близо до огъня, изгоряло палто. Вие правите погрешка. Дойдете при някой ваш приятел толкова близо, той е динамична натура. Трябва да знаеш, че на този ваш приятел огънят му е запален. Ако имате някой ваш приятел, когото обичате, той е запален огън, ако гоиде наблизко, ще изгорите.

Вие казвате: Любов. Опасна работа е Любовта. Че фокус трябва да бъдете в Любовта. Сега казвате: Да се обичаме. То е цяла наука да обичаш човека. Трябва да знаеш как да обичаш. Ако му запалиш огъня, този огън трябва да бъде умерен. Ако храниш едно дете, трябва да го храниш разумно, не да се разболее. Много майки прехранват децата си и те боледуват. Много майки от обич децата си не карат на работа, остават деликатни, пазят ги да ги не лъжне вятърът и те се разболяват. Казвам: Туй, което майката върши, и децата трябва да го вършат. Птиците тъй правят. Птиците нали оставят малките птиченца на полжката; простудяват ли се? Не се простудяват. Туй, което върши майката, и детето трябва да го върши. Възпитавайте хората, но тъй както вие сте възпитани, така възпитавайте. Една от най-големите погрешки е, че всякога, кога то идвате в общение с хората, показвате най-добрата си страна. Когато даваме угощение, даваме много добре. Първото, второто, третото, четвъртото угощение е добре, но после? Първия ден като дойдеш на гости, ще те угостят, но след 4-5 дена, ще те питат кога ще си вървиш. Колко дена имаш право да седиш? Колко време трябва да държиш една неестествена мисъл в ума си? Едно гневно състояние колко време трябва да го държиш? Човек има право да се разгразни. Прегрешението седи в това, че греши повече. Колко време трябва да държи този гняв в себе си? Гневът не е нещо лошо. Или може да обичаш. Колко време трябва да продължи обичта ти? Сега вие мислите, че с години обичате. То е заблуждение. Любовта се определя в даден момент как се проявява. Тя е като искра, която запалва и се пали, запалва се материала. Като изгорят материалите, запалката е тя. Запалката и материалите, които горят, са две неща различни. Изгарянето е в хората, дето казват: Любовта ме изгори, то е от материалите, които запалката внесла. Затуй Любовта се определя от дадения момент. Онова, което Любовта е

извършила, най-първо трябва да го опитаме. Онази Любов, която трансформира вашите мисли, вашите чувства и вашите постъпки, то е Любовта. Във вас произвежда преврат. То е силата на Любовта. Колкото по-дълго време остане във вас, толкова любовта в даден случай е била по-светла. Продължителността зависи от светлината. Червеният цвят, за да бъде активен, любовта е нужна. Трябва ви червеният цвят, понеже в него съществуват условията. Той е общ закон на цялото органическо царство.

Да се спрем сега.

Отче наш.

36. Лекция на Младежкия окултен клас,
държана от Учителя на 9.VII.1943 г. Петък - 5 ч. с.
София - Изгрев

ПОРЕДИЦА МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС

ПЪРВА ГОДИНА (1922)

1. ТОМ I. Двама пътя. 1 – 12 лекция. София, 1934 г.
2. ТОМ II. Противоречия в живота. 13 – 21 лекция. София, 1934 г.

ВТОРА ГОДИНА (1922 – 1923)

3. ТОМ I. Допирните точки в природата. 1 – 15 лекция. София, 1935 г.
4. ТОМ II. Добри навици. 16 – 31 лекция. София, 1935 г.

ТРЕТА ГОДИНА (1923 – 1924)

5. Разумният живот (четири книжки). 1 – 32 лекция. София, 1925–26 г.

ЧЕТВЪРТА ГОДИНА (1924 – 1925)

6. Лекции на младежкия окултен клас (пет книжки). 1 – 31 лекция. София, 1927–28 г.

ПЕТА ГОДИНА (1925 – 1926)

7. ТОМ I. Време и сила. 1 – 3 лекция. София, 1929 г.
8. ТОМ II. Влияние на светлината и на тъмнината. 4 – 18 лекция. София, 1937 г.
9. ТОМ III. Жива реч. 19 – 32 лекция. София, 1937 г.

ШЕСТА ГОДИНА (1926 – 1927)

10. ТОМ I. Посока на растене. 1 – 19 лекция. София, 1938 г.
11. ТОМ II. Светото място. 20 – 37 лекция. София, 1939 г.

СЕДМА ГОДИНА (1927 – 1928)

12. Божествената мисъл. 1 – 30 лекция. София, 1942 г.

ОСМА ГОДИНА (1928 – 1929)

13. ТОМ I. Божествените условия. 1 – 28 лекция. София, 1942 г.
14. ТОМ II. Отворени форми. 29 – 47 лекция. София, 1943 г.

ДЕВЕТА ГОДИНА (1929 – 1930)

15. ТОМ I. Служене, почит и обич. 1 – 24 лекция. София, 1940 г.
16. ТОМ II. Закони на доброто. 25 – 48 лекция. София, 1940 г.

ДЕСЕТА ГОДИНА (1930 – 1931)

17. ТОМ I. Път към живота. 1 – 21 лекция. София, 1941 г.
18. ТОМ II. Методи за самовъзпитание. 22 – 42 лекция. София, 1941 г.

ЕДИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1931 – 1932)

19. ТОМ I. Живот и отношения. 1 – 18 лекция. София, 1947 г.

20. ТОМ II. Фактори в природата. 19 – 37 лекция. София, 1947 г.

ДВНАДЕСЕТА ГОДИНА (1932 – 1933)

21. ТОМ I. Великата разумност. 1 – 20 лекция. София, 1949 г.

22. ТОМ II. Съразмерност в природата. 21 – 42 лекция. София, 1949 г.

ТРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1933 – 1934)

– Лекциите не са издадени.

ЧЕТИРИНАДЕСЕТА ГОДИНА (1934 – 1935)

– Лекциите не са издадени.

ПЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1935 – 1936)

23. ТОМ I. Господар и слуга. 11 – 16 лекция. Шумен, 1998

ШЕСТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1936 – 1937)

– Лекциите не са издадени.

СЕДЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1937 – 1938)

– Лекциите не са издадени.

ОСЕМНАДЕСЕТА ГОДИНА (1938 – 1939)

– Лекциите не са издадени.

ДЕВЕТНАДЕСЕТА ГОДИНА (1939 – 1940)

– Лекциите не са издадени.

ДВАДЕСЕТА ГОДИНА (1940 – 1941)

24. ТОМ I. Най-лесното. 1 – 15 лекция. София, 1998 г.

25. ТОМ II. Живот, светлина и сила. 16 – 35 лекция. София, 1998 г.

ДВАДЕСЕТ И ПЪРВА ГОДИНА (1941 – 1942)

– Лекциите не са издадени.

ДВАДЕСЕТ И ВТОРА ГОДИНА (1942 – 1943)

26. Минало, настояще, бъдеще, 1 – 36 лекция. София, 1998 г.

ДВАДЕСЕТ И ТРЕТА ГОДИНА (1943 – 1944)*

27. Силите на природата. 1 – 14 лекция. София, 1947 г.

* Просветният съвет решава да се издадат последователно лекциите от младежкия и общия окултен клас, утринните слова и неделните беседи от последната 1943 – 1944 година, както и съборните беседи, изнесени в Мърчаево и излезли под заглавие “Заветът на Любовта”, I, II и III том.

СЪДЪРЖАНИЕ

1. Лъжата	
<i>25 септември 1942 г.</i>	3
2. Скръб и радост	
<i>2 октомври 1942 г.</i>	14
3. Минало, настояще и бъдеще	
<i>9 октомври 1942 г.</i>	27
4. Неможко и можко	
<i>16 октомври 1942 г.</i>	38
5. Едно, две, три	
<i>23 октомври 1942 г.</i>	52
6. Добър ден	
<i>6 ноември 1942 г.</i>	61
7. Бяло и черно	
<i>13 ноември 1942 г.</i>	73
8. Умът и сърцето	
<i>27 ноември 1942 г.</i>	84
9. Правилна мярка	
<i>4 декември 1942 г.</i>	96
10. Разумни и неразумни линии	
<i>11 декември 1942 г.</i>	108
11. Ориентиране	
<i>18 декември 1942 г.</i>	120
12. Духай ветре	
<i>25 декември 1942 г.</i>	130
13. Нова основа	
<i>24 часа на 31 декември 1942 г.</i>	132
14. Съотношение на тяло и придобивки	
<i>22 януари 1943 г.</i>	145
15. Причина, проява и резултат	
<i>29 януари 1943 г.</i>	161
16. Превезло, стени и гъно	
<i>5 февруари 1943 г.</i>	170

17. Първата любов	
12 февруари 1943 г.	179
18. Дълги и къси вълни	
19 февруари 1943 г.	193
19. Добро и зло	
26 февруари 1943 г.	207
20. Контрастни думи	
5 март 1943 г.	217
21. Зло и добро	
12 март 1943 г.	225
22. Двете движения	
19 март 1943 г.	235
23. Зачитане	
26 март 1943 г.	243
24. Най-малкото и най-голямото добро	
2 април 1943 г.	256
25. Една мярка	
16 април 1943 г.	264
26. Възходящ и низходящ порядък	
30 април 1943 г.	271
27. Угължена точка	
7 май 1943 г.	281
28. Нищо и нещо	
14 май 1943 г.	287
29. Чувство на величавост	
21 май 1943 г.	299
30. Геометрически съотношения	
28 май 1943 г.	308
31. Умът и сърцето	
4 юни 1943 г.	318
32. Слаб и силен	
11 юни 1943 г.	328
33. Четири вида освобождение	
18 юни 1943 г.	336
34. Мисъл и здраве	
25 юни 1943 г.	346

35. Правилни отношения	
<i>2 юли 1943 г.</i>	357
36. Червеният цвят	
<i>9 юли 1943 г.</i>	367
Поредица Младежки окултен клас	374